

KESKIVIikko 19. MARRASKUUTA 2008

Puhetta johti

varapuhemies **Marek SIWIEC**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00.)

*

* *

Paul van Buitenen, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, käytän työjärjestyspuheenvuoron, koska haluan esittää Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta pyynnön, joka koskee huomista keskustelua ja äänestystä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista annetusta asetuksesta (EY) N:o 1073/1999, toisin sanoen Gräblen mietinnöstä. Vaikuttaa siltä, että komissio aikoo päättää meneillään olevan asetuksen tarkistusprosessin OLAFissa hiljattain paljastuneiden sääntöjenvastaisuuksien vuoksi ja peruuttaa siksi parlamentin kanssa toteutettavassa yhteispäätösmenettelyssä esitetyt ehdotukset.

Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta pyydän teitä kysymään komissiolta, pitääkö tämä paikkansa ja aikooko se antaa lisätietoja ennen huomista keskustelua, jotta Euroopan parlamentti tietää, onko keskustelulla ja äänestyksellä enää mitään merkitystä.

Puhemies. – (PL) Kysymys esitettiin komissiolle. Komission jäsenellä Ferrero-Waldnerilla on tilaisuus vastata siihen. Toivotan neuvoston puheenjohtajan Jouyet'n tervetulleeksi. Olemme kaikki paikalla ja voimme siirtyä seuraavaan asiaan.

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Euroopan unionin vastaus Kongon demokraattisen tasavallan itäosan heikentyneeseen tilanteeseen (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Euroopan unionin vastauksesta Kongon demokraattisen tasavallan itäosan heikentyneeseen tilanteeseen.

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvä Benita, hyvät parlamentin jäsenet, tiedän, että olette meidän tapaamme huolissanne Kongon demokraattisen tasavallan itäosan heikentyneestä tilanteesta. Olemme keskustelleet kanssanne tästä aiheesta jo aiemmin, ja muistan, että tilanne alkoi tuntua yhä huolestuttavammalta, kun asia otettiin lokakuussa esiin parlamentin ulkoasiainvaliokunnassa.

Euroopan unionin ulkoministerit keskustelivat tästä asiasta pitkään yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston kokouksessa, joka pidettiin 10. marraskuuta, ja puheenjohtajavaltio päätti sisällyttää sen 8. joulukuuta pidettävän yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston seuraavan kokouksen esityslistalle. Kokoukseen osallistuu myös komissio, jota edustavat komission jäsenet Louis Michel ja Benita Ferrero-Waldner.

On todettava, että Kongon demokraattisen tasavallan itäosan tilanne on heikentynyt oleellisesti elokuun lopun jälkeen, jolloin kapinallisjohtaja Laurent Nkundan johtama CNDP hyökkäsi Kongon armeijaa vastaan. Armeija ei pystynyt puolustautumaan, ja se jätti Yhdistyneiden Kansakuntien rauhanturvaoperaation MONUCin yksin puolustamaan siviiliväestöä.

Voittojensa ansiosta kapinalliset onnistuivat etenemään Pohjois-Kivun maakunnan pääkaupungin Goman porteille ja laajentamaan vaikutusalueitaan huomattavasti tässä Ruandan vastaisella rajalla sijaitsevassa maakunnassa. Meneillään oleva kriisi osoittaa jälleen kerran, että epävakautta voivat aiheuttaa kaikki Kongon demokraattisen tasavallan itäosan kapinallisryhmät – eivät ainoastaan CNDP:n joukot vaan myös Ruandan demokraattisen vapautusarmeijan (FDLR) hutukapinalliset.

Kongon armeijan sekasortoinen pakeneminen osoittaa lisäksi, ettei tätä monimutkaista kriisiä voida ratkaista sotilaallisesti, vaan kestävä ratkaisu edellyttää poliittista ratkaisua, jossa otetaan huomioon sekä paikalliset että alueelliset toimijat. Palaan tähän hetken kuluttua.

Keskellä kriisiä ja Laurent Nkundan kapinallisjoukkojen hyökkäystä Euroopan unioni toimi määrätietoisesti, ja muu kansainvälinen yhteisö seurasi perässä. Kuten varmaan muistatte, ensin oli kiireesti estettävä Goman valtaus ja pyrittävä vakauttamaan tilanne. Komission jäsen Louis Michel matkusti siksi alueelle ottamaan tilanteesta selvää. Hänen jälkeensä sinne matkustivat 1. ja 2. marraskuuta neuvoston puheenjohtaja Bernard Kouchner ja David Miliband.

Molemmat ministerit lähettivät maltillisuuteen kehottavan poliittisen viestin Kinshasassa, Kigalissa ja Dar es Salaamissa. Ministerit matkustivat myös Gomaan osoittaakseen varsinaisella tapahtumapaikalla, että kiinnitämme kriisiin paljon huomiota, arvioidakseen kotiseudultaan siirtymään joutuneita henkilöitä koskevia vaatimuksia ja tavataksaan humanitaarisia järjestöjä, koska siviiliväestö joutuu jälleen kerran kärsimään ensimmäisenä taistelujen alkamisesta.

Humanitaarinen tilanne on huonontunut oleellisesti taistelujen vuoksi. Arvioiden mukaan 250 000 ihmistä on joutunut siirtymään kotiseudultaan äärimmäisen dramaattisissa oloissa, joten pelkästään Pohjois-Kivun maakunnasta on paennut jo yli miljoona ihmistä. Tämän lisäksi kapinallisryhmät ovat syyllistyneet vakaviin ihmisoikeusrikkomuksiin, myös pikateloituksiin, laajaan seksuaaliseen väkivaltaan, lapsisotilaiden värväykseen ja ryöstelyyn, jota ovat harrastaneet sekä kapinallisryhmät että tietyt Kongon armeijan joukot.

Taistelujen alkaminen on keskeyttänyt myös marraskuussa 2007 Kongon demokraattisen tasavallan ja Ruandan välillä tehtyjen sopimusten, niin kutsutun Nairobin prosessin, täytäntöönpanon. Tämä prosessi on teille tuttu, ja siinä keskitytään Kongon demokraattisen tasavallan itäosassa toimivien FDLR:n ruandalaisien hutukapinallisten vastaiseen taisteluun. Myös Kongon hallituksen ja Kongon kapinallisryhmien, myös Laurent Nkundan johtaman CNDP:n, välillä tammikuussa 2008 tehty sopimus, niin kutsuttu Goman prosessi, on hajonnut.

Nyt pyritään ensisijaisesti käsittelemään humanitaarista hätätilannetta ja varmistamaan pääsy kotiseudultaan siirtymään joutuneen väestön luo. MONUC-operaatiolla on toimeksiantonsa mukaisesti keskeinen rooli. Se tehostaa edelleen toimiaan Pohjois-Kivussa, ja kannustamme sitä jatkamaan tämänsuuntaisia pyrkimyksiään. Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteeri on pyytänyt lisäresursseja tähän operaatioon, ja turvallisuusneuvostossa on aloitettu asiaa koskevat keskustelut, jotka saadaan toivottavasti hyvin pian päätökseen.

Euroopan unioni on lisännyt huomattavasti humanitaarisia toimiaan tässä hätätilanteessa. Monet jäsenvaltiot ja komissio ovat antaneet poikkeuksellisen paljon hätäapua tukeakseen kansalaisjärjestöjen ja Yhdistyneiden Kansakuntien virastojen, kuten Maailman elintarvikeohjelman ja pakolaisasiain päävaltuutetun, toimia. Yhteensä yli 43 miljoonan euron lisätuet, joita lähinnä Yhdistynyt kuningaskunta, Belgia ja Italia myöntävät tällä hetkellä ilmakuljetuksiin, tekevät Euroopan unionista toistaiseksi tärkeimmän humanitaarisen avun antajan tässä kriisissä.

Nyt meidän on annettava uusi sysäys, joka tuo kestävä ratkaisun laittomien aseistautuneiden ryhmien toimintaan Kongon demokraattisen tasavallan itäosassa. Tarkoitan kaikkia laittomia aseistautuneita ryhmiä, niin kongolaisia kuin ulkomaalaisiakin, ja tiedän, ettei tätä kriisiä voida ratkaista sotilaallisesti ja että kaikki ratkaisut edellyttävät äsken mainitsemieni Goman ja Nairobin prosessien uudelleen aloittamista. Ne muodostavat asianmukaisen toimintakehyksen tämän Kongon maakunnan tilanteen kestäväälle vakauttamiselle.

Kongon demokraattisen tasavallan ja Ruandan on tärkeää jatkaa vuoropuhelua ja yhteistyötä, ja olen tyytyväinen toimiin, joita EU:n Afrikan suurten järvien alueen erityisedustaja Roeland Van de Geer on toteuttanut vuoropuhelun käynnistämiseksi. Kansainvälinen yhteisö, erityisesti Euroopan unioni, on toiminut viime viikkoina näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

Toimet ovat tuottaneet ensimmäiset tuloksensa. On onnistuttu etenkin jatkamaan ministeritason vuoropuhelua Kongon demokraattisen tasavallan ja Ruandan välillä, ja Nairobissa järjestettiin 7. marraskuussa suurten järvien alueen valtioiden ja Afrikan unionin aloitteesta kansainvälinen huippukokous, jossa käsiteltiin Kongon demokraattisen tasavallan itäosan kriisiä ja johon osallistuivat erityisesti Kongon ja Ruandan presidentit Joseph Kabila ja Paul Kagame.

Huippukokouksen tärkeimmistä saavutuksista on syytä panna merkille erityisesti alueen valtioiden lupaus lähettää tarvittaessa rauhanturvajoukkoja Kongon demokraattisen tasavallan itäosaan ja tarvittaessa nimittää

korkean tason sovittelijaryhmä, johon kuuluvat Nigerian entinen presidentti Obasanjo ja Tansanian entinen presidentti Mkapa.

Myös SADC ilmoitti Johannesburgissa 10. marraskuuta pitämässään ylimääräisessä huippukokouksessa olevansa tarvittaessa valmis lähettämään rauhanturvajoukkoja Kongon demokraattisen tasavallan itäosaan. Euroopan unioni pitää Afrikan valtioiden antamaa sitoumusta myönteisenä ja jatkaa määrätietoisesti yhteistyötään YK:n, Afrikan unionin ja suurten järvien alueen valtioiden kanssa, jotta kriisi saadaan ratkaistua. On kuitenkin selvää, ettei tätä kriisiä onnistuta ratkaisemaan, ellei rauhan vakiinnuttamiseen tarkoitettuja resursseja lisätä etenkin Yhdistyneissä Kansakunnissa.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, totean aluksi nopeasti jäsen van Buitenenille, että panin hänen toteamuksensa merkille ja että välitän tämän viestin ilman muuta kollegoilleni, jotka varmasti vastaavat huomenna.

Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvä Jean-Pierre, hyvät parlamentin jäsenet, toimin tänään komission jäsenen Louis Michelin sijaisena. Hän ei voi osallistua tähän istuntoon terveydellisistä syistä, ja hän pyysi minua välittämään teille anteeksipyyntönsä.

Tiedätte, että komission jäsen Michel kiinnittää paljon huomiota suurten järvien alueeseen. Kuten neuvoston puheenjohtaja jo totesi, komission jäsen Michel todellakin matkusti ensimmäisenä 30. ja 31. lokakuuta keskellä kriisiä Kongon demokraattiseen tasavaltaan ja Ruandaan ratkaisemaan asioita. Tästä "varjodiplomatiasta" syntyi ajatus Nairobin konferenssista, jonka esittämät toimintaa koskevat päätelmät tarjoavat nyt uusia näkymiä kriisistä selviämiseen.

Tarkastellessani toimia, joita komissio voi toteuttaa, esitän teille tilannearvion kahdesta näkökulmasta, jotka ovat tosin hyvin samanlaisia kuin neuvoston puheenjohtajan esiin ottamat näkökohdat.

Humanitaarisista toimista totean, että kansainvälinen yhteisö, johon myös Euroopan unioni kuuluu, reagoi parhaillaan kriisiin. Komissio myönsi heti 6,3 miljoonaa euroa hätäapua. Pysymme kuitenkin erittäin valppaina, jotta tätä määrää voidaan muuttaa tilanteen mukaan. Humanitaarisia tarpeita hallinnoidaan Kivussa, ja humanitaaristen avustuselinten toimia koordinoidaan erittäin hyvin.

Komissio ja jäsenvaltiot ilmoittivat yhdessä Marseillessa 14. marraskuuta, että kriisin torjumiseen myönnettävät uudet lisätuet ovat yhteensä 43,5 miljoonaa euroa.

Suurin ongelma on kuitenkin pääsy väestön luo joillakin alueilla, joilla Kongon armeija, Mai Mai -liittolaiset ja FDLR taistelevat edelleen CNDP:n kanssa, koska kukaan osapuoli ei kunnioita tulitaukoa.

Toiseksi totean poliittisista ja sotilaallisista seikoista, ettei sotilaallinen ratkaisu ole mahdollinen Kongon demokraattisen tasavallan itäosassa. Ainoa vaihtoehto on tasapainoinen poliittinen ratkaisu, joka perustuu vuoropuheluun. Tätä suosittelivat myös alueen valtiot 7. marraskuuta pidetyssä Nairobin huippukokouksessa, ja tätä näyttivät toivovan ennen kaikkea myös CNDP:n kapinalliset ja valtaosa Kinshasan poliittisesta järjestelmästä, kuten kansalliskokous.

Komissio on siksi erittäin tyytyväinen suurten järvien alueen valtioiden päämiesten huippukokouksessa esitettyihin päätelmiin, etenkin päätökseen käyttää afrikkalaista korkean tason diplomatiaa kriisin ratkaisussa ja ottaa käyttöön tarkastusjärjestelmä, jotta alueiden valtioiden päämiehet voivat seurata tapahtumia tarkasti ja reagoida tarvittaessa ajoissa.

Olusegun Obasanjon taannoinen vierailu alueella on siksi erittäin rohkaiseva. Vierailu sai meidät vakuuttuneiksi siitä, että tietyt valtiot voivat toteuttaa sotilaallisen väliintulon alueella, ja presidentti Kabila takasi, että Kongon demokraattisen tasavallan hallitus on valmis kuuntelemaan CNDP:n vaatimuksia ja myös käymään vuoropuhelua. Vierailun aikana kuultiin myös CNDP:n huolenaiheita, ja kenraali Nkunda vakuutti olevansa valmis noudattamaan tulitaukoa ja tekemään kaikkensa helpottaakseen humanitaarisen avun toimittamista hallinnassaan oleville alueille.

Meidän on siksi tärkeää pitää yllä nykyistä poliittista vauhtia ja pyrkiä kaikin keinoin varmistamaan, että eri toimijoiden julkilausumat toteutetaan käytännössä. Tässä yhteydessä on vihdoin käsiteltävä maan itäosassa vallitsevan kriisin taustalla olevia syitä, jotka ovat kaikille tuttuja. Niitä ovat FDLR:n läsnäolo, mineraalivarojen järjestelmällinen ryöstäminen sekä yhteisöjen ja vähemmistöjen poliittinen turhautuminen. Näkemyksiä on lähennettävä toisiinsa.

On tärkeää, että koko kansainvälinen yhteisö tukee diplomaattisia toimia, joita on alettu toteuttaa Nairobin huippukokouksen jälkeen, ja että kansainvälistä toimintaa koordinoidaan, jotta presidenteillä Obasanjolla ja Mkapalla on riittävästi tilaa jatkaa neuvotteluja.

On tärkeää korostaa myös MONUCin roolia. MONUC ei ole vastuussa kaikenlaisesta vallan väärinkäytöstä. MONUC tekee todella tärkeää työtä käytössään olevista niukoista resursseista ja toimintarajoituksistaan huolimatta. Takaamalla rauhan sotimatta se tekee myös työtä, jota on vaikea korvata.

On kuitenkin entistäkin tärkeämpää tukea MONUCin nykyisiä toimia, jotta sen toimeksiantoa voidaan vahvistaa nyt, kun turvallisuusneuvosto käsittelee tätä asiaa lähipäivinä. Toimeksiantoa on mielestämme laajennettava siten, että siihen sisältyvät esimerkiksi luonnonvarojen ryöstämisen torjunta ja erityisesti tämän mahdollistavien resurssien lisääminen, kuten neuvoston puheenjohtaja totesi.

Jürgen Schröder, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, meneillään on rahoituskriisi, joka jää historian kirjoihin. Muutamassa viikossa onnistuttiin kuitenkin järjestämään G20-kokous, jossa saavutettiin konkreettisia tuloksia. Merkittävin niistä oli päätös käyttää 2 prosenttia BKT:stä talouden elvyttämiseen ja rahoitusalan avustamiseen.

Toisaalta emme ole onnistuneet täyttämään lupaustamme käyttää 0,7 prosenttia BKT:stä kehitysyhteistyöhön. Jos olisimme pitäneet lupauksemme, Kongon demokraattinen tasavalta olisi varmasti huomattavasti kehittyneempi, eikä koko konfliktia olisi ehkä edes tapahtunut. Tilanne on nyt kuitenkin hyväksyttävä. Meillä ei ole nyt aikaa keskustella Kivun kehityksestä, koska siellä on humanitaarinen kriisi. Viime viikkoina taas 250 000 ihmistä on joutunut siirtymään kotiseudultaan. Ihmisiä kuolee suoraan tai epäsuoraan taistelujen vuoksi, ja koleran kaltaiset sairaudet leviävät nopeasti.

YK hyväksyi vuonna 2005 suojeluvelvollisuuden käsitteen. Se lähetti MONUC-rauhanturvajoukot Kongon demokraattiseen tasavaltaan. MONUC, johon osallistuu 17 000 sotilasta, on maailman laajin rauhanturvaoperaatio, jonka toiminta perustuu 7 luvun vahvaan toimeksiantoon. Mutta mitä MONUC voi tehdä? Sotilaiden koulutus ja varusteet ovat erittäin keinoja, ja Kongon demokraattinen tasavalta on valtavan suuri. Kannatan siksi voimakkaasti MONUCin vahvistamista, mutta realistisesti puhuen tämä vahvistus saadaan tapahtumapaikalle vasta kuukausien kuluttua, ja nämä ovat kalliita kuukausia, joiden aikana menetetään ihmishenkiä. Ehdotan siksi, että eurooppalaiset joukot lähetetään lyhyeksi aikaa vakauttamaan aluetta nopeasti, kunnes MONUCin lisäjoukot ovat valmiita toimimaan ja saatu tapahtumapaikalle.

Alain Hutchinson, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, keskellä näitä erittäin miellyttävässä ilmapiirissä käytäviä hiljaisia keskusteluja haluan aluksi hieman valottaa tilannetta, koska olen vierailut alueella kolmesti viime kuukausina.

Meidän keskustellessamme siellä esiintyy väkivaltaa, raiskauksia ja kuolemaa. Ne ovat nykyään jokapäiväisiä asioita monille tässä kauhistuttavassa maailman kolkassa asuville. Nyt ei ole mielestäni puheiden aika. Nyt on toimittava. Tämä likainen sota ei ole mielestäni lainkaan etninen sota, kuten jotkut ovat alkaneet väittää. Etnisiä sotia voidaan luoda aina, koska se sopii meille eurooppalaisille, sillä etninen sota tarkoittaa, että afrikkalaiset taistelevat keskenään eikä se ole meidän ongelmamme. Meneillään olevan sodan juuret löytyvät tosiasiaa kaivoksista – timantti-, kolumbiitti-tantaliitti- ja kultakaivoksista – joiden toiminta jatkuu joukkomurhista huolimatta mukavasti ja tehokkaasti. Kaivosmineraaleja viedään YK-joukkojen nenän edessä ulkomaille Goman lentoasemalta tai maanteitse Kigaliin. Jotkut rikastuvat tästä edelleen valtavasti. Tästä sodassa on kyse.

Tätä asiaa on tarkasteltava ensimmäiseksi, jotta sota voidaan saada loppumaan. Miten kaivokset voidaan sulkea ja mitä toimia tämän skandaalimaisen kaupan lopettaminen edellyttää? Voitaisiin palata esimerkiksi timanttien yhteydessä käyttöön otettuun Kimberleyn prosessiin. Jotkut kollegat luultavasti puhuvat siitä tässä keskustelussa.

Viimeisten kymmenen vuoden aikana – ja koska jotkut kiistävät tämän luvun, se voidaan varmasti helposti varmistaa – yli viisi miljoonaa kongolaista on kuollut väkivaltaisesti tällä alueella joko suoraan sodan uhrina tai esimerkiksi sairauden kaltaisten sodasta johtuvien yhteisten vitsausten vuoksi. Nyt on mietittävä, kenelle tämä sota sopii ja kuka hyötyy sen jatkumisesta. Tämä on mielestäni ensimmäinen keskeinen kysymys.

Euroopan unionin kannalta tähän asiaan liittyy mielestäni kolme tärkeää kysymystä, ja myös ryhmäni yhtyy tähän näkemyksen. Meidän on ensinnäkin tuettava meneillään olevia rauhanyrkimyksiä. Niitä toimia ei ole toteutettu vasta viime viikkoina, vaan ne ovat olleet meneillään jo jonkin aikaa. Olemme nimittäneet apotti Malu Malun Saharov-palkinnon ehdokkaaksi, koska hän on jo hyvin pitkään pyrkinyt etsimään

rauhanomaista ratkaisua tällä alueella. Hän saattoi Gomassa yhteen paitsi CNDP:n – joka tuli, meni, palasi ja meni taas – myös kaikki muut kapinallisliikkeet ja Kongon demokraattisen tasavallan hallituksen. Tämä on mielestäni tärkeää. Lisäksi on Nairobien prosessi ja taannoinen Nairobien huippukokous, jonka komission jäsen mainitsi.

Meidän on tietenkin tuettava näitä toimia ja komission jäsentä Louis Micheliä, joka toimii erittäin aktiivisesti tällä alueella. Sanon tämän sosialistina, ja hän on liberaali.

Toiseksi meidän on puolustettava alueen väestöä hinnalla millä hyvänsä. Sanotaan, ettei MONUC ole paikalla sotimassa vaan turvaamassa rauhaa. Tämä voi pitää paikkansa, mutta MONUCilla on 7 lukuun perustuva toimeksianto. Tilanne ei ole samanlainen kuin vuonna 1994 Kigalissa, jossa ei voitu tehdä mitään, vain katsoa avuttomana joukkomurhia. Nyt on olemassa 7 luku, ja MONUCin tehtävänä on puolustaa siviiliväestöä. Siviiliväestö on kuitenkin joukkomurhan uhrina, eikä MONUC ole toiminut. Vasta äskettäin kiwandjalaisessa kylässä, jonka nimeä en nyt muista, tapahtui todellinen joukkomurha aivan MONUCin leirin kupeessa.

MONUCia on siksi ryhmäni mielestä vahvistettava eurooppalaisilla joukoilla. Aiomme joka tapauksessa jättää tätä asiaa koskevan tarkistuksen.

Lopuksi totean vielä erittäin nopeasti, että nyt on tietenkin edettävä päätöksiin, joita tarvitaan mineraalien hyödyntämisen ja myymisen lopettamiseksi, sillä kaikki alueella tapahtuvat joukkomurhat johtuvat pohjimmiltaan niistä.

Thierry Cornillet, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tämä maailmankolkka näyttää olevan kirouksen vallassa, ja kuten Alain Hutchinson erittäin osuvasti totesi, 1990-luvun alusta lähtien lähes viisi miljoonaa ihmistä on saanut surmansa.

Alue on kuin kuoleman kammio. Verilöylyjä tapahtuu Pohjois-Kivussa, Ugandassa, Ruandassa ja Burundissa. Nämä surmat jatkuvat ja alkavat joka vuosi uudelleen. Tiedän, että samoilla syillä on samat vaikutukset. Etnisiä konflikteja syntyy, koska rajat on määritetty usein keinotekoisesti. Alueella esiintyy ääritilanteita: kaikki yrittävät olla pikku Napoleon kolmansia ja tehdä oman Meksikon-retkensä, jotta valtion omat ongelmat unohdetaan. Kuten Alain korosti, yksi syy on tietenkin rahan maku – tämän alueen usein äärettömät rikkauudet. Lisäksi on hulluus, sillä mitä muutakaan Lord's Resistance Army -joukkojen toiminta voi olla?

Mitä siis voimme tehdä? Haluan painottaa myös komission jäsenen Michelin toimintaa. Hän on ollut jo kauan kiinnostunut tästä asiasta. Hän on toiminut Kigalissa ja Kinshasassa pidetyissä kokouksissa, joista edettiin Nairobiin. Lisäksi voidaan mainita SADC ja Obasanjo. Jälleen kerran järjestetään laajoja diplomaattisia huippukokouksia. Onko tämä kuitenkaan syy luottaa pelkkään diplomatiaan? Alueen humanitaarinen tilanne on erittäin vakava.

Humanitaarista apua käsittelevänä parlamentin esittelijänä matkustin marraskuun alussa Kinshasaan tapaamaan Botswali Lengomoa, joka on uusi sosiaalialasioista ja humanitaarisesta avusta vastaava ministeri. Tapasin myös Apollinaire Malu Malun, jolle melkein myönsimme Saharov-palkinnon ja joka on vastuussa Amanin ohjelmasta. Emme saa etenkään unohtaa toteuttaa huomattavia humanitaarisia toimia.

Mitä siis oikeastaan teemme? Olemmeko varmoja, että teemme kaiken tarvittavan? Mitä MONUC tekee? Se näyttää olevan aivan oikeassa. Kaikkiaan 17 000 sotilaasta alueelle on sijoitettu 6 000, toisin sanoen aseistettu divisioona panssarivaunuineen. Kuka luulee, ettei tämä riitä varmistamaan humanitaarisen avun toimittamista, vaikka tiedän – kuten tekin – että suojeltava alue on laaja?

Ratkaisu on näin ollen diplomaattinen. Meidän on siksi tuettava afrikkalaista ratkaisua, jos se vain voidaan toteuttaa. On selvästikin varmistettava, että tulitauko on pysyvä, jotta humanitaarista apua voidaan toimittaa. Muuten apu ei pääse perille. Tulojen lähde on tyrehtyttävä. On selvää, että kaivokset on suljettava, mutta on kenties myös alettava kritisoida länsimaisia yrityksiä, jotka ostavat kolumbiitti-tantaliumia ja muita mineraaleja ja mahdollistavat näin aseiden oston. Meidän on tietenkin annettava täysi tukemme rauhanaloitteille osoittamalla jatkuvaa eikä toisinaan vain satunnaista poliittista intressiä.

Vaadin lopuksi huomattavasti voimakkaampaa sotilaallista läsnäoloa, jotta rauha saadaan vakiinnutettua, ja tämän voi tehdä ainoastaan Yhdistyneet Kansakunnat. Euroopan unioni on käsittääkseni joskus saanut Yhdistyneet Kansakunnat täyttämään velvollisuutensa.

Seán Ó Neachtain, *UEN-ryhmän puolesta*. – (GA) Arvoisa puhemies, Kongon demokraattisen tasavallan itäosan tilanne pahenee päivä päivältä, ja kansainvälinen yhteisö on siitä erittäin huolissaan. Yli puolitoista

miljoonaa ihmistä on pakotettu siirtymään kotiseuduiltaan Kivun maakunnassa, mikä osoittaa ongelman vakavuuden.

Kannatan EU:n Afrikan suurten järvien alueen erityisedustajan Roeland Van de Geerin toimia ja tuen myös Nigerian entistä presidenttiä Obasanjoa, joka osallistui väkivaltaa harjoittaneiden poliittisten ja sotilaallisten ryhmien kanssa käytyihin kiivaisiin keskusteluihin.

Pyydän Afrikan unionia toteuttamaan lisätoimia rauhan varmistamiseksi suurten järvien alueella.

Ruandan ja Kenian hallitukset allekirjoittivat rauhansopimuksen marraskuussa 2007, jotta näiden kahden valtion väliset vihamielisyydet saataisiin ratkaistua. Tämän sopimuksen täytäntöönpano on varmistettava, mutta ensin on lopetettava väkivaltaisuudet.

Euroopan unioni myöntää suurten järvien alueelle enemmän varoja kuin mikään muu organisaatio tai valtio maailmassa. Pyydän, että kehitysyhteistyöstä vastaava Euroopan komission jäsen Louis Michel ja neuvosto pyrkivät lopettamaan taistelut ja vakiinnuttamaan rauhan.

Frithjof Schmidt, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, Kongon itäosassa käytävät julmat taistelut eivät ole pelkkää sisällissotaa, vaan kyseessä on myös alueellinen konflikti, jossa on mukana monta naapurivaltiota. Kyse on myös strategisista raaka-aineista, kuten kolumbiitti-tantaliitista, jota tarvitaan matkapuhelinten, DVD-soitinten ja tietokoneiden tuotantoon. Kyse on myös kullasta, timanteista, koboltista ja jalopuusta. Ne ovat konfliktin perimmäiset syyt. Mitä voidaan ja mitä pitää tehdä? Yhdistyneitä Kansakuntia on vahvistettava, jotta se voi täyttää veloitteensa ja suojella siviiliväestöä kaikilta alueella toimivilta aseistautuneilta ryhmiltä. Yhdistyneiden Kansakuntien rauhanturvaoperaatio Kongon demokraattisessa tasavallassa (MONUC) tarvitsee selkeämmän toimeksiannon, lisävarusteita ja lisää sotilaita. Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat viime vuosina torjuneet yhä uudelleen MONUCin vahvistamista koskevat pyynnöt. Sen epäonnistumisia ja virheitä on kuitenkin arvosteltu terävästi. Tällaisen kaksinaismoraalin on loputtava. Emme tarvitse nyt omia EU:n sotilasjoukkoja, vaan MONUCia on vahvistettava aktiivisesti, ja olen kuunnellut kiinnostuneena ja myötämielisenä, että neuvosto ja komissio haluavat tehdä nimenomaan näin.

Toiseksi on tärkeää, että Kongosta peräisin olevien raaka-aineiden louhintaa ja myyntiä valvotaan tarkasti kansainvälisellä tasolla. Tähän kauppaan osallistuvia kansainvälisiä konserneja, jotka hyötyvät Kongon raaka-aineiden louhinnasta, on valvottava, ja ne on veloitettava avoimeen toimintaan. Meillähan on tietenkin jo Kongon demokraattisen tasavallan luonnonvarojen laitonta hyödyntämistä käsittelevä YK:n asiantuntijaryhmä. Se on antanut suosituksia sekä määrännyt muun muassa seuraamuksia henkilöille ja yrityksille, jotka osallistuvat tällaiseen laittomaan hyödyntämiseen. Euroopan unionin on edistettävä voimakkaasti tämän YK:n suosituksen täytäntöönpanoa, myös ja nimenomaan EU:hun suuntautuvan tuonnin kohdalla. Tällä alalla on toimintamahdollisuuksia, koska tässä asiassa voimme selvästikin toimia itsenäisesti ja panna YK:n suositukset tehokkaasti täytäntöön.

Kolmanneksi totean, että meidän on edistettävä Afrikan suurten järvien aluetta käsittelevää kansainvälistä konferenssia koskevaa aloitetta. Pysyvä rauha alueella edellyttää poliittista yhteistyötä ja alueen taloudellista yhdentymistä. Euroopan unionilla voi ja pitääkin olla keskeinen rooli tässä prosessissa.

Tobias Pflüger, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, tähän sotaan on fyysisesti osallisena myös joukko naapurivaltioita, ja siihen osallistuvat ennen kaikkea suoraan myös Kongon hallituksen sotilaat yhtäältä miliisien ja Angolan joukkojen kanssa ja toisaalta kenraali Nkundan, tutsisotilaiden ja Ruandan tukijoukkojen kanssa. Tämä on alueellinen sota, jossa ei ole kyse ainoastaan Kongon itäosasta.

Yksi keskeinen selvä asia on, ettei Kongon hallitus ole ollut toistaiseksi halukas neuvottelemaan suoraan kapinallisten kanssa. Tässä asiassa on harjoitettava painostusta. On erittäin tärkeää tarkastella tämän konfliktin taustalla olevia todellisia syitä. Myös Saksan liittopresidentti totesi, että tässä konfliktissa on kyse raaka-aineista. Muun muassa raakaöljyllä, kullalla, timanteilla, kuparilla, koboltilla, kolumbiitti-tantaliitilla, sinkillä ja tinalla on siinä erittäin oleellinen merkitys.

Kyse on ennen kaikkea myös siitä, kenellä on hallussaan raaka-aineiden kaivossopimukset. On todellakin ryhdyttävä näiden yritysten vastaisiin toimiin. Mainitsen nimeltä vain yhden yrityksen: *Gesellschaft für Elektrometallurgie mbh*, jonka kotipaikka on Nürnbergissä, omistaa selvästikin suoraan yhden konfliktin kohteena olevan keskeisen kaivoksen.

Haluan puhua hieman MONUCin roolista, koska parlamentissa näköjään vaaditaan yleisesti MONUCin vahvistamista. Lukemani perusteella MONUC on pikemminkin osa ongelmaa kuin osa ratkaisua, koska se itse kuvailee taistelevansa nyt neljällä rintamalla. MONUCilla pitäisi olla itse asiassa aivan toisenlainen rooli.

Human Rights Watch -järjestön tietojen mukaan operaation intialaiset tai pakistanilaiset sotilaat käyvät suoraa asekauppaa laittomien miliisien kanssa ja ovat selvästikin osallisina tähän raaka-ainekonfliktiin. Sitä ei voida hyväksyä. MONUCilla on oltava aivan toisenlainen rooli, ja sen on oltava täysin puolueeton. Tämän vuoksi pelkästään sen vahvistamisesta ei ole juurikaan hyötyä.

Totean vielä, että Kongolla on ollut tärkeä rooli jo Euroopan unionin aiemmassa operaatiossa. Tuolloin tehtävänäimme oli turvata vaalit, ja presidentiksi nimitettiin Joseph Kabila, jonka joukot ovat nyt huomattava tilannetta kärjistävä tekijä. On siksi analysoitava tarkasti, millainen rooli Euroopan unionilla oli Joseph Kabilan nimittämisessä. EU:n silloinen toiminta on mielestäni erittäin ongelmallista. On todettava selkeästi, että myös Joseph Kabilaa ja hänen joukkojaan on arvosteltava tässä yhteydessä.

Raportti, jonka oli kirjoittanut pidätetty *Frankfurter Allgemeine Zeitung* -sanomalehden paikallinen kirjeenvaihtaja, oli erittäin lukemisen arvoinen. Hän kuvaili konfliktitilannetta erittäin hyvin. Hänen artikkelissaan tulee mainiosti esiin virallisten ja epävirallisten joukkojen yhteisvaikutus. Pelkästä MONUCin vahvistamisesta ei ole toisin sanoen hyötyä, koska nyt on todellakin käytävä käsiksi konfliktin syihin.

Bastiaan Belder, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, minulla oli eilen illalla tilaisuus puhua kokeneen avustustyöntekijän kanssa Kongon itäosassa meneillään olevasta sodasta. Hän tuntee sekä Pohjois- että Etelä-Kivun kriisin kuin omat taskunsa. Kaunistelematta alueella vallitsevaa kurjuutta hänen kertomuksensa antaa meille pieniä toivonkipinöitä. Hieman toivoa antaa varmasti se, että reilu viikko sitten Kongon presidentin turvallisuusjoukot ja poliisi saartoivat ryöstelevät hallituksen sotilaat. Tämä on lupaava osoitus siitä, että Kongon hallitus alkaa palauttaa yleistä järjestystä, ja eurooppalaisten on ehdottomasti rohkaistava ja tuettava tätä kehitystä.

Toinen toivonkipinä on se, ettei kapinallisjohtaja Nkunda ole toistaiseksi onnistunut mobilisoimaan ja värväämään tutsseja Etelä-Kivussa valtapyrkimyksiään varten. Yhteyshenkilöni pitää tätä myönteisenä osoituksena tutsien samastumisesta Kongon valtioon ja siviiliväestöön.

Kolmas toivonkipinä ovat paikallis- ja maakuntatasolla tehdyt uskonnollista sovintoa koskevat aloitteet. Vaaleilla valitut viranomaiset osallistuvat näihin foorumeihin aivan yhtä aktiivisesti kuin perinteiset vallankäyttäjät ja heimojen edustajat. Nämä Pohjois- ja Etelä-Kivun foorumit tarvitsevat Euroopan unionilta kahdenlaista tukea – rahoitustukea ja asiantuntija-apua kriisien ratkaisussa. Jotta humanitaarista apua voidaan toimittaa tehokkaasti Kivun molemmille alueille, paikallisviranomaisten osallistumisella on ratkaiseva merkitys, ja niihin kuuluvat siis molemmat paikalliset johtajaryhmät – perinteiset heimojen edustajat ja vaaleilla valitut viranomaiset.

Yhteyshenkilöni korostaa oman kokemuksensa perusteella, että kaikista sotakonflikteista ja ihmisten pakenemisesta huolimatta nämä olemassa olevat valtarakenteet ovat edelleen tehokkaita. Hän pyytää näin ollen kiireesti rahaa Pohjois- ja Etelä-Kivun kylissä oleville pakolaisjoukoille, ja myös kyläläiset yhtyvät tähän pyyntöön. Yhteyshenkilöni totesi seuraavaa: ”Ruokaa saa, jos on rahaa. Yllättävää kyllä, mutta jossain on aina toripäivä. Kongossa on täysin mahdollista toimia, jos on käteistä. Se ei tee ihmisistä riippuvaisia, koska he voivat itse päättää, mihin he käyttävät rahat. Paikallista taloutta edistetään ja hyödynnetään saman tien. Varmistaaksemme tämän käytännön sujuvuuden menemme keskustelemaan valittujen kyläneuvostojen kanssa, ja ne osoittavat eniten apua tarvitsevat.”

Tällaisen keskustelun ja Euroopan unionin sydäntälämmittävien sovittelupyrkimysten perusteella Pohjois- ja Etelä-Kivulla ja itse asiassa koko Kongolla täytyy olla toiveita paremmasta tulevaisuudesta. Toivon siksi sydämeni pohjasta, että neuvosto, komissio, Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin toimielimet toteuttavat tarvittavat toimet.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, ei ole kovinkaan hyödyllistä keskustella tänään siitä, miten traagisena pidämme Kongon itäosan epätoivoista tilannetta. Meidän on pystyttävä puhumaan asioista niiden oikeilla nimillä ja tietenkin pohdittava, pitäisikö Euroopan ja erityisesti alueella erityisen huonossa maineessa olevien valtioiden, kuten Ranskan ja Belgian, puuttua tilanteeseen sotilaallisesti. Minun mielestäni ei pitäisi, sillä mitä olemme havainneet? Euroopan unioni on jälleen kerran onnistunut osoittamaan Kongossa, miten eripurainen ja heikko se on ja mitä harhakuvitelmaa olisi ajatella, että tällä hetkellä voitaisiin harjoittaa yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa. Älkäämme unohtako, että Pariisiin, jolla on nyt neuvoston puheenjohtajuus, on juuri luovutettu Ruandan presidentin Kagamen protokollapäällikkö, joka pidätettiin Saksassa epäiltynä presidentti Habyarimanen murhayrityksestä vuonna 1994. Hänen katsotaan olevan osallisena konfliktiin. Myös kotimaani Belgia on vilpillinen, koska vasta eilen Belgian ulkoasiainministeri Karel De Gucht arvosteli kehitysyhteistyöstä ja humanitaarisesta avusta vastaavan Euroopan komission jäsenen Louis Michelin toimia nimenomaan hänen Kongon-politiikkansa vuoksi. Karel De Gucht

totesi, että on kerrassaan vakavaa, jos Kongon nykyinen tilanne johtuu Louis Michelin politiikasta ja ettei tilanne ole vielä koskaan ollut yhtä huolestuttava kuin nyt.

Hyvät kollegat, tämän totesi komission jäsenen poliittinen liittolainen. Tässä äänen sekamelskassa voimme ainoastaan todeta, että siviiliväestön suojelusta vastaavat ensisijaisesti Afrikan unioni, jota on tuettava, ja Kongossa olevat YK:n joukot. Euroopan unionin ei siis kannata lähettää omia joukkojaan alueelle.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen kollegojeni tavoin erittäin huolissani siitä, että Kongon demokraattisen tasavallan armeija ja uudelleen väkivallan tielle lähteneet Pohjois-Kivun kapinalliset ovat jälleen alkaneet taistella keskenään. Väkivallan lisääntyminen Pohjois-Kivussa on pahasti ylikuormittanut kyseisessä valtiossa toteutettavan YK:n rauhanturva-operaation (MONUC).

Humanitaarinen tilanne on erityisen vakava, koska Kivun maakunnassa on yli 1,5 miljoonaa maan sisäistä pakolaista. Maailman elintarvikeohjelman ja muiden kansalaisjärjestöjen toimet ovat vaikeutuneet huomattavasti väkivaltaisuuksien vuoksi, ja sekä hallituksen että kapinallisten joukot ryöstävät, raiskaavat ja tappavat yleisesti siviilejä.

MONUCin tehtävänä on YK:n peruskirjan 7 luvun perusteella taata siviiliväestön suojelu tilanteissa, joihin liittyy välitön fyysisen väkivallan riski, mutta sillä ei ole tämän mandaatin täyttämisen edellyttämiä resursseja eikä riittävästi joukkoja. Kansainvälisen yhteisön ja YK:n turvallisuusneuvoston on vahvistettava MONUCia antamalla sille asianmukaista materiaalia ja henkilöstöä, jotta se voi täyttää tehtävänsä. Koska Euroopan unioni on päättänyt olla aloittamatta uutta ETPP-operaatiota puuttuakseen Kongon demokraattisessa tasavallassa laajentuviin väkivaltaisuuksiin, kehotan Euroopan unionia tekemään MONUCin kanssa mahdollisimman tehokasta yhteistyötä.

Ranskan laatimassa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa ehdotetaan, että MONUCin sallittua sotilaallista vahvuutta lisätään väliaikaisesti 2 785 henkilöllä. Tällöin jo nyt maailman suurimman YK:n rauhanturvaoperaation muodostavan MONUCin joukkojen ja poliisivoimien enimmäishenkilömäärä olisi hieman yli 20 000 suurin piirtein Länsi-Euroopan kokoisen valtion alueella.

Kehotan YK:n turvallisuusneuvostoa äänestämään tästä päätöslauselmasta mahdollisimman pian Kongon demokraattisen tasavallan nykyisten tapahtumien kiireellisuuden vuoksi. Olen tyrmistynyt joukkomurhista, rikoksista ihmisyyttä vastaan sekä naisiin ja tyttöihin kohdistuvasta seksuaalisesta väkivallasta Kongon demokraattisen tasavallan itäisessä maakunnassa, ja kehotan kaikkia asianomaisia kansallisia ja kansainvälisiä viranomaisia saattamaan näihin tekoihin syyllistyneet oikeuden eteen.

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Kivun maakunnan uudet julmuudet ja kansainvälisen yhteisön kyvyttömyys lopettaa ne ovat yhtä tyrmistyttäviä kuin ruandalaisten ja kongolaisten johtajien ahneus. Nämä johtajat ylläpitävät järjestäytynyttä kaaosta salatakseen alueen luonnonvarojen katalan ryöväämisen.

Mitä Euroopan unioni voi tehdä? Mitä se voi tehdä valtiolle, jossa on toteutettu ja toteutetaan edelleen erilaisia ETPP:n (Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikka) operaatioita ja jossa ensimmäisiä demokraattisia vaaleja ei olisi järjestetty ilman Euroopan unionin tukea? Mitä Euroopan unioni voi tehdä valtiolle, joka saa valtavia summia kehitysapua ja humanitaarista apua? Mitä se voi tehdä strategiselta merkitykseltään ainutlaatuiselle valtiolle, jossa on viime vuosina menehtynyt viisi miljoonaa ihmistä mitä julmimman väkivallan uhreina?

Euroopan unionin on mentävä huomattavasti pitemmälle kuin ne vähimmäistoimet, joista on päätetty tämän viimeisimmän sotilaallisen konfliktin laajenemisen jälkeen. Ei riitä, että lisätään humanitaarista apua ja tehdään diplomaattisia aloitteita, joissa toistetaan ties kuinka monetta kertaa aseistariisuntaa koskevia lupauksia ja hyvän tahdon ilmauksia.

Euroopan unionin on kiireesti vahvistettava MONUCia (Yhdistyneiden Kansakuntien rauhanturvaoperaatio Kongon demokraattisessa tasavallassa), jotta se saa takaisin uskottavuutensa ja tehokkuutensa. Ei riitä, että turvallisuusneuvosto antaa päätöslauselmia. Euroopan unionin on viipymättä yhdistettävä toimintansa DPKO:n (Yhdistyneiden Kansakuntien rauhanturvaoperaatioista vastaava osasto) toimiin sekä toimitettava varusteita ja tarvittaessa sotilaita, jotta MONUCin puutteet voidaan korjata.

EU ei voi eikä saa sulkea pois sitä, että se lähettää viimeisenä vaihtoehtona ETPP:n yhteydessä alueelle omat sotilaalliset joukkonsa, jos se on New Yorkin menettelyjen ja paikallisen tilanteen vuoksi perusteltua. Velvollisuutenamme on suojella sitä, mikä on vaarassa, nimittäin välitöntä kansainvälistä suojelua tarvitsevien puolustuskyvyttömien siviilien henkeä.

Never again! Meidän on suhtauduttava tähän asiaan vakavasti, emmekä saa antaa Ruandan kansanmurhan ja Kongon verilöylyjen enää koskaan toistua.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, neuvoston ja komission julkilausumat EU:n reagoinnista Kongon vakavaan kriisiin ovat tavalliseen tapaan tekopyhiä ja hyödyttömiä. Laurent Nkundan takana ovat Ruanda ja Uganda. Nämä valtiot ovat olleet aina kiinnostuneita tästä alueesta, minkä vuoksi ne ovat yrittäneet hyökätä sinne useaan otteeseen lähimenneisyydessä. Maan alla ja Kongon demokraattisen tasavallan alueella olevat luonnonvarat ovat liian arvokkaita jätettäväksi muiden käsiin.

Tammikuun alusta lähtien on hankittu kolme kertaa enemmän aseita kuin vuonna 2007, ja jotkin niistä olivat Ruandan puolella tarkoitettu kapinoitsija Laurent Nkundalle, ja tulokset ovat nyt näkyvissä. Yhdysvaltojen hallitus on kuitenkin jo vuosia kiinnittänyt huomiota suurten järvien alueeseen erityisesti tukemalla Ugandaa ja Ruandaa. Esimerkiksi Yhdysvaltojen suurin Afrikan-lähetystö on Kampalassa. Ugandassa tai Ruandassa ei tapahdu mitään ilman Yhdysvaltojen suostumusta.

Nyt tämä Euroopan unionin nopea täyskäännös, joka koskee mahdollisuutta lähettää rauhanturvajoukot alueelle, antaa taas väärän signaalin. Meidän on muka parempi keskittyä diplomatiaan, ikään kuin Laurent Nkundan kaltainen kova tyyppi saataisiin perääntymään diplomatian avulla. Keskustelumme ovat jälleen kerran täysin hyödyttömiä, ja sitten kuulemme komission jäsenen Michelin lähes ylistävän Laurent Nkundaa. Kiitos siitä!

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, ymmärrämme kaikki Kongon itäosan kauhistuttavan tilanteen monimutkaisuuden. Tilanne johtuu etnisistä seikoista ja juontaa juurensa Ruandasta, Burundista ja Ugandasta.

Ruandan ja Kongon demokraattisen tasavallan välillä on aloitettava kiireesti tehokas sovitteluprosessi. Tulitauko on toteutettava ja pantava asianmukaisesti täytäntöön, ja siviiliväestö tarvitsee selvästikin suojelua ja pikaista humanitaarista apua.

Mieleeni tulee Brysselissä olevan Afrikan unionin pysyvän edustajan taannoinen julkilausuma parlamentin turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunnassa. Hän totesi kannattavansa sitä, että afrikkalaiset käsittelevät turvallisuusasioita omalla mantereellaan. Minusta on siksi ilahduttavaa, ettei EU ole pyrkinyt käyttämään Kongon tragediaa tilaisuutena liittää sen nimi toiseen niin kutsuttuun EU:n sotilasoperaatioon. Afrikkalaisten on otettava ensisijaisesti itse vastuu nykyisen tilanteen ratkaisemisesta, mutta meidän on kaikin mahdollisin tavoin autettava heitä tekemään se Afrikan unionin ja Yhdistyneiden Kansakuntien kautta.

MONUCin tehtävä ja voimankäyttövaltuudet näyttävät olevan hieman epäselviä. MONUCin komentaja kenraaliluutnantti Vicente Díaz de Villegas irtisanoutui hiljattain tehtävästään toimittuaan siinä seitsemän viikkoa. Hän vetosi henkilökohtaisiin syihin, mutta mahtokohan kyse olla ammatillisesta turhautumisesta?

On joka tapauksessa rohkaisevaa, että MONUCiin kuuluvat tuhannesta sotilaasta koostuvat Etelä-Afrikan joukot sijoitettiin 6. marraskuuta Goman lähistölle. MONUCin johtaja väittää, että heidän on käsketty aloittaa tarvittaessa tulitus. MONUCin on voitava toimia, jotta se pystyy suojelemaan siviilejä välittömältä väkivallan uhalta. Kongon itäosaan sijoitettuja YK:n ja Afrikan unionin taistelujoukkoja on selvästikin lisättävä oleellisesti, ja meillä on oltava selkeä käsitys siitä, mistä nämä joukot tulevat. Monet valtiot voisivat lähettää sotilaita, mutta eivät tee niin tällä hetkellä.

Jos länsimaat eivät pyri kaikin mahdollisin keinoin edistämään Kongossa toteutettavia operaatioita, muut vähemmän jalot tahot ovat valmiita toimimaan.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Jouyet, olen AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen jäsen, ja Kigalissa, Ruandassa, pidetyssä viime istunnossa olin kuuntelemassa presidentti Paul Kagamea, joka totesi, että Keski-Afrikan tilanne on saatava vakautettua. Hän toivoi rauhaa, mutta vierailin Kigalissa ollessani holokaustimuseossa, joka on perustettu vain kolmessa kuukaudessa eli sadassa päivässä surmattujen miljoonan tutsin muistoksi. Tämä verilöyly tapahtui vuonna 1994.

Toistuvatko nämä tapahtumat nyt? Meidän on estettävä se. Pidän sitä velvollisuutenamme. Euroopan unionin on mielestäni tehtävä enemmän. En tiedä, ratkaistaanko tilanne lähettämällä lisäjoukkoja. En usko, että ratkaistaan, mutta rahoituslähteet on mielestäni tarkistettava perusteellisesti. Kuten kollegani totesi, varat on saatu hyödyntämällä Kongon luonnonvaroja, ja ne ohjataan tämän jälkeen pienille kauppiaille ja anonyymeille henkilöille, mutta ne päätyvät myös Euroopan markkinoille. Tämä on sekä ongelman lähde että sen ratkaisu.

Meidän on käsiteltävä myös humanitaarista tilannetta, joka on selvästikin karkaamassa käsistä. Siinä voimme olla avuksi, ja Euroopan unionin on pyrittävä kaikin keinoin suojelemaan näitä 1,6:ta miljoonaa ihmistä, jotka tarvitsevat vettä, ruokaa, huopia, telttoja ja hoitoa. Meidän on käsiteltävä tätä ongelmaa.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, maailman suurvallat kamppailevat tällä hetkellä kansainvälisen rahoitusjärjestelmän kanssa. Ne pyrkivät saamaan sen hallintaan, eivätkä yhtään liian aikaisin. Meidän on kenties aika ratkaista myös toinen ongelma, josta olemme puhuneet vuosikymmeniä.

Olemme vuosien ajan kuunnelleet tarinoita häpeällisestä luonnonvarojen ryöväämisestä. Kuinka monta kertaa olemme kuulleet ihmisten verenvuodatuksista? Nyt sitä tapahtuu taas Kongossa. Mielestäni on aika asettaa myös nämä yritykset syytteeseen, pysäyttää halpamainen kaupankäynti ja jäädyttää tilit, joilla ovat mineraalivaroja hyödyntämällä – ihmisten verta vuodattamalla ja kärsimystä tuottamalla – saadut häpeälliset voitot.

En ymmärrä, miksei näistä yrityksistä laadita samanlaista mustaa listaa kuin terroristijärjestöistä. En ymmärrä, miksei kansainvälinen yhteisö pysty asettamaan näitä liikemiehiä syytteeseen. He eivät ole tarkalleen ottaen liikemiehiä vaan itse asiassa roistoja, jotka vaarantavat alueen ja koko maailman turvallisuuden.

Kehotan puheenjohtajavaltio Ranskaa ja komissiota johtamaan tämänsuuntaista kansainvälistä aloitetta.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, Lumumba, Mobutu, Chombe, Dag Hammarskjöld ja Katanga olivat nimiä, jotka hallitsivat varhaisnuoruuttani 1960-luvun alussa. Nyt 50 vuoden kuluttua Kongo – nykyään Kongon demokraattinen tasavalta – kärsii jälleen sisällissotaa muistuttavista sisäisistä levottomuuksista. Tällä kertaa Kongon demokraattisen tasavallan itäosissa riehuva sota vain alkoi EU:n merkittävien toimien jälkeen ja niistä huolimatta. EU oli myöntänyt varoja sekä toteuttanut ohjelmia, operaatioita tapahtumapaikalla – myös sotilaallisia operaatioita – ja tehokkaita diplomaattisia toimia.

Kongon demokraattisen tasavallan nykyinen tilanne ei siksi ole vain jokin uusi kriisi. Siinä testataan EU:n kykyä ja halukkuutta toimia siinä kansainvälisessä tehtävässä, joka sillä mielestään on kansainvälisessä politiikassa. Tässä kriisissä on nimittäin kaikki ne ainekset, joita EU väittää pystyvänsä käsittelemään parhaiten, ja sen tapahtumapaikkansa on Afrikka, jonka geotaloudellinen merkitys lisääntyy erittäin nopeasti.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, jäsen Hutchinson totesi puheenvuoronsa alussa, että meidän on lopetettava puheet ja tartuttava toimeen. Hän on mielestäni aivan oikeassa. Haluan ottaa esiin kaksi keskustelussa mainittua keskeistä asiaa.

Ensinnäkin tärkeintä on panna täytäntöön Kongon demokraattisen tasavallan luonnonvarojen laitonta hyödyntämistä käsittelevän YK:n asiantuntijaryhmän suositukset sekä seuraamukset henkilöille ja yrityksille, joiden osallistuminen luonnonvarojen ryöväämiseen on näytetty toteen. EU:n on tartuttava tuumasta toimeen.

Toiseksi meidän on ponnekkaasti estettävä luonnonvarojen laitton hyödyntäminen sekä otettava käyttöön järjestelmiä, joilla voidaan todeta kullan, tinamalmien, kolumbiitti-tantalitiin, koboltin, timanttien, pyrokloorin ja puutavaran jäljitettävyyden ja alkuperä, jotta tämä verinen kauppa saadaan loppumaan.

Kysyn nimenomaan neuvoston puheenjohtajalta Jouyet’lta ja komission jäseneltä Ferrero-Waldnerilta, mitä aloitteita he aikovat tehdä tässä yhteydessä tulevana kuukausina. Meillä on mielestäni oikeus saada vastaus tähän kysymykseen.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, en pidä itseäni missään tapauksessa Kongon asiantuntijana, eikä minulla ole esittää valmiita ratkaisuja, mutta tiedän sen, että meidän kaikkien on syytä olla huolissamme, jos viisi miljoonaa ihmistä on menettänyt henkensä viimeisten 20 vuoden aikana.

Huoleni vain lisääntyy lukiessani joidenkin alueella toimivien kansalaisjärjestöjen ankaraa kritiikkiä. Muutama päivä sitten luin esimerkiksi raportin, jossa Amnesty International -järjestö – jonka kanssa en suoraan sanoen ole aina samaa mieltä – kuvaili ihmisoikeustilannetta, erityisesti Pohjois-Kivun maakunnan humanitaarista tragediaa. Se totesi, että YK:n turvallisuusneuvosto, Euroopan unioni ja Afrikan unioni vain seuraavat tilannetta toimettomina. Ne eivät ole Amnesty International -järjestön mukaan toistaiseksi toimittaneet YK:n rauhanturvajoukoille lisää sotilaita ja varusteita, joita ne tarvitsevat voidakseen suojella siviiliväestöä tehokkaasti.

Olen kuunnellut keskusteluja saadakseni vastauksen tähän kritiikkiin. En ole rehellisesti sanoen kuullut sitä. Diplomatia on hyvä asia, mutta se ei itsessään tarjoa kaikkia vastauksia.

Jas Gawronski (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, meidän olisi helppo unohtaa Afrikan ongelma omien taloudellisten vaikeuksiemme vuoksi, mutta se olisi hirveä virhe.

Meidän on mielestäni painostettava Afrikan unionia täyttämään velvoitteensa alueella. Jotta Afrikan unioni voi joskus saada samanlaisen painoarvon kuin EU, sen on muutettava sanat teoiksi – mitä se ei ole selvästikään tehnyt esimerkiksi Zimbabwen tapauksessa. Meidän on myös päättäväisesti edellytettävä pitkäaikaisessa kauppaja-avustussuhteessamme Kongon demokraattisen tasavallan kaltaisiin valtioihin, että ne noudattavat ihmisoikeuksia, hyvää hallintotapaa ja avoimuutta.

Toivon siksi, että komissio tukee edelleen kaivannaisteollisuuden avoimuutta koskevaa aloitetta.

Anne Van Lancker (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, kaiken sanotun jälkeen haluan ottaa esiin vielä seuraavan asian. Molemmat teistä korostivat, ettei tätä konfliktia voida ratkaista sotilaallisesti. Olen täysin samaa mieltä, mutta Goman tai Nairobien sopimuksissa ei ole mitään vikaa. Prosessissa, jota ollaan nyt elvyttämässä, ei ole mitään muuta vikaa kuin se, ettei sopimuksia koskaan noudateta. On itsestään selvää, että Euroopan unionin on edistettävä aktiivisesti MONUCin toimeksiannon vahvistamista ja parantamista sekä sen joukkojen lisäämistä. Pohdittavamme oleva suuri kysymys on kuitenkin se, voiko MONUC koskaan onnistua edes 7 lukuun perustuvalla valtuutuksella ilman Euroopan unionin väliintuloa. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Jouyet, haluan kysyä teiltä, mitä olivat ne hyvät syyt, joiden vuoksi EU:n ministerit hyökkäsivät tällaisen EU:n väliintulon.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Ferrero-Waldner, hyvät parlamentin jäsenet, paljon kiitoksia tästä erittäin mielenkiintoisesta keskustelusta.

Tiedämme erittäin hyvin, että parlamentti pyytää Euroopan unionia lähettämään sotilasjoukkoja kyseiselle Kongon tasavallan alueelle. Minun on kuitenkin todettava, että Euroopan unioni on jo sitoutunut avustamaan Kongon tasavaltaa ensinnäkin myöntämällä yhteisön tukea. Se myönsi 50 miljoonaa euroa vuonna 2008 ja lisäksi 6 miljoonaa euroa hätäapua, kuten Benita Ferrero-Waldner mainitsi. Kahdella ETPP-operaatiolla autetaan uudistamaan Kongon poliisia ja armeijaa, joiden kyvyttömyydellä ja tehottomuudella on kohtalokkaita seurauksia, kuten olemme tässä tapauksessa nähneet. Euroopan unioni on jo tehnyt myös väliintulon toteuttamalla vuonna 2003 Artemis-nimisen sotilaallisen operaation. Silloin tilanne oli kuitenkin erilainen, koska Euroopan unioni valmisteli YK:n joukkojen tuloa.

Miten siis voimme pelkkien puheiden lisäksi reagoida tämän alueen murheelliseen tilanteeseen? Nopein tapa käsitellä humanitaarista kriisiä olisi tehostaa nykyisiä toimia, toisin sanoen laajentaa MONUCin toimeksiantoa ja lisätä sen joukkoja. Tarkoitin, että Ranska on valmis osallistumaan näihin vahvistustoimiin, koska voimme menettää aikaa, jos jäämme odottamaan Euroopan unionin operaatiota. Kuten tiedätte, Euroopan unioni on jo sitoutunut toimimaan Tšadissa ja Keski-Afrikan tasavallassa, joissa meillä siis on joukkojen sijoittamista koskeva ongelma. Haluan lisäksi tehdä selväksi, etteivät kaikki neuvostossa olevat valtiot voisi tällä kertaa osallistua vahvistustoimiin.

Kuten useat puhujat totesivat, MONUCin vahvistamisesta olisi hyötyä, koska sen toimeksianto perustuu Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 7 lukuun. Lisäksi on otettava huomioon, että pysäytettyään Nkundun hyökkäyksen 29. lokakuuta MONUC on voinut alkaa sijoittaa joukkojaan uudelleen. Seuraavaksi Yhdistyneiden Kansakuntien operaatioon on sijoitettava uudet valiojoukot, erityisesti intialaiset gurkhat, joiden odotetaan saapuvan tässä kuussa. Jo paikalla oleviin 17 000 sotilaan joukkoihin lisätään 3 000 sotilasta. Tämä perustuu New Yorkissa turvallisuusneuvoston kokouksessa viime päivinä saavuttamaamme edistykseen.

Kuten useat puhujat huomauttivat, ei kuitenkaan riitä, että tarkastelemme pelkästään sotilaallista tilannetta. Koska hirmuteot ovat jatkuneet aivan liian kauan, kuten monet totesivat, komission jäsenen Michelin, Bernard Kouchnerin ja David Milibandin vierailut ovat osoittaneet, että on pyrittävä ensisijaisesti poliittiseen ratkaisuun, jotta alueen pääpukareiden välille voidaan luoda jälleen yhteys. Goman ja Nairobien prosessit on pyrittävä elvyttämään ensisijaisesti afrikkalaisissa foorumeissa käytävillä neuvotteluilla, käytiinpä ne sitten Afrikan unionissa, SADC:ssä tai suurten järvien aluetta käsittelevässä konferenssissa.

Pitemmällä aikavälillä Euroopan unionin on autettava Kongon tasavaltaa korvaamaan sen täysin rappeutunut armeija asianmukaisella armeijalla, jotta Kongo voi varmistaa laajan ja vaikeasti valvottavissa olevan valtionsa turvallisuuden sekä estää uudet humanitaariset kriisit.

Olen samaa mieltä niiden kanssa, jotka totesivat, että meidän on käytävä käsiksi myös konfliktin syihin, ja neuvosto on nimenomaan tehnytkin näin kehottaessaan 10. marraskuuta torjumaan erityisesti kapinallisryhmien harjoittamaa alueen luonnonvarojen laitonta hyödyntämistä. Pitäisikö tämä laittoman

hyödyntämisen vastaisen taistelun valvominen antaa MONUCin tehtäväksi? Tämä kysymys on ratkaisematta, mutta humanitaarisessa kriisitilanteessa MONUCin on pyrittävä ensisijaisesti suojelemaan siviiliväestöä, kuten monet muutkin ovat korostaneet. Mielestäni on tärkeää – tämäkin on jo mainittu – että yksi luonnonvarojen ryöväämistä koskeva ratkaisu löytyy alueelliselta tasolta, jotta luonnonvarojen ryövääminen ja niiden tuonti meidän valtioihimme saadaan loppumaan.

Lopuksi totean, että Yhdistyneiden Kansakuntien asiantuntijaryhmän asiaa koskevat päätöslauselmat on todellakin pantava täytäntöön.

Halusin kiinnittää parlamentin huomion vielä näihin seikkoihin.

Benita Ferrero-Waldner, *komission jäsen*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, nämä keskustelut ovat mielestäni ensinnäkin osoittaneet, että olemme kaikki yhtä mieltä siitä, että meidän on nyt toimittava erittäin ripeästi tässä hirvittävän murheellisessa tilanteessa.

EU:n joukkojen lähettämisestä Kongon demokraattisen tasavallan itäosaan totean, että on käynyt ilmi, että kaikki alueen valtiot voisivat mahdollisesti hyväksyä ainoastaan sellaiset EU:n joukot, jotka pyrkivät yksinomaan turvaamaan humanitaarisen tilanteen. Tämä siis tarkoittaisi, että kaikki konfliktin osapuolet olisi velvoitettava humanitaariseen aselepoon, jotta lähellä tulilinjaa olevalle väestölle voidaan toimittaa apua. Suurten järvien alueen valtiot haluavat nimenomaan tätä, sillä tulitauko ja humanitaarisen avun toimittaminen ovat ehdottomasti niiden ensisijaisia tavoitteita.

Ne ovat tässä yhteydessä myös määritelleet mahdolliset keinot, jotka ovat poliittinen neuvottelu ja ennen kaikkea MONUCin vahvistaminen, jota olemme kaikki korostaneet. Humanitaarinen tilanne on vähitellen karkaamassa käsistä, mutta jotkin jäsenvaltiot eivät näytä sulkevan pois YUTP:n yhteydessä toteutettavan operaation mahdollisuutta. Lopullista päätöstä ei kuitenkaan tehdä, ennen kuin asia saa Euroopan unionin yksimielisen kannatuksen ja ennen kuin Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvosto on ilmaissut virallisen kantansa.

MONUCia on mielestäni ehdottomasti vahvistettava, ja Louis Michel on samaa mieltä. MONUC mahdollistaa rakentavan ja objektiivisen lähestymistavan tähän konfliktiin, mutta siltä ei voida pyytää asioita, jotka eivät kuulu sen tehtäviin. MONUCin on turvattava rauha tietyssä sovitussa toimintakehyksessä. Se ei saa pakottaa kaikkia osapuolia rauhaan sotilaallisin keinoin. Tätä on joskus vaikea käsittää, mutta vivahde on mielestäni merkityksellinen.

Toisaalta on selvää, ettei MONUCilla ole riittävästi varusteita, kun otetaan huomioon Kongon koko ja ongelman monimutkaisuus. Te kaikki totesitte tämän, ja se pitää paikkansa. Sillä ei ole riittävästi resursseja eikä kenties riittävää valtuutustakaan, minkä vuoksi Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteeri on epäilemättä oikeutetusti vaatinut lisäresursseja, etenkin joukkojen lisäämistä 3 000 sotilaalla.

Kuten monet perustellusti totesivat, MONUCin tehtävää on erittäin tärkeää laajentaa myös erityisesti siten, että se valvoo luonnonvarojen laitonta hyödyntämistä – joka on sodan todellinen punainen lanka – jotta konfliktin kehittymiseen voidaan jollain tavoin vaikuttaa. Kansainvälisen yhteisön on tarkasteltava tätä asiaa, kunhan rauha saadaan palautettua.

Esimerkiksi Kimberleyn prosessi tietenkin tarjoaa keinoja tutkia asiaa, ja komissio on käytännössä jo myöntänyt 75 miljoonaa euroa Kongon itäosassa toteutettavaan ohjelmaan, valtiollisten rakenteiden, kuten oikeuslaitoksen ja poliisitoimen, uudelleenrakentamiseen sekä luonnonvarojen hyödyntämistä koskevan valvonnan palauttamiseen. Tätä ohjelmaa ollaan parhaillaan toteuttamassa, ja toivon, että ensimmäiset tulokset ovat pian näkyvissä.

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

Puhemies. (EL) Olen vastaanottanut kuusi työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 20. marraskuuta 2008.

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Kongon demokraattista tasavaltaa koskeva päätöslauselma merkitsee Euroopan unionille selkeää sitoumusta tätä maailmankolkkaa kohtaan. Kriisin vakavuuden vuoksi tällä kertaa velvollisuutenamme on kuitenkin varmistaa, että sanat muutetaan teoiksi. YK takeltelee ratkaisuihin tavalliseen tapaan. Tehkään Euroopan unioni aloitteen rauhan sovitteluksi konfliktin osapuolten välillä.

Haluan kiittää komissiota siitä, että se on antanut viime viikkoina erityisen tärkeän signaalin Kongon demokraattisessa tasavallassa. Se on osoittanut 75 miljoonaa euroa ohjelmaan, jonka avulla maahan on tarkoitus rakentaa uudet hallinnolliset ja valtiolliset rakenteet, myös oikeus- ja poliisijärjestelmät. Tämä on erityisen tärkeä askel, koska se otetaan nyt, mutta se kohdistuu tulevaisuuteen. Näin aletaan myös käsitellä tämän kiistan ydintä eli Kongon luonnonvarojen hyödyntämistä, joka on tällä hetkellä taistelujoukkojen välisen erittäin ärhäkan ja hallitsemattoman kiistan kohteena.

4. Autoteollisuuden kriisit (keskustelu)

Puhemies. (EL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat autoteollisuuden kriiseistä.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Verheugen, hyvät parlamentin jäsenet, tämän vuoden kolmannella neljänneksellä Euroopan autoteollisuus on kärsinyt syvenevästä maailmantalouden kriisistä. Autoteollisuus oli tehnyt hyvän tuloksen vielä vuoden toisen neljänneksellä. Kaikkiin maailman johtaviin automarkkinoihin kohdistuu vaikutuksia, mutta niiden vakavuus vaihtelee.

Yhdysvalloissa myynti on vähentynyt 32 prosenttia vuodessa, ja se on nyt vähäisintä 25 vuoteen. Kolme suurta yhdysvaltalaisista autonvalmistajaa – General Motors, Ford ja Chrysler – ovat pyytäneet liittovaltiolta hätäapua. Myös nousevan talouden maat, jotka ovat viime kesään saakka korvanneet muissa valtioissa vähentyneen myynnin, ovat kärsineet kriisistä, mutta vähemmän.

Kiinassa myynti väheni syyskuussa 1,4 prosenttia. Myynti väheni siellä jo toisena peräkkäisenä kuukautena. Elokuussa se väheni 6,3 prosenttia.

Brasiliassa autojen myynti väheni viime kuussa 11 prosenttia ensimmäistä kertaa vuoden 1999 jälkeen.

Venäjällä automarkkinat eivät ole vielä pienentyneet, mutta huomattavaa hidastumista on havaittavissa, ja myyntiluvut voivat pienentyä ensimmäisen kerran ensi vuoden alussa.

Tilanne on siis selvästikin huonontumassa myös suurissa nousevan talouden maissa.

Vuoden alusta viime elokuuhun käsittävällä ajanjaksolla ajoneuvojen rekisteröinnit vähenivät Euroopassa lähes 4 prosenttia. Loppuvuosi voi olla vaikea, ja automarkkinoiden taantuma voi olla noin 5 prosenttia koko vuoden 2008 osalta, mikä olisi huonoin tulos vuoden 1993 jälkeen.

Koko maailman autoteollisuus toteuttaa kuitenkin huomattavia toimia kriisin torjumiseksi ja pyrkii löytämään tien uuteen kasvuun. Tuotannon pienentämistoimilla on kielteisiä seurannaisvaikutuksia kysyntään ja työpaikkoihin kaikissa arvoketjuissa. Näemme tämän muutaman päivän kuluttua.

Vaikeasta taloustilanteesta huolimatta Euroopan johtavat autonvalmistajat tuottavat vuonna 2008 edelleen voittoa, vaikka myyntikatteiden kehitys selvästikin hidastuu. Ne pystyvät tekemään voittoa, koska tuottavuus on lisääntynyt viime vuosina erittäin voimakkaasti. Euroopan autoteollisuudella on näin ollen edelleen varsin hyvä kilpailuasema, enkä totea tätä täysin huolettomasti. Tämä johtuu kolmesta tekijästä.

Ensimmäinen syy on, että Euroopan autoteollisuus on yhä voimakkaammin läsnä nousevan talouden maissa, jotka toimivat sekä markkinoina että tuotantopaikkoina. Nousevan talouden maissa kasvu toimii edelleen kehityksen moottorina, vaikka se onkin hidastumassa, kuten jo totesin.

Toinen tekijä on se, että uusien mallien kehittämisessä on edistytty siten, että nykymallit ovat taloudellisempia ja ekologisempia ja vastaavat paremmin kuluttajien vaatimuksia.

Kuten totesin, Euroopan teollisuuden taloudellinen tilanne on edelleen varsin hyvä viime vuosina lisääntyneen tuottavuuden ansiosta.

Tässä tilanteessa on pysyttävä ennen kaikkea valppaana, jotta Euroopan ulkopuolisten valmistajien hallituksiltaan saamat valtiontuet eivät vääristä kilpailua maailmanmarkkinoilla, etenkin nousevan talouden maissa. Eurooppalaisia tuottajia kannattaisi ehkä auttaa tilapäisillä kohdennetuilla tukitoimilla, joilla pyritään etenkin parantamaan Euroopan autokannan teknistä suorituskykyä ja ekotehokkuutta. Kuten tiedämme, Euroopassa on maailman tiukin ympäristölainsäädäntö. Eurooppalaiset valmistajat ovat siksi investoineet tärkeimpiä yhdysvaltalaisia kilpailijoitaan enemmän tutkimukseen ja kehittämiseen voidakseen vastata näihin ympäristöä koskeviin haasteisiin.

Voimme olla iloisia siitä, että teollisuutemme on tästä syystä edelläkävijän asemassa ympäristöalalla, mutta meidän on pysyttävä valppaina ja varmistettava, että se todellakin säilyttää johtoasemansa. Komissio tekee 26. marraskuuta ehdotuksia teollisuuden, erityisesti autoalan, tukemiseksi toteutettavista EU:n toimista, mutta komission jäsen Verheugen saa selvittää niitä tarkemmin. Myös Euroopan investointipankkia pyydetään osallistumaan EU:ssa valmisteltaviin toimiin, ja sen todellakin pitäisi osallistua niihin.

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa myönnettävä investointipankille riittävästi varoja, jotta se voi tarjota uusia resursseja autoalan tukemiseksi. Jäsenvaltiot harkitsevat myös kansallisia toimia valmistajiensa tukemiseksi. Näitä toimia on koordinoitava, jotta tuki on mahdollisimman tehokasta. Puheenjohtajavaltio Ranska tekee kaikkensa, jotta tällä tärkeällä teollisuudenalalla voidaan toteuttaa EU:n yhteisiä toimia. Se on pyrkinyt tällä tavoin torjumaan kriisiä muillakin aloilla.

Joulukuussa pidettävässä Eurooppa-neuvoston kokouksessa keskustellaan komission ehdotuksista ja kansallisista tukisuunnitelmista, joita on kenties alettu toteuttaa siihen mennessä. Toiminnan on tietenkin oltava johdonmukaista Euroopan unionin muiden poliittisten tavoitteiden kanssa. Autoalan tukemisessa on etenkin kunnioitettava sisämarkkinoiden yhtenäisyyttä. Ei ole kenenkään edun mukaista vääristää automarkkinoita kriisin avulla, ja tukitoimissa on tietenkin noudatettava määrätietoisesti energia- ja ilmastomuutospaketissa määritettyjä Euroopan unionin ympäristötavoitteita.

Uskon, että komissio toteuttaa tämänsuuntaisia toimia. Puheenjohtajavaltio edistää päättäväisesti sitä, että jäsenvaltioiden ja parlamentin välillä onnistutaan tekemään tasapainoinen sopimus autoteollisuuden tukemista koskevista koordinoituista torjuntatoimista.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, ei ole yllättävää, että automarkkinat kärsivät ensimmäisenä reaalityouteen kohdistuvista rahoitusmarkkinakriisin täysimääräisistä vaikutuksista.

Kuluttajien käyttäytyminen vaikuttaa erittäin herkästi automarkkinoihin. Kuluttajat eivät tiedä tulevaa taloudellista tilannettaan eivätkä sitä, onko heillä ensi vuonna enää työpaikkaa ja pysyvätkö heidän tulonsa ja omaisuutensa ennallaan. On selvää, etteivät he tässä tilanteessa ryntää ostamaan uutta autoa. Tämä on tunnettu ja luultavasti myös luonnollinen reaktio.

Tämä varovaisuus ei johdu kuitenkaan pelkästään rahoitusmarkkinoiden kriisistä. Valmistajat ja kuluttajat ovat epävarmoja myös vaatimuksista, joita politiikassa asetetaan tulevaisuuden autoille. Kuluttajat eivät esimerkiksi tiedä, voivatko he luottaa verohuojennuksiin tai tukiin, jos he ostavat tai eivät osta tiettyjä autoja. Teollisuutta koskevaa lainsäädäntöä on siksi selkeytettävä mahdollisimman pian.

Tilanne on selvä. Autoteollisuus on Euroopalle tärkeä, ellei jopa tärkein teollisuudenala, jolla ei pelkästään valmisteta autoja. On tarkasteltava koko toimitusketjua ja koko automarkkinoita, joihin sisältyvät myös raskaiden ajoneuvojen myynti ja jälkimarkkinointi. Ala työllistää kaiken kaikkiaan 12 miljoonaa ihmistä Euroopassa, ja sillä on kauaskantoisia vaikutuksia myös muihin aloihin.

Neuvoston puheenjohtaja kuvaili jo alan taantumaa. Mainitsen vielä yhden luvun. Euroopassa on rekisteröity tänä vuonna tähän mennessä 700 000 uutta autoa vähemmän kuin viime vuonna. Tämä on tapahtunut pääasiassa viimeisten yhdeksän kuukauden aikana, mikä tarkoittaa, että luku todennäköisesti nousee vuoden loppuun mennessä yli miljoonaan. Voitte varmasti erittäin helposti kuvitella, millaisia taloudellisia seurauksia tällä on.

Ei ole vielä mitään toivoa siitä, että tilanteeseen saataisiin erittäin nopea muutos vuonna 2009. Meidän on toisin sanoen oletettava, että myös vuosi 2009 on kriisivuosi autoteollisuudessa, mikä vaikuttaa oleellisesti kapasiteetin käyttöön, työntekijöiden määrään ja autonvalmistajien mahdollisuuksiin tehdä etenkin sellaisia suuria investointeja, joita vähän saastuttavia ja kuluttavia ajoneuvoja koskevien vaatimusten täyttäminen edellyttää.

Tämä talouskehitys vaikuttaa äärimmäisen kielteisesti myös ympäristöön. Mitä vanhempia autoja Euroopan teillä liikkuu, sitä enemmän syntyy saasteita – ja tämä on erittäin tärkeä seikka, joka meidän on pidettävä mielessä. Euroopan teillä liikkuva autokanta on uudistettava pikaisesti, jos todella haluamme vähentää saastepäästöjä, erityisesti hiilidioksidipäästöjä, mikä on nimenomaan yhteinen ensisijainen tavoitteemme.

Kehitys on ollut jo jonkin aikaa täysin päinvastaista. Euroopan autokanta vanhenee jatkuvasti, ja saastepäästöt lisääntyvät. Totean teille nyt mahdollisimman selvästi, että tilanne vain pahenee, elleivät kaikki asianosaiset – parlamentti, neuvosto ja komissio – huolehdi erittäin tarkasti siitä, että kuluttajilla on tulevana vuosina varaa hankkia autoja.

Päästöttömiä autoja on tietenkin jo nyt saatavilla. Kellään ei vain ole varaa hankkia niitä. Näiden näkökohtien välille on siksi luotava järkevä suhde. Kuten tiedätte, meillä on CARS 21 -prosessi. Koska tilanteen vakavuus ymmärrettiin erittäin varhaisessa vaiheessa, järjestin muutama viikko sitten Brysselissä tämän prosessin yhteydessä niin kutsutun autohuippukokouksen, johon oli kutsuttu autonvalmistajat, jäsenvaltiot, joissa valmistetaan autoja, ammattiliitot, ympäristöjärjestöt ja kaikki sidosryhmät. Tässä kokouksessa tuli erittäin selvästi esiin pari asiaa, jotka meidän on tehtävä.

Ensimmäinen asia on se, että lainsäädännön on todellakin oltava vakaata ja ennustettavana. Teollisuuden on tiedettävä, missä mennään ja mitä siltä odotetaan. Meidän on seurattava toimiemme kumulatiivisia vaikutuksia. Muistutan, ettei hiilidioksidi ole ainoa asia, josta keskustelemme nyt autoteollisuuden yhteydessä.

Olemme jo hyväksyneet Euro 5- ja Euro 6 -standardit. Niitä ei ole kuitenkaan pantu vielä täytäntöön, ja nekin edellyttävät suuria investointeja ja nostavat ajoneuvojen hintoja. Olemme jo päättäneet jalankulkijoiden suojelua koskevista lisävaatimuksista. Tämäkin edellyttää huomattavia investointeja ja nostaa autojen hintoja. Olemme jo laatimassa eurooppalaisten autojen turvallisuuden parantamista koskevia uusia, tiukkoja säännöksiä. Sillä on sama vaikutus. Kaiken tämän perusteella tiedämme jo nyt, että eurooppalaisten autojen hinnat nousevat huomattavasti tulevana vuosina. Tämäkin on otettava huomioon.

Toiseksi olimme yhtä mieltä siitä, että kysyntää on lisättävä. Se voidaan toteuttaa monella eri tapaa. Verokannustimet ovat nähdäkseni mainio väline, mutta vain, jos ne perustuvat hiilidioksidipäästöihin. Sellaisista verokannustimista, joiden vuoksi ostetaan mitä tahansa autoja, ei ole oikeastaan juurikaan hyötyä. Niillä on lisättävä vähän kuluttavien ja ympäristöä säästävien autojen kysyntää. Tämä pätee myös julkisiin hankintoihin.

Kyse on myös investointikapasiteetista. Euroopan investointipankki on soveltanut tässä yhteydessä jo vuosia luottojärjestelyä, jossa autonvalmistajille tarjotaan edullisella korolla lainoja uusien ympäristöä säästävien autojen kehittämiseen. Nämä luottojärjestelyt ovat olleet käytössä myös viime vuosina, joten tämä ei ole mitään uutta.

Tällaisia luottoja on nyt lisättävä, jotta tarpeeseen voidaan vastata, ja Euroopan keskuspankki on myös valmis siihen. Oletan, että asiaa koskevat päätökset tehdään joulukuun aikana.

Totean lisäksi jälleen kerran, että meidän on varmistettava, että myös kauppapolitiikassamme ylläpidetään Euroopan autoteollisuuden mahdollisuuksia menestyä tulevaisuudessa. Kilpailu siirtyy yhä enemmän sellaisille maailman alueille, joilla on suuret kasvuodotukset. Niillä kilpailijoinamme ovat maailman muissa osissa toimivat valmistajat, joilla on huomattavasti edullisemmat tuotanto-olot kuin eurooppalaisilla valmistajilla.

Haluan tehdä selväksi, että eurooppalaisilla valmistajilla on maailmanlaajuisessa kilpailussa se suuri etu, että Euroopassa on jo pian tarjolla maailman puhtaimpia ja turvallisimpia autoja. Toivon, että tämä pätee myös laatuun ja että meillä on myös maailman parhaimmat autot.

Haluan sanoa vielä muutaman sanan ajankohtaisesta ongelmasta, jonka vuoksi tämänpäiväinen keskustelumme pohjimmiltaan järjestettiin. Eräs eurooppalainen autonvalmistaja, saksalainen Adam Opel GmbH, joka on General Motorsin sataprosenttinen tytäryhtiö, on tällä hetkellä erittäin huolestuttavassa taloudellisessa tilanteessa. Opelin ja Saksan hallituksen välillä käydään parhaillaan neuvotteluja siitä, voidaanko Opelin rahoitusongelmat ratkaista valtion takauksella. Tätä vastaan esitetään erittäin painavia sääntelypoliittisia väitteitä, jotka voin hyvin ymmärtää, sillä teollisuuspolitiikkamme ei perustu tukiin nyt eikä jatkossa. Euroopan unionin teollisuuspolitiikan tavoitteena on estää kaikin keinoin paluu vanhaan tukikäytäntöön sekä auttaa teollisuutta kasvamaan sen sijaan ennustettavien ja vakaiden toimintaedellytysten avulla ja pitämään puoliaan kilpailussa.

Opelin ongelma ei kuitenkaan johdu johtajien virheistä, heikosta tuotannosta tai autojen kehnosta laadusta. Investoimalla voimakkaasti nykytekniikkaan kyseinen yritys on viime vuosina pyrkinyt erityisen tehokkaasti

täyttämään tulevaisuuden vaatimukset. Ongelma johtuu yksinomaan Opelin yhdysvaltalaisen emoyhtiön kriisitilanteesta. Kyseessä on nähdäkseni todellakin poikkeuksellinen tilanne, jota ei ole muilla eurooppalaisilla autonvalmistajilla ja joka oikeuttaa myös poikkeuksellisten toimien toteuttamisen.

Toistan vielä, ettei kyse oli tuista vaan mahdollisesta takauksesta. Puhumme kilpailukykyisestä yrityksestä. Opelin katoaminen markkinoilta ei ole etumme mukaista, eikä tämä ole myöskään pelkästään saksalaisten ongelma. Opel valmistaa autoja useassa Euroopan valtiossa, ja sen toimitusketju ulottuu koko Eurooppaan. Tämä toimitusketju on tiiviisti yhteydessä kaikkiin muihin autonvalmistajiin, mikä tarkoittaa, että suuren eurooppalaisen valmistajan katoaminen markkinoilta vaikuttaa myös kaikkiin muihin valmistajiin. Kuten totesin, se ei olisi etumme mukaista, eikä sosiaalipolitiikan näkökulmasta olisi selvästikään perusteltua todeta, että Opelin työntekijät joutuvat maksamaan yhdysvaltalaisen emoyhtiön tekemät vakavat ja vastuuttomat virheet. Haluan tehdä tämän asian selväksi.

(Suosionosoituksia)

Jää siis nähtäväksi, mihin ratkaisuun asianosaiset hallitukset päätyvät. Painotan sanaa "hallitukset", koska sitä ei ole toistaiseksi tuotu julkisuudessa riittävästi esiin.

Myös Ruotsissa on ongelmia General Motorsin toisen tytäryhtiön Saabin kanssa, ja nämä ongelmat ovat rakenteellisia ja vielä huomattavasti pahempia. Ongelmia on myös Espanjassa, jossa uuden ympäristöä säästävän ajoneuvon tuotantosuunnitelmat ovat epävarmoja. Euroopan näkökulmasta totean, että teemme kaikkemme auttaaksemme eurooppalaisia valmistajia tämän vaikean ajan yli, jotta ne voivat myös tulevaisuudessa toimia kestävän kasvun ja laadukkaiden työpaikkojen veturina.

(Suosionosoituksia)

Vito Bonsignore, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, puhumme Euroopan unionin teollisuudenalasta, joka tuottaa kolmanneksen koko maailman autoista. Ala työllistää Euroopassa kolme miljoonaa ihmistä kaikkien alalla välillisesti työskentelevien lisäksi, ja se on koko maailman keskeisiä teollisuudenaloja suoran myynnin, välillisen myynnin ja työntekijöiden määrän perusteella.

Tätä keskustelua käydessämme meidän on syytä ottaa huomioon, että tuoreimpien arvioiden mukaan ensi vuonna työttömien määrä kaksinkertaistuu koko Euroopan unionissa. Tämä arvio on mielestäni optimistinen. Olen komission jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että autoteollisuutta on autettava sen pyrkiessä vastaamaan pyyntöihimme, jotka koskevat vähäpäästöisten ja vähän polttoainetta kuluttavien autojen tuotantoa. Meidän on edistettävä muutosta, emmekä saa rangaista niitä, jotka ovat jääneet jälkeen, ja rahoitus on liitettävä innovaatioon. Autoyhtiöiden elvyttäminen voi tuntua rasitteelta, mutta niiden konkurssi tulisi EU:lle huomattavasti kalliimmaksi.

Alalla on maailmanlaajuinen kriisi, mutta voimme selvittää tästä tilanteesta kehittämällä tekniikkaa. Tästä olemme yksimielisiä. Meidän on siksi päätettävä, tuotammeko 2000-luvun autoja Euroopassa vai menetämmekö tämän valmistustoiminnan Intian tai Kiinan kaltaisille valtioille, jotka tuottavat pian suuria määriä halpoja, matalan teknologian autoja.

On totta, etteivät pankit myönnä enää lainoja, että suurilta autoyhtiöiltä on loppumassa niiden aiemmin hankkima maksukyky, joka niillä oli vielä tämän vuoden puoliväliin saakka, ja että markkinat ovat pienentyneet huomattavasti ja luku on vuonna 2008 negatiivinen. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Jouyet, luulen, että prosenttiosuus on lähempänä kaksinumeroista lukua, ja vuotta 2009 koskevat ennusteet ovat pessimistisiä.

Euroopan unionilla on suuri tilaisuus tukea syrjimättä alan rakennemuutosta tarjoamalla pitkäaikaisia matalakorkoisia lainoja ja edistämällä tutkimusta.

Robert Goebbels, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan parlamentin sosialidemokraattinen ryhmä kannattaa tässä taantumassa EU:n yhteistä toimintaa. Tämä ei päde ainoastaan taloudelliseen luottamukseen vaan myös muihin talouden aloihin, kuten teollisuuteen.

Olemme usein valittaneet, ettei Euroopan unionilla ole vahvaa teollisuuspolitiikkaa. Yhdysvaltojen ja Yhdistyneen kuningaskunnan kaltaiset valtiot ovat päästäneet teollisuutensa taantumaa, koska ne ovat tukeneet pääasiassa palveluja. Lopputulos ei ole vakuuttava. Euroopan on taisteltava, jotta se voi säilyttää laajan teollisuusverkostonsa, josta pk-yritykset ja yrityksille tarjottavat palvelut ovat riippuvaisia.

Euroopan autoteollisuus ei ole missään tapauksessa mikään dinosaurius. Se ei ole sukupuuttoon tuomittu laji. Olen tästä varapuheenjohtaja Verheugenin kanssa täysin samaa mieltä. Euroopassa valmistetaan kolmannes koko maailman autoista, vaikka autojen tuotanto on vähentynyt viime aikoina. Euroopassa on valmistettava entistä puhtaampia ja vähemmän energiaa kuluttavia autoja, emmekä tule lähitulevaisuudessa toimeen ilman tätä oleellista, yksilöllistä liikennevälinettä. Ihmisten liikkumistarvetta ei pystytä koskaan tyydyttämään edes parhaalla mahdollisella tavalla järjestetyllä julkisella liikenteellä. Euroopan unionin on siksi kehitettävä yhteisiä toimia alan ongelmien käsittelemiseksi, eikä ratkaisuna voi olla Euroopan autoteollisuuden tukehduttaminen, kuten varapuheenjohtaja Verheugen äsken totesi. En halua, että Euroopan teillä on vain japanilaisia – tai tulevaisuudessa kiinalaisia – autoja.

Tiedän, että on poliittisesti korrektia vaatia niin kutsuttujen vihreiden työpaikkojen edistämistä. Tuoreessa Yhdistyneiden Kansakuntien raportissa arvioidaan, että vihreiden työpaikkojen osuus maailman työpaikoista voisi olla 3 prosenttia. Tämä olisi erittäin myönteistä. Peruslaskuopin perusteella voitaisiin päätellä, että 97 prosenttia työpaikoista ei ole vihreitä vaan sijoittuu perinteisille aloille. Tämä on toinen syy taistella Euroopan autoteollisuuden puolesta. Se työllistää nimittäin suoraan 2 miljoonaa ihmistä ja välillisesti 10 miljoonaa ihmistä, ja 7 prosenttia Euroopan työpaikoista on autoalalla.

Kun Yhdysvallat, Kiina ja Japani sijoittavat voimakkaasti talousohjelmiin, Euroopalla ei ole varaa katsoa toimeettomana, kun sen koko teollisuus katoaa taivaan tuuliin. Ne, joiden mielestä markkinat on jätettävä oman onnensa nojaan, ovat naiiveja haaveilijoita. Ilman julkista interventiota Adam Smithille rakas näkymätön käsi suosii lyhyen aikavälin toimia ja tuhoaa rakenteet, jotka ovat ratkaisevia yhteisen tulevaisuutemme kannalta.

Arvoisa puhemies, totean lopuksi, että odotamme komission tarjoavan puitteet ennalta ehkäiseville toimille, jotta Euroopan autoteollisuus pysyy kilpailukykyisenä ja ylipäättään säilyy.

(Suosionosoituksia)

Jorgo Chatzimarkakis, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, komission jäsen Verheugen kuvaili erittäin vaikuttavasti, miten rahoitusmarkkinoiden kriisi on levinnyt automarkkinoille. Todellinen tilanne on se, että luottamus on mennyt, eikä tulevasta hiilidioksidilainsäädännöstä ole varmuutta. Voin siksi vain kehottaa parlamentin jäseniä ja neuvostoa päättämään erittäin pikaisesti luotettavasta autoja koskevasta hiilidioksidilainsäädännöstä ottaen huomioon puheenjohtajavaltio Ranskan ehdotukset, joista kiitän neuvoston puheenjohtajaa Jouyet'tä.

Ilmaston kannalta parhaasta autosta, jollaisen haluamme Eurooppaan, ei ole kuitenkaan hyötyä, jos se on näyteikkunassa eikä tiellä. Ei riitä, että ihmiset voivat ajaa tällaista autoa. Heidän on pystyttävä myös maksamaan se. Vaadimme siksi seuraavaa kolmeosaista lähestymistapaa. Teille on ensinnäkin saatava uusia malleja. Tämä edellyttää paljon tutkimukseen tehtäviä investointeja, ja kannatamme siksi Euroopan investointipankin ohjelmaa. Ecofin-neuvosto kokoontuu 2. joulukuuta. Toivomme sen päättävän, että autoteollisuudelle myönnetään edullisia, suotuisia lainoja.

Toiseksi autoteollisuuden rahoituslaitokset on turvattava. Sitä ei voida tehdä EU:n tasolla, vaan se on sisällytettävä kansallisiin pelastuspaketteihin, joiden on jätävä avoimiksi.

Kolmanneksi Euroopassa on otettava käyttöön romutuspalkkiot. Italia on näyttänyt tässä asiassa esimerkkiä samoin kuin Ruotsi, jonka toimet eivät tosin ehkä ole yhtä vaikuttavia. Näin verokannustimilla voidaan saada uusia malleja maanteille. Olisi hyvä, jos kilpailulainsäädännöllä ei luotaisi esteitä Euroopassa. Cruzin olisi siksi ollut hyvä olla paikalla. Tämä on tie uuteen etenemistapaan!

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, minun on eiliseen tapaan todettava, että epäilen suuresti komission vilpittömyyttä tässä keskustelussa. Arvoisa komission jäsen, teidän olisi mielestäni CARS 21 -työryhmän perustajana ensinnäkin otettava vastuu siitä, ettei se ole saavuttanut tavoitettaan ja onnistunut turvaamaan Euroopan autoteollisuuden tulevaisuutta. Mitä olette oikeastaan tehnyt viime vuosina, kun tilannetta on nyt seliteltävä rahoituskriisillä?

Se, että Euroopan autoteollisuudella on strateginen ongelma, on asia erikseen. Minusta on kuitenkin epäilemättä etette tavallaan ota huomioon omia viime vuosien strategisia heikkouksianne – kyvyttömyyttäne edistää ekologisia investointeja. Jos tuhannet tai kymmenentuhannet eurooppalaiset perheet pelkäävät nyt autoalan työpaikkojensa puolesta, myös komission, komission jäsenen ja CARS 21 -ryhmän on otettava vastuu siitä.

Mistä oikeastaan tiedämme, ettei komissio, ettekä etenkään te, arvoisa komission jäsen, tehnyt mitään sille, ettei öljyn rajallisuudesta ja ilmaston suojelua koskevista vaatimuksista johtuvien epävakaiden öljynhintojen vuoksi asetettuja strategisia tavoitteita lopulta pantu täytäntöön? Arvoisa komission jäsen, te henkilökohtaisesti esitte vuosien ajan kolleganne Dimasin ehdotukset, jotka koskivat henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen sääntelyä. Nimenomaan teillä on jalka jarrulla, kun jo 1990-luvun puolivälissä vapaaehtoisesti sovitusta tehokkaita autoja koskevasta sitovasta tavoitteesta on tarkoitus tehdä sitova ensi vuosikymmenen puoliväliin mennessä. Haluatte, että ekologisia investointeja tehdään vähemmän kuin jo 1990-luvun puolivälissä oli itsestään selvää. Eilen saimme tietää, ettei neuvosto ole Saksan painostuksesta vieläkaan valmis allekirjoittamaan vuotta 2020 koskevia sitovia tavoitteita, jotka ovat joka tapauksessa vielä lähellä 1990-luvun puolivälin tavoitteita.

Tämä ekologisia investointeja koskeva kaksinaismoraali ja keskustelun epärehellisyys on mielestäni skandaalimaista. Kehotan teitä lopultakin tekemään kolmikantaneuvotteluissa sen, mitä lupaatte tässä autoteollisuuden innovointia koskevassa keskustelussa. Muussa tapauksessa joudutte todellakin ottamaan vielä suuremman vastuun autoteollisuuden ja sen alihankkijoiden synkistä tulevaisuudennäkymistä.

Ilda Figueiredo, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Autoteollisuuden kriisi johtuu useista seikoista, mutta selvästikin suurimpia syitä on väestön ostovoiman heikentyminen pienten tulojen, etenkin pienten palkkojen, epävarman työn ja työttömyyden vuoksi.

Yksi tehokkaimmista toimenpiteistä olisi näin ollen nostaa palkkoja jakamalla tulot oikeudenmukaisesti uudelleen. Muitakin toimia tietenkin tarvitaan. Tämä johtuu siitä, että autonvalmistajien tuotannon pysähtyminen vaikuttaa myös moniin muihin aloihin, kuten autojen osia valmistavaan teollisuuteen ja liikenteeseen, mikä voi pahentaa koko taloudellista ja sosiaalista tilannetta.

Autoalalla olisi näin ollen toteutettava rahoitusalan tapaan poikkeustoimia, jotta työllisyys voidaan taata. Ei voida sanoa, ettei tuotannon ja työllisyyden puolustaminen ole yhtä tärkeää kuin talousala. Meidän on varmistettava tarvittava yhteisvastuullisuus, jotta teollisuutta voidaan tukea Euroopan unionissa, etenkin kaikkein haavoittuvimmissa talouksissa ja herkimmillä aloilla.

Portugalissa tilanne on äärimmäisen huolestuttava, koska autoala on erittäin riippuvainen monikansallisten yritysten toimintasuunnitelmasta. Viime vuosina yritykset ovat siirtäneet toimintaansa muualle sekä autojen tuotannossa, kuten Opel'n ja Renault'n tapauksissa, että osien tuotannossa, kuten erityisesti Yazaki Saltanon ja Learin tapauksissa. Lisäksi työpaikkoja saatetaan menettää muissa yhtiöissä, esimerkiksi Sunviautossa ja Delphisissä, sekä sadoissa mikro- ja pienyrityksissä, joihin tämä tilanne vaikuttaa.

Joissakin tapauksissa tuotanto on pysäytetty useiksi päiviksi tilausten puutteen vuoksi. Näin on tehty Palmelassa toimivassa Autoeuropassa ja Caciassa, Aveirossa sijaitsevalla Renault'n komponenttitehtaalla. Kuljetettavien autojen ja osien vähentyminen vaikuttaa myös tavaraliikenteeseen.

Arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, Euroopan unionin on siksi tärkeää toteuttaa poikkeuksellisia tukitoimia, jotta voimme edistää teollisuustuotantoa ja turvata sellaiset työpaikat, joissa otetaan työntekijöiden oikeudet huomioon.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, autoteollisuuden kriisin ensimmäisiin merkkeihin, kuten tilausten vähentymiseen, ei todennäköisesti suhtauduttu riittävän vakavasti. Alussa ehkä toivoimme, että tilanne vaikuttaa vain paljon polttoainetta kuluttaviin yhdysvaltalaisiin autoihin. Jokainen, joka on hieman keskustellut autokauppiaiden kanssa, tietää, että dieselautoja on jo kuukausien ajan ollut vaikea saada kaupaksi myös EU:ssa.

Euroopan unionin ei siis pidä olla yllättynyt yhä pahenevasta ongelmavyöhydestä, koska se on aktiivisesti vaikuttanut aiemmin kukoistaneen autoalan taantumiseen esimerkiksi laatimalla sille kasapäin säännöksiä. Yritykset tarvitsevat vakaan ja ennustettavan oikeudellisen kehyksen, jotta ne voivat tehdä suunnitelmia. Jos EU muuttaa sääntöjä jatkuvasti, se saattaa romuttaa jokaisen teollisuudenalan. Emme saa myöskään unohtaa dieselpolttoaineen verotuksen jatkuvaa kiristämistä emmekä biopolttoaineita.

Kriisiä ei siis ratkaista pelkästään sillä, että EU tarjoaa lainaa suunnitellut 40 miljardia euroa. Sen on luotava jatkossa suunnittelun mahdollistavat ennustettavat kaupankäyntiedellytykset kaikille aloille.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, korostan jälleen kerran autoteollisuuden merkitystä, koska se tarjoaa 12 miljoonaa suoraa ja välillistä työpaikkaa sekä johtaa maailmanlaajuisesti alan teknologiaa. Meidän on pidettävä komission jäsenen Verheugenin ja muiden tapaan mielessä, että autoteollisuus on tietenkin riippuvainen suhdanteista ja öljyn hinnasta ja että ostajien käyttäytyminen kielii luottamuksen

romahtamisesta rahoitusmarkkinakriisin aikana. Tämä on autoteollisuuden suurin ongelma. Kilpailu on erittäin tiukkaa, eikä yksittäinen yritys – tai edes yksittäinen jäsenvaltio – yksinkertaisesti voi toteuttaa kilpailua vääristäviä toimia. Euroopan komission on estettävä ne.

Totean tämän alustavana huomautuksena. Talouden Euroopan laajuisen elvytyspaketin laatimista koskevat ehdotukset ovat siksi aivan yhtä hyödyttömiä kuin yksittäiset ehdotukset koko autoteollisuuden suojelemisesta. Oikea ratkaisu on nähdäkseni edistää vähän saastuttavien autojen tutkimusta ja kehittämistä joko tutkimusohjelmalla tai lainoilla, kuten komissio ehdottaa. Mielestäni on tärkeää varmistaa, etteivät myöskään jäsenvaltioiden tuet vääristä kilpailua. Olen lisäksi täysin vakuuttunut siitä, ettei kilpailupolitiikkaa pidä yleisesti muuttaa, ja olen lukenut viime päivinä myös parlamentin merkittävien tahojen tekemiä tämänsuuntaisia ehdotuksia.

Komissio tekee oikein soveltaessaan kilpailusääntöjä tiukasti. Totean kuitenkin, että esimerkiksi yhdysvaltalaisen GM:n ja sen tytäryhtiöiden johtamisvirheiden vuoksi saatamme joutua laatimaan Euroopassa toteutettavia väliaikaisia ratkaisuja. Pitkäaikaiset tuet eivät kuitenkaan saa olla ratkaisu, vaan ratkaisujen on oltava kilpailulainsäädännön mukaisia. Tämä on ainoa keino turvata alan työpaikat pitkällä aikavälillä. Totean lisäksi, että paras kannustin olisi lykätä autoja koskevaa järkevää ilmastonmuutospolitiikkaa, tehdä autoista kohtuuhintaisia, kuten jo todettiin, ja luopua liian tiukoista vaatimuksista. Jäsen Harmsin toteamukset ovat mielestäni hyvin kaukana todellisuudesta.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät kollegat, autoteollisuus on todellakin kriisissä, joka johtuu monesta asiasta. Ennen kaikkea rahoituskriisi on vauhdittanut autoalan kriisiä, ja jäsenvaltiot laativat parhaillaan ratkaisuja.

Euroopan autoteollisuus on keskeinen teollisuudenala. Tämän Euroopan keskeisen teollisuudenalan kriisin voittamiseksi tarvitaan siksi eurooppalaisia ratkaisuja. Lähes kaikilla autonvalmistajilla on eurooppalaiset rakenteet. Autonvalmistajat tarvitsevat valtion takauksia tai Euroopan investointipankin matalakorkoisia lainoja, jotta ne voivat tehdä tarvittavat investoinnit ympäristöä säästäviin autoihin – kuten tänään on jo useaan kertaan todettu – ja vähän kuluttaviin tekniikkoihin. On erittäin tärkeää, ettei tässä yhteydessä unohdeta myöskään alihankintateollisuutta. Siinä toimii pieniä ja keskisuuria yrityksiä, joissa luodaan työpaikkoja ja toteutetaan innovaatioita.

Miten Euroopan unioni voi suojella tätä keskeistä teollisuudenalaa? Viime istuntojaksolla neuvoston puheenjohtaja ehdotti keskeisten teollisuudenalojen tukemista. Tämä oli mielestäni hyvä ajatus, sillä jos ehdotus viedään johdonmukaisesti päätökseen, tämä tarkoittaa, että koko Euroopan autoteollisuuteen sovelletaan Volkswagen-lakia. Se olisi varmasti hyvä väline. Euroopan komissio kuitenkin taistelee nyt tätä suojeluvälinettä vastaan. Kysyn siksi komissiolta, aikooko se jatkaa valitustaan autoteollisuuden kriisistä huolimatta vai muuttaako se kriisin vuoksi linjaansa.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, tilanteesta kertoo paljon se, että yritys- ja teollisuustoiminnasta vastaava komission jäsen on paikalla, mutta kilpailuasioista vastaava komission jäsen ei. Minulla on suuria epäilyjä autoteollisuuden auttamisesta. Ongelmat ovat epäilemättä erittäin vakavia, mutta miksi meidän pitäisi tukea autoteollisuutta eikä muita aloja? Ongelmat ovat ehkä pahentuneet, mutta ne eivät missään tapauksessa johdu luottokriisistä, eikä huonosta käyttäytymisestä pidä palkita valtioneuvolla. Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa sallitaan pelastamistuki, mutta – viime kädessä kansalaisten maksamia – verorahoja ei saa käyttää vaikeuksissa olevien alojen pelastamiseen. Emme saa myöskään unohtaa, että viime vuosina on jo käytetty valtavia rahamääriä autonvalmistajien pelastamiseen, jossa ei ole aina onnistuttu.

Meidän on lyhyellä aikavälillä turvattava vaarassa olevat työpaikat, mutta pitkällä aikavälillä meidän on myös jätettävä tuleville sukupolville terve talous, terve ympäristö ja terve valtiontalous. Mielestäni on hieman epäoikeudenmukaista, ettei hoito-, koulutus-, lastenhoito- tai ympäristöaloille ole vuosien myönnetty varoja, mutta autoteollisuuteen kehoitetaan nyt syyttämään miljardeja, jotta se voidaan pelastaa katastrofista. Jos autoteollisuutta avustetaan, on asetettava tiukat ehdot, mitä rakennemuutosjärjestelyjä sen on tehtävä vastapalveluksena. Tämä pätee ainoastaan tulevaisuuteen suuntautuneisiin, ympäristöä säästäviin ja innovatiivisiin toimiin, koska vaikka valtioneuvolla saatetaan pelastaa yrityksiä, sillä voidaan todellakin myös tuhota muita yrityksiä kilpailun vääristymisen vuoksi.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, tämä on todettu jo useaan kertaan. Autoteollisuus tarjoaa 12 miljoonaa suoraa tai välillistä työpaikkaa Euroopan unionissa. Se vastaa kymmentä prosenttia EU:n BKT:stä. Autoteollisuus on

nyt vakavassa kriisissä. Euroopan markkinat ovat pienentyneet noin 15 prosenttia. Taantuma voi olla 17–20 prosenttia vuoden 2008 viimeisillä neljänneksillä.

Autonvalmistajien tulokset heikentyvät. Alan suurimpana uhkana on varojen puute. Valmistajat supistavat siksi tuotantoa ja pyrkivät pienentämään rakenteellisia kustannuksia. Kriisi vaikuttaa ensimmäiseksi työpaikkoihin.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kuten totesitte, tämä kriisi edellyttää koordinoitua toimintaa EU:lta ja jäsenvaltioilta, erityisesti niiltä, joita asia koskee suoraan. Suunniteltu EIP:n rahoitustuki on välttämätön.

Kannatan tietenkin ehdotuksianne. Meidän on ensinnäkin tuettava investointeja, erityisesti puhtaiden ajoneuvojen suunnitteluun ja toteutukseen sekä hybridi- ja sähköajoneuvojen kehittämiseen tehtäviä investointeja. Myös markkinoita on tuettava verokannustimilla, jotta autokanta saadaan uudistettua. Kuten komission jäsen totesi, huomattava osa autojen aiheuttamista saasteista on peräisin vanhoista autoista.

Lisäksi tarvitaan vakaa ja kunnianhimoinen mutta realistinen sääntelykehys. Hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevista tavoitteista on pidettävä kiinni, sillä valmistajat ovat käyttäneet – ja käyttävät edelleen – niihin paljon varoja. On kuitenkin pysyttävä realistisena ja määrättävä kohtuullisia seuraamuksia niille, jotka eivät saavuta tavoitteita. Liian ankarat seuraamukset olisivat kuolinisku tavallisille autonvalmistajille.

Emme saa unohtaa, että tiukimmat ympäristövaatimukset vaikuttavat eniten nimenomaan autoteollisuuteen.

Lopuksi totean, että nykytilanteessa olisi valmistajille haitallista heikentää korin ulkoisten osien suojelua.

Monica Giuntini (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, keskustelemme mielestäni oikeaan aikaan yhdestä Euroopan talouden tärkeimmästä alasta.

Maailman taloustilanne huononee jatkuvasti, ja myös Italian ja muun Euroopan autoteollisuuden tilanne heikkenee entisestään. Ministeri mainitsi tiedon, jonka mukaan myynti on vähentynyt vuonna 2008 tuntuvasti, kaikkiaan 5 prosenttia. Italiassa myynti väheni pelkästään lokakuussa yli 18 prosenttia, joka on synkin luku alalla yli kymmeneen vuoteen.

Tämä kriisi vaikuttaa näin ollen kaikkiin tärkeimpiin markkinoihin Euroopassa, mutta korostan, ettei kriisi vaikuta ainoastaan autojen tuotantoon vaan koko tuotantoketjuun ja erityisen haitallisesti autonosia valmistaviin yrityksiin.

Kuten jo todettiin, kriisistä kärsii koko ala. Mainitsen vain esimerkkinä Italian Toscanan rannikon tilanteen. Siellä on jouduttu viime kuukausina toiminnan siirtämisprosessien vuoksi ottamaan käyttöön palkkatakuurahasto satojen työntekijöiden kohdalla ja irtisanomaan määräaikaista työntekijöitä. Yksi esimerkki antaa käsityksen tilanteen vakavuudesta, ja se on Delfi-ryhmä, jonka työntekijät ovat turvautuneet palkkatakuurahastoon kahden ja puolen vuoden ajan. Heidät on pyrittävä kiireesti sijoittamaan uudelleen, ja paikallisten hallintoelinten on toimittava ensimmäisenä.

Nyt on kuitenkin selvää, että kansalliset, alueelliset ja paikalliset elimet ovat osittain toimintakyvyttömiä, minkä vuoksi Euroopan unionin on sitouduttava ja toimittava tehokkaasti. Sen on myös käsiteltävä monikansallisten yhtiöiden tilannetta tuotannon siirtämiseen liittyvien ongelmien vuoksi ja toteutettava siksi Euroopan laajuisia toimia tämän kriisin hillitsemiseksi, jotta vältytään sosiaaliasioihin ja työllisyyteen kohdistuvilta vaikutuksilta.

Gianluca Susta (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, opimme rahoituskriisistä sen, että on palattava reaalitalouteen ja näin ollen autettava Euroopan tuotantoteollisuutta elpymään etenkin nyt, kun Yhdysvallat aikoo Barack Obaman johdolla muuttaa jossain määrin koko maailman taloussuhteita.

Meidän ei pidä puhua valtiontuista, mutta tuotantoteollisuuttamme on vahvistettava kolmella alalla. Nämä alat ovat kierrätys, joka on ymmärrettävä samalla tavoin koko Euroopassa, tuotannon keskittäminen innovatiivisille aloille ja tietojen tarjoaminen kuluttajille sekä merkittävä toiminta Maailman kauppajärjestössä, jotta tullimaksujen esteet saadaan tasapainoon etenkin Euroopan unionin ja Kaukoidän välisissä suhteissa.

Emme saa myöskään unohtaa investoida autoalan tutkimukseen ja sekä kovaan että pehmeään laajaan infrastruktuuriin. Meidän on pelattava reilua peliä maailmassa. Säännöt ovat nyt muuttumassa, ja meidän on G20-kokouksen päätelmien avulla palattava tasa-arvoiseen lähtökohtaan.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Arvoisa puhemies, työpaikat ovat nyt tärkeitä koko Euroopassa. Autoteollisuudessa näemme nyt teollisuuteen liittyvän haasteen, joka on tyypillinen myös muilla Euroopan

talouden aloilla. Emme saa nyt sallia sellaista tilannetta, että valtiontuki heikentää yritysten työllisyyttä yhdessä valtiossa mutta edistää sitä toisessa valtiossa. Emme saa sallia valtiontukea, joka vahingoittaa teollisuutta yhdellä alueella, mutta hyödyttää sitä toisella alueella, koska silloin syntyy työttömyyttä ja menetetään työpaikkoja, ja ongelma leviää vähitellen koko Eurooppaan. Emme saa sallia valtiontukea, joka vaikeuttaa elinvoimaisten yritysten toimintaa ja pelastaa yrityksiä, jotka eivät enää selviä omin avuin. Autoteollisuuden ongelma on pitkäaikainen ongelma, joka on tullut selvemmin esiin rahoituskriisissä. Sen yhteydessä koko maailmassa on jo pitkään kärsitty suurista tappioista ja kysynnän heikentymisestä sekä myös liikakapasiteetista.

Nyt on ennen kaikkea varmistettava, että Euroopassa on kysyntää. Tämä edellyttää veronalennuksia, jotta eurooppalaisissa kotitalouksissa voi olla kysyntää täällä valmistettaville tuotteille. Tässä yhteydessä on varmistettava, että Euroopan teollisuus voi ottaa johtoaseman tekniikassa ja kehittämisessä eri aloilla, myös ympäristö- ja energia-aloilla. Julkiset toimet olisi kohdennettava nimenomaan tähän.

Euroopan autoteollisuuden on voitava olla myös maailmanlaajuinen toimija. Tämän vuoksi on varmistettava avoin vapaakauppa, jossa Euroopan autoteollisuudella on pääsy maailmanmarkkinoille. On siksi tärkeää muistaa, että ne, jotka nyt vaikeuttavat vapaakauppaa ja edistystä Dohan kierroksella, estävät tosiasiaassa Euroopan autoteollisuuden mahdollisuudet kasvaa suurilla tulevaisuuden markkinoilla.

Patrizia Toia (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan unionilla on hyvin selkeät vaihtoehdot tässä äärimmäisen vakavassa kriisissä, joka vaikuttaa niin Yhdysvaltojen kuin meidänkin maanosamme autoalaan. Euroopan unioni joko pysyy toimettomana ja seuraa kysynnän ja tuotannon romahtamista, jonka seurauksia ei voida vielä edes arvioida. Näin se seuraa abstraktisti vapaiden markkinoiden teoreettista mallia ja kunnioittaa täysimääräisesti kilpailua, kuten jotkut ovat tänään kehottaneet. Toinen vaihtoehto on, että se hoitaa velvollisuutensa ja torjuu tilannetta asianmukaisesti.

Olemme valinneet jälkimmäisen vaihtoehdon, ja kehotamme komissiota ja neuvostoa osoittamaan päättäväisyyttä ja määrätietoisuutta. Kannatamme komission jäsenen Verheugenin toteamuksia ja toivomme, ettei yksikään hänen kollegansa lannista hänen päättäväisyyttään. Tämä on poikkeuksellinen tilanne, joka edellyttää myös poikkeuksellisia toimia.

Hyvät kollegat, rahoituskriisin aikana menettelyä ja julkisten varojen sijoittamista koskevia valintoja tehneet politiikan ja talouden alojen viranomaiset ovat toisaalta toteuttaneet joitakin sellaisia toimia, jotka olisivat vielä muutama kuukausi sitten tuntuneet mahdottomilta. Totean lopuksi, että meidän on kuitenkin toimittava valikoiden ja muutettava toimintatapaa kiireellisyyden vuoksi. Tarjoamalla aiempaa houkuttelevampia lainoja ja tukemalla kysyntää meidän on rohkaistava suuntautumaan valikoiden kohti ympäristön kannalta kestävämpää tuotantoa.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan autoteollisuus on mielestäni osoittanut viime vuosina huomattavaa sitkeyttä, vaikka taloudellinen tilanne on ollut äärimmäisen vaikea ja EU:n lainsäädäntöä on suorastaan tulvinut alalle. Autonvalmistajillamme näyttävät muulle maailmalle esimerkkiä ympäristön huomioon ottamisesta, teknisissä vaatimuksissa ja innovoinnissa. Tätä saavutusta on syytä tukea eikä heikentää. Olen erityisen ylpeä Yhdistyneen kuningaskunnan autoteollisuudesta ja haluan tässä yhteydessä tuoda esiin kotialueellani Koillis-Englannissa sijaitsevan paikallisen Nissan-yhtiön, joka on Euroopan tuottavin autotehdas.

Kukaan ei kiistä ympäristönsuojelun tärkeyttä, mutta olen äärimmäisen huolissani siitä, että kiirehtiessämme osoittamaan uskottavuutemme ympäristöasioissa saatamme toisinaan tuhota erittäin tärkeän ja menestyvän teollisuudenalan. Myynti on jo vähentynyt voimakkaasti Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Se väheni viime kuussa 23 prosenttia. Teollisuutta ei saa pakottaa noudattamaan muutoksille laadittua tiukkaa ja joustamatonta aikataulua, vaan sitä on pyrittävä tukemaan ja kannustamaan muutoksiin, jotka ovat välttämättömiä sen tulevaisuuden kannalta. Jos autoteollisuudella – ja myös alihankkijoilla ja osien valmistajilla – on poliittinen tukemme, voimme auttaa niitä selviytymään tästä vaikeasta kaudesta.

Toivon komission valvovan erittäin valppaasti, että jäsenvaltiot noudattavat autonvalmistajille myönnettäviä valtiontukia koskevia rajoituksia. Meillä on Yhdistyneessä kuningaskunnassa erittäin pitkä ja menestyksetön historia autoteollisuudelle myönnettävissä valtiontuissa. Pääsimme niistä eroon 1980-luvulla. Toivon, ettemme palaa niihin, sillä jos syydämme julkisia varoja autoteollisuuteen, miten käy rakennus- ja elintarviketeollisuudelle? Kaikki alat kärsivät, ja meidän on oltava hyvin varovaisia ja huolehdittava siitä, ettei tiukoilla olevia veronmaksajien rahoja käytetä liikaa autoteollisuuteen. Tämä ei ole toiminut aiemmin eikä toimi myöskään tulevaisuudessa. Toivon, että komissio pitää erittäin tarkasti silmällä hairautuvia jäsenvaltioita, jotka saattavat eksyä tälle menestyksettömälle tielle.

Ivo Belet (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kuten on jo todettu, autoteollisuus on elintärkeä ala. Se on todellakin Euroopan talouden keskeinen ala, joka tarjoaa suoraan tai välillisesti työpaikan 12 miljoonalle ihmiselle. Se on valtava määrä. Minusta on siksi enemmän kuin perusteltua, että tälle keskeiselle alalle myönnetään edullisia lainoja, mutta nämä tuoreet rahat on selvästikin käytettävä uusiin, ympäristöä säästäviin tekniikkoihin. Voimme olettaa eurooppalaisten autonvalmistajien tekevän vielä aiempaa enemmän yhteistyötä uusien tekniikojen kehittämisessä, esimerkiksi sähköautojen kohtuuhintaisten, tehokkaiden akkujen kehittämisessä.

Meidän on myös myönnettävä, että EU on tehnyt itsekin virheitä. Olemme ehkä investoineet liikaa vetyyn, mutta tarvitsemme nyt hyvin lyhyellä aikavälillä taloudellisia, sähkökäyttöisiä hybridimoottoreita. Meidän on siksi kenties mukautettava painopisteitämme ja hankkeitamme erityisesti tutkimuksen ja kehittämisen seitsemannen puiteohjelman yhteydessä. Tavoitteena olisi oltava ja miksei todellakin voisi olla, että kaikki uudet autot ovat Euroopassa vuoteen 2020 mennessä sähkökäyttöisiä, olivatpa ne hybridiautoja tai eivät. Miksi tämä ei voisi olla mahdollista? Tämän tavoitteen saavuttaminen edellyttää nopeaa muutosta, mikä tarkoittaa, että meidän on myös investoitava alan työntekijöiden koulutukseen. Arvoisa komission jäsen, oletamme teidän olevan samaa mieltä siitä, että työntekijöiden koulutukseen myönnettävä tuki on perusteltu tulevaisuuteen suuntautunut investointi ja että sitä myös pidetään sellaisena. Eri autonvalmistajat, myös Genkissä toimiva Ford ja Antwerpenissä toimiva Opel, tekevät jo tällaisia investointeja ja edistyvät valtavasti myös työmarkkinoilla heikossa asemassa olevien ryhmien osalta. Tällaisia toimia on mielestäni perusteltua kannustaa ja palkita myös jatkossa.

Myös tulevina viikkoina hyväksyttävä hiilidioksidilainsäädäntö on erinomainen tilaisuus asettaa tavoitteemme korkealle. Kriisit luovat poikkeuksia tilaisuuksia. Meidän on nyt tehtävä yhteistyötä näiden uuden sukupolven autojen kehittämiseksi. Jos emme nyt anna periksi, Euroopan unioni hallitsee näitä markkinoita tulevina vuosikymmeninä, joten kehotan eurooppalaisia valmistajia lähtemään puolustusasemista ja soveltamaan hyökkäystaktiikkaa.

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Arvoisa puhemies, millainen toimintasuunnitelma meillä olisi oltava, jotta tämä kriisi voitetaan? Totuus on se, että kriisi vaikuttaa kaikkiin autonvalmistajiin ja että sillä on lumipallovaikutus niihin 12 miljoonaan Euroopan unionin kansalaiseen, jotka työskentelevät autoalalla.

Meidän on ajateltava ennen kaikkea näitä työntekijöitä ja heidän perheitään, ja meidän on pyrittävä ensisijaisesti suojelemaan heitä vastaamalla hankalaan kysymykseen siitä, millainen toimintasuunnitelma tämän kriisin voittamiseen tarvitaan.

Se edellyttää nopeaa, tehokasta, yhtenäistä ja jäsenneltyä teollisuuspolitiikkaa, jota sovelletaan keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, uutta autosopimusta sekä jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin toteuttamia tilanteen tasalla olevia koordinoituja toimia.

Kuulen Euroopan parlamentissa aikansa eläneelle liberalismille ominaisia vanhoja, ahdasmielisiä näkemyksiä: ei apua, ei tukia vaan kilpailua eikä mitään muuta kuin kilpailua. Hyvät kollegat, nyt tarvitaan lainsäädäntöä ja julkisia toimia. Tarvitsemme siksi uuden autosopimuksen, autoteollisuutta koskevan kunnianhimoisen ja älykkään suunnitelman, jotta voidaan ennen kaikkea pelastaa työpaikat ja kehittää Euroopan työllisyyttä tukemalla koulutusta. Tavoitteena on lisäksi nopeuttaa alan yritysten siirtymistä puhtaita ja älykkäitä ajoneuvoja koskevaan tekniikkaan sekä piristää kysyntää siten, että saastuttavan vanhan autokannan uudistamista yksinkertaistetaan ottamalla käyttöön eurooppalainen ympäristöbonus.

Euroopan on lyhyesti sanoen toimittava ja reagoitava. Sen on toimittava eikä pysyttävä hiljaa ja joutilaana. Meidän on toimittava älykkäästi ja tuettava tätä muutosta.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Elämme maailmassa, jossa henkilöä kohden ei enää käytetä yhtä hevosta vaan kymmeniä tai satoja hevosia vastaavaa voimaa. Neljän ja viiden hengen autoissa on vain yksi matkustaja yli 75 prosenttia ajoajasta. Ne ovat sadan vuoden ajan kuluttaneet 7,5 litraa polttoainetta sadalla kilometrillä. Ihmiskunnan suurimmat ongelmat liittyvät käyttäytymiseen ja saasteisiin. Meidän on siksi muutettava suhtautumistamme autoihin ja autojen käyttöä. Autojen on oltava huomattavasti pienempiä, täysin turvallisia, ekologisia, kulutettava muutama litra sadalla kilometrillä ja oltava sen hintaisia, että ihmisten käyttäytymistä voidaan hallita tulevaisuudessa.

Ieke van den Burg (PSE). - (NL) Arvoisa puhemies, autoteollisuuden ja komission toimintatapaan kohdistuvasta kritiikistä huolimatta meillä ei ole muuta mahdollisuutta kuin kiinnittää huomiota autoteollisuuteen, koska se taantuu oleellisesti, kuten asuntojen rakentaminen. Kaikki hälytyskellot soivat, joten meidän on toteutettava ajoissa kohdennettuja lyhyen aikavälin toimia.

Korostan kolme asiaa. Toimet on kohdennettava suurten autonvalmistajien lisäksi myös alihankkijoihin ja rahoitusyhtiöihin. Rakennemuutostoinnissa on keskityttävä aiempaa puhtaampiin ja taloudellisempiin autoihin, ja tiettyjä seikkoja on koordinoitava EU:n tasolla. Jäsenvaltioiden ei pidä toimia yksin, koska se voi pahentaa naapurivaltioiden ongelmia. Tämä on erityisen tärkeää alihankkijoille, koska niiden työskentely on rajat ylittävää. Ne toimivat sisämarkkinoilla, ja niiden on voitava hyötyä toimista samalla tavoin eikä pelkästään kansallisella tasolla. Euroopan komission on valvottava tarkasti tasapuolisten toimintaedellytysten toteutumista. Kannatan kilpailun pääosastolle tässä yhteydessä osoitettua tehtävää.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - (FR) Arvoisa puhemies, maksettuumme pankkien pelastamisen meidän on pelastettava nyt autoteollisuus ja tietenkin taas julkisilla varoilla. Olemme kuitenkin jo yli kymmenen vuoden ajan varoittaneet autoteollisuutta hiilidioksidipäästöjen vaikutuksista kansanterveyteen. Olemme yli kymmenen vuotta vaatineet autoalaa valmistamaan puhtaita autoja. Vaatimuksemme ovat yli kymmenen vuoden ajan kaikuneet kuuroille korville, koska autoteollisuus vastustaa niitä voimakkaiden eturyhmien avulla. Se on jarruttanut kaikkea kehitystä. Arvoisa komission jäsen, tiedättekö varmasti asemanne puolesta, että autoteollisuus vastusti äskettäin Euroopan parlamentissa CARS 21 -prosessia, jotta päästöjä ei tarvitsisi vähentää alle 130 grammaan.

Autoteollisuus on käärinyt huomattavia voittoja, joita ei sijoitettu uudelleen teollisuuden rakennemuutokseen, mutta rahoituskriisi on sille nyt hyvä tekosyy pyytää julkista tukea ja irtisanoa työntekijöitä mielivaltaisesti. Vedetäänkö kuluttajia taas kerran nenästä? Kuluttajien on nimittäin maksettava, jotta he saavat puhtaan auton markkinoilla, mutta heillä ei ole mitään takeita siitä, että se tulee halvemmaksi. Tilanne pysyy siis täysin ennallaan.

Autoteollisuutta on siksi ohjattava ehkäisemään konkurssseja muilla keinoin, koska meidän on valmistauduttava auton jälkeiseen aikakauteen.

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, toteamme ensinnäkin, että Euroopan markkinoilla, jotka eivät ole romahtaneet yhtä pahasti, on selkeä hiilidioksidiverotusta koskeva lainsäädäntö ja selkeä käsitys siitä, mitä autonvalmistajilta odotetaan. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Jouyet, kuluttajien luottamus voidaan palauttaa, jos jäsenvaltiot velvoitetaan puheenjohtajakaudellanne luomaan mahdollisimman pian selkeän sääntelykehiksen. Tämä on paras tapa auttaa autoteollisuutta.

Meidän on kuitenkin tehtävä muutakin. Emme saa nyt puhua miljardien eurojen tuista ja samalla uhata autoteollisuutta miljardien eurojen sakoilla, jos tavoitteita ei saavuteta. Siinä ei ole mitään järkeä. Se luo valtavasti epävarmuutta ja tekee autoista kalliimpia kuluttajille. Meidän on meneteltävä toisella tapaa, asetettava tulevaisuudenkuva ja todettava, että 2020-luvun loppuun mennessä 20, 25 tai 30 prosenttia autoista on oltava päästöttömiä. Näin lisättäisiin innovointia ja edistytäisiin, ja kuluttajat olisivat selvillä Euroopan autoteollisuuden tulevasta strategiasta.

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Arvoisa puhemies, tässä kriisitilanteessa puheenjohtajavaltio Ranska ja teollisuustoiminnasta vastaava komission jäsen Verheugen ansaitsevat kiitokset ansiokkaasta toiminnastaan. Nyt on kuitenkin toteutettava kiireesti lisätoimia. Teollisuustoiminnasta ja kilpailuasioista vastaavien komission jäsenten on lisäksi puhuttava yhteen ääneen.

Autoteollisuus, joka käsittää valmistajat, alihankkijat, jakelijat ja rahoitusyhtiöt, tarvitsee kiireesti rohkean ja monipuolisen tukisuunnitelman. Kansalaiset eivät ymmärrä vaatimattomuutta ja pidättyvyyttä päätettäessä avusta, jota tarvitaan autoteollisuuden tukemiseen, koska kyseinen ala tarjoaa valtavasti suoria laadukkaita työpaikkoja, etenkin kun olemme auttaneet tehokkaasti rahoitusalaa, jolla erittäin vakaviinkin virheisiin on suhtauduttu suopeasti.

Sellaista eivät ymmärrä Zaragozassa sijaitsevalla Figueruelasin tehtaalla olevat Opelin työntekijät, jotka ovat auttaneet ja tukeneet yhtiönsä tulevaisuudennäkymiä Espanjassa ja Saksassa, eivätkä myöskään Aragónin tai Espanjan hallitukset, jotka käyttävät kaikki investointiresurssinsa ja toivovat Euroopan unionin yhteistyötä ja johtajuutta.

Tarvitsemme pikaisesti rohkean suunnitelman, jonka avulla Euroopan autokanta voidaan korvata nopeasti aiempaa turvallisemmilla ja puhtaammilla autoilla. Tarvitsemme joulukuusta alkaen eurooppalaisen *Plan Renove* -järjestelmän eli uudistusohjelman, joka kannustaa sekä suoriin investointeihin että kulutukseen.

Myös eurooppalaiset autonvalmistajat samoin kuin alihankkijat, jakelijat ja rahoitusyhtiöt tarvitsevat avustusta ja takauksia. Lisäksi olisi hyödyllistä tehdä pikaisesti tavanomainen, looginen sopimus ajoneuvojen päästöistä.

Gabriele Albertini (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, euroryhmän puheenjohtaja ja Luxemburgin pääministeri Juncker on todennut, että autoteollisuuden pelastaminen edellyttää eurooppalaista toimintasuunnitelmaa, jolla vastataan Yhdysvaltojen julkistamaan pelastussuunnitelmaan. Yhdyn täysin jo esitettyihin toteamuksiin ja toivon, että ne toteutuvat.

Jäsenvaltioiden valtiovarainministerien seuraavassa kokouksessa Euroopan investointipankki ehdottaa, että lainojen määrää lisätään 20 ja 30 prosenttia vuonna 2009 ja 2010, jolloin autoteollisuudelle myönnetään 10–15 miljardia euroa vuodessa. Tämä päätös tulee erittäin oikeaan aikaan. Jotkin jäsenvaltiot ovat jo toteuttaneet itsenäisiä toimia. Esimerkiksi Saksan hallitus esitti kuun alussa talouden tukisuunnitelman, jonka tavoitteena on, että uusia investointeja tehdään ensi vuonna 50 miljardia euroa. Autoteollisuus on suunnitelman keskeisiä aloja.

Toivon, että Euroopan komissio tekee samoin ja toimii kollegiona. Alalle myönnettävä tuki on investoitava Euroopan unioniin, joten sen olisi mentävä yrityksille, jotka eivät siirrä tuotantoaan muualle. Kaikki päätökset myöntää tukea yrityksille ovat nykytilanteessa erittäin tervetulleita, ja niillä on pyrittävä ensisijaisesti edistämään työllisyyttä ja investointeja Euroopan unionissa.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, yhdyn oikeastaan jäsen Harmsin toteamuksiin. Autoteollisuuden tarvitsema tuki on merkki epäonnistuneesta teollisuuspolitiikasta. Jo vuosien ajan on puhuttu siitä, että autoteollisuutta on valmistettava 2000-lukuun, mitä ei lopulta kuitenkaan tehty. Autoteollisuus ei ole kerta toisensa jälkeen välittänyt puhtaampia ja taloudellisempia autoja koskevista pyynnöistä. Ne ovat menneet kuuroille korville. Autoteollisuus ei ole toteuttanut mitään innovaatioita tuottaakseen autoja, jotka aiheuttavat vähemmän hiilidioksidipäästöjä, ja eturyhmät pyrkivät lisäksi höllentämään autoteollisuudelle asetettavia hiilidioksidivaatimuksia, mikä on erittäin valitettavaa.

Kysymys kuuluu: mihin suuntaan nyt mennään? Voimme nähdäkseni edelleen tukea autoteollisuutta, mutta siihen on liitettävä erittäin tiukkoja vaatimuksia, ja todellista tukea on myönnettävä ainoastaan sähköautoille, kokonaiselle ohjelmalle, jotta autoteollisuus voi tuottaa sähkökäyttöisiä ajoneuvoja ja jotta työntekijöitä voidaan tietenkin kouluttaa uudelleen. On nimittäin erittäin tärkeää turvata autoteollisuuden työntekijöiden turvallisuus. Heitä ei saa koskaan unohtaa.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia puhujia. Käymme erittäin antoisaa keskustelua tärkeästä asiasta, ja yhdyn puheenjohtajavaltion tavoin useimpien jäsenten näkemykseen siitä, että meidän on ehdottoman tärkeää ottaa täysi vastuu tässä poikkeuksellisessa tilanteessa, joka vaikuttaa haitallisesti keskeiseen teollisuudenalaamme. Mainitsemanne luvut pitävät paikkansa: ala tarjoaa 12 miljoonaa työpaikkaa Euroopan unionissa, ja rahoituskriisi vaikuttaa siihen alalle tyypillisten kulutusluottojen osalta.

Autoalalla on myös ennennäkemättömiä ekologisia haasteita. Aikataulusta myöhästyminen on yksi asia, ja se, ettei sitä onnistuta kuromaan umpeen, on toinen asia, nyt kun olemme sitoutuneet myös hyväksymään energia- ja ilmastonmuutospaketin, joka on Euroopan unionin suurimpia haasteita.

Tämä on siksi poikkeuksellinen tilanne, ja Euroopan unionin on puheenjohtajavaltion mielestä toimittava näiden haasteiden mukaisesti. Toimissa on otettava huomioon kolme tekijää.

Ensinnäkin on otettava huomioon, mitä kumppaneinamme olevat kolmannet valtiot tekevät. Euroopan autoalan on pysyttävä kilpailukykyisenä. Toiseksi on pidettävä kiinni Euroopan unionin tärkeimmistä tavoitteista. Komission ehdotuksilla on edistettävä teille tuttuun energia- ja ilmastonmuutospaketin tavoitteiden saavuttamista. Uskon, että autojen hiilidioksidipäästöistä päästään pian sopimukseen, joka voidaan tehdä parlamentin, komission ja neuvoston välisissä menettelyissä.

Kolmas asia on, että meidän on kunnioitettava myös sisämarkkinoiden yhtenäisyyttä. Avoimuus, tasa-arvoinen kohtelu ja koordinointi ovat tärkeitä asioita, mutta ne eivät missään tapauksessa estä myöntämästä nykyisen tilanteen kaltaisissa oloissa tilapäistä kohdennettua tukea autoteollisuuden tekemien sitoumusten perusteella.

Komission jäsenen Verheugenin ehdottamat toimintalinjat ovat mielestäni hyviä aloitteita, joita puheenjohtajavaltio tukee. Tukea annetaan joko Euroopan investointipankin lainoilla, joita myönnetään kaikkein tärkeimpiin ekologisiin investointeihin, tai tarjoamalla verokannustimia, jotta autojen kysyntä on paremmin sopusoinnussa ympäristövaatimusten kanssa, jotta voidaan uudistaa autokantaa, joka vanhenee jatkuvasti ja täyttää siksi yhä huonommin ympäristövaatimukset, jotta voidaan alentaa moottoriajoneuvojen hintoja, mikä näyttää olevan tärkeä tavoite, ja jotta voidaan siirtyä aiempaa taloudellisempiin ajoneuvoihin. Kriisitilanteissa tälläkin alalla on nähdäkseni tärkeää kehittää valtion takauksia.

Meidän on mielestäni myös kannustettava kehittämään koulutusta ja joissakin tapauksissa uudelleenkoulutusta, koska tulevana viikkoina ja vuoden 2009 ensimmäisinä kuukausina tilanne luultavasti vain vaikeutuu.

Kaikki komission jäsenen Verheugenin ehdotukset näyttävät olevan oikeansuuntaisia, ja aiomme tukea häntä. Tämä on nyt ajan kysymys. Meidän on toimittava ripeästi, ja kannatan myös jäsen Goebbelsin ajatusta Euroopan vakaasta ja hyökkäävästä toimintalinjasta, jotta tämä elintärkeä ala säilyy kilpailukykyisenä.

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minusta on valitettavaa, ettei jäsen Harms ole enää paikalla. Niin epäsovinnaisen, melkeinpä loukkaavan hyökkäyksen jälkeen olisi ollut oikein antaa minulle mahdollisuus vastata. Teen sen nyt kirjallisesti. Kiistan kuitenkin komission puolesta erittäin jyrkästi jäsen Harmsin väitteet. En hyväksy niiden tyyliä enkä sisältöä.

(*Suosionosoituksia*)

Tällainen on sietämätöntä.

Siirryn nyt varsinaiseen asiaan. Euroopan autoteollisuus ei ole tiputuksessa. Joistakin puheista sai sellaisen käsityksen, että kyseinen ala onko joko riippuvainen tuista tai se vaatii niitä. Euroopan autoteollisuudelle ei makseta tukia, eikä se ole myöskään vaatinut niitä. Koko teollisuuspolitiikkamme perustuu nimittäin siihen, ettemme halua olla riippuvaisia tuista.

Ainoa käytettävissä oleva väline on Euroopan investointipankin matalakorkoinen laina. Haluan nyt kuitenkin tehdä kaikille selväksi, mitä tämä tarkalleen ottaen tarkoittaa. Näiden lainojen korko on ehkä noin prosentin tavanomaisia markkinakorkoja alhaisempi. Tämä on välttämätöntä, jotta alalla voidaan rahoittaa investoinnit, joita esimerkiksi te Euroopan unionin lainsäätäjänä edellyttätte autonvalmistajilta, nimittäin investoinnit nykyaikaisiin, ympäristöä säästäviin tekniikkoihin. Tästä syystä Euroopan investointipankki myöntää tällaisia lainoja, mutta ei ainoastaan Euroopan autoteollisuudelle. Tässä istuntosalissa on syntynyt sellainen vaikutelma, että autoteollisuus on Euroopassa ainoa ala, joka voi käyttää hyväkseen tällaisia Euroopan investointipankin tarjoamia lainoja. Se ei pidä paikkaansa. Niitä tarjotaan kaikille aloille, joten ne eivät ole mikään autoalan erikoisuus. Pyydän, ettei parlamentti levitä sellaista käsitystä, että Euroopan autoteollisuus on hätää kärsivä ala, joka on valtion tukien varassa. Ala ei ole tiputuksessa eikä sen tarvitsekaan olla, koska teknisen tason ja kilpailukyvyyn perusteella Euroopalla on selvästi maailman parhaiten menestyvä autoteollisuus. Olen aivan varma, että näin on myös tulevaisuudessa.

Olemme jo vuosia pyrkineet yhdessä teollisuuden ja tieteen alojen edustajien kanssa kehittämään nykyaikaisia tulevaisuuden tekniikoita. Olemme jo vuosien ajan käyttäneet siihen paljon rahaa tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman yhteydessä. Pyrimme tehokkaasti varmistamaan, että alalla on vakaat toimintaedellytykset. Se on ensimmäinen teollisuudenala, jota varten olemme ylipäätään kehittäneet tällaisen alakohtaisen politiikan. Näin tehtiin nimenomaan siksi, että alan tulevat ongelmat havaittiin ajoissa.

Haluan vielä kerran toistaa, että Opelin tapaus on aivan poikkeuksellinen tilanne, jolla ei ole mitään tekemistä yrityksen oman liiketoiminnan kanssa. Tilanne johtuu yksinomaan Yhdysvalloissa syntyneistä ongelmista, jotka vaikuttavat Eurooppaan ja joihin meidän on löydettävä ratkaisu.

Otan esiin vielä yhden asian. Jäsen Groote puhui häntä erityisesti kiinnostavasta aiheesta, nimittäin Volkswagen-laista. En usko, että on hyvä ajatus tehdä Euroopan laajuinen aloite, jonka tavoitteena on soveltaa samanlaisia säännöksiä kaikkiin eurooppalaisiin autonvalmistajiin. Kukaan muukaan ei varmaan kannattaisi tätä ajatusta. Hyvä jäsen Groote, komissio ei ole tietääkseni muuttanut kantaansa tässä asiassa. Päätöksiä on kuitenkin pian odotettavissa.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan klo 11.30.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Esko Seppänen (GUE/NGL), *kirjallinen*. – (FI) Maailman autoteollisuus on joutunut vaikeuksiin, eivät kuitenkaan kaikki tehtaat. Porsche on löytänyt uuden tavan tehdä rahaa, ja sen välineenä se on käyttänyt Volkswagenin osakkeiden osto-optioita. Se ei kuitenkaan ole ratkaisu VW:n tai muiden autotehtaiden ongelmiin.

Pankkikriisi on tuonut mukanaan autokriisin: deflatoituvassa taloudessa ihmisillä ei ole varaa ostaa uusia autoja eikä niihin polttoainetta. Euroopan investointipankki haluaa pelastaa autoteollisuuden EU:n nimissä,

mutta on arvioitava uudelleen, tullaanko maailmassa tarvitsemaan koko se kapasiteetti, joka on tänään autojen tuottamiseen. EIP:n luottojen suuntaaminen uuteen energia- ja ympäristöteknologiaan vastaisi paremmin maailman tämän hetken todellisia tarpeita. Sitä löysää rahaa, jolla kuluttajat ostivat viime vuosina uusia autoja, ei enää ole eikä sitä enää tule.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Autonvalmistusteollisuus on Euroopan talouden vetureita. Euroopassa valmistetaan vuosittain noin 300 000 autoa sekä 300 000 tavarajen- ja henkilöajoneuvoa. Maantieliikenne tuottaa 72 prosenttia kaikista liikennepäästöistä, mutta meidän on nyt aika vahvistaa autoteollisuuden merkitys taloudellisesta ja sosiaalisesta näkökulmasta.

Rahoituskriisillä ja taloudellisella taantumalla on vakavia vaikutuksia autoteollisuuteen, joka tarjoaa suoraan tai välillisesti yli 15 miljoonaa työpaikkaa. Vuosi 2012 on ratkaiseva vuosi Euroopan autoteollisuudelle, koska silloin otetaan käyttöön uusia vaatimuksia, jotka koskevat polttoaineen laatua, saastepäästörajoituksia, tyyppihyväksyntää ja tiellä liikkujien turvallisuutta.

Jotta maantieliikenteemme säästäisi aiempaa enemmän ympäristöä, Euroopan unioni aikoo myöntää bonuksia ekologisille ajoneuvoille ja rangaista paljon saastuttavia ajoneuvoja. Ilmastonmuutospaketista tulee näin ollen yksi keino edistää ekologisempien ja turvallisempien ajoneuvojen kysyntää.

Sosiaalinen Eurooppa perustuu taloudelliseen kehitykseen, mutta yhtä lailla myös sosiaalisiin arvoihin. Euroopan autoteollisuutta on tuettava, jotta se voi vastata uusiin haasteisiin, säilyttää nykyiset työpaikat ja pysyä kilpailukykyisenä.

(Istunto keskeytettiin klo 11.25 ja sitä jatkettiin klo 11.35.)

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

5. Äänestykset

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

5.1. Kansanterveyttä sekä työterveyttä ja työturvallisuutta koskevat yhteisön tilastot (A6-0425/2008, Karin Scheele) (äänestys)

5.2. Tietäntyyppisten yritysten julkaisu- ja käännösvelvoitteet (A6-0400/2008, Piia-Noora Kauppi) (äänestys)

5.3. Euroopan tilastot (A6-0349/2008, Andreas Schwab) (äänestys)

5.4. Viljelijöille YMP:n mukaisesti maksettavien tukien järjestelmät (A6-0402/2008, Luis Manuel Capoulas Santos) (äänestys)

(Istunto keskeytettiin klo 12.00 juhlaistuntoa varten ja sitä jatkettiin klo 12.30.)

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

6. Juhlaistunto - Sir Jonathan Sacks

Puhemies. – (DE) Arvoisa johtava rabbi Sacks, arvoisa Lady Sacks, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, minulla on suuri ilo ja kunnia toivottaa Kansanyhteisön yhdistyneiden heprealaisten kongregaatioiden johtava rabbi ja hänen vaimonsa tervetulleiksi Euroopan parlamenttiin Strasbourgisiin osallistumaan tähän juhlaistuntoon, joka järjestetään osana Euroopan kulttuurien välisen vuoropuhelun teemavuotta 2008. Arvoisa Sir Jonathan, toivotan teidät lämpimästi tervetulleeksi Euroopan parlamenttiin.

(Suosionosoituksia)

Ensimmäisenä vieraanamme tänä kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuotena täysistunnossamme puhui Syyrian suurmufti šeikki Ahmad Badr Al-Din Hassoun. Vuoden kuluessa meille on pitänyt puheen myös Konstantinopolin ekumeeninen patriarkka Bartholomeos I. Arvoisa johtava rabbi, kun te olette pitänyt tänään puheenne, olemme kuulleet juutalaisuuden, kristinuskon ja islamin edustajia.

Kukin näistä uskonnoista on tuonut oman erityispanoksensa siihen, millaiseksi eurooppalainen yhteiskunta on muodostunut ja mikä sille on tunnusomaista. Sama pätee humanismiin ja valistukseen. Vaikka elämme maallisissa yhteiskunnissa, joissa kirkko ja valtio on erotettu selkeästi toisistaan, on asianmukaista tunnustaa myönteinen rooli, joka järjestäytyneellä uskonnolla on yhteiskunnissamme.

Tämä ei koske ainoastaan konkreettista toimintaa koulutuksen, terveydenhoidon ja sosiaalipalvelujen kaltaisilla aloilla, vaan yhtä lailla myös etnisen tietoisuutemme kehitystä ja arvojemme muodostumista. Euroopan unioni on arvoyhteiskunta, ja jokaisen ihmisen synnynnäinen arvo on sen tärkein arvo.

Arvoisa johtava rabbi, teidät tunnetaan suurena kirjailijana ja professorina, voittamattomana oppineena ja yhtenä maailman johtavista juutalaisuuden edustajista. Olette usein kirjoittanut ja puhunut vaarasta, jonka antisemitismin uudelleen voimistuminen aiheuttaa yhteiskunnillemme.

Järjestimme viime viikolla Euroopan parlamentissa Brysselissä yhdessä Euroopan juutalauskongressin kanssa erityisen muistotapahtuman, jossa muisteltiin 70 vuotta sitten tapahtunutta kristalliyötä. Totesin tässä tilaisuudessa, että Euroopan unionin velvollisuutena ja tehtävänä on vastustaa ääriliikkeiden, rasismien, muukalaisvihan ja antisemitismin kaikkia muotoja ilman minkäänlaisia poikkeuksia tai myönnetyksiä sekä puolustaa demokratiaa ja ihmisoikeuksien ja ihmisarvon suojelua kaikkialla maailmassa.

Arvoisa johtava rabbi, totean lopuksi, että kirjassa *The Dignity of Difference*, jonka kirjoititte vuoden kuluttua syyskuun 11. päivän 2001 hirveistä tapahtumista, käsittelette yhtä aikamme oleellisimmista kysymyksistä, nimittäin sitä, voimmeko kaikki elää yhdessä rauhanomaisesti ja jos voimme, niin miten? Minulla on nyt suuri ilo ja kunnia pyytää Kansanyhteisön yhdistyneiden heprealaisten kongregaatioiden johtavaa rabbia pitämään meille puheen.

(Suosionosoituksia)

Sir Jonathan Sacks, *Kansanyhteisön yhdistyneiden heprealaisten kongregaatioiden johtava rabbi*. – (EN) Arvoisa puhemies, hyvät Euroopan parlamentin jäsenet, kiitän siitä, että minulla on tänään tilaisuus puhua teille, ja esitän erityiskiitokset siitä, että olette tehneet tämän kulttuurienvälisestä vuoropuhelusta koskevan tärkeän aloitteen. Kiitän teitä kaikkia, mutta erityisesti avarakatseista, viisasta ja erittäin humaania puhemiestänne Hans-Gert Pötteringiä. Tämä on toivottavasti ainoa kerta, kun rikon kirkon ja valtion sekä uskonnon ja politiikan välistä jakoa, mutta rukoulen, että Jumala siunaa teitä kaikkia ja kaikkia tekemisiänne, ja haluan antaa teille myös oman siunaukseni. Kiitos.

Edustan juutalaisuutta, joka on Euroopassa pisimpään jatkuvasti läsnä olleita kulttuureita. Haluan aluksi muistuttaa, että eurooppalainen sivilisaatio syntyi 2 000 vuotta sitten vuoropuhelussa, jota käytiin kahden suurimman muinaiskulttuurin – antiikin Kreikan ja raamatullisen Israelin eli Ateenan ja Jerusalemin – välillä. Ne toi yhteen kristinuskon, joka oli peräisin Israelista mutta jonka pyhät tekstit oli kirjoitettu kreikaksi. Tästä alkoi eurooppalainen vuoropuhelu. Myös jotkin seuraavien 2 000 vuoden aikana koetut Euroopan historian suurimmat hetket olivat vuoropuhelun tulosta. Mainitsen kolme esimerkkiä.

Ensimmäinen suuri hetki oli 900–1200-luvuilla al-Andalusissa tapahtunut suuri kulttuuriliike, jonka umajadit olivat aloittaneet Espanjassa. Tämän islamilaisen vuoropuhelun aloittivat Averroësin kaltaiset filosofit, joiden ajatukset olivat peräisin Platonilta ja Aristoteleelta. Islamilainen vuoropuhelu innoitti juutalaisia filosofiakin kuten Mooses Maimonidestä, ja juutalainen vuoropuhelu innoitti kristittyjä filosofiakin, joista Tuomas Akvinolainen on kuuluisin.

Toinen kulttuurienvälisen vuoropuhelun suuri hetki oli Italian renessanssin alussa, kun nuori kristitty intellektuelli Pico della Mirandola matkusti Padovaan, jossa hän tapasi juutalaisen tiedemiehen rabbi Elijah Delmedigon. Tämä opetti hänelle heprealaista Raamattua, Talmudia ja kabbalaa niiden alkuperäisillä kielillä. Tästä vuoropuhelusta syntyi kuuluisin renessanssin arvoihin perustuva teos, Picon kirjoittama *Ihmisen arvokkuudesta*.

Kolmas ja kaikkein merkittävin näistä suurista tapahtumista on ollut kristittyjen ja juutalaisten holokaustin jälkeen käymä vuoropuhelu, joka on saanut innoituksensa Martin Buberin dialogisesta filosofiasta ja

Vatikaani II:n Nostra aetate -julistuksesta. Tämän ansiosta lähes 2 000 vuotta kestäneen etäisen suhteen ja murhenäytelmän jälkeen juutalaiset ja kristityt kunnioittavat nykyään toisiaan ja ovat keskenään ystäviä.

Haluan kuitenkin todeta muutakin. Lukiessani heprealaista Raamattua kuulen jo aivan alussa Jumalan kehottavan vuoropuheluun. Haluan kiinnittää huomionne kahteen kohtaan. En tiedä, miten tämä menee perille tulkittuna, mutta toivon, että kaikki tulkkausta kuuntelevat ymmärtävät asian. Haluan ottaa esiin kaksi Raamatun ensimmäisissä luvuissa olevaa kohtaa, joiden merkitys on ollut käänöksissä kadoksissa 2 000 vuotta.

Ensimmäisessä kohdassa Jumala näkee ensimmäisen miehen yksin ja luo naisen. Nähdessään naisen ensimmäistä kertaa mies lausuu Raamatun ensimmäisen runon: "Tämä on luu minun luistani ja liha minun lihastani. Naiseksi (Aisha) häntä sanottakoon: miehestä (Aish) hänet on otettu." Tämä kuulostaa nyt hyvin yksinkertaiselta runolta. Se kuulostaa jopa hieman alentuvalta, ikään kuin mies olisi luotu ensin, ja nainen olisi pelkkä jälkikäteen syntynyt ajatus. Tosiasiassa kyse on kuitenkin siitä, että Raamatun hepreassa miehelle on kaksi sanaa. Toinen on Adam ja toinen Aish.

Äsken lainaamassani jakeessa sana "Aish" esiintyy ensimmäisen kerran Raamatussa. Kuunnelkaapa uudelleen. "Naiseksi (Aisha) häntä sanottakoon: miehestä (Aish) hänet on otettu." Toisin sanoen miehen on lausuttava vaimonsa nimi, ennen kuin hän tietää edes omaa nimeään. On sanottava "sinä", ennen kuin voi sanoa "minä". On tunnustettava toinen, ennen kuin voi todella ymmärtää itseään.

(Voimakkaita suosionosoituksia)

Tämä on ensimmäinen Raamatussa esitetty näkökohta: identiteetti perustuu vuoropuheluun.

Toinen asia tapahtuu pian tämän jälkeen ensimmäisessä suuressa tragediassa, johon ensimmäiset ihmislapset Kain ja Abel joutuvat. Odotamme veljellistä rakkautta. Sen sijaan esiintyy sisaruskateutta ja tapahtuu veljesmurha. Tämän ensimmäisen Mooseksen kirjan 4. luvussa olevan kertomuksen keskellä on jae, jota on mahdotonta kääntää. Sitä ei ole missään lukemassani englanninkielisessä Raamatussa käännetty suoraan, vaan se on aina esitetty mukaillen.

Käännän jakeen sanatarkasti, niin ymmärrätte, miksi kukaan ei käännä sitä näin. Hepreaksi todetaan sanatarkasti seuraavaa: "Ja Kain sanoi Abelille, ja heidän kedolla ollessaan Kain kävi Abelin kimppuun ja tappoi hänet." Ymmärrätte heti, ettei jaetta voi kääntää, koska siinä todetaan "ja Kain sanoi", mutta ei sanota, mitä hän sanoi. Virke ei ole kielipin mukainen. Syntaksi on vaillinainen. Kysymys kuuluu: miksi? Vastaus on selvä. Raamattu osoittaa mitä dramaattisimmalla tavalla vaillinaisessa lauseessa, miten keskustelu katkeaa. Vuoropuhelu epäonnistui. Ja mitä Raamatussa sanotaan heti tämän jälkeen? "Kain kävi veljensä Abelin kimppuun ja tappoi hänet." Tämä voidaan ymmärtää yksinkertaistaen siten, että kun sanat loppuvat, alkaa väkivalta. Vuoropuhelu on ainoa tapa kukistaa luontomme pimeimmät puolet.

(Voimakkaita suosionosoituksia)

Vuoropuhelu osoittaa näin ollen kaikkien ihmisten välisten suhteiden kaksitahoisuuden, olipa kyseessä yksittäisten henkilöiden, valtioiden, kulttuurien tai uskontojen välinen suhde. Meissä on yhtäläisyyksiä, mutta myös eroja. Joitakin asioita pidämme yhteisinä ja joitakin vain ominamme.

Esitän tämän asian niin yksinkertaisesti kuin osaan. Jos olisimme täysin erilaisia, emme pystyisi kommunikoimaan, mutta jos olisimme täysin samanlaisia, meillä ei olisi mitään sanottavaa.

(Suosionosoituksia)

Minulla ei ole muuta sanottavaa vuoropuhelusta, mutta haluan vielä todeta, ettei pelkkä vuoropuhelu ehkä riitä. Juutalaiset ja saksalaiset näet kävivät vuoropuhelua 1700-luvun lopusta vuoteen 1933, ja myös Ruandan hutujen ja tutsien tai Bosnian ja Kosovon serbien, kroaattien ja muslimien välillä oli vuoropuhelua ja jopa ystävyyttä. Vuoropuhelu tuo meidät yhteen, mutta se ei voi aina pitää meitä yhdessä, kun muut voimat ajavat meitä erilleen.

Haluan siksi tuoda esiin vielä yhden sanan, jolla on ollut oleellinen merkitys pirstoutuneiden yhteiskuntien eheyttämisessä. Tämä sana on "liitto". Sillä oli 1500- ja 1600-luvuilla tärkeä merkitys Euroopan politiikassa Sveitsissä, Hollannissa, Skotlannissa ja Englannissa. Liitto on kuulunut amerikkalaiseen kulttuuriin aivan alusta alkaen, vuonna 1620 tehdystä Mayflowerin sopimuksesta ja John Winthropin *Arabella*-aluksella vuonna 1631 pitämästä puheesta nykypäiviin saakka. En tiedä, mitä Barack Obama toteaa virkaanastujaispuheessaan, mutta hän varmasti mainitsee liiton käsitteen tai ainakin viittaa siihen.

Liitto on tietenkin heprealaisen Raamatun avainsana siitä yksinkertaisesta syystä, että raamatullinen Israel perustettiin kahdestatoista eri heimosta, joista kukin oli vaatinut oman identiteettinsä säilyttämistä.

Mikä on liitto? Liitto ei ole sama kuin sopimus. Sopimus tehdään määräajaksi tiettyä tarkoitusta varten kahden tai useamman omaa etuaan tavoittelevan osapuolen välillä. Liitto on kahden tai useamman osapuolen ennalta määrittämättömäksi ajaksi solmima uskollisuuden ja luottamuksen side, jonka avulla pyritään saavuttamaan yhdessä jotain, mitä ei voida saavuttaa yksin. Sopimus on vain sovittu asia, ja liitto on kuin avioliitto. Sopimuksia tehdään markkinoilla, valtioissa, talouselämässä ja politiikassa, jotka ovat kaikki kilpailuareenoita. Liitot ovat ominaisia perheissä, yhteisöissä ja hyväntekeväisyydessä, joissa tehdään yhteistyötä. Sopimus tehdään minun ja sinun – kahden erillisen yksilön – välillä, mutta liitossa on kyse meistä – kollektiivisesta siteestä. Sopimuksessa on kyse eduista ja liitossa tasa-arvoisuudesta. Sosiaalisella sopimuksella ja sosiaalisella liitolla on siis merkityksellinen ero, joka ei ole eurooppalaisessa politiikassa riittävän selkeä: sosiaalisella sopimuksella luodaan valtio, ja sosiaalisella liitolla luodaan yhteiskunta.

(Suosionosoituksia)

Yhteiskunta voi olla olemassa ilman valtiota – historiassa on tästä esimerkkejä – mutta voiko valtiota olla ilman yhteiskuntaa, ilman tekijää, joka pitää ihmiset yhdessä? En tiedä. Ihmiset voidaan pitää yhdessä monin eri tavoin: voimakkein, pelottelemalla, tukahduttamalla kulttuurierot tai olettamalla, että kaikki sopeutuvat. Yhteiskunnan perustaminen edellyttää kuitenkin liittoa, jos päätetään kunnioittaa monen kulttuurin koskemattomuutta – jos kunnioitetaan sitä, mitä kutsun ”erilaisuuden arvokkuudeksi”, kuten puhemies muistutti.

Liitto palauttaa yhteistyön kielen kilpailua täynnä olevaan maailmaan. Siinä kiinnitetään huomiota myös velvollisuuksiin eikä pelkästään oikeuksiin. Oikeudet ovat tärkeitä, mutta ne aiheuttavat konflikteja, joita ei voida ratkaista oikeuksilla: oikeus elämään vastaan oikeus valita ja minun oikeuteni vapauteen vastaan sinun oikeutesi kunnioitukseen. Oikeudet ilman velvollisuuksia ovat moraalisen maailman subprime-asuntolainoja.

(Voimakkaita suosionosoituksia)

Liitto saa meidät ajattelemaan vastavuoroisuutta. Liitto tarkoittaa meille kaikille, että meidän on kunnioitettava toisia, jos odotamme heidän kunnioittavan meitä, ja että meidän on kunnioitettava toisten vapautta, jos haluamme heidän kunnioittavan omaamme. Eurooppa tarvitsee uuden liiton, ja sen perustamisen aika on nyt.

(Suosionosoituksia)

Se on perustettava nyt keskellä rahoituskriisiä ja taloudellista taantumaa, koska huonoina aikoina ihmiset tietävät, että meillä kaikilla on yhteinen kohtalo.

Profeetta Jesajan ennustuksen mukaan tulee päivä, jona leijona ja lammas elävät yhdessä. Sitä ei ole vielä tapahtunut. Oli tosin eläintarha, jossa leijona ja lammas elivät samassa häkissä, ja vierailija kysyi eläintarhan pitäjältä: ”Miten oikein onnistutte siinä?” Eläintarhan pitäjä vastasi: ”Se on aivan helppoa. Tarvitsemme vain yhden uuden lampaan joka päivä!”

(Naurua)

Leijona ja lammas ovat todellakin kerran eläneet yhdessä. Missä tämä tapahtui? Se tapahtui Nooan arkissa. Miksi? Tämä ei johtunut siitä, että ne olivat päässeet ihannemaahan, vaan siitä, että ne tiesivät muuten hukkuvansa molemmat.

Hyvät ystävät, viime torstaina – kuusi päivää sitten – johdin Canterburyn arkkiepiispan kanssa kaikkien Yhdistyneen kuningaskunnan uskontojen johtajien valtuuskuntaa. Siihen kuuluivat muslimiyhteisön, hindujen, sikhien, buddhalaisten, jainalaisten, zoroastrialaisen ja bahá’i-uskonnon johtajat. Matkustimme yhdessä ja vietimme päivän Auschwitzissa. Itkimme ja rukoilimme siellä yhdessä ja tiesimme, mitä tapahtuu, jos emme kunnioita meistä poikkeavien ihmisyyttä.

Jumala on antanut meille monta kieltä ja monta kulttuuria, mutta vain yhden maailman, jossa meidän on elettävä yhdessä, ja tämä maailma pienenee päivä päivältä. Toivon, että me Euroopan valtiot ja kulttuurit muodostamme kaikessa suurenmoisessa erilaisuudessamme yhdessä uuden eurooppalaisen toivon liiton.

(Parlamentti osoitti puhujalle suosiota seisaallaan.)

Puhemies. – (EN) Arvoisa Sir Jonathan, minulla on Euroopan parlamentin puolesta kunnia kiittää teitä tärkeästä viestistänne. Haluan kiittää teitä kulttuurienvälisen vuoropuhelun suurenmoisesta edistämisestä.

Puhuitte keskinäisestä kunnioittamisesta ja toisten tunnustamisesta. Nämä asiat olemme mielestäni oppineet Euroopan historiasta. Sanoitte, että meillä on paljon enemmän yhteisiä kuin erottavia seikkoja. Kuten lopuksi totesitte, tämä on se periaate, jonka pohjalta me eurooppalaiset pyrimme luomaan jokaisen yksilön ihmisarvoon perustuvan vahvan, demokraattisen Euroopan unionin.

Arvoisa Sir Jonathan, kiitos arvokkaasta viestistänne. Toivotan teille ja edustamallenne uskonalle kaikkea hyvää, ja toivon, että kaikki maanosamme ja koko maailman uskonnot voivat elää rauhanomaisesti yhdessä. Kiitos, Sir Jonathan.

(Suosionosoituksia)

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

7. Äänestykset (jatkoa)

Puhemies. – (EN) Jatkamme nyt äänestyksiä.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

7.1. Yhteisen maatalouspolitiikan muuttaminen (A6-0401/2008, Luis Manuel Capoulas Santos) (äänestys)

7.2. Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta annettu tuki (A6-0390/2008, Luis Manuel Capoulas Santos) (äänestys)

7.3. Maaseudun kehittämistä koskevat yhteisön strategiset suuntaviivat (ohjelmakausi 2007–2013) (A6-0377/2008, Luis Manuel Capoulas Santos) (äänestys)

8. Äänestyselitykset

Suulliset äänestyselitykset

– Mietintö: Piia-Noora Kauppi (A6-0400/2008)

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää jäsen Kauppia sähköistä yritysrekisteriä koskevasta mietinnöstä, jolle annan täyden tukeni. Ajatus on loistava ja mietintö erinomainen, ja parlamentti kannattaa yksimielisesti sen täytäntöönpanoa.

Toivon, että sähköiset yritysrekisterit otetaan mahdollisimman pian käyttöön jäsenvaltioissa, myös Euroopan laajuisena sähköisenä keskusjärjestelmänä, joka sisältää kaikki tiedot, jotka yritysten on julkistettava. Jos ehdotukset toteutetaan, byrokratia vähenee, avoimuus lisääntyy, hallinnolliset rasitteet vähenevät, yrityksille aiheutuu aiempaa vähemmän kustannuksia, ja eurooppalaisten yritysten kilpailukyky lopulta paranee.

– Mietintö: Andreas Schwab (A6-0349/2008)

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Äänestin Andreas Schwabin laatiman Euroopan tilastoista annettavaa asetusta koskevan mietinnön puolesta. Kannatin sitä, koska uuden asetuksen sisältö on todella tärkeä, ja se parantaa oleellisesti nykyistä asetusta. Tarkoitin erityisesti Euroopan tilastojärjestelmän määritelmää ja sen sisällyttämistä yhteisön lainsäädäntöön. Asetuksessa vahvistetaan myös kansallisten tilastolaitosten tehtävät Euroopan tilastojärjestelmässä ratkaistaessa tilastosalaisuuteen ja tilastojen laatuun liittyviä asioita. Tämä on selkeä edistysaskel nykyiseen tilanteeseen ja voimassa olevaan asetukseen verrattuna.

Euroopan komissio ehdottaa Euroopan tilastojärjestelmää käsittelevän komitean tehtävien jakamista kahteen osaan. Tämä on mielestäni kiistanalaista, joten esittelijän kanta, jonka mukaan tehtäviä ei eroteta, on

nähdäkseni hyväksyttävämpi ja tukemisen arvoinen. Uskon kuitenkin, että nämä erimielisyydet voitetaan, jos Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio tekevät yhteistyötä.

– Mietintö: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0402/2008)

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, äänestysselfitykseni koskee mietinnössä käsiteltä tuen mukauttamista. Viimeisimmässä maatalousuudistuksessa päätettiin, että viljelijöillä on suunnitteluvarmuus vuoteen 2013 asti. Vastustin siksi mukauttamista, jossa viljelijät menettävät suuria rahamääriä. Olen iloinen lopputuloksesta ja kiitän kaikkia kollegoja, jotka äänestivät sen puolesta, että vähentämättömien tukien määrää korotetaan 5 000 eurosta 10 000 euroon, mikä tarkoittaa, että pieniltä yrityksiltä vähennetään vähemmän tukia mukauttamisen vuoksi.

Jos puhumme politiikassa suunnitteluvarmuudesta, meidän olisi myös annettava se viljelijöille. Olen siksi iloinen mukauttamista koskevassa mietinnössä tänään saavutetusta tuloksesta ja toivon, että neuvosto hyväksyy tuloksemme.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, tänään toimitetussa äänestyksessä saatettiin päätökseen lähes vuoden pituinen työ, jota olemme tehneet laatiamme kantaamme yhteisen maatalouspolitiikan toiminnasta. Tämä on tärkeää, koska tekemämme muutokset edistävät tämän politiikan yksinkertaistamista. Meidän on kuitenkin säilytettävä sen yhteisöllinen luonne ja varmistettava yhtäläiset kilpailuedellytykset. Toivon, että EU:n maatalousministerit lukevat kantamme ja hyväksyvät ehdotuksemme.

Tarkoitan erityisesti ehdotuksia, jotka koskevat täydentävien ehtojen yksinkertaistamista, myös sitä, että eläinten hyvinvointiin, alueeseen C, liittyvien vaatimusten täytäntöönpanoa lykätään uusissa jäsenvaltioissa vuoteen 2013. Monet ratkaisut on valitettavasti suunniteltu siten, ettei niissä oteta huomioon uusien jäsenvaltioiden maataloustilannetta tai -mallia. Alamme nyt keskustella vuoden 2013 jälkeisestä yhteisestä maatalouspolitiikasta ja tarkistaa rahoituskehystä. Meillä on vielä paljon tehtävää.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Arvoisa puhemies, arvostan yhteisestä maatalouspolitiikasta tänään toimitettua erittäin myönteistä äänestystä ja kannatan ehdotettuja toimia, esimerkiksi hedelmien ja vihannesten toimittamista kouluihin.

Maatalouspolitiikasta puheen ollen haluan vielä kerran ottaa esiin komission suositteleman tukien pakollisen mukauttamisen ja todeta, että olen täysin sitä vastaan. Poliitiikan on oltava joustavaa, ja jäsenvaltioiden on voitava halutessaan nostaa tai laskea mukauttamiskynnystä.

Pidän 5 000 euron kynnystä liian matalana. Se olisi nostettava 10 000 euroon, jotta jo nyt kärsiviä pienituloisia viljelijöitä voidaan suojella ja tukea. Heidän varojaan ei saa mielestäni käyttää pakolliseen mukauttamiseen.

– Mietinnöt: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0402/2008), (A6-0401/2008)

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan vain todeta julkisesti syyt, miksi äänestin lopullisessa äänestyksessä Santosin mietintöjä 0401 ja 0402 vastaan. Yhteiselle maatalouspolitiikalle tehdään mietinnössä pelkkä terveystarkastus, jossa ei oteta huomioon maailmalla muuttuneita olosuhteita. Keskustelemme yksityiskohdista ymmärtämättä keskeistä ongelmaa.

Terveystarkastuksen kohteena olevan YMP:n tarkoituksena on vähentää maataloustuotantoa, jotta voidaan edistää ympäristönsuojelua. Nämä olivat edellytykset sen kehittämiseksi. Nyt me kaikki tiedämme, että taloudelliset olot ovat muuttuneet oleellisesti, mutta YMP on pysynyt enemmän tai vähemmän samanlaisena, ja keskustelemme ainoastaan siitä, onko ensimmäinen vai toinen vaihtoehto parempi ja onko sitä tai tätä toimenpidettä tehostettava vai vähennettävä, kun tulevaisuuden haasteisiin ei enää pystytä vastaamaan.

En hyväksy tätä loputonta pienten erityisetujen mukaista toimintaa, jossa ei oteta huomioon yleistä etua. Itse maatalous kärsii varmasti eniten tästä rohkeuden puutteesta. Äänestin mietintöä vastaan herättääkseni vuoropuhelua ja keskustelua. Esitän internet-sivustollani tekniset yksityiskohdat, jotka eivät mahdu minuutin puheenvuoroon, ja julkaisen siellä myös erityiset äänestysperusteeni.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän unkarilaiset jäsenet äänestivät Capoulas Santosin mietintöjen puolesta, koska ne ovat huomattavasti suotuisampia uusille jäsenvaltioille, myös Unkarille. Pakollinen mukauttaminen ja porrasteinen mukauttaminen eivät ole yhtä julmia kuin komission ehdotuksessa. On valitettavaa, ettei pakollista mukauttamista koskeva ALDE-ryhmän tarkistus saanut kannatusta. Se on harmillista, mutta mietintö on siitä huolimatta hyvä.

Toisesta mietinnöstä totean, että tarkistus 67 oli sosialidemokraattisen ryhmän esittämä. Interventiojärjestelmän yhteydessä on erittäin tärkeää, ettei interventiota toteuteta tarjouskilpailujen perusteella. Nykyisen järjestelmän säilyttäminen on erittäin myönteistä. Äänestimme siksi mietinnön puolesta.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän esittelijä Capoulas Santosia erittäin monitahoisesta työstä. Fine Gael -puolueen valtuuskunta kannatti näitä mietintöjä, joissa esitetään vastalauseita. Maitokiintiöiden yhteydessä kannatimme joustavuuden lisäämistä ja kiintiöiden suurempaa prosenttimääräistä lisäämistä, jotta viljelijät voivat halutessaan tuottaa maitoa. Mielestämme on valitettavaa, ettei täysistunnossa oltu samaa mieltä ja että olemme nyt taas komission ehdotuksen mukaisessa tilanteessa.

Toiseksi totean tukien mukauttamisesta, että olemme huolissamme varojen siirtämisestä ensimmäisestä pilarista toiseen pilariin, koska viljelijöiden tuloja käytetään tällöin järjestelmissä, jotka edellyttävät jäsenvaltioiden yhteisrahoitusta, eikä sitä voida taata tulevaisuudessa. On myönteistä, että raja nostetaan 10 000 euroon, minkä puolesta parlamentti äänesti. Haluan täsmentää, että johdanto-osan 6 kappaletta eli tarkistuksia 190 ja 226 koskevan äänestyksemme kohdalla pitäisi lukea ”+” (puolesta). Toivon, että neuvosto auttaa vaikeuksissa olevaa lammassalaa huomissa ja tämänpäiväisissä neuvotteluissaan.

– Mietintö: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0401/2008)

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Haluan kiinnittää huomionne jäsen Deßin yhdessä joidenkin muiden parlamentin jäsenten kanssa jättämään tarkistukseen 54. Jos se hyväksytään, vanhoihin ja uusiin jäsenvaltioihin sovelletaan kauhistuttavan erilaisia sääntöjä. Jos kiintiötä nimittäin suurennetaan, uusien jäsenvaltioiden tarvitsee suurentaa sitä vain, jos se on sallittua varainhoitovuonna. Jäsen Deß on näköjään vielä istuntosalissa, joten ehkäpä hän voi selittää minulle, mahdollistaako varainhoitovuosi uusien jäsenvaltioiden kiintiön suurentamisen. Parlamentti ei onneksi hyväksynyt kyseistä tarkistusta, minkä vuoksi pystyin äänestämään koko mietinnön puolesta. Olen erittäin iloinen siitä, ettei parlamentti hyväksynyt jäsenvaltioiden jakamista kahteen kategoriaan maitokiintiöiden suurentamisen yhteydessä.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, maitokiintiötä koskevassa mietinnössä vaaditaan maitokiintiöiden suurentamista. Äänestin kaikkien CSU-puolueen kollegojeni kanssa kaikkia sellaisia tarkistuksia vastaan, joissa vaaditaan kiintiöiden suurentamista. Maitokiintiöllä, jota sovelletaan 31. maaliskuuta 2015 saakka, on tarkoitus vakauttaa Euroopan maitomarkkinat. Tällä hetkellä Euroopan maitomarkkinoilla on liikatarjontaa.

Tämä on aiheuttanut suuria paineita maidon hinnoille. Kaikki kiintiön suurentamiset alentavat maidontuottajille maksettavia hintoja. Tällöin monien viljelijöiden toimeentulo vaarantuisi. Emme tarvitse suurempaa kiintiötä vaan järjestelmän, joka reagoi markkinatilanteeseen joustavasti. Jos parlamentin ja neuvoston enemmistö kuitenkin päättää poistaa maitokiintiöt vaiheittain vuoteen 2015 mennessä, tarvitaan maitorahasto, jotta maidontuotannon jatkuminen voidaan varmistaa epäsuotuisilla alueilla ja laidunmaa-alueilla.

– Mietinnöt: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0402/2008), (A6-0401/2008), (A6-0390/2008), (A6-0377/2008)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, jos yrittäisin laatia mahdollisimman kalliin, tuhlaavaisen, turmeltuneen, moraalittoman ja byrokraattisen maataloustukijärjestelmän, en tiedä, keksisinkö mitään niin nerokasta kuin yhteinen maatalouspolitiikka. Se on järjestelmä, joka rankaisee meitä veronmaksajina, jotta se voi tukea sellaisten elintarvikkeiden tuotantoa, joille ei ole markkinoita, ja joka rankaisee meitä myös kuluttajina, jotta se voi ylläpitää näiden elintarvikkeiden hintoja. Tämä järjestelmä rankaisee meitä usein vielä kolmannenkin kerran veronmaksajina, jotta se voi hävittää myymättä jääneet elintarvikkeet.

Tällä välin järjestelmä tuhoaa ympäristöä, koska tulosperusteiset tuet rohkaisevat kaatamaan pensasaitoja sekä käyttämään torjunta-aineita ja haitallisia lannoitteita, ja järjestelmä aiheuttaa tietenkin myös hirveää nälänhätää Afrikassa. Minun on todettava, että tämä on erityisen vahingollista kotimaamme kaltaiselle valtiolle, joka tuo elintarvikkeita, jolla on varsin tehokas maatalous ja jota rangaistaan siksi sekä myönteisesti että kielteisesti, sillä se maksaa järjestelmään enemmän ja saa siltä vähemmän kuin muut EU:n jäsenvaltiot.

Melkeinpä mikä tahansa – suora tuki tai jokin muu järjestelmä – olisi parempi kuin yhteinen maatalouspolitiikka. Jotta ette luule, että unohdin sanoa sen: Lissabonin sopimuksesta on vihdoin järjestettävä kansanäänestys. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

– **Mietintö: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0402/2008)**

Christa Kläß (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, äänestin Capoulas Santosin mietinnön puolesta ja kannatin myös tarkistusta 186, jossa suositetaan 10 000 euron kynnystä mukauttamisen yhteydessä.

Kyse on Euroopassa harjoitettavasta pienimuotoisesta maataloudesta. Mukauttamisprosessi on toteutettava maltillisesti. Pienet eurooppalaiset maatilat tarvitsevat EU:n tukea, jotta ne voivat säilyä EU:n palkkarakenteessa. Haluamme, että Euroopassa tuotetaan terveellisiä elintarvikkeita ja että niitä on saatavilla kohtuuhintaan. Haluamme myös hoidetun maaseudun. Jos todella haluamme kaiken tämän, meidän on tuettava viljelijöitä, jotta Euroopassa – joka on ilmastoltaan maailman suotuisimpia alueita – voidaan vastedeskin tuottaa terveellisiä elintarvikkeita. Äänestin siksi Capoulas Santosin mietinnön puolesta.

– **Mietintö: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0390/2008)**

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestin Euroopan maaseudun kehittämisrahastoa koskevaa Capoulas Santosin mietintöä vastaan. Tämä ohjelma perustettiin vasta kaksi vuotta sitten, ja se aloitti toimintansa tosiasiaa vasta viime vuonna. Hakijat ovat alkaneet laatia hankkeitaan ja opetella rahaston sääntöjä. Nyt, kun vasta vuosi on kulunut, sääntöjä ollaan muuttamassa. En voi kannattaa tällaista menettelyä, koska sen vuoksi vain menetetään ja viivästytetään maaseutualueiden tarvitsemia rahoitushankkeita. Tällaisesta sääntöjen alituisesta vaihtumisesta ei voi olla mitään hyötyä, joten äänestin mietintöä vastaan.

– **Mietinnöt: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0402/2008), (A6-0401/2008), (A6-0390/2008), (A6-0377/2008)**

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, tämä on hyvin tärkeä aihe. Yhteisen maatalouspolitiikan arvioinnista seuraa, että maatalouspolitiikan kannattaa tulevaisuudessa perustua oikeudenmukaisille periaatteille. Yhteisen maatalouspolitiikan pitäisi ennen kaikkea taata Euroopan elintarviketurva, elintarvikkeiden omavaraisuus ja tuotanto vientiin, viljelijäperheiden taloudellinen turvallisuus, maataloustuotannon kannattavuus ja yhtäläiset tuet vanhoista ja uusista jäsenvaltioista oleville viljelijöille. Sen olisi varmistettava ympäristön turvallisuus ja biodiversiteetin säilyttäminen tekemällä loppu geneettisesti muunnettujen organismien viljelystä ja kasvatuksesta koko Euroopan unionin alueella. Sen olisi turvattava maaseutualueiden kehittäminen niin, että kaikkein köyhimpien alueiden edistymisestä huolehditaan, samoin kuin kulttuuriperinnön suojele ja perinteisen kulttuurin säilyttäminen samoin kuin se, että maaseudun asukkaat saavat yhtäläiset mahdollisuudet koulutukseen, kulttuuriin ja tekniseen kehitykseen. Nämä tavoitteet voidaan saavuttaa vain, jos otamme opiksemme tähän asti saaduista kokemuksista ja tartumme rohkeisiin ratkaisuihin.

Kirjalliset äänestyselitykset

Suositus toiseen käsittelyyn: Karin Scheele (A6-0425/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Euroopan ympäristöterveystoimintasuunnitelmassa (2004–2010) todetaan tarve parantaa ympäristöperäisiin tauteihin ja sairauksiin liittyvien terveystietojen laatua, vertailukelpoisuutta ja saatavuutta käyttämällä yhteisön tilastointi-ohjelmaa. Mielestäni tämä on hyvin tärkeä asetus. Meidän on tunnettava kansalaisten terveystilanne ja heidän alttiutensa erilaisiin sairauksiin. Tällä asetuksella perustetaan yhteinen järjestelmä kansanterveyttä sekä työterveyttä ja työturvallisuutta koskevien yhteisön tilastojen järjestämiseksi.

On hyvin tärkeää, että Euroopan unionissa kootaan tietoa kansalaisten terveystilanteista, fyysisestä ja mielenterveyteen liittyvästä toiminnasta ja vammaisuudesta, lisääntymässä tai vähenemässä olevista sairauksista, vammoista, alkoholin ja huumeiden aiheuttamista haitoista, elämäntavoista ja terveydenhuoltolaitoksiin pääsystä.

Tilastoihin on tulevaisuudessa sisällytettävä tiedot, jotka ovat oleellisia niiden kansanterveyden alalla toteutettavien yhteisön toimien kannalta, joilla pyritään tukemaan kansallisia strategioita laadukkaana ja pysyvänä kaikkien ulottuvilla olevan terveydenhuollon kehittämiseksi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tällä asetuksella luodaan yhteiset puitteet kansanterveyttä sekä työterveyttä ja työturvallisuutta koskevien yhteisön tilastojen järjestelmälliselle tuottamiselle. Tätä nykyä kansanterveyttä sekä työterveyttä ja työturvallisuutta koskevaa tilastollista tietoa kootaan pääasiassa

vapaaehtoisesti. Asetuksen antamisella virallistetaan nykyinen niin sanottu herrasmiessopimus, ja taataan tiedonkeruun jatkuvuus samoin kuin tietojen vertailukelpoisuus.

Ensimmäisessä käsittelyssä vuonna 2007 Euroopan parlamentti hyväksyi 12 tarkistusta komission ehdotukseen. Useimmat tarkistukset koskivat horisontaalisia kysymyksiä kuten sukupuolen ja iän sisällyttämistä jaottelumääritelmiin ja tietyillä yhteisön ohjelmilla mahdollistetun lisärahoituksen ja täydentävän rahoituksen käyttöä niillä kahdella alueella, joita asetusta koskee. Jotkut tarkistukset hyväksyttiin liitteisiin, ja kyse oli yksinomaan joko kansanterveydestä tai työterveydestä ja työturvallisuudesta, esimerkiksi tiedon keruusta pandemioilta ja tarttuvilta taudeilta suojautumiseksi.

Myöhemmissä neuvotteluissa puheenjohtajavaltio Slovenian kanssa lähes kaikki Euroopan parlamentin hyväksymät tarkistukset sovittiin sisällytettäväksi yhteiseen kantaan. Neuvosto teki myös joitain muita muutoksia tekstiin, mutta kaiken kaikkiaan nämä muutokset olivat hyväksyttäviä.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Tällä asetuksella luodaan yhteiset puitteet kansanterveyttä sekä työterveyttä ja työturvallisuutta koskevien yhteisön tilastojen järjestelmälliselle tuottamiselle.

Tilastojen olisi oltava yhdenmukaistettujen ja yhteisten tietojen muodossa, ja niiden tulisi olla Eurostatin ja kansallisten tilastolaitosten ja muiden virallisten tilastojen toimittamisesta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteisesti tuottamia.

Tätä nykyä kansanterveyttä sekä työterveyttä ja työturvallisuutta koskevaa tilastollista tietoa kootaan pääasiassa vapaaehtoisesti.

Kannatan ehdotettua asetusta, koska sen tavoitteena on vahvistaa edistystä, jota säännöllisessä tietojenkeruussa kummallakin kyseessä olevalla alueella on saavutettu. Siinä virallistetaan nykyinen jäsenvaltioiden välinen epävirallisen sopimus, millä taataan tiedonkeruun jatkuvuus ja luodaan yhteisten menetelmien avulla sääntelypuitteet tietojen laadun ja vertailukelpoisuuden parantamiseksi. Kansanterveys- ja työterveys- ja työturvallisuustilastoja koskeviin eurooppalaisiin vaatimuksiin saadaan näin epäilemättä selkeämpää suunnittelua, kestävyyttä ja vakautta.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Tällä hetkellä kansanterveyttä ja työterveyttä ja työturvallisuutta koskevien yhteisön tilastojen osalta ei ole yhdenmukaistettuja standardeja. Näiden tilastojen yhdenmukaistaminen parantaa suunnattomasti vertailukelpoisuutta ja tehostaa politiikan kehittämistä. Yhteisessä kannassa yleisesti ottaen hyväksytään parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä tekemät tarkistukset, joten saatoin tukea Scheelen mietintöä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Nykyajan työelämän aiheuttama stressi, joka johtuu uudentyyppisistä työsuhteista, epävarmuudesta työpaikasta ja työn ja perhe-elämän yhdistämisen vaikeudesta, jättää jälkensä. Tilastot osoittavat, että mielenterveyden ongelmat ovat nykyisin yksi varhaisen työelämästä luopumisen pääsyyistä. Työpaikkojen epävarmuuteen liittyy luonnollisesti myös kiusaamistapausten kasvu. Myös terveysongelmat kuten selkäsäröt ovat jatkuvasti lisääntyneet. Lisäksi viime vuosina on esiintynyt enenevästi tapauksia, joissa työntekijöitä on sairauden tai työtapaturman jälkeen irtisanottu. Meillä on ratkaistavina varsin monia ongelmia, ja tarvitsemme tilastotietoja, jotta voimme pysyä uusimpien kehityssuuntausten tasalla. Tästä syystä äänestin Scheelen raportin puolesta.

Dumitru Oprea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) On selvää, että tarvitsemme kansanterveyttä ja työterveyttä ja työturvallisuutta koskevia yhteisön tilastoja, jotta voimme tukea niitä strategioita, joilla pyritään kehittämään korkealaatuista, toteuttamiskelpoista ja kaikkien saavutettavissa olevaa terveydenhoitoa.

Työterveys ja työturvallisuus ovat asioita, jotka edistävät työntekijöiden elämän, koskemattomuuden ja terveyden suojelua ja joilla luodaan työolot, jotka takaavat työntekijöiden fyysisen, psykologisen ja sosiaalisen hyvinvoinnin. Tämän saavuttamiseksi tarvitaan johdonmukainen, pysyvä ohjelma työntekijöiden suojelemiseksi onnettomuuksilta ja työperäisiltä sairauksilta.

Tuen tätä päätöslauselmaesitystä, koska meillä ei tätä nykyä ole yhdenmukaistettua ja yhteisiä tietoja, joiden avulla kyettäisiin osoittamaan kunkin maan tilastojärjestelmästä saatavien tietojen laatu ja vertailukelpoisuus. Terveystietä koskevat yhteisön tilastot olisi sovitettava saavutettuun edistykseen ja niihin tuloksiin, joita kansanterveyden alalla toteutetuilla yhteisön toimilla on saavutettu.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Äänestin tänään hyväksymisen puolesta äänestyksessä suosituksesta neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi kansanterveyttä sekä työterveyttä ja työturvallisuutta koskevista yhteisön tilastoista.

Mielestäni terveyden edistämisen strategiassamme olisi painotettava erityisesti sairauksien ehkäisyä ja varhaista diagnosointia. Tästä strategiasta saadaan tehokas, jos tarjoamme ihmisille asianmukaiset terveydenhuolto- ja hoitopalvelut ja jos madallamme niitä eroja, joita terveydenhuoltopalveluihin pääsyssä on Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä.

Me emme pysty kehittämään yhteistä terveydenhuoltostrategiaa, jos soveltuvilla tilastolaitoksilla ei ole asianmukaisia tietoja. Näin ollen asetuksen hyväksyminen on askel kohti terveydenhuollon tilastoja koskevien yhteisön toimien parempaa koordinoitua. Pandemioita ja tartuntatauteja koskevien tietojen keruu epäilemättä edistää näiden tautien parempaa valvontaa.

On myös syytä panna merkille, että tätä nykyä kansanterveyttä ja terveydenhuoltoa koskevia tilastoja kerätään vain vapaaehtoiselta pohjalta. Kun tilanne on tämä, asetuksella pyritään virallistamaan olemassa olevia ratkaisuja ja takaamaan tiedonkeruun jatkuvuus.

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan yksimielinen äänestys korostaa raportin tärkeyttä ja järkevyyttä.

– Mietintö: Piia-Noora Kauppi (A6-0400/2008)

Ian Hudgton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Kaupin mietinnön puolesta. Yritysten kaikkialla Euroopassa olisi voitava toimia ympäristössä, jossa ei ole kohtuuttomia rasitteita. Silti jäsenvaltioiden täytyy voida muotoilla omat vaatimuksensa, ja toissijaisuusperiaatetta on kunnioitettava. Olen tyytyväinen siihen, että Kaupin mietinnössä osutaan sopivaan tasapainoon.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Äänestin tietojen julkistamista ja käännösvaatimuksia koskevaa parlamentin ja neuvoston direktiiviä käsittelevän mietinnön puolesta, jolla pyritään vähentämään tietäntyyppisten yritysten hallinnollisia rasitteita.

Ehdotuksen tavoitteena on poistaa kansallisista laeista kaikki ylimääräiset tietojen julkistamista koskevat vaatimukset, jotka lisäävät liiketoiminnan kustannuksia.

Nykyisten säännösten mukaan tiedot on vietävä jäsenvaltioiden kaupparekistereihin ja julkaistava kansallisissa virallisissa lehdissä.

Nykyisin kaupparekisterit julkaisevat tiedot internetissä, joten julkaiseminen virallisissa lehdissä ei useimmissa tapauksissa tuo lisäarvoa mutta aiheuttaa yrityksille suuria kustannuksia.

Ehdotetut muutokset antavat jäsenvaltioille joustavuutta tietojen julkistamista koskevien täydentävien vaatimusten asettamiseen, ja niillä varmistetaan, että yritykset vapautetaan yleisistä tarpeettomista lisämaksuista.

– Mietintö: Andreas Schwab (A6-0349/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Tilastojen tehtävänä on tuottaa objektiivista ja kvantitatiivista tietoa, johon yleisen mielipiteen muodostamisessa ja päätöksenteossa voidaan tukeutua. EU:n jäsenvaltioiden tilastot tarjoavat suoran vertailuperusteen poliittisen ja hallinnollisen päätöksenteon tueksi. Siten EU:n tilastojärjestelmiä yhdenmukaistettaessa niiden tärkeys on otettava huomioon.

Euroopan tilastollisen tutkimuksen tieteellinen riippumattomuus on taattava. Säännökset eivät myöskään saa olla ristiriidassa toissijaisuusperiaatteen kanssa.

Tuen komission ehdotusta asetukseksi Euroopan tilastoista. Se tarjoaa oikeusperustan tilastotietojen kokoamiselle Euroopan tasolla ja siinä uudelleentarkastellaan voimassa olevaa järjestelmää, jonka mukaisesti tilastojen järjestämistä Euroopan tasolla säädelään.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Saattaa tuntua absurdilta äänestää mietintöä vastaan, joka ensisijaisesti vaikuttaa tekniseltä, koska se koskee yhteisön tilastojen tuottamista. Ei voi todellakaan pitää merkityksettömänä sitä, että tällaisia tietoja on päätöksenteon tukena.

Ilmoitetuista aikeista huolimatta uusi asetus johtaa uusien monimutkaisten tilastojen tuottamiseen eli kansallisille laitoksille ja yrityksille tulevan tilastointirasitteen kasvuun niin byrokratian kuin kustannusten muodossa, mikä on vastoin useissa yhteyksissä tehtyjä sitoumuksia tämän taakan helpottamisesta ja vähentämisestä.

Lisäksi Brysselin Eurooppa osoittaa päivittäin, mitä se ajattelee luvuista, joita sen oletetaan käyttävän. Mainitsen vain kaksi esimerkkiä: Ensimmäinen esimerkki on niiden esitysten vaatimattomuus, joilla taantumaan menossa olevaa reaali taloutta tuetaan, ja että tässä tuessa ovat joka tapauksessa dogmaattisesti etusijalla pyhä kilpailu, maailmanlaajuinen vapaakauppa ja ”typerä” vakaus- ja kasvusopimus. Toinen on kotitalouksien eurokolikoiden ja -seteleiden käyttöönoton jälkeen kärsimän inflaation kiistäminen. Tiettyjen perushyödykkeiden hinta on kuuden vuoden aikana todellisuudessa kaksin- tai kolminkertaistunut, vaikka EKP keskittyy globaaleihin ja harhaanjohtaviin kokonaissummiin ja vaatii palkkamalttia.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Tietojen keruulla on keskeinen merkitys politiikan kehittämisessä ja päätöksenteossa. Komission tätä koskeva ehdotus antaa pysyvän oikeusperustan tiedonkeruulle, joten äänestin jäsen Schwabin mietinnön puolesta.

– **Mietintö: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0402/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Portugalilaisen jäsenen Luis Manuel Capoulasin mietinnön perusteella kannatin äänestyksessä lainsäädäntöpäätöslauselmaa, joka koskee ehdotusta neuvoston asetukseksi viljelijöille yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti maksettavien suorien tukien järjestelmää koskevien yhteisien sääntöjen ja tiettyjen viljelijöiden tukijärjestelmien muuttamisesta. Jotta kaikki mahdolliset elintarvikkeiden saantiin kohdistuvat uhkat voidaan sulkea pois, on tärkeää, että tasapainoisella ja kestäväällä maankäytöllä tuetaan elintarviketurvallisuutta. Pidän myönteisinä ja kannatan ehdotuksia menettelyjen yksinkertaistamisesta. Kannatan yhteisön kriisinhallintavälineitä. Tämä äänestys vahvistaa myönteistä kehitystä sen suhteen, miten maatalous otetaan huomioon yhteisön politiikassa. Kysymystä maatalouden tulevaisuudesta ole kuitenkaan ratkaistu: Se on vuoden 2009 vaalien keskustelun kohde ja aihe poliittisissa neuvotteluissa, jotka käynnistyvät heti vaalien jälkeen.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Vahvistan, että äänestin Capoulas Santosin mietinnön puolesta, mutta haluaisin korostaa kahta näkökulmaa, joista voi tulla maani maanviljelijöiden kannalta kestävämpiä. Ensimmäinen koskee maitokiintiöitä: saavutetun kompromissin tulos eli yhden prosentin nousu on todella liian pieni askel eikä riitä täyttämään viljelijöiden perusteltuja vaatimuksia.

Toinen epätydyttävä alue on tupakalle myönnettävä rahoitus. Vaikka ajattelen tässä poliittisen ryhmäni kannan vastaisesti, olen lujasti vakuuttunut siitä, että tukea pitäisi laajentaa. Tukien leikkauksella ei todellisuudessa torjuttaisi lainkaan tupakointia, mutta sillä olisi haitallinen vaikutus työpaikkojen suojelemiseen alalla, jolla yhteisön 27 jäsenvaltiossa on yli 500 000 työntekijää. Toivon parannusta ehdotukseen tämänpäivästä hyväksyntää seuraavien vaiheiden aikana.

Bastiaan Belder (IND/DEM), kirjallinen. – (NL) YMP:n terveystarkastus on laaja-alainen ja tärkeä alue. Halusimme tai emme, osoitamme suunnan, joka maatalouspolitiikalla tulisi olla vuoden 2013 jälkeen. Haluaisin mainita kaksi tätä koskevaa näkökohtaa.

Tuotannosta riippumaton tuki mahdollistaa paremman markkinasuuntautuneisuuden ja siksi kilpailukykyisemmän ja innovatiivisemmän maatalouden, mutta meidän ei tulisi tehdä suunnanmuutosta kohti täysin vapautettuja maatalousmarkkinoita. Meidän ei pidä heittää sateenvarjoa pois heti kun aurinko tulee esiin. Interventiomekanismit, vakuutusturva ja muut seikat olisi järjestettävä tavalla, joka ei vääristä markkinoita, ja samalla niiden olisi oltava todellinen turvaverkko.

Ehdotukset ohjata merkittäviä summia toiseen pilariin tuen mukauttamisen kautta eivät saa tukeani. Vaikuttaa siltä, että ensimmäisen pilarin varoja käytetään viisaammin kuin maaseudun kehittämisrahastoa. Lisäksi ounastelen kaikenlaisia yhteisrahoitusongelmia tasapuolisten toimintaedellytysten huomioon ottamisessa.

Hanne Dahl (IND/DEM), kirjallinen. – (DA) Juni-liike on äänestänyt mietinnön tarkistusta 208 vastaan, koska tarttuvien eläintautien puhkeaminen johtuu eläinten puutteellisesta eläinlääketieteellisestä erilläänpidosta. Ongelmat syntyvät eläinten kaupallisen käytön yhteydessä. Siksi juuri viljelijöillä ja heidän toimialallaan on eläinten käsittelyyn liittyvä vastuu ja riski, ja käsittelyn tulee olla asianmukaista, jotta eläintaudit vältetään.

Lakiesitys yhteisestä kustannusten käytännön jaosta on huono idea, koska loppujen lopuksi se tarkoittaa, että kansalaiset maksavat jostain sellaisesta, mistä he eivät ole vastuussa.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), kirjallinen. – (GA) YMP:n uudistamisen tavoitteena tulisi olla harjoitetun politiikan parantaminen, jotta elämä maaseudulla olisi kaikkialla Euroopassa sosiaaliselta, taloudelliselta ja ympäristön kannalta kestävämpää.

Terveystarkastustoimenpide on sekoitus, joka sisältää joitakin parannuksia mutta jossa ei toisaalta oteta huomioon edessämme olevia haasteita. Maaseutuelämään ja erityisesti maanviljelyyn kohdistuu nykyisin monia uhkia. Nuorten viljelijöiden on luovuttava maasta, kun samaan aikaan suurmaanomistajat saavat korvauksia arvokkaiden maatalousmaiden jättämisestä viljelemättä. Lisäksi luonnon monimuotoisuus on uhattuna.

Olen samaa mieltä siitä, että vararahastoja tulisi voida käyttää uusien viljelijöiden ja nuorien viljelijöiden sekä heikoimmassa asemassa oleviksi luokiteltujen alojen osalta. Näihin kuuluu esimerkiksi lammastalous, jolla on tärkeä tehtävä luonnon monimuotoisuuden säilyttämisessä. Kannatan myös viljelijöiden maksatushakemusten aikaistamista vuoden aikana, niin että viljelijöillä olisi parempi tieto vakaudesta. Maaseudun väestö tarvitsee tietoa pysyvyydestä, jotta se voi suunnitella tulevaisuuttaan.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Vaikka tuin Santosin mietintöä (A6-0402/2008) ehdotuksesta neuvoston asetukseksi viljelijöille yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti maksettavien suorien tukien järjestelmää koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä, en kannata läpi mennyttä tarkistusta tuen mukauttamisen laajentamisesta. Se johtaa varojen ylimääräiseen siirtoon ensimmäisestä pilarista toiseen pilariin ja vie suoraan tuloja viljelijöiltä (erityisesti pienviljelijöiltä) sellaisissa maissa kuin Irlanti. Varat menevät tukijärjestelmiin, joissa vaaditaan jäsenvaltioiden yhteisrahoitusta – joka on epävarma rahoituslähde, johon ei voi luottaa.

Lena Ek (ALDE), kirjallinen. – (SV) Äänestin tietoisesti mietintöä vastaan, koska se monilla alueilla selvästi huonontaa komission ehdotusta. Yksi esimerkki on maaseudun kehittämiseen myönnettävää suoraa tukea koskevien muutosten vesittäminen. Enemmistö sopi suoran tuen vähentämisestä vain 6 prosenttia vuosina 2009 ja 2010. Komissio oli ehdottanut tukea vähennettäväksi 7 prosenttia vuonna 2009 ja 9 prosenttia vuonna 2010. Henkilökohtaisesti olisin halunnut nähdä sitäkin suurempia leikkauksia.

Lisäksi korotettiin kynnystä, jossa suorasta tuesta siirrytään maaseudun kehittämistukeen. Alkuperäisen ehdotuksen mukaan tämä siirtyminen olisi koskenut 5 000 euron ja sitä suurempia vuotuisia tukia. Enemmistö on nyt äänestänyt tämän kynnyksen nostamisesta 10 000 euroon. Tästä seuraa, että aktiiviseksi maatalouden kehittämiseksi muunnettavan passiivisen maataloustuen suhteellinen osuus vähenee. Rahat olisi hyödyllisempi käyttää maaseudulla toimivien yritysten käynnistämiseen kuin sellaisten viljojen tuottamiseen, joista jo ennestään saadaan hyvä tuotto.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Vaikka tähän mietintöön saatiin parannuksia, joihin meillä oli osuutemme ja joihin kuului ennen kaikkea ehdotuksemme mukauttamisen kynnysarvon nostamisesta 5 000 eurosta 10 000 euroon, millä pyrimme edistämään parempaa sosiaalista oikeudenmukaisuutta tuen maksamisessa viljelijöille, pidämme valitettavana, että muut ehdotukset hylättiin, vaikka jotkut niistä, kuten tuki sokerintuotannolle Azoreilla, saivat taakseen yli 200 ääntä.

Pidämme valitettavana myös sitä, että ehdotusta yksinkertaistetusta tuesta viljelijöille, joiden saaman tuen määrä on korkeintaan 1 000 euroa, ei hyväksytty, vaikka sen puolesta saatiin 175 ääntä. Tämä olisi ollut hyvä tapa torjua komission ehdotuksen sosiaalista välinpitämättömyyttä, yksinkertaistaa menettelyä ja vähentää byrokratiaa. Tätä Euroopan komissio itse asiassa käytti tekosyynä ehdottaessaan, että alle 250 euron vuotuiset tuet olisi lakkautettava. Tästä seikasta voi koitua vahinkoa noin 90 000 portugalilaiselle viljelijälle.

Näin ollen vaikka äänestimme lopullisessa äänestyksessä mietintöä vastaan, puolustamme edelleen ehdotuksiamme, koska katsomme, että ne ovat paras keino tukea Portugalin viljelijöitä ja perheisiin perustuvaa maatalouttamme.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Labour-puolueen edustajilla Euroopan parlamentissa oli useita vakavia huolenaiheita suhteessa tähän mietintöön, joka pahentaa ja kasvattaa maataloustuotannon vääristymiä sekä Euroopan unionissa että maailmanlaajuisesti. Kun otetaan huomioon tämänpäiväinen äänestys, jossa hyväksyttiin sarja tilannetta tukevia ja pahentavia tarkistuksia, en voinut äänestää sen enempää tarkistetun ehdotuksen kuin lainsäädäntöpäätöslauselmankaan puolesta, vaikka mietinnössä on muita yksityiskohtia, joita kannatan.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Vaikka olen yhtä mieltä siitä, että maanviljelijöiden tukijärjestelmiä on tarpeen tarkistaa, katson, että komission ehdotuksissa mennään tarpeettoman pitkälle ja siten vaikutetaan vakavalla tavalla viljelijöiden tuloihin. Viljelijät ovat eurooppalaisen maaseudun vartijoita ja elitarvikeomavaraisuudellemme ratkaisevan tärkeitä.

Capoulas Santosin mietintö parantaa komission ehdotusta monin tavoin, erityisesti suomalla jäsenvaltioille suuremman joustavuuden maksujen vähimmäisrajojen asettamisessa.

Kannatin siksi äänestyksessä mukauttamisen soveltamisen rajaa 10 000 euroa/vuosi, joka hyödyttää monia pienviljelijöitä ja keskisuuria viljelijöitä, ja sitä, ettei korkeampia mukauttamisprosentteja sovelleta osuuskuntiin ja muihin useiden viljelijöiden muodostamiin oikeushenkilöihin, jotka erikseen saavat korkeintaan 100 000 euroa, millä pyritään välttämään viljelijöiden epäoikeudenmukainen rankaiseminen.

Vaikka mietintö ei ole ihanteellinen – siinä ei esimerkiksi oteta huomioon lisämukauttamisen tuloja tasaavaa vaikutusta – olen tyytyväinen täysistuntoäänestyksen lopputulokseen, minkä vuoksi äänestin lainsäädäntöpäätöslauselman puolesta.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Euroopan parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta on, kuten tavallista, valinnut eri tien kuin komissio. Yhteisen maatalouspolitiikan uudistamisen sijasta valiokunta haluaa lisätä tukia ja taata, että veronmaksajat lisäävät taloudellista panostaan.

Junilistan haluaa ehdottomasti poistaa maataloustuotteiden vientituen ja on äänestänyt niiden ehdotusten puolesta, joissa tätä puolletaan. Katsomme, että EU aiheuttaa suurta vahinkoa muualla maailmassa myymällä maataloustuotteita köyhissä maissa polkuhintaan, välttämättä sosiaalisista seurauksista.

Junilistan haluaa lakkauttaa yhteisen maatalouspolitiikan, ja huomauttaa, että on onni, ettei Euroopan parlamentilla ole EU:n maatalouspolitiikkaa koskevia yhteispäätösvaltuuksia. Muussa tapauksessa EU putoaisi protektionismin ansaan ja tukisi voimakkaasti kaikkia maatalousalalla toimivia eri ryhmiä.

Jean-Marie Le Pen (NI), kirjallinen. – (FR) Ennen talousarvion suurta käännekohtaa vuonna 2013, joka hiipivän uudelleenkansallistamisen takia voi merkitä YMP:n päättymistä, jäsenvaltiot yrittävät päästä sopimukseen YMP:n uudesta uudistuksesta, mikä on jatkoa vuoden 2003 salamyhkäiselle uudistukselle.

Komissio on ilmoittanut tavoitteekseen paremman mukautumisen markkinoihin, mikä merkitsee suorien tukien vähentämistä ja tuen ohjaamista ympäristöpolitiikkaan ja maaseudun kehittämispolitiikkaan.

Uudistuksella ei valitettavasti vastata niihin haasteisiin, joita Euroopan maatalousalalla on edessään: Niitä ovat yhdeksän miljardin ihmisen ruokkiminen vuonna 2050, rajallisista maatalousalueista huolehtiminen ja riippuvuus maatalouden raaka-aineilla keinotteluun sidoksissa olevista hinnoista.

Tässä vaihtelevassa ja epävarmassa tilanteessa meidän on puolustettava WTO:ssa maatalouden osalta tehtyä poikkeusta, koska maatalous ja elintarviketeollisuus eivät ole mitä tahansa liiketoimintaa vaan viljelijäsukupolvien erityisten kykyjen ja tietämyksen ansiosta aikaansaattua tuotantoa, joka ei ole siirrettävissä muualle.

Entä mitä jos YMP:n terveystarkastus olisi vain ensimmäinen askel kohti YMP:n täydellistä vapauttamista, ilman mitään sääntelyä ja mitään turvaverkkoa?

Meidän on oltava valppaina ja tuomittava kaikki liberaalit kehityssuunnat tässä asiassa, mikä ei tarkoita toimimatta jättämistä.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) En ole iloinen maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan kompromissin tuloksesta, mutta olen kohtalaisen tyytyväinen. Pystyimme torjumaan suurimmat vahingot, joita viljelijöillemme olisi seurannut EU:n komission tuhoisista ehdotuksista, kun estimme suorien tukien 13 prosentin alentamisen aikavälillä 2009–2013. Näitä suoria tukia, jotka ovat viljelijöillemme olennaisen tärkeitä, saa alentaa vuosina 2009 ja 2010 korkeintaan yhden prosentin ja vuosina 2011 ja 2012 korkeintaan kaksi prosenttia.

Jos tämä raha ohjautuu maitorahastoon, mitä ehdotamme, jotta maidontuottajille voidaan maksaa esimerkiksi nurmipalkkioita, suoran tulon leikkaus on vähemmän kivulias asia. Maidon hinta laskee edelleen, toisin kuin tuotantokustannukset. Esimerkiksi lannoitteiden hinnat ovat nousseet 40 prosenttia. Valitettavasti komissio on jälleen kerran barrikadeilla maitorahastoa vastaan.

Vaikka emme leikkaisikaan näitä viljelijöille maksettavia suoria tukia, joiden määrä voi olla 5 000 euroa tai jopa 10 000 euroa vuodessa – mitä vaaditaan tarkistuksissa, joissa mennään maatalousvaliokunnan ehdottamaa kompromissia pidemmälle – asialla ei ole Luxemburgin maanviljelijöille suurta merkitystä, koska vain osa-aikaisesti viljeltyt tilat jäävät 10 000 euron rajan alapuolelle. Muussa tapauksessa Luxemburgin täysipäiväisillä viljelijöillä ei ole tulevaisuutta, ja sitä ei voida hyväksyä.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuen maitokiintiöiden 2 prosentin nostoa neljän vuoden ajan, koska katson, että 2 prosenttia antaa pehmeimmän laskun ennen maitokiintiöjärjestelmän poistamista vuonna 2015.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin yhteiseen maatalouspolitiikkaan nojautuvaa viljelijöiden uutta tukijärjestelmää koskevaa Capoulas Santosin mietintöä vastaan, koska katson, että maatalouden pysyvyyttä Euroopassa ei voida turvata. Maatalousala todella tarvitsee rahoitusta, jotta alan pysyvyys ja Euroopan elintarviketurvallisuus voidaan taata. Rahoitus olisi kuitenkin annettava yhteisön talousarviosta, eikä sillä saisi rangaista pieniä ja keskiuuria tuottajia, mikä esimerkiksi tuen vähimmäisrajojen hyväksynnästä on seurauksena. Päinvastoin olisi henkilökohtaisen työn kriteerin oltava ensisijaisen tärkeä tuen maksamisessa, ja tuelle olisi asetettava tilakohtainen yläraja.

Komission ehdottama kriisinhallintajärjestelmä ei kuitenkaan vastaa tavoitettaan. Olisi järkevämpää luoda julkinen turvarahasto, joka perustuu yhteisön rahoitukseen ja joka on suunniteltu estämään kriisejä ja kasvitauteja ja takaamaan viljelijöille vähimmäistulon. Mietintö ei myöskään sisällä mitään ehdotusta sellaisten mekanismien luomiseksi, joilla vastattaisiin ilmastonmuutokseen, jolla on suora vaikutus eurooppalaisiin viljelijöihin.

Neil Parish (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Parlamentin konservatiivijäsenet äänestivät tätä mietintöä vastaan, koska se on askel väärään suuntaan. Mielestämme on oleellista, että vuoden 2003 uudistuksessa aloitettu tukien irrottaminen tuotannosta ulotetaan kaikille aloille, niin että viljelijät voivat tuottaa sitä, mille markkinoilla on kysyntää ja saada aidosti tasapuoliset toimintaolosuhteet. Tässä mietinnössä vastustetaan tukien irrottamista tuotannosta ja yritetään jopa kumota jo tehtyjä päätöksiä. Erityisesti tämä koskee tupakka-alan sisällyttämistä tilatukijärjestelmään. Mietinnössä haluttaisiin tuotantosidonnaisia tupakkatukia jatkettaviksi vuoteen 2012 saakka, ja tätä me emme selkeästi voi hyväksyä.

Mietinnössä myös sallitaan liikaa joustavuutta 68 artiklan käytössä. Pelkäämme, että tämä vääristää markkinoita, mahdollistaa tuotantoon sidotut tuet takaoven kautta, ja että asia voidaan kyseenalaistaa WTO:ssa. Lopuksi totean, että ensimmäisten 10 000 euron vapauttaminen mukauttamisesta yhdistettynä EU:n pakollisen mukauttamisen kovin alhaiseen tasoon ei yksinkertaisesti tuota riittäviä tuloja, jotta maaseutupolitiikka voisi olla vahvaa, ja Yhdistyneen kuningaskunnan viljelijöitä se vahingoittaa suhteettomasti.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Keskustelu yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) terveystarkastuksesta tarjosi erinomaisen tilaisuuden käynnistää syvälinen pohdinta maatalouspolitiikan uudistamisesta, joka on toteutettava vuonna 2013. Jotta se saadaan onnistuneesti aikaan, meidän on edettävä varovasti ja painotettava sekä kilpailukykyä että ympäristöulottuvuutta ja sosiaalista ulottuvuutta, sekä maaseudun kehittämistä ja elintarviketurvallisuutta.

Suurimpien poliittisten ryhmien kesken saavutettu sopimus, joka oli todellakin esittelijä Capoulas Santosin päättäväisyyden ansiota, tarjoaa jo joitakin ratkaisuja ja lähestymistapoja, jotka neuvoston toivotaan ottavan huomioon. Vaikka asia ei ole tällä hetkellä yhteispäätösmenettelyn piirissä, parlamentti on työskennellyt sen hengessä, ja hallitusten olisi hyödynnettävä tätä seikkaa.

Äänestin paketin puolesta, koska pidin saavutettua tulosta tärkeänä siksi, että se sisältää vakuutusmaksuja koskevan yhteisön tuen ja että siinä alemmat tuet säilytetään, mikä on erittäin tärkeää sellaisissa maissa kuin Portugali. Tämä pätee myös tasapainoiseen ratkaisuun maaseudun kehittämistukea koskevassa mukauttamisessa. Maitokiintiöiden osalta emme valitettavasti ole saavuttaneet tasapainoa, jolla olisimme voineet välttää tuottajille mahdollisesti aiheutuvan vahingon esimerkiksi Portugalin pohjois- ja keskiosissa ja Azoreilla.

Carl Schlyter (Verts/ALE), kirjallinen. – (SV) Äänestän tämän mietinnön hylkäämisen puolesta. Kannatan mietinnön palauttamista valiokuntaan, koska siinä on edelleen heikennetty komission esittämiä uudistuksia, jotka jo olivat riittämättömiä ja liian hitaita.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) EU:n maataloudelleen antama tuki on moraalitonta ja vahingollista. Tämä tuki on haitallista maailmanlaajuisen kilpailun kannalta, joka, kuten tiedämme, on vaurauden edellytys, se vaikeuttaa maatalousalan välttämättömiä uudistuksia ja vähentää meidän, kuluttajien, käytettävissä olevia valintamahdollisuuksia.

Komission esittämä ehdotus on tärkeä vapauttamista koskevien toimenpiteiden jatkamiseksi vuoden 2003 uudistusten mukaisesti. Siksi en voi äänestää kollega Santosin niiden mietintöjen puolesta, joilla komission ehdotus suurelta osin vesitettäisiin.

Marek Siwiec (PSE), kirjallinen. – (EN) Tänään toimitettiin tärkeä äänestys. Se oli kaikkien Euroopan unionin alueen viljelijöiden kannalta tärkeä. On kuitenkin viljelijöitä, jotka eivät ole yhtä vahvoja kuin toiset, koska heillä ei ole ollut aikaa sopeutua Euroopan unionin maatalouden rakenteisiin. He käyttivät kaiken kapasiteettinsa rakentaakseen kestävällä pohjalla olevia maatalousyrityksiä saatuaan vuoden 1989 jälkeen mahdollisuuden tehdä niin.

Nämä viljelijät eivät ole suurtuottajia, jollaisia tunnemme Ranskasta ja Saksasta, vaan he ovat yhä pieniä. He ovat kuitenkin maani Puolan kannalta erittäin tärkeitä. Me tarvitsemme heitä, jos meillä on tarkoitus olla maaseutualueita, joilla ihmiset haluavat elää ja työskennellä tulevaisuudessa. Siksi he tarvitsevat erityistä tukeamme. Siksi äänestin tänään auttaakseni esimerkiksi Puolan pientuottajia, osoittaakseni, että he voivat luottaa meidän ja minun tukeen nyt ja tulevaisuudessa.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä mietintöä viljelijöiden tukijärjestelmistä osana YMP:tä. Tuen yhteistä maatalouspolitiikkaa.

Euroopan unionin on tuettava viljelijöitä myöntämällä suoria tukia ja kehittämällä maaseudun perusrakenteita. EU:n on investoitava maatalouteen erityisesti tilanteessa, jossa maailmanlaajuinen ruokakriisi jo häämöttää. Tuin tarkistusta 23, jossa tunnustetaan tarve tukea unionin lammasalaa, joka on vakavasti rappeutumassa.

Olen myös sitä mieltä, että jäsenvaltioiden tulisi lisäksi saada lupa käyttää 5 prosenttia enimmäismäärästään viljelijöiden ja tuottajaryhmien avustamiseksi vakuutusmaksumenoihin liittyvän taloudellisen tuen muodossa. Erityistä huomiota on kiinnitettävä pienviljelijöihin. Siksi tuin tarkistusta 211, jossa otetaan käyttöön erityinen poikkeus suoriin tukiin tehtävästä lisävähennyksestä, kun kyseessä ovat osuuskunnat tai viljelijäryhmittymät, joille tuki maksetaan suoraan, ja jossa tuet koetaan jaettavaksi niiden jäsenille. Äänestin tarkistusten 114 ja 118 puolesta, joissa jäsenvaltion sallitaan käyttää enintään 15 prosenttia kansallisesta enimmäismäärästään myöntääkseen tukea viljelijöille korvauksena erityishaitoista, joita viljelijöille ja tuottajille aiheutuu maito-, naudanliha-, lampaanliha- ja vuohenliha-alalla.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Säännökset YMP:n terveystarkastuksen soveltamiseksi ovat lopullinen askel siinä maataloustuotannon kontrolloinnissa, jota monopoliasemassa olevat yritysyhmittymät harjoittavat lisätäkseen voittojaan. Samaan aikaan ne tasoittavat tietä vuonna 2013 tapahtuvaa perusteelliselle hyökkäykselle pieniä ja keskisuuria yrityksiä kohtaan, joiden asemaa on ennestään heikennetty.

Suuryritykset harjoittavat painostusta YMP:n uudistuksen viemiseksi läpi perusteellisemmin ja nopeammin ja maatalouspolitiikan sovittamiseksi WTO:n sääntöihin. Näin monikansalliset yritykset voivat haalia yhä enemmän maata, vahvistaa suvereniteettiaan elintarvikkeiden tuotannossa ja markkinoinnissa ja lujittaa asemaansa kansainvälisessä kilpailussa.

YMP:n seuraukset pienille ja keskisuurille tuottajille ovat jo ilmeisiä, ja ne johtuvat erityisesti tuen irrottamisesta tuotannosta vuoden 2003 uudistuksessa. Ne näkyvät tiloista luopumisina, maaseudun väestömäärän kääntymisenä laskuun, raivauksena, maaseudulta pois muuttamisena ja haitallisina ympäristövaikutuksina.

Seuraukset ovat ilmeisiä myös työntekijöille, joiden osaksi ovat tulleet sietämättömän korkeat elintarvikkeiden hinnat ja lisääntynyt kansanterveydellinen uhka, joka aiheutuu vaarallisista aineista ja arveluttavista raaka-aineista ja tuotantomenetelmistä.

Me vastustamme täysin ehdotettuja säännöksiä, jotka paljastavat YMP:n maaseudun vastaisen luonteen. Kehotamme pieniä ja keskisuuria tuottajia liittymään yhteen työntekijöiden kanssa ja käymään yhteiseen taisteluun EU:n ja pääoman maaseudun vastaista politiikkaa vastaan.

(Äänestys selitystä on lyhennetty työjärjestyksen 163 artiklan mukaisesti)

– **Mietintö: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0401/2008)**

Sylwester Chruszcz (NI), kirjallinen. – (PL) Äänestin tänään mietintöä vastaan, joka käsittelee ehdotusta neuvoston asetukseksi yhteisen maatalouspolitiikan muuttamisesta. Mielestäni asetus ei täytä monien tuottajaryhmittymien odotuksia eikä vähennä juopaa Euroopan unionin vanhojen ja uusien jäsenvaltioiden välillä. Pidän erittäin valitettavana sitä seikkaa, että useimmat Euroopan parlamentin jäsenet eivät hahmota ongelmia, joita Euroopan ja Puolan maataloudella on edessään, joissa muutoksia todella tarvitaan. Mielestäni Euroopan komission ehdottamien muutosten suuntaa on joka tapauksessa vaikea hyväksyä.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) YMP:n terveystarkastusta koskevan Santosin mietinnön (A6-0401/2008) osalta minun on selvennettävä, että vaikka äänestin mietinnön puolesta, YMP:ssä on yksi osa-alue, tupakan viljelyn tuki, jota en voi hyväksyä ja jota en ole koskaan kannattanut. Tupakka on viljelykasvi, jolle myönnetään EU:n suurimmat hehtaarituet.

EU on käyttänyt 1990-luvun alusta alkaen vuosittain noin 1 000 miljoonaa euroa tukiin tupakanviljelijöille. Vaikka näitä tukia on pyritty vähentämään, tupakanviljelijöille myönnetään yhä satojen miljoonien tupakkatukia (963 miljoonaa euroa vuonna 2002). Tämä on ylivoimaisesti suurin tuki verrattuna muihin maatalouden aloihin, mikä luo vääranlaisia kannustimia ja paljon tehottomuutta. Tuki on tullut kalliiksi, politiikka ei ole toiminut kaupan näkökulmasta, ja tuki on ollut huono asia EU:n maineen kannalta, sillä se ilmentää kiusallista ristiriitaa EU:n terveystavoitteiden kanssa. Tuki tupakalta (ei kuitenkaan viljelijöiltä) olisi poistettava kokonaan, ja se olisi siirrettävä terveyttä edistävän maatalouden tukemiseen paljon suunniteltua nopeammin.

Lena Ek (ALDE), kirjallinen. – (SV) Komission ehdotus maitokiintiöiden asteittaisesta käytöstä poistamisesta on vesitetty vaatimuksella uudelleentarkastelusta jo vuonna 2010. Lisäksi enemmistö ajoi läpi erityisen maitorahaston perustamisen. Mielestäni tämä mietintö olisi voinut olla parempi, jos olisimme onnistuneet saamaan läpi eräät tarkistukset, joiden tavoitteena oli parempi markkinoihin sopeutuminen. Tällainen olisi ollut esimerkiksi suurempi korotus maitokiintiöihin. Valitettavasti yhtään näistä tarkistuksista ei hyväksytty, ja siksi äänestin mietintöä vastaan.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) On valitettavaa, että ehdotuksemme hylättiin. Niissä vaadittiin erilaista yhteistä maatalouspolitiikkaa, joka perustuu tukeen tuottaville viljelijöille, millä torjutaan hintojen vaihtelun aiheuttamaa epävakautta tuotantosektorilla, ja markkinasääntelymekanismeihin, joilla taataan ihmisarvoiset tulot pienille ja keskisuurille maatalousyrittäjille ja estetään maaseudun taantuminen sekä monien seutujen autioituminen.

Pidämme valittavana myös sitä, että ehdotuksemme, jolla pyrittiin takaamaan Euroopan unionin rahoittama julkinen vakuutus jäsenvaltioissa, hylättiin. Tavoitteena oli taata viljelijöille vähimmäistulo tietyissä olosuhteissa, joita ovat esimerkiksi kuivuus, myrskyt, rakeet, metsäpalot ja eläintaudit.

Emme hyväksy ilmoitusta maitokiintiöjärjestelmän loppumisesta ja yhteisen maatalouspolitiikan uudelleenkansallistamisesta emmekä jatkuvaa epäoikeudenmukaisuutta tuen jakamisessa.

Euroopan komission ehdotusten itsepintainen puolustaminen, vaikka niihin on tiettyjä muutoksia tehtykin, ei tarjoa kyllin vankkaa perustaa vaatia neuvostolta erilaista kantaa.

Christofer Fjellner (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Ehdotuksessaan Euroopan komissio ottaa useita tärkeitä askelia oikeaan suuntaan kohti kilpailukykyisempää maatalousalaa, kun se jatkaa tukien irrottamista tuotannosta ja poistaa pakollisen kesannoinnin, vientituet, maitokiintiöt, tuotantotuen ja markkinatuen. Ehdotus merkitsee myös rahojen siirtämistä maataloustuotannon suorasta tuesta maaseudun kehittämiseen, missä keskitytään neljään ensisijaiseen alueeseen eli ilmastomuutokseen, uusiutuvaan energiaan, vesienhoitoon ja biologiseen monimuotoisuuteen. Koska Euroopan parlamentti halusi, että uudistuksia olisi vähemmän ja muutosten vauhti olisi hitaampi, päätimme tukea komission alkuperäistä ehdotusta ja äänestää parlamentin muutoksia vastaan.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Vaikka olenkin yhtä mieltä siitä, että komission suosittelemat muutokset yhteiseen maatalouspolitiikkaan ovat välttämättömiä, katson, että komission ehdotus on maitokiintiöiden osalta hyvin haitallinen vähemmän kilpailukykyisille Euroopan alueille, jotka ovat suuresti riippuvaisia maitoalasta.

Olen siksi sitä mieltä, että maitokiintiöiden purkamista asetuksella (EY) N:o 248/2008 ei olisi pitänyt aloittaa ja että tätä purkamista ei pitäisi jatkaa, mitä komissio on ehdottanut ja minkä esittelijä on hyväksynyt.

Capoulas Santosin mietintö sisältää yhden myönteisen asian. Siinä vaaditaan, että vuonna 2010 laaditaan kertomus, jossa analysoidaan maitomarkkinoiden tilanne.

Näin ollen en äänestänyt tätä mietintöä vastaan, koska tuen Azoreilla tapahtuvaa sokerinjalostusta koskevia muutoksia, jotka mahdollistavat tämän toiminnan jatkumisen tuolla alueella, jolla ei ole merkittäviä taloudellisia vaihtoehtoja.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Tämänpäiväisessä äänestyksessä yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) terveystarkastuksesta äänestin maitoalaa koskevaa mietintöä vastaan. Mielestäni kiintiötä ei saa enää

korottaa ilman markkinoiden analysointia. Katson, että parlamentin vaatimus, joka noudattaa komission ehdotusta, kiintiön nostamisesta asteittain viisi kertaa yhdellä prosentilla antaa täysin väärän viestin.

Pidän kuitenkin erittäin myönteisenä sitä, että parlamentti on jälleen kerran puolustanut maitorahastoa. Varat, jotka säästävät maatalousbudjetista ja erityisesti maitoalalta, ovat tehokas keino keventää tämän alan taakkaa ja järjestää sen rakenne uudelleen. Lisäksi tuen vaatimusta, että komissio, parlamentti ja neuvosto esittävät 31. joulukuuta 2010 mennessä kertomuksen maitomarkkinoista, jotta sen jälkeen voidaan keskustella maitokiintiöjärjestelmää koskevista jatkotoimenpiteistä. Pidän myönteisenä myös sitä, että tuen mukauttamisen kynnystä nostettiin 5 000 eurosta 10 000 euroon vuodessa. Tämä merkitsee, että parlamentti puoltaa tuen antamista edelleen pientiloille, jollaisia Baden-Württembergissa ja Baijerissa on enemmistö.

Neil Parish (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Euroopan parlamentin konservatiiviryhmän jäsenet tukivat tarkistuksia maitokiintiöiden korottamiseksi vähintään 2 prosenttia vuodessa ennen kiintiöjärjestelmän poistamista vuonna 2015 ja siten maaperän valmistelemiseksi vapautetulle, markkinasuuntautuneelle maitoalalle. Emme tukeneet tarkistuksia, joilla pyrittiin rajoittamaan kiintiöiden korotuksia. Lopulta mitään merkittäviä tarkistuksia ei hyväksytty kumpaankaan suuntaan, mikä merkitsee komission ehdotuksen säilymistä tosiasiaa muuttumattomana.

Vaikka komission ehdottamat yhden prosentin vuotuiset korotukset ovat parempi kuin ei korotuksia lainkaan, pidämme tätä yhä liian vaatimattomana askeleena. Emme myöskään hyväksy mietinnössä ilmenevää vastahakoisuutta päästä eroon tietyistä tuotantoon sidotuista tuista ja markkinatukitoimenpiteistä. Näin ollen äänestimme koko mietintöä vastaan.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä mietintöä, joka käsittelee ehdotusta asetukseksi yhteisen maatalouspolitiikan muuttamisesta. Tuin tarkistusta 4, jonka mukaan maitokiintiöitä voidaan korottaa kaksi prosenttia vuosina 2008–2009 ja yksi prosentti markkinointivuosina 2009–2010 ja 2010–2011. Tämä antaa tarvittavat ainekset maitoalan markkinatilanteen asianmukaista arviointia varten. Tuin myös sitä seikkaa, että tapauksissa, joissa maitomarkkinoiden tilanne asianomaisen markkinointivuoden aikana sallii, maitokiintiöiden korotus 12 uuden jäsenvaltion osalta on mahdollista. Näin ollen meidän on taattava, että päätös maitokiintiön muuttamisesta tehdään hyvissä ajoin, ennen kyseisen markkinointivuoden alkua (eli ennen kyseisen vuoden huhtikuun 1. päivää).

– Mietintö: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0390/2008)

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Maksuilla maaseuturahastosta on tarkoitus tukea viljelijöitä siinä, että he huolehtivat maaseudun säilyttämisestä niin maanviljelyn kuin ympäristön kannalta hyvässä kunnossa. Samaan aikaan kun EU:ssa tuotettuihin elintarvikkeisiin sovelletaan tiukkoja säännöksiä, EU:hun tuodaan olemattoman hintaisia tuotteita, joita nämä säännökset eivät koske. Lisäksi maitokiintiöitä korotettiin, ja niistä luovutaan kokonaan vuonna 2015, mikä johtaa maidon hintojen laskuun ja jättää pientuottajat tukalaan tilanteeseen. Kaiken lisäksi suuret elintarvikeketjut, esimerkiksi Hofer, saavat EU:n tukia, jotka lisäävät kotimaisia viljelijöitä kohtaan muun muassa käyttämällä maitoa niin sanottuna sisäänheittotuotteena.

Kärsijöinä ovat ennen kaikkea maaseutualueiden pienviljelijät, jotka ovat riippuvaisia maidon tuottamisesta mutta joilla ei ole mahdollisuutta laajamittaiseen maidontuotantoon. Kuluttajat joutuvat maksamaan maidon ja elintarvikkeiden kohonneet hinnat, mutta pientuottajille tämä lisäraha ei ohjaudu. Sen sijaan viljelijät saavat kyllä tuntea hintojen laskun vaikutuksen. Tähän on saatava muutos. Muussa tapauksessa jatkuva massiivinen viljelijäkato johtaa siihen, että joudumme riippuvaisiksi elintarviketuonnista. Viljelijämme ovat tukien varassa, ja siksi äänestin Capoulas Santosin mietinnön puolesta.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä mietintöä, jonka aiheena on Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta annettava tuki maaseudun kehittämiseen. Äänestin tarkistuksen 24 puolesta, jossa määritetään nuorille viljelijöille myönnettävän tuen määräksi 75 000 euroa. Tämä voidaan myöntää yhtenäisenä palkkiona, joka saa olla enintään 50 000 euroa, tai korkotukena, jonka pääomitettu arvo saa olla enintään 50 000 euroa. Jos molemmat tukimuodot yhdistetään, tuki saa olla enintään 75 000 euroa.

Äänestin myös tarkistuksen 12 puolesta, jossa katsotaan, että maaseudun kehittämisohjelmien riittävän rahoituksen varmistamiseksi olisi lisättävä joustoa, jotta mahdollistetaan rakennerahastojen käyttämättä jääneiden varojen käyttö samassa jäsenvaltiossa tähän tarkoitukseen.

– **Mietintö: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0377/2008)**

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Tietenkin on tärkeää, että politiikan eri alueita koordinoidaan keskenään, mutta tämän ei pitäisi rajoittua vain rahoitukseen. EU:sta saa käsityksen, että oikea käsi ei tiedä, mitä vasen tekee. Edistämme tavaroiden kuljettamista Euroopassa ristiin ja rastiin ja tuemme sitten ympäristönsuojelutoimenpiteitä, jotta voimme torjua liikenteen haitallisia vaikutuksia. Toinen esimerkki on tuki tupakanviljelylle, kun samaan aikaan tupakan kulutusta yritetään rajoittaa.

Sama periaate pätee maaseutualueisiin. Yhtäältä on olemassa ylimääräisiä tukivaroja, toisaalta Maastrichtin sopimuksen määräysten johdosta ja rajattoman yksityistämisen vuoksi taajamakeskusten ulkopuolella kaikki infrastruktuuri puretaan, jolloin maaseutualueiden toimivuus kärsii aina vain enemmän. Jos postitoiminnan vapauttaminen toteutuu ilmoitetusti, esimerkiksi Itävallassa kaupunkien ulkopuolella lähin postitoimisto on 20 kilometrin päässä. Maaseudusta tulee yhä enemmän ikääntyvien ihmisten asuinpaikka. Tämän vanhemmille ihmisille tärkeän yhteydenpidon välineen poistaminen johtaa siihen, että ihmiset eristyvät yhä enemmän. Infrastruktuurin hävittämisestä kärsivät vanhojen ihmisten ohella erityisesti sosiaalisesti heikossa asemassa olevat ja liikuntarajoitteiset ihmiset. Äänestin tämän mietinnön puolesta toivossa, että se toimii perustana paremmin koordinoituille strategioille tulevaisuudessa ja että sillä voidaan vaikuttaa näihin kielteisiin kehityssuuntiin.

Dumitru Oprea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin jäsen Capoulas Santosin mietinnön puolesta. Yksi syistä, joiden vuoksi äänestin puolesta on, että maatalous on erityisellä tavalla, kriisiaikojen takia, yksi aloista, joihin on kiinnitettävä erityistä huomiota.

Tällaisina aikoina kulutus yleensä laskee. Siksi maatalouden investointien tavoitteena on oltava toimintakustannusten alentaminen, millä ei kuitenkaan saisi olla haitallista vaikutusta maataloustuotteiden laatuun. Katson myös, että meidän olisi tulevalle kaudella otettava uudelleen esille ja määritettävä maataloustuotteiden todellinen arvo. Näin siksi, että muussa tapauksessa yhä useammat viljelijät aikovat luopua maan viljelemisestä, jos olosuhteet ovat sellaiset, etteivät he enää pysty myymään tuotteitaan järkevään hintaan. On paljon tapauksia, joissa maataloustuotannon kustannukset eivät kata edes investointia. Toisaalta meidän ei pidä unohtaa, että meidän on maatalouden alalla löydettävä ja käytettävä vaihtoehtoisia polttoaineita. Kyseessä on koko maailman kannalta strateginen ala.

Tämä mietintö on siinä esiin nostettujen ongelmien osalta asianmukainen. Maatalouden tulee olla yksi EU:n painopistealueista.

9. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.05 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

10. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

11. Kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytykset korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten - Oleskelua ja työskentelyä koskeva yhden hakemuksen menettely

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Ewa Klamtin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten (KOM(2007)0637 – C6-0011/2008 – 2007/0228(CNS)) (A6-0432/2008)

– Patrick Gaubert'n kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltion alueella oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävää yhdistelmälupaa koskevasta yhden hakemuksen menettelystä

sekä jäsenvaltioissa laillisesti oleskelevien kolmansista maista tulleiden työntekijöiden yhtäläisistä oikeuksista (KOM(2007)0638 – C6-0470/2007 – 2007/0229(CNS)) (A6-0431/2008).

Parlamentin yksiköt ovat ilmoittaneet minulle, että Ewa Klamtin isä on kuollut ja että hän ei ole sen vuoksi läsnä. Esitämme luonnollisesti osanottomme Ewa Klamtille ja kiitämme Manfred Weberiä siitä, että hän toimii esittelijän tehtävässä tässä keskustelussa.

Manfred Weber, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, syy, minkä vuoksi puhun tänään, on jo mainittu. Syynä on se, että Ewa Klamt on menettänyt lähiomaisten. Haluamme esittää surunvalittelumme hänelle.

Haluaisin ensiksi esittelijän puolesta kiittää erinomaisesta yhteistyöstä tässä asiassa. Kuten tiedätte, mietintö laadittiin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan ja työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnan välisessä läheisessä yhteistyössä osana tiiviimmän yhteistyön menettelyä. Haluaisin tästä syystä kiittää asiaan osallistuneita kollegoita ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan varjoesittelijöitä. Esittelijä haluaisi erityisesti kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa, jonka kanssa hän piti tiiviissä yhteyttä viime kuukausina. Euroopan parlamentin jäsenenä haluaisin kuitenkin korostaa jälleen kerran, että olisi ollut parempi, että suurlähettiläiden tason sopimus olisi tehty vasta Euroopan parlamentissa käytyjen keskustelujen jälkeen. Tämä olisi ollut ilahduttava osoitus tiivistä yhteistyöstä.

Palaan itse asiaan. Kilpailemme kaikkialla maailmassa sijaitsevien valtioiden kanssa erittäin pätevistä työntekijöistä. Euroopan unionin osuus tästä työvoimasta on 1,72 prosenttia, joten olemme kaukana jäljessä kaikista kilpailijoista. Erittäin pätevien työntekijöiden osuus työvoimasta on suurempi Australiassa, Kanadassa, Yhdysvalloissa ja jopa Sveitsissä. EU aloittaa kilpailun parhaista ja älykkäimmistä ”aivoista” hyvin epäedullisesta asemasta. Tiedämme kaikki, että tämä kysymys vaikuttaa merkittävästi tulevaisuuteemme ja kansallisten talouksiemme kykyyn lisätä innovointia.

Ewa Klamt pystyi kahdeksan tarkistuksen avulla pääsemään sopimukseen parlamentin muiden ryhmien kanssa keskeisistä perusteista. Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa hyväksytty Ewa Klamtin mietintö sisältää pääasialliset edellytykset kolmansista maista peräisin olevien erittäin pätevien työntekijöiden maahantulolle. Ensimmäinen näkökohta on käsitteen ”erittäin pätevä työntekijä” määrittely, ja tässä asiassa on kyse maksettavasta palkasta. Direktiivin soveltamisalaan kuuluvat henkilöt, joilla on korkea-asteen tutkinto ja henkilöt, joilla vähintään viiden vuoden ajan jatkunut vastaava ammattikokemus. Komissio ehdotti aluksi kolmen vuoden ammattikokemusta. Euroopan parlamentti on mennyt yhden askeleen pidemmälle palkkausta koskeissa ehdoissa. Vähimmäispalkan rajan olisi oltava 1,7 kertaa keskimääräisen bruttovuosipalkan suuruinen. Neuvosto on valinnut kertoimeksi 1,5. Haluaisin sen vuoksi korostaa, että Euroopan parlamentti vaati asianmukaisempaa määritelmää ”erittäin pätevistä työntekijöistä”.

Seuraava näkökohta on aivovuotoa koskeva kysymys, joka on hyvin tärkeä. Miten meidän pitäisi lähestyä tätä haastetta? Emme saisi palkata erittäin päteviä työntekijöitä kolmansista maista, joissa he ovat erittäin tarpeellisia. Sinistä korttia koskeva hakemus voidaan hylätä, jos aivovuodosta tulee todellinen ongelma. Meidän on kuitenkin oltava rehellisiä. Vaikka me suhtaudumme aivovuotoon vakavasti, kilpailemme maailmanlaajuisilla markkinoilla, ja sen vuoksi sinisen kortin aikaraja on tarpeellinen.

On selvää, että pelkästään hallinnolliset tekijät eivät ole tärkeitä, kun erittäin päteviä työntekijöitä houkutellessaan Eurooppaan. Tärkeitä ovat myös kulttuuriin liittyvät näkökohdat, kuten avoimuus maahanmuuttoa kohtaan ja se, että saamme houkuteltua parhaat henkilöt. Emme saa kuitenkaan olla piittaamatta lisäarvosta, jota sinisellä kortilla tarjotaan Euroopalle. Olemme ensimmäistä kertaa onnistuneet luomaan yhtenäisen maahanpääsyjärjestelmän, johon kuuluu koko Eurooppa. Tämä tarjoaa todellista lisäarvoa.

Huominen äänestys on meille tärkeä, koska olemme esittäneet erityisen tarkistuksen, jossa korostetaan yhteisön etuuskohdetta. Tämä merkitsee, että kun tiettyyn työhön on käytettävissä päteviä eurooppalaisia työntekijöitä, niin heidät olisi asetettava etusijalle sinisen kortin myöntämiseen nähden. Olisi korostettava, että me olimme kaikki samaa mieltä tästä asiasta, ja meidän olisi varmistettava, että kotivaltioillemme tiedotetaan tästä. Vaikka olemme laatineet yhtenäiset vaatimukset, emme halua asettaa minkäänlaisia eurooppalaisia kiintiöitä. Toisin sanoen, emme halua täsmentää, millä tasolla maahanmuuton pitäisi olla. Tämän asian on oltava ja sen olisi pysyttävä kansallisessa valvonnassa. Haluaisin esittelijän puolesta kiittää jälleen kerran kaikkia asiaan osallistuneita. Toivon, että huominen tulos on yhtä hyvä kuin se, minkä saavutimme kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa.

Patrick Gaubert, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen erityisen tyytyväinen, että tämänpäiväinen keskustelu lainsäädäntötyöstä koskee laillista maahanmuuttoa. Voimme siten osallistua

keskusteluun, jossa ei keskitytä tai jossa ei enää keskitytä laitonta maahanmuuttoa koskeviin rankaisutoimiin, vaan jossa oikeutetusti korostetaan laillisen maahanmuuton myönteisiä puolia ja sen Euroopan yrityksille tarjoamaa merkittävää etua.

Nykyisessä väestönkehitystilanteessa on tärkeää muistuttaa eurooppalaisia siitä, että maahanmuutto edistää huomattavasti Euroopan unionin taloudellista hyvinvointia ja kehitystä. Viimeisimmät hallussamme olevat väestönkehitystä koskevat ennusteet paljastavat merkittävät eläke-, terveydenhuolto- ja sosiaaliturvajärjestelmää koskevat riskit.

Euroopan unioni on tehnyt selkeän valinnan tämän tilanteen vuoksi: se edistää yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa, jolla kannustetaan tehokkaasti laillista taloudellisista syistä tapahtuvaa maahanmuuttoa, jota hallitaan kansallisten markkinaehtojen mukaisesti. Keskustelemme sen vuoksi tänään kahdesta kauaskantoisesta ja pragmaattisesta lainsäädäntötekstistä, joilla pyritään vastaamaan jäsenvaltioidemme selkeästi määrittelemiin työvoimatarpeisiin.

Euroopan parlamentti hyväksyy nämä kaksi asiakirjaa samanaikaisesti, mikä antaa selkeän viestin avoimuudesta. Meidän on käytettävä tämä hyväksemme ja selvitettävä perin pohjin julkiselle mielipiteelle, kansalaisille ja kolmansille maille maahanmuuton alalla toteuttamamme myönteiset toimet. Meidän ei pidä hävetä valintojamme tällä alalla. Emme tarvitse tästä asiasta oppituntia niiltä kolmansien maiden johtajilta, jotka eivät pysty asianmukaisesti estämään väestöään vaarantamasta henkeään, kun he pyrkivät parempiin elinoloihin Euroopassa.

Yhden hakemuksen menettelyä koskevan direktiivin esittelijänä haluaisin todeta ensiksi, että ehdotuksella luodaan yhtenäinen asiointijärjestelmä niille kolmansien maiden kansalaisille, jotka haluavat oleskella jäsenvaltiossa työskennelläkseen siellä. Siinä säädetään yhden hakemuksen menettelystä, joka on yksinkertaisempi, lyhyempi ja nopeampi sekä työnantajalle että maahanmuuttajalle. Tavoite on vähentää byrokraattisia menettelyjä ja yksinkertaistaa hallinnollisia toimia. Tämä menettely ja yhdistelmä lupa helpottavat myös sitä, että hallinto ja työnantajat voivat tarkistaa luvan voimassaoloajan.

Toiseksi direktiiviluonnoksella varmistetaan kaikkien kolmansien maiden kansalaisten yhtäläinen kohtelu tietyillä aloilla. EU:n alueella laillisesti oleskelevien maahanmuuttajien ja uusien tulokkaiden perustavien sosiaalisten ja taloudellisten oikeuksien tunnustaminen edesauttaa heidän kotoutumistaan ja myötävaikuttaa siten parempaan sosiaaliseen koheesioon.

Yhtäläinen kohtelu koskee työoloja, terveyttä, työturvallisuutta, koulutusta, ammatillista koulutusta, tutkintojen tunnustamista, sosiaaliturvaa mukaan lukien terveydenhuolto, maksettujen eläkkeiden siirtoa, tavaroiden ja palveluiden saatavuutta ja verotuksellisia etuja.

Realistisia rajoituksia todella suunnitellaan, mutta me vakuutamme, että ne eivät ole laajempia, kuin mitä on suunniteltu sinisen kortin järjestelmässä. Maahanmuuttajien etu on otettava huomioon ja heidän oikeuksiaan on suojeltava. Luvut osoittavat itse asiassa, että maahanmuuttajien työttömyysaste on korkeampi kuin Euroopan unionin kansalaisilla, he ovat usein epävarmassa työpaikassa ja että vastaanottavan valtion kielen hallinta on edelleen merkittävä este.

Komission esittämät molemmat asiakirjat, joiden tervettä järkeä pidän myönteisenä, ovat maahanmuuttopolitiikkaa koskevien ajatustemme mukaisia: kyseessä on kohtuullisen vakaa ja inhimillinen politiikka. Haluaisin myös kiittää neuvostoa ja puheenjohtajavaltio Ranskaa poikkeuksellisista ja melko nopeista pyrkimyksistä, joilla edistetään näiden kahden toisiaan täysin täydentävän asiakirjan pikaista hyväksymistä.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat esittelijät Manfred Weber ja Patrick Gaubert, hyvät parlamentin jäsenet, hyvä komission varapuheenjohtaja Barrot, pyytäisin Manfred Weberiä välittämään osanottomme ja myötätuntomme Ewa Klamtille, joka ei voi luonnollisesti olla täällä läsnä.

Komissio ilmoitti lähes neljä vuotta sitten, tammikuussa 2005, järjestävänsä tärkeän keskustelun taloudellisista syistä tapahtuvaa maahanmuuttoa koskevasta ennakoivasta eurooppalaisesta politiikasta. Silloin todettiin, että vastaanhangoittelu ja epäluulot olivat edelleen yleisiä, joten yhteisymmärryksen pääsemiseksi tarvittaisiin kattavia toimia. Patrick Gaubert otti tämän seikan esille. Hän totesi myös, kuinka silmiinpistävää oli huomata, miten mielipiteet ovat muuttuneet tämän ajankohdan jälkeen. Taloudellisista syistä tapahtuvasta maahanmuutosta on tullut sen yhteisen maahanmuuttopolitiikan ensimmäinen pilari, jonka jäsenvaltiot hyväksyivät 16. lokakuuta järjestetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksesta.

Euroopan parlamentti äänestää tänään täysistunnossa ensimmäisestä niistä kahdesta yhteisön asiakirjasta, joilla otetaan käyttöön taloudellisista syistä tapahtuvaa maahanmuuttoa koskevat yhteiset välineet. Ensiksi sinisen kortin ansiosta erittäin pätevät työntekijät voivat saapua kaikkialle Eurooppaan, ja sillä varmistetaan lukuisia oikeuksia ja hallinnollisia palveluja.

Toiseksi oleskelu- ja työluvasta muodostuva yhdistelmä lupa vähentää huomattavasti kaikkien Euroopan unioniin laillisesti työhön saapuvien henkilöiden hallinnollisia vaikeuksia, ja sillä taataan heidän oikeutensa kaikkialla unionissa.

Nämä kaksi asiakirjaa osoittavat, että unioni on todella sitoutunut edistämään laillista maahanmuuttoa, kuten esittelijät ovat jo todenneet. Unioni haluaa tehdä laillisesti unionin alueella asuvien kolmansien maiden kansalaisten elämästä helpompaa. Se ei siten ole sellainen "Eurooppa-linnake", jonka jotkut haluaisivat nähdä.

Haluaisin myös kiittää esittelijöiden näistä kahdesta ehdotuksesta tekemää työtä. Olen iloinen voidessani korostaa, että heidän työnsä on avannut tien erittäin aktiiviselle yhteistyölle neuvoston ja Euroopan parlamentin välillä koko asiaa koskevan työn ajan.

Käsittelen ensiksi sinistä korttia koskevaa kysymystä. Neuvosto esitti yleisen lähestymistapansa alle vuoden kuluttua komission ehdotuksen julkistamisesta. Tämä ei ollut helppoa yksimielisyyttä koskevan säännön vuoksi. Ewa Klantin kanssa tehdyn erinomaisen yhteistyön ansiosta neuvosto otti huomioon monet Euroopan parlamentin keskusteluissa esille nousseet aiheet, kuten kortin haltijoiden määrittelyn ja kortin myöntämistä koskevat edellytykset, ja se kiinnitti huomiota eettisen rekrytoinnin käytänteisiin, kiertomuuttoa koskevaan mahdollisuuteen, ikään perustuvan syrjinnän poistamiseen sekä kortin voimassaoloaikaa koskevaan tarvittavaan joustavuuteen.

Euroopan parlamentin ja neuvoston kannat eroavat toisistaan huomattavasti kuitenkin palkkauksen edellytyksiä koskevan kysymyksen vuoksi. Neuvosto hyväksyi alemman palkkaraja-arvon, johon voidaan vielä soveltaa mahdollisia poikkeuksia työvoimapulaa kärsivillä aloilla. Tällä tarjottiin sinisen kortin edut yhä useammalle henkilölle. Kun otetaan huomioon asiasta tehty ehdotukset, toivon, että Euroopan parlamentti voi hyväksyä neuvoston kannan ja siten monipuolistaa tämän sinisen kortin soveltamisalaa.

Tällä työllä tarjotaan menestystä, jolla välitetään kolme viestiä Euroopan unionin kansalaisille. Ensimmäinen on se, että Euroopan unioni järjestää määrätietoisesti laillisen maahanmuuton mahdollisuuksia erityisesti ammatin harjoittamista varten. Se on siten tätä erityistavoitetta koskeva ensimmäinen teksti. Toinen viesti koskee Euroopan rakentamisen reagointikykyä. Euroopan sininen kortti on sen symboli, ja sillä tarjotaan todellista Euroopan sisäistä liikkuvuutta erittäin päteville kolmansien maiden kansalaisille ja heidän perheenjäsenilleen jokaisen jäsenvaltion toimivaltaa kunnioittaen, koska jäsenvaltioiden on luonnollisesti säilytettävä työmarkkinoidensa hallintatehtävä. Kolmas viesti koskee merkitystä, jonka unioni antaa taitojen ja kykyjen hyödyntämisen edistämiseksi globalisoituneessa maailmassa. Tämä toteutetaan Lissabonin strategian mukaisissa Euroopan kilpailukykyä edistävien toimien puitteissa.

Tällä tavalla Euroopan unioni sovittaa vetovoimansa vahvistamista koskevat pyrkimykset yhteen köyhimpien maiden kehitystä koskevien sitoumustensa kanssa. Neuvosto varmisti, että direktiiviin sisällytettiin lukuisia ehdotuksia aivovuodon estämisestä ja rajoittamisesta. Haluaisin vakuuttaa, että näin on toimittu, ja palaan tähän, kun vastaan esittämiinne eri puheenvuoroihin, koska olen tietoinen täysin oikeutetusta sitoutumisestanne tehokkaaseen ja tasa-arvoiseen yhteistyöhön alkuperävaltioiden, erityisesti Afrikan valtioiden, kanssa.

Käsittelen nyt yhdistelmä lupaa koskevaa direktiiviä, jolla yhdistetään oleskelu- ja työlupa. Myös tämä on tärkeä asiakirja, jonka avulla taloudellisista syistä tapahtuvasta maahanmuutosta tehdään huomattavasti helpompaa lainmukaisissa, avoimissa, nopeasti reagoivissa ja ennustettavissa puitteissa. Samalla vähennetään hallinnollisia menettelyjä, jotka liian usein haittaavat muuttoliikettä, joka on kuitenkin välttämätön unionin taloudelliselle ja väestörakenteelliselle tasapainolle. Tässä asiakirjassa vahvistetaan ennen kaikkea yhteiset oikeudet kaikille kolmansien maiden työntekijöille, jotka työskentelevät ja oleskelevat laillisesti Euroopan unionissa.

Tämän direktiivin alun perin saama vastaanotto ei tarjonnut mahdollisuuksia merkittävälle edistymiselle lähitulevaisuudessa. Sinistä korttia koskeva työ on kuitenkin vähitellen avannut mahdollisuuksia tässä vaikeassa asiassa. Puheenjohtajavaltio ei ole säästellyt pyrkimyksiään saada aikaan mahdollisimman paljon edistystä tämän ehdotuksen viimeistelemiseksi, ja se on luonnollisesti ottanut tarkasti huomioon Euroopan parlamentin näkökannat.

Tätä asiakirjaa koskevaa työtä on tehostettu, ja me olemme vakuuttuneet siitä, että tärkeimmät näkökohdat saadaan vahvistettua joulukuun loppuun mennessä. Ministerit tarkastelevat ehdotusta ensimmäisen kerran oikeus- ja sisäasioiden neuvoston istunnossa 27. ja 28. marraskuuta. On selvää, että Euroopan parlamentin vahva viesti tämän asiakirjan tarkoituksenmukaisuudesta ja lisäarvosta lisää kehittymässä olevaa suuntausta, joka voi tasoittaa tietä tämän selkeästi maahanmuuttajien elämää helpottavan direktiivin lopulliselle hyväksymiselle.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin myös kiittää lämpimästi esittelijöitä, Ewa Klamtia – ja haluaisin yhtyä Jean-Pierre Jouyet'n hänelle esittämään osanottoon – sekä luonnollisesti Patrick Gaubert'ia. Nämä mietinnöt ovat korkealaatuisia, ja kiitän työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokuntien valmistelijoita Rumiana Jelevaa ja Jan Tadeusz Masieliä. Kiitän myös Manfred Weberiä, joka toimi Ewa Klamtin sijaisena.

Nämä kaksi direktiiviehdotusta ovat ensimmäinen osa niistä toimista, joista komissio ilmoitti vuonna 2005 laillista maahanmuuttoa koskevassa toimintasuunnitelmassaan. Ne ovat maahanmuuttajien lisäksi tärkeitä myös jäsenvaltioille ja niiden yrityksille. Patrick Gaubert'n sanojen ja Jean-Pierre Jouyet'n juuri esittämän puheen mukaisesti ne osoittavat, kuinka merkittävä maahanmuutto- ja turvapaikka-asioita koskeva sopimus, jonka loppuun saattamisen puheenjohtajavaltio Ranska on varmistanut, on ollut. Ne osoittavat myös, että tämä sopimus on tasapainoinen ja että tämä on myös osoitus eurooppalaisten halukkuudesta avata maahanmuuttovirrat, jotka voivat olla erityisen hyödyllisiä ja osoittautua erittäin myönteisiksi eurooppalaisen yhteiskuntamme tulevaisuudelle.

Näiden kahden asiakirjan ansiosta meillä on mahdollisuus osoittaa, kuinka avoin Euroopan unioni on. Voimme ottaa vastaan kolmansien maiden kansalaisia, jotka voivat asettua laillisesti asumaan ja ryhtyä työskentelemään tasolla, jolla he ovat päteviä. On sanomattakin selvää, että he voivat nauttia täysin oikeuksistaan. Nämä asiakirjat osoittavat myös, että Euroopan unioni voi sopia taloudellisista syistä tapahtuvan maahanmuuton yhteisistä välineistä ja siten löytää sopivan tasapainon yhteiskunnan odotusten, maahanmuuttajien oikeuksien ja heidän alkuperävaltioidensa tarpeiden välillä.

Aloitän laaja-alaisesta välineestä, yhdistelmälupaa ja työvoimamuuttajien oikeuksia koskevasta direktiivistä. Olen iloinen, että komission alkuperäisen ehdotuksen laajat suuntaviivat on vahvistettu erityisesti yhden hakemuksen menettelystä, työntekijöiksi hyväksytyjen kolmansien maiden kansalaisten yhdistelmäluvasta sekä kaikkien laillisesti työtä tekevien maahanmuuttajien yhtäläisistä oikeuksista riippumatta siitä, mikä oli heidän oleskelunsa alkuperäinen tavoite.

On erittäin tärkeää varmistaa, että kaikilla laillisesti työskentelevillä kolmansien maiden kansalaisilla pitää olla samat vähimmäisoikeudet kaikissa jäsenvaltioissa. Tämä on minusta sopusoinnussa kaikkien merkittävien perusoikeuksia koskevien eurooppalaisten periaatteiden kanssa.

Myös Patrick Gaubert'n mietinnössä ehdotetaan uusia tai täydentäviä toimia, joita komissio voi tukea. Haluaisin mainita erityisesti kolme tarkistusta: tarkistus väliaikaisen oleskeluluvan myöntämisestä, kun hakemuksen uusimista koskeva hallinnollinen päätös on myöhässä, tarkistukset menettelyä koskevien oikeuksien vahvistamiseksi ja lopuksi tarkistukset, joilla tarjotaan mahdollisuus hakea yhdistelmälupaa, kun henkilö asuu jo laillisesti jäsenvaltiossa.

Komissio ymmärtää ja jakaa Euroopan parlamentin toiveen poistaa kaikki rajoitukset artiklassa, joka koskee yhtäläistä kohtelua, ja puheenjohtajavaltion osalta toivon luonnollisesti, että neuvosto suhtautuu avoimesti kaikkiin näihin tarkistuksiin.

Siirryn nyt Ewa Klamtin mietinnössä ehdotettuun Euroopan siniseen korttiin, josta Manfred Weber muistutti meitä. Sinisen kortin tavoitteena on saada unionista kiinnostavampi, lisätä sen kykyä saada erittäin päteviä työntekijöitä kolmansista maista, jotta laillinen maahanmuutto voi edistää taloutemme kilpailukyvyyn vahvistamista siten, että se täydentää Lissabonin strategiaa.

Parlamentin käsiteltävänä olevassa mietinnössä tuetaan komissiota sen osalta, että tämän yhteisen järjestelmän käyttöönotto Euroopassa on tarpeellista ja kiireellistä. Komissio yhtyy sen vuoksi mietinnön päätelmiin, mutta tietyin varauksin. Ensinnäkin komissio kannattaa tarkistuksia, jolla järjestelmästä tehdään kiinnostavampi. Se kannattaa tarkistuksia, joilla pyritään poistamaan yhdenvertaista kohtelua tai sinisen kortin myöntämistä seuraavan kahden vuoden aikana sovellettavat työmarkkinoille pääsyä koskevat rajoitukset. Toiseksi pakolaisten sisällyttäminen laillisten asukkaiden luokkaan voi olla hyödyllinen tälle järjestelmälle. Tämä järjestely puuttui alkuperäisestä ehdotuksesta, mutta meistä se on arvokas jokaisesta näkökulmasta, oli se sitten poliittinen, humanitaarinen tai taloudellinen.

Lopuksi tiettyjen ammattialojen osalta säilytetään ammattikokemusta koskeva vaatimus. Erityisesti uuden teknologian alalla henkilöiden kokemus ja voimavarat ovat arvokkaampia kuin mitkään tutkintotodistukset.

Komissio ei voi sen sijaan hyväksyä tarkistusta, jolla sinisen kortin järjestelmää rajataan vain niiden valtioiden kansalaisiin, joiden kanssa unioni on allekirjoittanut sopimuksia. On totta, että tällä tarkistuksella pyritään vähentämään kehitysmaihin kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia, mutta komissio katsoo tämän johtavan siihen, että direktiivi pannaan täytäntöön liian rajoitetusti. Lisäksi tämä voisi aiheuttaa syrjintää erittäin päteviä maahanmuuttajia kohtaan. He voisivat siten käyttää kansallisia järjestelmiä, joita komissio ja Euroopan parlamentti eivät pysty valvomaan.

Voitte havaita myös, että suhtaudun varauksellisesti siihen, että kiertomuuttoa koskevasta oikeudesta poikkeaminen asetetaan vapaaehtoiseksi. Kyse on suoraan sanottuna enemmän erimielisyydestä kuin varauksellisuudesta. Vaihtoehto palata lähtövaltioon kahden vuoden ajaksi ilman, että työntekijä menettää pitkäaikaisen oleskelevan asukkaan asemaa, on välttämätön, jos haluamme sallia työntekijöiden vaihdon esimerkiksi yliopistojen ja sairaaloiden välillä tai jos haluamme edistää maahanmuuttoon liittyviä sitoumuksia heidän alkuperävaltionsa kehittämiseksi. Tällaiset toimet rajoittaisivat kiertomuuttoa, jonka haluamme kehittyvän yhä enemmän.

Haluaisin lopuksi sanoa muutaman sanan työmarkkinatilanteen huomioon ottamisen tarpeesta. Kuten Manfred Weber muistutti meitä, Euroopan työmarkkinat ovat erilliset ja jokaisen jäsenvaltion on määriteltävä, kuinka monta maahanmuuttajaa se voi ottaa vastaan. Emme saa luonnollisesti unohtaa velvollisuutta, että kaikkien Euroopan jäsenvaltioiden kansalaisten on saatava osallistua työmarkkinoille.

Lopuksi esitän kommentin Jean-Pierre Jouyet'n edustamalle puheenjohtajavaltiolle ja toivon, että neuvostossa ensi viikolla kokoontuvat ministerit voivat ottaa mahdollisimman hyvin huomioon Euroopan parlamentin tarkistukset, joilla varmasti tarjotaan lisäarvoa. Toivon, että voimme ennen vuoden loppua osoittaa, että Eurooppa ei käperry itseensä, vaan avaa maahanmuuttovirrat. Haluamme yhä enemmän hallita tehokkaasti maahanmuuttovirtoja alkuperävaltioiden kanssa.

(Suosionosoituksia)

Danutė Budreikaitė, kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon valmistelija. – (LT) Sinistä korttia koskevassa ehdotuksessa toivotaan, että EU:sta saadaan kiinnostavampi päteville työntekijöille ja että heille annetaan edellytykset väliaikaiselle oleskelulle, mutta että he voivat kuitenkin jäädä tänne myös pitkäksi aikaa. Ehdotuksessa todetaan, että minkäänlaista aivovuotoa ei synny, vaan pikemminkin eräänlaista "aivotuontia". Tämä ei vaikuta todennäköiselle.

Miltä tämä ehdotus vaikuttaa kehitysyhteistyöpolitiikan yhteydessä?

Kun sininen kortti otetaan käyttöön, kehitysmaat menettävät ammattitaitoisia henkilöitä, joiden koulutukseen myös EU on osallistunut erityisesti kaikkein herkimmillä koulutuksen ja terveydenhuollon aloilla. Kyseisen ammattitaitoisen henkilöstön puute on korvattava ehkä meidän valtioidemme vapaaehtoistyöntekijöillä.

Lisäksi Yhdistynyt kuningaskunta, Irlanti ja Tanska eivät osallistu siniseen korttiin, koska niillä on eettiset säännöt, joiden perusteella kehitysmaiden herkiltä aloilta ei voida kutsua erityisalan henkilöstöä. Tässä yhteydessä aloitteet kehitysmaiden tukemiseksi vaikuttavat epäluotettaville. Liiketoiminnan etu on ilmeisesti edelleen etusijalla.

Sininen kortti voi tosiasiaissa aiheuttaa kehitysmaille suurta vahinkoa aivovuodon vuoksi.

Jan Tadeusz Masiel, valmistelija. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, direktiivi kolmansien maiden ammattitaitoisten kansalaisten pääsystä EU:hun on ensimmäinen askel kohti Euroopan unionin yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa. Se on ensimmäinen kunnollinen yritys rajoittaa laitonta maahanmuuttoa ja edistää laillista maahanmuuttoa Euroopassa.

Olimme sinisen kortin järjestelmän valmistelussa huolissamme siitä, että kolmansien maiden kansalaisia väärinkäytetään, mutta toivoimme toisaalta, että uudella työvoimalla vastataan työmarkkinoidemme tarpeisiin ja edistetään taloutemme kehittymistä. Sinisestä kortista on tarkoitus tulla Euroopan käyntikortti, jotta Eurooppa olisi pienten ja keskisuurten yritystemme tarvitseville päteville työntekijöille kiinnostava paikka tehdä työtä ja elää.

Tänään täällä edustamani työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnan mielestä oli tärkeää varmistaa, että Euroopan unionin ulkopuolelta tulevia työntekijöitä ei kohdella huonommin kuin omia kansalaisiamme.

Meidän oli tämän vuoksi laadittava säännös oikeudesta saada samaa palkkaa samasta työstä, varmistaa perheen yhdistäminen sekä antaa käyttöön perussosiaaliturva, jotta saapuneet työntekijät kotoutetaan nopeasti ja täydellisesti. Haluaisin lopuksi kiittää varjoesittelijöitä heidän tuestaan sekä ilmoittaa puheenjohtajavaltio Ranskalle, että työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunta on työskennellyt nopeasti auttaakseen sitä saavuttamaan tavoitteensa ennen sen toimikauden loppua.

Rumiana Jeleva, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (BG) Haluaisin onnitella Patrick Gaubert'ia hänen ehdotuksestaan neuvoston direktiiviksi kolmansien maiden kansalaisille Euroopan unionin alueella oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävästä yhdistelmäluvasta. Olin tämän direktiivin työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnan valmistelija. Olen Bulgariaa edustava Euroopan parlamentin jäsen, ja maani on yksi kymmenestä jäsenvaltiosta, joihin sovelletaan siirtymäkausia. Vastustan jyrkästi suurelle osalle Euroopan työntekijöistä asetettuja työmarkkinoille pääsyä koskevia rajoituksia. Olen tästä syystä tyytyväinen Euroopan toimielinten ponnisteluista, joilla varmistetaan kaikkien Euroopan unionissa asuvien ja laillisesti työssä käyvien henkilöiden tasa-arvoinen kohtelu.

Tämän direktiivin tarkoituksena on toimia laaja-alaisena välineenä, kun otetaan huomioon, että tiettyjä direktiivejä on jo voimassa tai ne hyväksytään piakkoin. Tarkoitan direktiivejä, jotka koskevat kausityöntekijöitä, pitkäaikaisia asukkaita sekä tänään käsittelemiämme EU:n sinisiä kortteja. Sain kantaa laatiessani tukea valiokunnan kollegoilta, ja uskon, että ehdotuksillamme vahvistetaan kolmansien maiden työntekijöiden oikeuksia tasapuolisesti. Haluaisin mainita oikeuden koulutukseen, tutkintojen ja todistusten tunnustamisen, työolot, sosiaaliturvan saatavuuden, verohelpotukset ja niin edelleen. Tässä direktiivissä säädetään kolmansien maiden työntekijöiden työtä koskevien yleisten oikeuksien vähimmäisvaatimuksista. Näiden oikeuksien ei pitäisi näin ollen ulottua erityisissä direktiiveissä vahvistettuja oikeuksia pidemmälle. Siksi komission ehdotuksessa pyritään asettamaan erityisedellytyksiä näiden oikeuksien käytölle. Nämä edellytykset kuitenkin puuttuvat kantamme lopullisesta versiosta, josta äänestettiin työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnassa. Olemme joutuneet siten tilanteeseen, jossa on räikeitä epäjohtomukaisuuksia, ja tämä koskee esimerkiksi EU:n sinistä korttia koskevaa direktiiviä ja muita erityisdirektiivejä, kuten pitkän aikaa EU:ssa asuneita kolmansien maiden kansalaisia koskevaa direktiiviä.

Hyvät parlamentin jäsenet, tämän rahoitus- ja talouskriisin aikana on välttämätöntä, että pysymme realistisina. Vetoan teihin työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnan valmistelijana, että suhtaudumme asiaan vastuullisesti ja äänestämme loogisesta ja johdonmukaisesta asiakirjasta.

Kinga Gál, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (HU) Arvoisa puhemies, kiitos puheenvuorosta. Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, parlamentti keskustelee tänään maahanmuuttoa koskevasta direktiivipaketista ja se hyväksyy huomenna tärkeitä ja pitkän tähtäimen mietintöjä.

Euroopan unionissa on tällä hetkellä 27 eri järjestelmää, joilla säännellään kolmansien maiden kansalaisten asemaa. Kahdella uudella direktiivillä varmistetaan erittäin päteville työntekijöille yksinkertaisempi menettely, ja niihin sisältyy mahdollisuus yksinkertaisemmasta maahantulosta ja oleskelusta järjestelmästä. Voimme nähdä, että näillä kahdella direktiivillä yritetään saada aikaan tehokas kompromissijärjestelmä nykyisen hajanaisen lainsäädännön sijasta.

Euroopan kansanpuolueen esittelijät ovat tehneet tässä suhteessa vakavasti otettavaa ja tärkeää työtä. Mietintö erittäin pätevien työntekijöiden työllisyydestä, joka tunnetaan sinistä korttia koskevana mietintönä, on hyvä ja tasapainoinen. Esittelijä Ewa Klamt ansaitsee erityisen kiitoksen. Haluaisimme myös kiittää Patrick Gaubert'ia hänen mietinnöstään.

Kansanpuolue pyrkii samalla varmistamaan, että EU:n kansalaisten etuuskohtelua koskeva lauseke on keskeinen osa mietintöä. Haluaisin todeta niille kollegoille, jotka vastustavat etuuskohtelun periaatetta ja esittävät tarkistuksia tämän periaatteen käyttöönoton poistamiseksi tästä mietinnöstä, että Unkarin kansalaisena ja kaikkien uusien jäsenvaltioiden kansalaisten nimissä pidän mahdollisena hyväksyä sitä, että emme ota käyttöön tiukkaa periaatetta jäsenvaltioiden työntekijöiden etusijaisuudesta kolmansien maiden työntekijöihin nähden.

Tällainen lähestymistapa on erityisen tuomittava ja se on tekopyhä, koska meitä uusien jäsenvaltioiden kansalaisia syrjitään edelleen monissa vanhoissa jäsenvaltioissa työmarkkinoille pääsyn suhteen, ja kuka tietää kuinka kauan tämä jatkuu. On häpeällistä, että EU:ssa puhutaan unionistamme tavalla, jonka mukaan uusien jäsenvaltioiden kansalaisia pidetään toisen luokan kansalaisina. Kiitos mielenkiinnostanne.

Javier Moreno Sánchez, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, toivon, että näitä ensimmäisiä sanojani ei oteta huomioon tässä mahdottomassa koneella mitatussa ajassa, koska haluaisin yhtyä parlamentin Ewa Klamtille ilmaisemaan osanottoon ja haluaisin erityisesti kiittää esittelijöitä.

Aloitan nyt puheenvuoroni. Kiitän esittelijöitä, koska näillä kahdella ehdotuksella edistetään yhteisen maahanmuuttopolitiikan laadukkuutta. Samalla edistämme laillista maahanmuuttoa, mikä on keskeinen osa yleistä lähestymistapaamme.

Yhtäläiset oikeudet sekä laillisille maahanmuuttajille annettava yhdistetty oleskelu- ja työlupa on ulotettava mahdollisimman laajaan työntekijämäärään. Me sosialistit pyydämme sen vuoksi, että mitään työntekijäryhmää ei jätetä ulkopuolelle.

Sininen kortti avaa maahanmuuttajille mahdollisuuksia asettua perheidensä kanssa EU:n jäsenvaltioihin ja työskennellä siellä. Se avaa yhden oven 27 työmarkkinalle. Tämä ei saa kuitenkaan merkitä sitä, että ainoastaan erittäin pätevät työntekijät pääsevät sisään tästä ovesta. Hyvä komission jäsen, me edellytämme, että komissio antaa piakkoin ehdotuksia muista työntekijäryhmistä.

Hyvät parlamentin jäsenet, meidän on vältettävä aivovuotoa. Tästä sinisestä kortista ei saa tulla passia, jolla kannustetaan tärkeitä työntekijöitä jättämään kehitysmaat. PSE-ryhmä haluaa, että rahoitamme jokaista EU:hun tulevaa pätevää ammattihenkilöä kohden uuden ammattihenkilön koulutuksen lähtömaassa.

Lopuksi Euroopan on oltava kiinnostava kohde unionin ulkopuolelta tulevien lahjakkaiden ihmisten lisäksi myös omille eurooppalaisille ammattilaisillemme. Vuonna 2007 lähes 300 000 erittäin pätevää eurooppalaista lähti työn perään unionin ulkopuolelle. Meidän on tehtävä kaikkemme, jotta he pysyvät Euroopassa.

Jeanine Hennis-Plasschaert, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minusta vaikuttaa siltä, että konservatiivit ja sosialistit ovat nyt hyvää pataa toistensa kanssa sinisestä kortista, ja oma ryhmäni on tästä rehellisesti sanottuna hämmästynyt. EU on pyrkinyt jo pitkän aikaa saamaan aikaan kattavan maahanmuuttopaketin, johon sisältyvät menettelyt laittoman maahanmuuton torjumiseksi sekä toimet Euroopan tulevaisuuteen suuntautuvan laillista maahanmuuttoa koskevan strategian edistämiseksi.

Muistatte ehkä erittäin tunteellisen keskustelun palauttamista koskevasta direktiivistä. ALDE-ryhmä totesi tuolloin, että palauttamispolitiikkaa ei voida tarkastella erillisenä asiana: sitä pitäisi tarkastella koko maahanmuuttopaketin erottamattomana osana, välttämättömän osana, ja tämä pitää edelleen hyvin paikkansa. Meillä on nyt viimeinkin mahdollisuus antaa selkeä viesti siitä, että tarvitsemme parempia mahdollisuuksia lailliselle maahanmuutolle, jotta voidaan vastata kiireellisesti päteviä työntekijöitä tarvitsevien yritysten tarpeisiin.

Se, että emme voineet odottaa paljoa PPE-ryhmältä laillista maahanmuuttoa koskevassa kysymyksessä, on valitettavaa, mutta se oli jo ennalta nähtävissä. Se, että PSE-ryhmä on yleisesti ottaen samaa mieltä PPE-ryhmän sinistä korttia koskevista tarkistuksista, saa hiukseni nousemaan pystyyn. Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan äänestyksessä tätä järjestelmää vesitettiin huomattavasti. On otettu käyttöön aivan liian monta rajoitusta, jotka eivät millään tavalla edistä sitä, että EU olisi kiinnostavampi erittäin päteville työntekijöille.

On oltava selvää, että sinisen kortin tarkoituksena on lisätä EU:n talouden kilpailukykyä. Sinistä korttia koskeva ehdotus ei ole vain otollinen yritys ottaa parhaat työntekijät ja jättää muut jäljelle. Tällä aiheutetaan kehitysmaille aivovuotoa.

Nykysuuntaus on se, että suuri enemmistö erittäin pätevistä työntekijöistä muuttaa EU:n sijasta Yhdysvaltoihin, Kanadaan tai Australiaan. Jos me haluamme kääntää suuntauksen, meidän on oltava kunnianhimoisia. Parlamentti aikoo hyväksyä mietinnön, jolla heikennetään jo entisestäänkin hyvin vaatimatonta komission ehdotusta. On oltava selvää, että ALDE-ryhmä on sinisen kortin vahva tukija. Mielestämme tämänhetkisellä asiakirjalla ei saada aikaan tarpeellista muutosta laillista maahanmuuttoa koskevassa asiassa, vaan sillä vahvistetaan sen sijaan jäsenvaltioiden protektionistisia käytäntöjä.

Tiedämme kaikki, että neuvosto on esittänyt erinomaisen kunnianhimoisia lausuntoja, mutta tiedämme myös, että liian usein tehokas päätöksenteko rajoittuu siihen, että jäsenvaltiot eivät pysty todella tekemään työtä yhteisen edun mukaisesti. Lisäksi tehokasta päätöksentekoa tällä alalla heikentää hyvin tunnepitoisuus ja sekava keskustelu laillisesta maahanmuutosta, ja siinä ei keskitytä asiaan.

Tampereen ohjelma, Haagin ohjelma, Ranskassa tehty maahanmuuttosopimus sekä pian voimaan tuleva Tukholman ohjelma: loppujen lopuksi kaikki liittyy siihen, että nämä perussitoumukset on saatettava

konkreettisiksi ja tehokkaiksi toimiksi. Jos haluamme EU:n hyötyvän ehdotetusta järjestelmästä, meidän on oltava kunnianhimoisia ja sen vuoksi toivon, että äänestätte huomenna tämän mukaisesti.

Bogusław Rogalski, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, käytettävissä olevien tietojen mukaan pätevät kolmansien maiden työntekijät eivät valitse yleisesti Euroopan unionia, vaan Yhdysvallat, Kanadan tai Australian. Esimerkiksi vain noin 5,5 prosenttia Maghreb-maista tulevista erittäin pätevistä maahanmuuttajista saapuu EU:hun, mutta Yhdysvallat ja Kanada ottaa vastaan heistä noin 54 prosenttia. Tämä johtuu EU:n valtavan erilaisista maahanpääsyjärjestelmistä, jotka vaikeuttavat liikkumista valtiosta toiseen. Ainoastaan kuudella jäsenvaltiolla on erityisiä ohjelmia erittäin pätevien työvoimamuuttajien työllistämistä varten.

Sen vuoksi on tärkeää, että jäsenvaltiot soveltavat johdonmukaisempaa lähestymistapaa Euroopan maahanmuuttopolitiikkaan, johon sisällytetään kotouttaminen ja poliittiset näkökohdat. Meidän on yhdenmukaistettava lainsäädäntöä, jotta voidaan valvoa EU:hun suuntautuvia ja sen sisäisiä muuttovirtoja ja siten tarjota päteville maahanmuuttajille paremmat mahdollisuudet.

Jean Lambert, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää esittelijöitä myönteisestä lähestymistavastaan näihin osittaisiin, mutta hyvin kauan odotettuihin myönteisimpiin toimiin, jotka koskevat maahanmuuttoa ja kolmansien maiden kansalaisten asemaa Euroopan unionissa. Olen iloinen myös komission myönteisemmästä suhtautumisesta tiettyihin parlamentin tarkistuksiin.

Vihreiden ryhmän lähtökohta on ollut sellaisten oikeuksien aikaansaaminen, jotka vastaavat mahdollisimman paljon EU:n kansalaisten oikeuksia, eli yhtäläiset oikeudet, ja se, että järjestelmä on mahdollisimman avoin ja vastaanottava. Olen täysin samaa mieltä niiden parlamentin jäsenten kanssa, jotka pitivät skandaalina, että EU:n kansalaisia ei tällä hetkellä kohdella tasavertaisesti. Pyydän kuitenkin, että kollegat eivät yhdy jäsenvaltioidemme varovaiseen lähestymistapaan yhdenvertaisesta kohtelusta ja rankaise siten kolmansien maiden kansalaisia.

On aivan selvää, että EU tarvitsee monen eri ammattitaidon tason työntekijöitä. Haluamme, että ihmiset tulevat käyttämään ja kehittämään taitojaan eri valtioista: Intiasta, Uudesta-Seelannista, Ghanasta, Kiinasta ja mistä tahansa. Sen vuoksi emme tue tarkistusta 84 emmekä tarkistusta 24, joka koskee sitä, että siniset kortit myönnetään ainoastaan niiden valtioiden erittäin päteville maahanmuuttajille, jotka ovat aiemmin tehneet kumppanuussopimuksia. En ole varma, mitä Yhdysvallat sanoisi tästä.

On totta, että meidän on oltava varovaisia maailman köyhimpien valtioiden tiettyjen alojen kanssa. Meidän on varottava myös sitä, että nämä henkilöt eivät ole ainoita, jotka eivät voi kehittää taitojaan Euroopan unionissa. Meidän on huolehdittava myös siitä, että emme käytä tätä ehdotusta yleisen kehityspolitiikan luomiseksi. Tämä on laaja-alainen ehdotus. Se kattaa kaikki mahdolliset maailman valtiot. Kyllä, meidän on maksimoitava ammattitaitoa omissa jäsenvaltioissamme. Se vuoksi tuemme tarkistusta, jossa toistetaan esimerkiksi syrjinnän vastainen lainsäädäntö, joka on toivottavasti kunnianhimoinen myös seuraavassa vaiheessaan.

Tuemme kaikkia tarkistuksia, joilla turvataan yksilön oikeudet ja äänestämme kaikkia niitä tarkistuksia vastaan, joilla kyseiset oikeudet pyritään poistamaan. Pidämme myönteisinä ponnisteluja menettelyjen yksinkertaistamiseksi, mutta pahoittelemme, että parlamentti ei ole ollut kunnianhimoisempi erityisesti sinistä korttia koskevassa asiassa, ja että se on itse asiassa asettanut sille esteitä. Sen vuoksi on todennäköistä, että emme tue tätä ehdotusta sellaisenaan, vaikka varmasti periaatteessa kannatamme ajatusta.

Giusto Catania, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin ryhmäni puolesta esittää myös osanottoni Ewa Klamtille.

Haluaisin heti tarkastella tämänpäiväisen keskustelun aihetta, koska Euroopan unioni soveltaa maahanmuuttoon edelleen kaksijakoista politiikkaa. Tätä sovelletaan jäsenvaltioiden politiikassa: ne ovat allekirjoittaneet maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen, jossa nimenomaisesti esitetään, että nollamaahanmuutto on haitallista ja vahingollista Euroopan unionille, mutta sitten saamme tietoomme, että kotimaani sisäministeri kannattaa rajojen sulkemista seuraavan kahden vuoden ajaksi.

Yhteisön maahanmuuttopolitiikka on edelleen kaksijakoista. Patrick Gaubert on oikeassa sanoessaan, että Euroopassa on demografinen kriisi ja että tarvitsemme enemmän maahanmuuttoa. Komissio selvitti sen meille: tarvitsemme 50 miljoonaa maahanmuuttajaa vuoteen 2060 mennessä, mutta emme tee mitään saadaksemme heidät tänne, vaan sen sijaan painopisteenämme on palauttamispolitiikan yhdenmukaistaminen.

Puhumme tänään ainoastaan Euroopan unionin alueella olevien henkilöiden yhteisestä työ- ja oleskeluluvasta. Luomme erittäin päteville työntekijöille sinisen kortin, joka vaikuttaa vain 1,5–3 prosenttiin Euroopan maahanmuuttajista. Tällä on siten vain pieni merkitys, kun otetaan huomioon työntekijöitä koskevat todelliset tarpeet Euroopassa.

Tällä hetkellä työmarkkinoille on jo otettu on noin kuusi miljoonaa laitonta työntekijää, ja heitä pidetään laittomassa asemassa, koska tällainen tilanne pitää työvoima- ja sosiaaliturvakustannukset sopivan alhaalla.

Me katsomme, että meidän olisi käynnistettävä laillistamista koskeva ohjelma niille työntekijöille, jotka ovat jo asettuneet eurooppalaisille työmarkkinoille. Meidän mielestämme sininen kortti on virhe, koska maahanmuuttajista tehdään valinta jo ennakolta; me katsomme, että erittäin päteviä työntekijöitä koskeva määrittely on liian rajoittava ja olemme sitä mieltä, että yhteisön etuuskohtelu on tietynlaista syrjintää.

Meidän mielestämme maahanmuuttopolitiikan suuntaa olisi muutettava täysin. Tiedämme sen tosiseikan, että sininen kortti on ensimmäinen merkki laillisten maahanmuuttovirtojen avaamisesta, mutta tämä ei riitä siihen, että ryhmämme äänestäisi sen puolesta.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, jäsenvaltioiden olisi edelleen saatava itse päättää maahanmuuttajien oikeudesta tulla niiden alueelle. Niin kauan kun jäsenvaltioissamme on työttömiä, ei ole mitään syytä edistää laillista maahanmuuttoa.

Komission ehdotus ei tuo yksinkertaisempaa menettelyä yhtään lähemmäksi, toisin mitä on esitetty. Komission ehdotuksen lisäksi erittäin ammattitaitoisia maahanmuuttajia koskevat kansalliset säännökset jäävät voimaan, ja lisävaatimukset ovat mahdollisia. Mitä lisäarvoa tällä EU:n säännöksellä tarjotaan? Tällä ei tarjota vastausta oppilaitosten ja teollisuuden ongelmiin. Ne haluavat selkeän järjestelmän Euroopan unionin ulkopuolelta tuleville työntekijöille ja opiskelijoille, ja tällä ei vähennetä vaan luodaan vain lisää byrokratiaa. Haluaisin järjestelmän, jossa maahanmuuttopolitiikka jää jäsenvaltioiden päätettäväksi. Tällä tavoin jokaisella jäsenvaltiolla voisi olla omat selkeät menettelynsä. EU:ssa voimme sopia siitä, voivatko henkilöt matkustaa vapaasti ja muuttaa toisiin valtioihin.

Carl Lang (NI). – (FR) arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Jouyet, arvoisa komission jäsen, kiitän teitä vilpittömästi. Olette näkökulmillanne antaneet minulle paljon argumentteja seuraaville vaalikampanjoilleni, joissa käsitellään maahanmuuttokysymystä, koska te puhutte – lainaan teitä – avoimesta Euroopan unionista, muuttovirtojen avaamisesta, mahdollisimman monelle henkilölle tarjottavan sinisen kortin eduista, ammattitaitoisten henkilöiden houkuttelemisesta ja siitä, että maahanmuuttoa ei estetä.

EU:n motto maahanmuuttokysymyksessä voisi olla ”älä näe mitään, älä kuule mitään, älä tiedä mitään”. Euroopan kansat ovat kärsineet joka päivä 20 vuoden ajan tähän ongelmaan liittyvistä sosiaalisista ja taloudellisista vaikutuksista, jotka koskevat identiteettiä, turvallisuutta, työn epävarmuutta, köyhyyttä ja työttömyyttä.

Voin panna merkille viittaukset maahanmuuttajien oikeuksiin, mutta kuka mainitsee työntekijöiden sosiaaliset oikeudet? Kuka puhuu niistä miljoonista ja kymmenistä miljoonista eurooppalaisista, jotka ovat vaikeassa taloudellisessa tilanteessa ja jotka eivät saa työtä millään hierarkia- tai pätevyystasolla?

Euroopassa harjoitettu kotouttamispolitiikka on todellista kansallista hajottamispolitiikkaa, johon olemme joutuneet kohtuuttoman yhteisöllistämisen vuoksi. Ehdottamamme sininen kortti ei ole mitään muuta kuin keino houkutella kaikkialta maailmasta miljoonia uusia maahanmuuttajia. Sitä ei pitäisi jatkaa, vaan olisi jatkettava politiikkaa maahanmuuttajien palauttamisesta maahansa, kansallisesta ja yhteisön etuuskohtelusta sekä kansallisesta ja yhteisön suojelusta.

Lopuksi kehitysmaiden eliittiryhmiä ryöväämällä estätte näiden valtioiden taloudellisen kehityksen. Nämä kansat ja nämä valtiot tarvitsevat pääomaa ja päteviä työntekijöitä. Te viette heiltä kummatkin.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Jouyet, arvoisa komission jäsen Barrot, hyvät parlamentin jäsenet, toisin kuin edellinen puheenvuoron esittäjä, minä vastustan ehdottomasti ”EU:n linnaketta” ja sen vuoksi tuen aktiivisia toimintalinjoja taloudellisista syistä maahan tulevien henkilöiden vastaanottamiseksi.

Ainoa keino saada aikaan tasapainoinen maahanmuuttopolitiikka on laittoman maahanmuuton tiukka torjuminen ja laillisen maahanmuuton rohkea sääntely. Aiomme hyväksyä tämän vuoksi sinistä korttia koskevan direktiivin.

Emme voi kuitenkaan rajoittaa maahanmuuttoa pelkästään erittäin päteviin henkilöihin ja siten sulkea ovia muilta vähemmän päteviltä työntekijöiltä. Kummatkin työntekijäluokat ovat muutaman vuoden kuluttua tärkeitä Euroopan taloudelliselle ja yhteiskunnalliselle kehitykselle. Kysymys on siis useista miljoonista ihmisistä.

Kannatan tästä syystä direktiiviehdotusta, jolla pyritään luomaan yhden hakemuksen menettely yhdelle oleskelu- ja työluvalle. Tällä tarjotaan selkeää hyötyä, koska sillä yksinkertaistetaan toimia, vähennetään byrokratiaa ja helpotetaan maahanmuuttajan aseman valvontaa, ja sen perusteella tunnustetaan unionin alueella laillisesti oleskelevien työvoimamuuttajien yhtäläiset oikeudet. Kaikki maahanmuuttajat hyötyvät työntekijöiden oikeuksista, jotka vastaavat vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisten oikeuksia. Kausityöntekijöitä ja erittäin päteviä työntekijöitä käsitellään kuitenkin erityisissä direktiiveissä.

Tämän koko yhteisön alueella sovellettavan yhdenvertaisen kohtelun pitäisi auttaa torjumaan työntekijöiden hyväksikäyttöä sekä edistää näiden työntekijöiden kotouttamista, millä parannetaan sosiaalista yhteenkuuluvuutta.

Olen samaa mieltä Ewa Klamtin kanssa: on hyödyllistä luoda yhteinen järjestelmä erittäin pätevien työntekijöiden vastaanottamiseksi sen sijaan, että meillä on 27 eri järjestelmää. Olen samaa mieltä Ewa Klamtin tekemistä ehdotuksista, jotka koskevat vastaanottoa koskevien edellytysten tiukentamista samalla, kun parannetaan aivovuodon ehkäisytöimiiä.

Kiitän Ewa Klamtin ja Patrick Gaubert'n ponnisteluja, mutta haluaisin päättää puheeni, arvoisa puheenjohtaja, esittämällä pahoitteluni siitä, että parlamentin mielipide ei näytä olevan erityisen painava. Kaikki viittaa siihen, että neuvostossa on jo tehty poliittinen päätös ja parlamentin äänestystä ei ole odotettu. Pidän sitä valitettavana.

Wolfgang Kreissl-Dörfler, (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin ensin ilmaista syvän osanottoni Ewa Klamtille ja kiittää häntä tästä mietinnöstä.

Me tarvitsemme erittäin päteviä työntekijöitä kolmansista maista työmarkkinoillemme osittain siksi, että olemme investoineet liian vähän koulutukseen ja jättäneet työttömäksi liian monet pätevät työntekijät, jotka eivät ole enää käytettävissä työmarkkinoilla. Meidän on sen vuoksi toteutettava enemmän toimia koulutuksen ja kotiopiskelun hyväksi ja avattava työmarkkinamme erittäin päteville maahanmuuttajille.

Sininen kortti on ensimmäinen askel oikeaan suuntaan, ja se mahdollistaa kolminkertaisen hyödyn. Ensinnäkin yritykset voivat keskipitkällä aikavälillä täyttää avoimet työpaikat pätevillä työntekijöillä ja hyötyä uudesta kansainvälisestä asiantuntemuksesta. Toiseksi erittäin pätevät työntekijät ja heidän lähisukulaisensa voivat saada erilaisia mahdollisuuksia, joita heillä ei ehkä ole kotimaassaan. Kolmanneksi he voivat edistää merkittävästi lähtövaltionsa taloudellista kasvua, kun he palaavat sinne väliaikaisesti tai pysyvästi.

Huolenaihe siitä, että tämä voi johtaa aivovuotoon, on hyvin perusteltu. Sen vuoksi suosittelemme, että emme aktiivisesti hae työntekijöitä koulutuksen ja terveydenhuollon alalta erityisesti niistä valtioista, jotka ovat kärsineet maastamuutosta ja joissa on puute pätevistä ja kouluttamattomista työntekijöistä. Tämä on kuitenkin kehityspoliittinen ongelma, jota emme voi ratkaista täällä. Meidän on tämän lisäksi muistettava, että valtiot eivät omista yksittäisiä kansalaisia. Meidän kansalaisemme voivat etsiä työtä muista valtioista ja lähteä kotimaastaan ilman suuria esteitä, joten myös muiden valtioiden kansalaisten olisi voitava työskennellä EU:ssa.

Periaate, jonka mukaan samasta työstä on maksettava sama palkka, on meille luonnollisesti tärkeä. On totta, että asioita voidaan aina parantaa ja että parannukset ovat tarpeellisia. Uskon kuitenkin, että tämä on ensimmäinen askel oikeaan suuntaan.

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

Gérard Deprez (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin ensiksi kiittää monien muiden henkilöiden tavoin esittelijöitä Ewa Klamtia, jolle esitän osanottoni ryhmäni puolesta, ja Patrick Gaubert'ia.

Haluaisin kuitenkin, hyvä ministeri Jouyet, onnitella myös puheenjohtajavaltio Ranskaa, koska ainakin sinisen kortin osalta puheenjohtajavaltio on osoittanut korkean tason sitoumusta, jonka ansiosta neuvostossa

on päästy poliittiseen sopimukseen. Voisin lisätä, että en usko, että Patrick Gaubert'n mietinnön osalta osoitettiin tällaista sitoumusta.

Kuten kollegani ovat todenneet, Euroopan unioni ottaa näiden kahden mietinnön ansiosta tärkeän askeleen maahanmuuttopolitiikassaan. Tiedämme kaikki, ja olemme usein pahoitelleet tätä edellisen parin vuoden aikana, että suurin osa ajastamme ja voimavaroistamme on käytetty torjumaan laitonta maahanmuuttoa, mikä on tietenkin välttämätöntä. Tänäpäin kuitenkin Euroopan unioni hyväksyy näissä kahdessa asiakirjassa sen, että taloudellisista syistä tapahtuva aktiivinen laillinen maahanmuutto on tarpeellista ja tärkeää. Tiedämme kaikki, että laillinen taloudellisista syistä tapahtuva maahanmuutto on tarpeellista Euroopan mantereelle, ja muutaman fasistin harjoittama asioiden tarkoituksellinen monimutkaistaminen ei muuta mielipidettämme.

Patrick Gaubert'n mietinnössä otetaan käyttöön velvoite siitä, että jäsenvaltio myöntää yhdistetyn oleskelu- ja työluvan, ja mietinnössä pyritään varmistamaan työvoimamuuttajien oikeus yhdenvertaiseen kohteluun mahdollisimman monella alalla. Haluaisin lähettää viestin ystävälleni Giusto Catanialle. Giusto, teit typerän virheen. Yhdistelmä lupaa ei sovelleta ainoastaan työntekijöihin, jotka jo oleskelevat Euroopan unionin alueella. Yhtäläiset oikeudet koskevat myös tänne saapuvia eikä pelkästään täällä jo olevia henkilöitä. Olen pahoillani, mutta kun arvostelet jotain perustellaksesi mietinnön hylkäämistä, niin sinun pitäisi kyllä yrittää lukea sitä oikein.

Ewa Klamtin mietinnössä pyritään määrittelemään erittäin pätevien kansalaisten Eurooppaan tuloa koskevat edellytykset, ja tämä on ehdottoman tarpeellista. Vielä yksi huomautus tästä asiasta, koska ryhmäni kollegat keskittyivät tähän. Yhdyn heidän pahoitteluunsa tietyistä seikoista. Tämä järjestelmä, enkä nyt puhu periaatteista, on hieman liian varovainen, ajoittain liian protektionistinen, mutta kaiken kaikkiaan se on välttämätön askel eteenpäin ja sen vuoksi kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtajana äänestän näiden kahden mietinnön puolesta.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olemme jo vuosia kuulleet maahanmuuttoa koskevia kehotuksia, joihin liittyy aikatauluja. Niissä kerrotaan meille kaunis satu tarpeesta, jonka myös YK on esittänyt, että länsimaiden talous kasvaa jatkuvasti. Olemme kuulleet erityisesti Euroopan valtioissa väitteen, että tarvitsemme kymmeniä tai jopa satoja miljoonia uusia työntekijöitä Eurooppaan.

Nyt rahoituskriisi kohdistuu meihin kaikkiin kotimaassamme, mikä on kaikille valitettavaa, ja jopa suurin ammattijärjestö CGL, tai ainakin jotkut sen Veneton alueen johtajat ovat todenneet: ”rehellisesti sanoen työntekijämme ovat vaarassa menettää työpaikkansa, ja meidän on alettava harkita vakavasti heidän työpaikkojaan”. Sen vuoksi on hyvä, että komissio kiistää nämä kauniit menneisyyden sadut ja pitää kiinni siitä, että kolmen prosentin maahanmuutto voi olla hyödyllistä, kun on perusteltuja syitä saada ihmisiä EU:n alueelle. Eurooppa tarvitsee varmasti edelleen päteviä maahanmuuttajia, ja he voivat olla meille hyödyllisiä. On olemassa kuitenkin suuri este, ja se koskee maahanmuuttajien kotivaltioiden oikeutta siitä, että niiden pätevimpiä ihmisiä ei viedä pois.

Ehdotus on sinänsä hyvä, mutta siitä puuttuu lopullinen päätelmä, mikä olisi rohkaista ja helpottaa näiden pätevien työntekijöiden paluuta kotimaihinsa, jotta näitä valtioita suojellaan globalisaation vaikutuksilta.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, on kulunut puoli vuotta palauttamista koskevasta direktiivistä järjestetystä häpeällisestä äänestämisestä, joka aiheutti paljon pilkkaa ja arvostelua kansainvälisellä tasolla. Epäilen suuresti, että unioni pystyy näiden kahden – sinistä korttia ja yhdistelmä lupaa koskevan – asiakirjan ansiosta pelastamaan maineensa. Miksi? Koska ilmoitettiin hyvin mahtipontisesti, että nyt perustetaan todellinen laillista maahanmuuttoa koskeva eurooppalainen politiikka. Tilanne on nyt se, että työntekijät ovat ala-arvoisessa asemassa, jossa heille ei anneta mitään sosiaalista tukea, heiltä evätään oleskelulupa, jos he menettävät työnsä, he voivat osallistua vain rajoitetusti ammattiliittoihin ja heidän liikkuvuuttaan on rajoitettu. Tämä ei osoita kovin suurta kunnianhimoa, ja unioni ei pysty kilpailemaan Yhdysvaltojen tai Kanadan kanssa tällä sinisellä kortilla, jos oletetaan, että tämä on itsessään kannatettava tavoite.

Onko todella liikaa pyytää sellaisia todellisia sosiaalisen suojelun ja yhdenvertaisen kohtelun takuita, joista nauttivat kotimaiset työntekijät? Onko nämä työntekijät alistettava raadantaan? Olisiko heille varmistettu liikaa oikeuksia, jos Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksista olisi ratifioitu?

Lopuksi kysyn itseltäni ja teiltä, mikä logiikka on siinä, että haluamme houkutella työvoimamuuttajia unioniin, mutta kieltäydymme laillistamasta niiden alueellamme jo työssä olevien henkilöiden asemaa, jotka työskentelevät laillisesti ja ilman oleskelulupaa? Euroopan unioni avaa laillisen maahanmuuttopolitiikan,

mutta se avaa sen pakotettuna, ja utilitaristinen logiikka ja jokaisen jäsenvaltion yhtäläisiin oikeuksiin soveltamat poikkeukset voivat nousta tässä tilanteessa esille. Milloin me ymmärrämme ja ennen kaikkea hyväksymme, että maahanmuutto on mahdollisuus, mahdollisuus inhimilliseen kehitykseen, taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen, eteläisten valtioiden kehitykseen ja kulttuurien väliseen vuoropuheluun, jota olemme käyneet paljon tämän vuoden aikana?

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Arvoisa puhemies, Frontexin vuoksi erittäin vaikeassa asemassa olevia ihmisiä käännytetään pois EU:sta. Unioni rakentaa muureja, joiden läpi eivät pääse monet suojelun tarpeessa olevat. Nyt sinisen kortin vuoksi ehdotetaan, että tiettyjen henkilöiden maahantuloon sovelletaan erityiskohtelua. Heihin sisältyvät korkeasti koulutetut työntekijät, ja heiltä edellytetään koulutustasoa tai ammattikokemusta, josta maksettavan vähimmäispalkan olisi esimerkiksi Ruotsissa oltava vähintään 43 000 kruunua tai 4 300 euroa kuukaudessa. Tavallisista työntekijöistä tai suojaa tarvitsevista henkilöistä ei tarvitse välittää. Korkeasti koulutetut henkilöt, joita kehitysmaiden kansat tarvitsevat parantamaan kotimaansa tilannetta, ovat tervetulleita. Kuulun niihin henkilöihin, jotka pitävät myönteisenä avoimuutta ja maahanmuuttoa, mutta edellytyksenä on oltava se, että ketään ei syrjitä alkuperävaltion tai koulutustason perusteella.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni haluaa tuoda vielä enemmän työvoimamuuttajia sen sijaan, että se yrittää puuttua niiden eurooppalaisten ongelmiin, jotka ovat työttömiä jäsenvaltioissa. Niin sanotun sinisen kortin saaneet menestyksekkäät hakijat, jotka otetaan vastaan yhteen jäsenvaltioon, voivat 18 kuukauden kuluttua muuttaa toiseen jäsenvaltioon. Tähän sisältyy heidän perheensä ja huollettavansa. Tämä on osa Euroopan unionin uutta yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa, jossa se sanelee, kuka voi muuttaa jäsenvaltioihin ja millä ehdoilla.

Yhdistynyt kuningaskunta väittää, että se voi jättäytyä tämän politiikan ulkopuolelle, mutta kuningatar on hyväksynyt Lissabonin sopimuksen, ja on mahdollista, että muut jäsenvaltiot ratifioivat sen. Kun Lissabonin sopimus on ratifioitu, Yhdistyneen kuningaskunnan on hyödytöntä pyrkiä jättäytymään järjestelmän ulkopuolelle, ja on lähes varmaa, että meidän on pakko noudattaa tätä direktiiviä.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, pidän strategisena virheenä, että EU luulee, että meidän pitäisi tuoda pätevää henkilöstöä muista valtioista ja muilta mantereilta, kun omien instituuttien, koulujemme ja yliopistojemme pitäisi kouluttaa erittäin päteviä työntekijöitä uuden strategisen toimintamallin mukaisesti. Näin ollen puuttuu ajatus siitä, millaisen Euroopan tulevaisuuden pitäisi olla. Sen vuoksi kukaan ei ajattele, keitä meidän pitäisi kehottaa seuraavan kymmenen tai viidentoista vuoden aikana johtamaan korkeatasoisia tehtäviä tai laitoksia.

Meidän pitäisi myös sanoa, että tämä alentaa varmasti niiden henkilöiden sosiaalietuuksia, jotka tekevät näitä töitä Italiassa ja muissa Euroopan valtioissa. Palkkoja poljetaan, ja tämä on tyypillistä tietynlaiselle maahanmuuttopolitiikalle. Lisäksi taloudellisen romahduksen aiheuttaman dramaattisen kriisin aikana on mahdotonta kuvitella, että omien työttömiemme lisäksi meillä olisi ongelma EU:n ulkopuolelta tulevista työttömistä, jotka aiheuttavat olosuhteiden vuoksi järjestysongelmia ja jotka uhkaavat kansalaistemme turvallisuutta.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Jean-Pierre Jouyet sanoi, että Eurooppa ei ole linnoitus. Tämä on totta, sillä kaksi tänä iltapäivänä käsiteltävää mietintöä ovat todisteena Euroopan avoimuudesta ja siitä, että se hyväksyy globalisaation ja tukee sitä. Uskon, että tämä eurooppalainen työluja ratkaisee monia Euroopalle laittomasta maahanmuutosta aiheutuvia ongelmia. Yhdysvallat on osoittanut tämän vihreän kortin järjestelmällään, jonka se on ottanut aikaisemmin käyttöön.

Euroopan on osoitettava, että se on avoimuuden kannalla etenkin siksi, että mietinnön mukaan vain 5,5 prosenttia erittäin koulutetuista maahanmuuttajista pyrkii Euroopan unioniin, mutta 50 prosenttia Yhdysvaltoihin tai Kanadaan. Miksi me emme ole kiinnostava määränpää? Miksi meidän ja Yhdysvaltojen ja Kanadan palkkojen välillä on niin suuri ero, minkä vuoksi kiinnostavuuden puute on yhä selvempää?

Tämänhetkisessä kriisissä tämän toimen olisi oltava Euroopalta reilu ele, normaali ele, ja sen olisi oltava tasapuolinen sekä avoin kolmansien maiden työntekijöille. Tätä eurooppalaisia kortteja koskevaa politiikkaa on kuitenkin sovellettava loogisesti, jotta se ei aiheuta vakavaa epätasapainoa tai suuria ongelmia niissä maissa, joista ammattityöntekijät ovat peräisin.

Claudio Fava (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ryhmämme on melko tyytyväinen näihin kahteen ehdotukseen. Se, että olemme melko tyytyväisiä, emmekä täysin tyytyväisiä, käy ilmi monista tarkistuksista, joilla olemme pyrkineet parantamaan näitä asiakirjoja. Me olemme ainoastaan melko tyytyväisiä,

koska asiassa ei ole toimittu kunnianhimoisesti: me uskomme, että asiassa olisi voitu tehdä enemmän ja että parempia toimia olisi ollut mahdollista toteuttaa.

Avautumisesta ja sivistyneestä asenteesta on merkkejä. Tätä seuraa usein, ajoittain jopa parlamentissa käytävässä keskustelussa, jäykkyys, johon syyllistyy erityisesti neuvosto, sekä protektionismi. Tämä koskee myös sinistä korttia: joitain keskeisiä periaatteita, kuten periaatetta samasta työstä saatavasta samasta palkasta, vastustetaan, vaikka tämä on ehdoton ja luonnollinen periaate. Olemme kuitenkin kohdanneet vaikeuksia myös tällä alalla.

Uskomme, että on tärkeää päästä eroon yhteisön etuuskohtelua koskevasta periaatteesta sekä kahden nopeuden Eurooppaa koskevasta ajatuksesta, minkä vuoksi yhteisön etuuskohtelua koskevaa periaatetta olisi sovellettava. Me katsomme, että viittaus työmarkkinoihin on tärkeä, mutta työmarkkinat eivät voi olla ainoa pääperiaate. On muitakin osallistumista koskevia periaatteita, jotka liittyvät poliittista ja sosiaalista hyvinvointia koskeviin käsityksiin ja joiden olisi kuuluttava maahanmuuttopolitiikkaan. Laillinen maahanmuutto merkitsee yhtäläistä oikeutta ihmisarvoon ja yhtäläisiä mahdollisuuksia. Muussa tapauksessa meidän on palattava valikoivaan, puolueelliseen ja syrjivään maahanmuuttoon. Haluaisimme välttää tätä.

Myös tästä syystä tuen Javier Morenon ryhmäni puolesta komissiolle tekemää ehdotusta: meidän olisi luotava sellainen sininen kortti, joka ei ole sidoksissa pelkästään kolmeen prosenttiin erittäin pätevistä maahanmuuttajista, vaan jolla pyritään löytämään erityisiä oikeudellisia välineitä markkinoiden avaamiseksi maahanmuutolle. Maahanmuuton pitäisi merkitä mukaan ottamista. Jos maahanmuutto on valintaa, tämä ei ole enää myönteistä politiikkaa.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, direktiiviehdotuksilla ja kahdella mietinnöllä toteutetaan Euroopan unionin maahanmuuttopolitiikkaa. Sen tavoite on varmistaa halpaa työvoimaa Euroopan pääomamarkkinoille, jotta sen voittoa lisätään.

Direktiivi sinisen työ- ja oleskeluluvan myöntämisestä Euroopan unioniin erittäin päteville työntekijöille aiheuttaa aivovienttiä köyhemmistä maista, jotta Euroopan monopoliyritykset voivat saada paremman aseman kansainvälisessä kilpailussa erityisesti Yhdysvaltojen kanssa. Sillä ei tarjota kortin haltijoille mitään erityisiä oikeuksia tai etuja, koska siinä edellytetään, että työsopimus on jo tehty. Heidän palkkansa on myös järjestelmällisesti alempi.

Toinen direktiivi ja mietintö yhdistetystä työ- ja oleskeluluvasta on samansuuntainen. Vain ne, joilla on työpaikka, voivat tulla Euroopan unioniin ja saada luvan. Maahanmuuttajat ovat siten työnantajien armoilla. Irtisanominen merkitsee maastakarkotusta. Laittomiin maahanmuuttajiin vaikuttaa eurooppalainen maahanmuuttosopimus, jonka mukaan heitä voidaan pitää vankeudessa 18 kuukautta, heidät voidaan karkottaa ja heiltä voidaan kieltää maahantulo 5 vuoden ajaksi.

Euroopan unionin yleisellä politiikalla laillistetaan maahanmuuttajien ja yleisesti työntekijöiden julma ja raaka hyväksikäyttö unionissa.

Tuemme maahanmuuttajien taistelua yhtäläisistä työmahdollisuuksista ja sosiaalisista oikeuksista sekä taistelua, jolla puolustetaan ja lisätään työntekijöiden oikeuksia kaikkialla Euroopan unionissa.

Hélène Goudin (IND/DEM). – (SV) Yksi esitetyistä perusteluista sille, miksi EU ei ole päteville työntekijöille houkutteleva maahanmuuttokohde, on se, että jokaisessa jäsenvaltiossa on erilaisia sääntöjä maahantulosta ja oleskelusta. Tämän mietinnön perusteluissa todetaan, että eri säännökset jäsenvaltioissa itse asiassa aiheuttavat jäsenvaltioiden välistä kilpailua. Tätä pidetään kielteisenä. Minä haluaisin sanoa, että juuri tämä asia – eli se, että järjestelmää ei ole pakotettu yhden toimintatavan pakkopaitaan, jossa ei voi kilpailla eri vaihtoehtoilla – on tehnyt Euroopasta menestyneen.

Voimme nähdä, että jotkut valtiot ovat onnistuneet paremmin. Esimerkiksi Ruotsi kuuluu niihin. Ruotsi on investoinut muun muassa koulutukseen ja kielikoulutukseen, minkä vuoksi Ruotsi on yksi kilpailukykyisimmistä valtioista, ja siellä toimii Ericssonin, Volvon ja Ikean kaltaisia yrityksiä. Monissa jäsenvaltioissa esiintyvä kilpailun puute liittyy pikemminkin siihen, että unionissa vallitsee protektionismi ja että avustuksia myönnetään teollisuudelle, joka ei ole kilpailukykyinen. Olemme käyttäneet tehokkuudesta sen sijaan että olisimme keskittyneet rakenteellisiin muutoksiin.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kyseessä on jälleen järjetön aloite EU:lta: sinisen kortin käyttöönotto, jolla edistetään virheellisesti päteviksi nimitettyjen työvoimamuuttajien maahantuloa.

Esittelijän mukaan tällä pyritään torjumaan kielteistä väestötieteellistä kehitystä. Hän toteaa seuraavaa: ”esimerkiksi Saksassa tarvitaan 95 000 insinööriä”. Jos he ovat hyvin palkattuja, niin olen varma, että Italiasta voitaisiin lähettää heitä useita tuhansia. Tämä järjetön aloite vie pätevät työntekijät kehityksistä, ja siinä ei oteta huomioon pätevien työntekijöiden työttömyyttä Euroopassa tai tutkinnon ja tutkintotodistuksen saaneiden nuorten perusteltuja huolenaiheita. Sen sijaan, että siinä edistettäisiin heidän ammattiin pääsyään ja vahvistettaisiin heidän opiskelu- ja tutkimusmahdollisuuksiaan sekä varmistettaisiin, että heillä on tulevaisuudessa töitä ja ammattikokemusta, luomme lisää edellytyksiä epäilylle, kilpailulle ja kiistattomalle hyväksikäytölle.

Ihmisen toiminnan typeryyden ja rikollisuuden välinen raja on usein epäselvä, ja minusta vaikuttaa siltä, että tämä on jälleen yksi esimerkki siitä.

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Pidän myönteisenä Ewa Klamtin ja Patrick Gaubert’n mietintöjä sinisestä kortista ja yhdistelmä lupaa koskevasta menettelystä. Tämä on ensimmäinen kerta, kun avaamme oven laillista maahanmuuttoa koskevalle politiikalle. Nämä mietinnöt ovat erittäin merkityksellisiä siksi, että niiden avulla voimme rakentaa tulevia toimintalinjoja tästä erittäin tärkeästä aiheesta. Tällä annetaan lisäksi ensimmäistä kertaa maahanmuuttajille oikeudelliset keinot päästä Euroopan unionin alueelle, jotta he voivat työskennellä keskuudessamme.

Meidän on kuitenkin asetettava tämä selkeän politiikan asiayhteyteen. Minusta meidän on kannatettava sellaista maahanmuuttopolitiikkaa, joka perustuu Euroopan unionin jäsenvaltioiden oikeuteen valvoa täysin niiden työntekijöiden määrää, joille annetaan oikeus maahantuloon. Kuten aikaisemmin mainitsin, meidän on noudatettava yhteisön etuuskohtelua koskevaa periaatetta, jonka mukaan Euroopan unionin kansalaisille annetaan etusija Euroopan unionin ulkopuolisiin kansalaisiin nähden.

Tämän näkökohdan perusteella uskon, että voimme kehittää sellaista laillista maahanmuuttoa koskevaa politiikkaa, jonka perusteella myönnetään sininen kortti erittäin päteville työntekijöille, mutta voimme kuitenkin myöhemmin aloittaa työn muista ehdotuksista. Tiedän, että komissio esittää niitä tulevina kuukausina ja että ne koskevat vähemmän pätevien työntekijöiden työllistymismahdollisuuksia.

Tämänpäiväinen keskustelumme ei ole nähtävä laiton vaan laillista maahanmuuttoa koskevan politiikkamme valossa. Sanon tämän sen vuoksi, että jos maahanmuuttopolitiikkamme ei ole uskottava, emme voi olettaa kansalaistemme luottavan meihin, kun avaamme markkinamme lailliselle maahanmuutolle. Uskon, että nämä kaksi asiaa kulkevat käsi kädessä ja että niitä olisi käsiteltävä yhdessä, koska emme pääse muutoin eteenpäin. Laitonta maahanmuuttoa koskevan politiikan alalla on useita tekijöitä, joita meidän on vielä harkittava. Niihin sisältyy lainsäädäntö seuraamuksien määräämisestä työnantajille, jotka palkkaavat laittomasti kolmansien maiden kansalaisia tai tosiasiaa laittomia maahanmuuttajia. Meidän on tehtävä työtä tämän lain aikaansaamiseksi, jos haluamme rankaista asianmukaisesti näitä työnantajia. Se ehkäisee myös etukäteen laittomien maahanmuuttajien tulvaa.

Komissio on ilmoittanut toisestakin ehdotuksesta, jonka se aikoo esittää tulevien viikkojen aikana. Se koskee sitä, että tarkistetaan Dublinin yleissopimusta valtioiden vastuusta käsitellä niiden alueelle saapuneiden maahanmuuttajien turvapaikkahakemuksia. Odotamme innokkaasti tämän ehdotuksen esittämistä.

Lopuksi olisi pantava merkille, että jos Lissabonin sopimus olisi voimassa tänään, niin näiden ehdotusten oikeusperusta olisi ollut erilainen kuin tällä hetkellä. Lissabonin sopimus olisi tuonut uusia tuulia Euroopan unioniin, ja siten olisi voitu saada aikaan ratkaisu maahanmuuttopolitiikan alalle. Minusta Lissabonin sopimuksen vastustajilla ei ole mitään syytä olla iloisia siitä, että tämänhetkinen Euroopan maahanmuuttopolitiikka ei ole tarpeeksi tehokas.

Martine Roure (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, meidän on luotava Euroopan tasolla tehokkaat maahanmuuton alan välineet, ja maailmamme tarvitsee suojaavia menettelyitä, joilla tarjotaan varhaisessa vaiheessa apua sitä tarvitseville.

Kansainvälinen yhteisö ei ole yleisesti ja Eurooppa ei ole aivan erityisesti valmistautunut tähän asiaan huolimatta siitä, että elämme vuosisadalla, joka on globalisaation vaikutuksesta väistämättä muuttoliikkeen vuosisata. Meidän on välttämättä harkittava tätä todellisuutta kaikissa tulevaisuutta koskevissa toimissa.

Sinistä korttia koskevan kysymyksen osalta meidän on voitava ottaa vastaan työvoimamuuttajia ja samalla varmistaa, että emme ryöstä maista toimijoita, joita tarvitaan niiden kehitykselle. Tästä syystä haluamme auttaa erittäin pätevien työntekijöiden kouluttamista avainaloille heidän kotimaissaan, ja meidän on edistettävä kiertomuuttoa.

Haluan lyhyen puheeni lopuksi muistuttaa teitä siitä, että Euroopan solidaarisuus on ulotettava kehitysmaihin. Jos haluamme puhua toteutettavuudesta, eli kyvystä vastata nykyiseen rahoituskriisiin ja jos meillä on poliittista tahtoa, niin silloin löytyy myös aineellisia voimavaroja.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoiset neuvoston edustajat, kollegoideni puheenvuorot jakaantuvat selvästi kahteen leiriin. Oikeisto pelkää laajamittaista laitonta maahanmuuttoa. Luca Romagnoli ei ole enää läsnä jatkaakseen keskustelua pidemmälle. Vasemmisto on huolissaan siitä, että laittomat maahanmuuttajat eivät pysty löytämään työtä. Emme halua kumpakaan, eli toisin sanoen, emme halua laajamittaista laitonta maahanmuuttoa emmekä sellaisia laittomien maahanmuuttajien työllistämistoimia, millä heille annettaisiin laillinen asema. Haluamme sinisen kortin avulla pyrkiä siihen, että Euroopan unionin eri jäsenvaltioihin suuntautuvaa erittäin pätevien työntekijöiden maahanmuuttoa hallitaan.

Sinistä korttia ja yhdistettyä oleskelu- ja työlupaa koskevat säännökset ovat nimenomaisesti väline, joiden avulla jäsenvaltiot voivat reagoida ja tuoda erittäin päteviä työntekijöitä maahan silloin, kun ne tarvitsevat heitä. Otamme käyttöön myös yhdenmukaiset säännökset sinisen kortin myöntämiseksi sekä sen valvomiseksi kaikkialla Euroopassa. Olen tyytyväinen, että neuvosto on sisällyttänyt täytäntöönpanosääntöihin tekemäni ehdotuksen, jonka mukaan siniseen korttiin asetetaan merkintä valtiosta, joka on myöntänyt kortin ja jossa työ- ja oleskelulupa ovat voimassa. Tämä merkitsee, että Itävallassa on pian käytössä puna-valko-punainen sininen kortti ja muilla valtioilla on samanlainen ratkaisumalli.

Pidän myönteisenä myös kannustinta, jonka mukaan henkilöt voivat aloittaa työnteon toisessa jäsenvaltiossa kolmen vuoden kuluessa, jos edellytykset on täytetty ja jos työvoimaa tarvitaan. Toinen tärkeä sääntö on, että sinisen kortin voimassaolo päättyy, kun työntekijää ei enää tarvita. Tämä on selvää silloin, kun työntekijä on ollut jatkuvasti työttömänä yli kuuden kuukauden ajan. Siinä vaiheessa on selvää, että työntekijää ei enää tarvita, ja sininen kortti mitätöidään. Haluaisin ehdottaa neuvostolle, että työntekijöillä olisi työttömäksi jäädessään velvollisuus rekisteröityä kansallisten viranomaisten järjestelmään. Muussa tapauksessa ei ole mahdollista tarkistaa, milloin kuuden kuukauden ajanjakso on päättynyt.

Haluaisin lopuksi sanoa, että tämä sininen kortti on jäsenvaltioille väline, jonka ansiosta ne voivat toimia joustavasti. Se tarjoaa Euroopan unionille mahdollisuuden olla kiinnostava talouselämän sijaintipaikka ja pysyä sellaisena. Se on erittäin päteville työntekijöille kannustin muuttaa Yhdysvaltojen, Kanadan tai Australian sijasta Euroopan unioniin, ja elää ja tehdä työtä siellä ainakin tietyn aikaa. Minusta sininen kortti on myönteinen askel edellytyksiin, mahdollisuuksiin ja jäsenvaltioiden tarpeisiin perustuvan hallitun maahanmuuton alalla.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, yli vuosikymmenen ajan ei ole käyty minkäänlaista kunnollista keskustelua siitä, miten jäsenvaltiot voisivat toimia yhteistyössä, jotta ne saavat Euroopasta kiinnostavamman määrän päteviä yhteisöjemme tarvitsemille laillisille maahanmuuttajille ja luovat inhimillisemmän ympäristön niille, jotka jo asuvat keskuudessamme.

Äskettäin annettu palauttamista koskeva direktiivi, jolla, kuten tiedämme, kohdellaan monia köyhiä maahanmuuttajia rikollisten tavoin, on osoitus lähes pakkomielteisestä tavasta, jolla Eurooppa keskittyy maahanmuuttopolitiikan valvomiseen.

Pääasiallinen syy tähän on seuraava: suurin osa Euroopan unionin jäsenvaltioista ei ole vielä pystynyt soveltamaan tehokkaita maahanmuuttajien kotoutusohjelmia ja ne eivät ole onnistuneet vakuuttamaan suurelle osalle yleisöstä, että monikulttuuristen yhteisöjen väistämätön kasvu on myönteistä kehitystä, jolla edistetään taloudellista ja sosiaalista kasvua.

Tämän vuoksi meidän on oltava tyytyväisiä tänään käsittelemistämme lainsäädäntöaloitteista. Tämä on ehkä ensimmäinen vakava yritys luoda yhteinen eurooppalainen politiikka laillisesta maahanmuutosta, vaikka jotkut ehdotukset ovat epätäydellisiä ja niihin sisältyy ongelmia. Olemme pyrkineet vastaamaan niihin tarkistuksilla, jotka koskevat muun muassa – kuten monet ovat jo oikeutetusti todenneet – riskiä viedä köyhiltä valtioilta heidän pätevät työntekijänsä.

Nämä yksittäiset säännökset koskevat kuitenkin pienintä mahdollista määrää henkilöitä, joita voitaisiin kutsua etuoikeutetuiksi laillisiksi maahanmuuttajiksi. Nyt tarvitaan rohkeita lainsäädäntöaloitteita, jotta niille miljoonille henkilöille, joita taloutemme ja yhteisömme tarvitsevat, annetaan laillista työnteoa koskevat eurooppalaiset säännöt.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, monien kolmansien maiden pätevien työntekijöiden mielestä Euroopan unioni ei ole edelleenkään houkutteleva, ja ammattitaidottomia maahanmuuttajia saapuu tuhansittain. Euroopan maahanmuuttopolitiikka tarvitsee siten laajan ja yhdenmukaisen yleisen lähestymistavan rauhaan ja turvallisuuteen, Euroopan kehityspolitiikkaan sekä kotoutus- ja työllistämispolitiikkaan.

Lainsäädäntöehdotuksessa pyritään vahvistamaan yhteiset edellytykset erittäin pätevien maahanmuuttajien nopeutetulle maahanmuuttomenetelmälle. Tarvitsemme yhteisiä ja yhtenäisiä määritelmiä pääsystä 27 työmarkkinalle.

Jokainen myöntää sen, että Euroopan unioni tarvitsee mahdollisuutta käyttää kolmansista maista peräisin olevaa ammattitaitoista työvoimaa pitkällä aikavälillä, jotta sen kilpailukyky ja talouskasvu edistetään. Tarvitsemme kuitenkin ennakkoehdotuksia. Työllisyys- ja sosiaalivaliokunnan jäsenenä katson, että ensimmäisen ennakkoehdon on oltava erittäin pätevien henkilöiden yliopistokoulutuksen tai kolmen vuoden ammattikokemuksen tunnustaminen.

Kehityspolitiikalla on varmistettava kolmansista maista peräisin olevan työvoiman saatavuus. Esittelijä, jolle esitän osanottoni valitettavan tapahtuman vuoksi, korostaa, että maahanmuutto erityistä pätevyyttä vaativan työn vuoksi ei ole pitkän aikavälin ratkaisu taloudellisille ja väestörakenteellisille ongelmille, kun otetaan huomioon, että taloudellisiin syihin perustuva maahanmuutto vaikuttaa jäsenvaltioiden kansallisiin työmarkkinoihin.

Toissijaisuusperiaatetta on sovellettava siihen saakka, kunnes meillä on käytössämme yhtenäinen sosiaalijärjestelmä ja yhtenäinen työläinsäädäntö. Euroopan parlamentti suosittelee sen vuoksi, että noudatamme tiukasti yhteisön etuuskohdetta koskevaa periaatetta. Jäsenvaltioiden on määriteltävä sellaisten kolmansista maista peräisin olevien maahanmuuttajien määrä, jotka otetaan vastaan niiden kansallisen itsemääräämisoikeuden puitteissa, ja niillä on myös oltava oikeus asettaa nollakiintiö.

Sinisiä kortteja pitäisi myöntää vasta, kun edellytykset täytetään, kunkin jäsenvaltion harkinnan mukaan. Niillä tarjotaan lisäarvona mahdollisuus siirtyä muualle sen jälkeen, kun jäsenvaltiossa on oleskeltu laillisesti kahden vuoden ajan.

Karin Jöns (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, tarvitsemme yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa enemmän kuin koskaan, jotta saamme laittoman maahanmuuton kuriin, vastaamme väestörakenteen muutoksen aiheuttamiin haasteisiin, lisäämme kilpailukykyämme ja samalla varmistamme korkeatasoisen yhteiskunnallisen sopusoinnun. Parlamentti on samaa mieltä tästä asiasta. Sen vuoksi haluan kiittää jokaista neljää esittelijää tiivistä yhteistyöstään.

Yhteiseen maahanmuuttopolitiikkaan on kuuluttava ryhmäni näkökulmasta kuitenkin kaikki maahanmuuttajat, sillä muutoin se ei ole vaatimuksiemme mukainen. Tämä merkitsee, että yhdenvertaista kohtelua koskevaa periaatetta on sovellettava kaikkiin henkilöihin rajoituksetta, kun on kyse työntekijöiden oikeuksista, koulutuksen saannista ja sosiaaliturvajärjestelmiin pääsystä. Pyydän teitä tästä syystä äänestämään huomenna ryhmäni tarkistuksien puolesta. Puitedirektiiviä on sovellettava myös kausityöntekijöihin, pakolaisiin tai väliaikaisen turvapaikan hakijoihin.

Haluaisin sinistä korttia koskevassa asiassa muuttaa huomenna vastuuvaliokunnan äänestyksen tulosta, jotta Euroopan työmarkkinat avataan sellaisillekin maahanmuuttajille, joiden kotimaalla ei ole kanssamme kumppanuussopimusta. Tällaisia rajoituksia ei saa esiintyä, ja olen tyytyväinen, että komissio on tästä samaa mieltä.

Lopuksi vielä sana neuvostolle. Kun otetaan huomioon tämä tilaisuus, kehotan teitä hyväksymään kummatkin direktiivit yhdessä. Jos suhtaudumme vakavasti tasa-arvoiseen kohteluun, emme voi hyväksyä, että yhtäläistä kohtelua koskevia periaatteita sovelletaan ensiksi erittäin päteviin työntekijöihin ja vasta sen jälkeen ehkä muihin maahanmuuttajiin.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies, haluan ensiksi kiittää esittelijä Ewa Klamtia ja varjoesittelijöitä mielenkiintoisesta mietinnöstä. Pohjoismaisena sosiaalidemokraattina toivoin teidän tukeanne sille, että EU:n siniseen korttiin sovelletaan myös työehtosopimuksia. Minusta tämä on tarpeellista, mutta en ole erityisen huolissani siitä, että tätä ei ole pantu täytäntöön. Parlamentin olisi kuitenkin pitänyt toimia tässä asiassa johtoasemassa.

Myönteistä on se, että nyt on selkeästi vahvistettu rikokseksi se, että työnantajat rikkovat sääntöjä ja jättävät tarkistamatta, työllistävätkö he laittomia työntekijöitä. Sen lisäksi niiden on mahdollisesti myönnettävä

jälkikäteen korvauksia liian pienestä palkasta ja vastaavista toimista. On myös hyvä, että kolmansien maiden asukkaat voivat käydä kotimaassaan kyseisenä ajanjaksona ja sen jälkeen palata EU:hun. Tämä osoittaa, että suhtaudumme kolmansien maiden aivovientiiä koskeviin huolenaiheisiin vakavasti. Olen myös tyytyväinen päätöksestä, ja tuen sitä, että jäsenvaltioiden on otettava huomioon kansalliset ja alueelliset työmarkkinat. Tämä merkitsee, että ne, jotka oleskelevat jo jäsenvaltioissa ja joilla ei ole työtä, ovat ensimmäisenä työpaikkajonossa. Tämä on erityisen tärkeää luottokriisin jälkeisen kasvavan työttömyyden ajankohtana erityisesti siksi, että muukalaisviha uhkaa demokratiaamme monessa jäsenvaltiossa.

Roselyne Lefrançois (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää esittelijää ja varjoesittelijöitä heidän yhteistyön hengestä. Tämä direktiivi on ensimmäinen laillista maahanmuuttoa koskeva merkittävä asiakirja. Sillä pyritään edistämään niiden kolmansien maiden erittäin pätevien työntekijöiden tuloa EU:n alueelle, joista suurin osa tällä hetkellä muuttaa mieluummin Yhdysvaltoihin tai Kanadaan. Nämä työntekijät ja heidän perehensä voivat sinisen kortin ansiosta hyödyntää lukuisia oikeuksia.

On luonnollisesti vaara, että meitä syytetään valikoivaa maahanmuuttoa koskevan ajatuksen edistämisestä, mutta haluaisin muistuttaa, että neuvosto vastustaa järjestelmällisesti laaja-alaista direktiiviä, jota sovelletaan kaikkiin työvoimamuuttajiin. Tämän vuoksi komissiolla ei ollut mitään muuta vaihtoehtoa siirtyä eteenpäin maahanmuuton alalla kuin aloittaa erittäin pätevistä työntekijöistä. Se tiesi, että heistä olisi helpompi saada aikaan jäsenvaltioiden sopimus. Olen tietenkin pahoillani tästä alakohtaisesta lähestymistavasta, mutta Euroopan parlamentin sosialistiryhmä on jo niin kauan sanoutunut irti yksinomaan rajoittavasta eurooppalaisesta maahanmuuttopolitiikasta ja pyytänyt luomaan kunnollisen laillista maahanmuuttoa koskevan politiikan, että minusta on tärkeää vahvistaa tämä ensimmäinen askel.

Emme saa unohtaa, että tällä hetkellä laaditaan asiakirjoja esimerkiksi kausityöntekijöitä ja harjoittelijoita varten.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, lopultakin on otettu tärkeä askel eteenpäin. Eurooppa on samaa mieltä edellytyksistä joita sovelletaan yhtenäiseen järjestelmään erityisen pätevien henkilöiden työhön ottamiseksi. Tämä on kortin tarjoama lisäarvo. Tämä askel on tarpeellinen, vaikka se on minun mielestäni vasta ensimmäinen askel. Sen jälkeen, kun meillä on jotain kokemusta sinisestä kortista, meidän on tarkasteltava seuraavia vaiheita ensi vaalikaudella.

Emme saa unohtaa, että elämme myrskyisiä aikoja. Saattaa hyvinkin olla, että lyhyellä aikavälillä irtisanotaan työntekijöitä rahoituskriisin vuoksi. Sen vuoksi on tärkeää, että tähän Ewa Klamtin mietinnössä käsiteltyyn sinisen kortin järjestelmään jää tilaa jäsenvaltioiden omalle politiikalle. Jäsenvaltioiden on itse voitava päättää, kuinka monta erittäin pätevää maahanmuuttajaa tarvitaan ja voidaan ottaa töihin ilman, että herkille aloille, kuten terveydenhuollolle, aiheutetaan kolmansissa maissa aivovuotoa. Meidän olisi kuitenkin katsottava eteenpäin. Eurooppa tarvitsee kipeästi maahanmuuttajia, joilla on kunnollinen ammattitaito. Sen vuoksi paras ratkaisu on mahdollisimman yksinkertainen sinistä korttia koskeva järjestelmä, jolla houkutellaan erittäin ammattitaitoisia henkilöitä. Luulen, että tämä ratkaisu sisältyy nykyiseen ehdotukseen osaksi Euroopan parlamentin sosialistiryhmän tekemien tarkistusten ansiosta. Laillisesti EU:ssa oleskeleville henkilöille on myös tärkeää, että heidän ei tarvitse palata kotimaahansa hakemaan sinistä korttia EU:n jäsenvaltioon, jos he täyttävät muut edellytykset.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni tarvitsee seuraavan 20 vuoden aikana enemmän erittäin päteviä työntekijöitä kolmansista valtioista. Muut valtiot ovat käyttäneet suhteettomasti hyväkseen tämän alan mahdollisuuksia jo vuosien ajan. EU:n esittämät säännökset ovat tasapainoisia ja niillä pyritään estämään aivovuoto kolmansista maista. Jäsenvaltiot määrittelevät vaatimukset asianmukaisena ajankohtana. Tämä kaikki kuulostaa erittäin järkevältä, mutta toisaalta meitä uhkaa lama rahoitus- ja talouskriisin vuoksi.

Työttömyys lisääntyy kaikkialla Euroopassa ja jotkut jäsenvaltiot haluavat jo rajoittaa edelleen työntekijöiden vapaata liikkuvuutta Euroopan unionissa. Eikö tässä tilanteessa, jossa meidän on muutettava teollisuuspolitiikkaamme ympäristönäkökohtien vuoksi, olisi järkevämpää sijoittaa useampiin ja parempiin ohjelmiin, joilla koulutetaan sellaisia erittäin päteviä työntekijöitä, joilla on merkittävää potentiaalia innovoinnin alalla? Meidän on keskitettävä kaikki ponnistelumme tähän asiaan sen sijaan, että viemme parhaat työntekijät kolmansista maista. Se ei riitä yksin turvaamaan tulevaisuuttamme pitkällä aikavälillä.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, me kaikki muistamme työleirit, jotka avattiin vuonna 2006 useassa Euroopan unionin jäsenvaltiossa. Laittomat maahanmuuttajat työskentelivät näissä leireissä yhdessä Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisten kanssa.

Tämä tilanne vei eteenpäin työtämme maahanmuuttopaketista, josta keskustelemme tänään. Minusta vaikuttaa, että siirrymme oikeaan suuntaan. Ehdotuksella mahdollistetaan inhimillisemmät työolot ja sillä yksinkertaistetaan laillisten maahanmuuttajien työllisyyttä ja asumista koskevia säännöksiä. Haluaisin puolalaisena naisena korostaa solidaarisuuttamme Euroopan unionin alueella laillisesti asuville kolmansien maiden kansalaisille. Emme saa syrjiä heitä.

En usko myöskään, että sininen kortti uhkaa uusien jäsenvaltioiden kansalaisten taloudellisia etuja tai aiheuttaa niille kilpailua. Tosiasia on, että suurin osa Euroopan työmarkkinoista on nyt meille avoin, mikä on hyvin tiedossa, ja siirtymäajat päättyvät ennen kuin sininen kortti tulee voimaan.

Laima Liucija Andrikienė (PPE-DE). – (LT) Arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, koko maailmasta on tulossa avoimempi, ei ainoastaan Euroopasta. Tämä on mahdollista tekniikan ja globalisaation vuoksi, ja tämän tosiasian torjuminen on haitallista.

Kiitän Ranskaa, joka puheenjohtajakaudellaan teki monia tärkeitä aloitteita, joista me keskustelemme tänään.

Euroopan unionin etu on selkeä: tarvitsemme työntekijöitä ja erittäin päteviä ammattityöntekijöitä, koska omat kansalaisemme käyttävät oikeuttaan lähteä, elää ja työskennellä parempana pitämässään toisessa paikassa.

Laillinen maahanmuutto EU:hun on täysin hyväksyttävä ratkaisu tähän ongelmaan. Se on myös vastauksemme globalisaation haasteisiin ja EU:n tavoitteeseen tulla entistä kilpailukykyisemmäksi.

Olen samaa mieltä siitä, että ehdotuksia on sovittava yhteen toistensa ja muiden säädöksien kanssa. Ei ole epäilystäkään siitä, että meidän oli ratkaistava nämä ongelmat. Kiitän jälleen kerran kumpaakin esittelijää ja puheenjohtajavaltiota.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Päätöslauselmaluonnos, jonka tavoite on ottaa käyttöön sininen kortti erittäin päteville maahanmuuttajille, on tarkoitettu houkuttelemaan erittäin pätevää ammatillista työvoimaa Euroopan unionin ulkopuolelta sekä tarjoamaan näille maahanmuuttajille mahdollisuuden oleskella ja työskennellä laillisesti Euroopan unionissa. Tämä aloite on hyödyllinen tilanteessa, jossa on odotettavissa, että seuraavan 20 vuoden aikana mahdollisesti 20 miljoonaa työpaikkaa jää täyttämättä.

Haluaisin kuitenkin muistuttaa teitä siitä, että Romanian ja Bulgarian kansalaisiin sovelletaan edelleen rajoituksia työmarkkinoilla. Lisäksi on huolenaiheita, että eräät valtiot aikovat jakaa siirtymäkautta vielä kolmella vuodella. Näiden näkökohtien vuoksi on erittäin tärkeää, että emme lisää Euroopan kansalaisiin kohdistuvaa syrjintää.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Arvoisa puhemies, väestörakenteen muutokset Euroopan unionissa ja ikääntyvä väestö ovat seikkoja, joiden vuoksi tarvitaan ammattitaitoisia työntekijöitä Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkopuolelta. Taloudellisista syistä tapahtuva maahanmuutto on haaste, johon Euroopan unionin on vastattava nopeasti globalisoituvassa maailmassa. Jäsenvaltioiden olisi mielestäni kehitettävä yhtenäinen ja johdonmukainen lähestymistapa eurooppalaiseen maahanmuuttopolitiikkaan.

Teknillistieteellisillä ja tietoteknisillä aloilla on kiinnitettävä erityistä huomiota kehitykseen ja työllisyyteen. Yhteisön säännöksiä käyttöönotto on tarpeellista, jos aiomme rajoittaa laitonta maahanmuuttoa. Olen samaa mieltä esittelijän ja valmistelijan Masielin kanssa siitä, että Euroopan sinistä korttia koskevan järjestelmän käyttöönottoa on tuettava. Tämä kortti myönnetään päteville työntekijöille ja sillä pyritään helpottamaan kolmansista maista peräisin olevien pätevien henkilöiden työllistämistä.

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). – (CS) Kolmansista maista peräisin olevien henkilöiden liikkuvuus Euroopan unionin jäsenvaltioiden alueella on merkittävä haaste Euroopalle globalisoituvassa maailmassa, jota hallitsee kova taloudellinen kilpailu. Otamme käyttöön yhteisiä eurooppalaisia säännöksiä, joiden perusteella voidaan hallita Eurooppaan suuntautuvia maahanmuuttovirtoja ja rajoittaa laitonta maahanmuuttoa. Komission ehdotusta, jolla nopeutetaan työntekijöiden vastaanottomenettelyä ja jolla tarjotaan heille paremmat asumisolot, on pidettävä myönteisenä. Sillä lisätään EU:n mahdollisuuksia houkutella erittäin päteviä työntekijöitä kolmansista maista. Ratkaiseva tekijä ei ole ainoastaan työntekijöiden nopea vastaanottomenettely, johon ei sisälly hallinnollisia esteitä, vaan yhteiset ja yhtenäiset edellytykset päästä jokaiselle 27 eri työmarkkinalle. Kummankin mietinnön käsittelyssä on mainittava, että EU:ssa esiintyy vieläkin esteitä uusien jäsenvaltioiden kansalaisten työllistymiselle.

Toomas Savi (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, kehitysmaat arvostavat paljon Euroopan unionin sinistä korttia koskevaa aloitetta. Koska EU:n sinisen kortin antavat jäsenvaltiot, voidaan olettaa, että jäsenvaltiot

katsovat aivan liian usein työmarkkinoita tarkastellessaan, että kyseisessä tilanteessa ei ole mahdollista käyttää ulkomaista työvoimaa tai että jäsenvaltioiden julkinen politiikka estää EU:n sinistä korttia koskevan politiikan täytäntöönpanon. Pelkään, että jotkut jäsenvaltiot heikentävät EU:n sinisen kortin käyttötarkeitua.

EU:n sinistä korttia ei ole luotu ainoastaan jäsenvaltioiden työvoimatarpeisiin vaan myös "aivojen muuttokierron" aloittamiseksi. Tämä tukee tavallaan EU:n kehitysyhteistyöpolitiikkaa, koska sinisen kortin työntekijät palaavat lopulta kotimaihinsa, ja heillä on välttämätöntä kokemusta niiden kehitykselle.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Minusta on äärimmäisen tärkeää, että Euroopan unionista saadaan erittäin päteville työntekijöille kiinnostavampi etenkin, kun otetaan huomioon, että suurin osa nykyisistä maahanmuuttajista ei ole ammattitaitoisia. Näiden työntekijöiden on voitava nauttia suotuisista oloista, yhdenmukaistetusta järjestelmästä maahanmuuton sääntelemiseksi, vapaudesta liikkua valtiosta toiseen ja heidän pätevyystasoaan vastaavasta palkasta.

Euroopan sininen kortti on nähtävä myös keinona torjua laitonta maahanmuuttoa ja osana maahanmuutto- ja turvapaikkasopimusta. Se on myös keino ratkaista ongelma Euroopan unionia tulevana vuosikymmeninä uhkaavasta työvoimapulasta.

Haluaisin keskittyä siihen seikkaan, että uusien jäsenvaltioiden kansalaiset eivät saa olla kolmansien maiden kansalaisia heikommassa asemassa. Ei ole hyväksyttävää, että jotkut valtiot pitävät työmarkkinansa suljettuna uusien jäsenvaltioiden kansalaisilta, mutta toisaalta tarjoavat suurta pätevyyttä vaativia työpaikkoja EU:n jäsenvaltioiden ulkopuolelta tuleville työntekijöille.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Väestörakenteen ongelmat ja Euroopan väestön ikääntyminen eivät ole ainoita syitä siihen, miksi sininen kortti pitäisi ottaa käyttöön EU:n valvomana välineenä. EU:n laajentuminen johti siihen, että hyvin monet asiantuntijat siirtyivät pois uusista jäsenvaltioista. Pätevien työntekijöiden siirtyminen muualle on tällä hetkellä työnantajien suurin ongelma, ja se vaikeuttaa investointeja ja siten rajoittaa talouskehitystä.

Jos yritykset eivät löydä päteviä työntekijöitä kotimaan markkinoilleen, ne jäävät Kiinan kilpailun varjoon. Puolalaiset työnantajat haluavat, että työmarkkinat avataan laajemmin. He haluavat palkata työntekijöitä Ukrainan ja Valko-Venäjän kaltaisista valtioista. Samaan aikaan olisi muistettava, että kaikkien etujen on oltava johdonmukaisia EU:n sisällä. Meidän on muistettava, että jotkut sinisen kortin järjestelmän perusteella maahan saapuvat henkilöt palaavat kotimaahansa ja vievät siten mukanaan EU:ssa saatua kokemusta. Meidän on tehtävä samanaikaisesti työtä, jotta vahvistamme jäsenvaltioidemme työmarkkinoiden tarvitsevien asiantuntijoiden koulutusta ja jatkuvan kehittämisen järjestelmiä.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiinnittää huomiota kahteen vaaraan, jotka ovat nousseet esiin keskustelussa ja ehdotetuissa säännöksissä.

Ensimmäinen on täällä työelämään osallistuvien kolmansien maiden kansalaisille asetetut liialliset vaatimukset. Vaatimus vähintään kahdesta viisi vuotta kestäneestä ammattikokemuksesta johtotehtävässä on mielestäni aivan liian korkea. Sairaanhoidajan tai tietotekniikan asiantuntijan osalta tällaista kokemusta ei tarvita siihen, että he voivat toimia hyödyllisessä tehtävässä yrityksissämme.

Toinen vaara on pyrkimys yhtenäisen vähimmäisverokannan asettamisesta työntekijöille. Tällä säännöksellä tuhotaan varmasti peruseriaate, jota olisi sovellettava, eli kyse on sama palkka samasta työstä -periaatteesta. Säännös voisi johtaa siihen, että EU:hun saapuva henkilö voisi ansaita enemmän kuin täällä jo työskentelevä henkilö.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, tämä antoisia keskustelu osoittaa, kuinka laadukkaat mietinnöt ovat. Haluaisin vielä kerran kiittää esittelijöitä ja lausuntojen valmistelijoita, Jan Tadeusz Masielia, Rumiana Jelevaa ja Marie Panayotopoulosia, ja todeta, että keskustelumme on todella osoittanut, että tämä on merkittävä askel eteenpäin kohti laillista maahanmuuttoa koskevaa sopimusta. Neljä vuotta sitten kukaan ei halunnut kuulla yhteisön välineistä. Tiedämme, että voimme edetä pidemmälle muutaman vuoden kuluttua.

Kiitan myös komissiota ja komission jäsentä Barrot'ta, joka käynnisti tämän keskustelun ja varmisti, että tavoitteemme tällä alalla edistyivät nopeasti. Myös kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta toimi hyvin. Gérard Deprez löysi oikeat sanat, tasapainon ja järjen äänen; hän tukee avointa Eurooppaa, ja olen siitä iloinen. Martine Roure haluaa myös pääasiallisesti, että Eurooppa on valmis muuttoliikkeen vuosisadalle. Yritämme saada tämän aikaan. Kuten Roselyne Lefrançois huomautti, nämä asiakirjat eivät ole loppu vaan alku, ja niissä on tilaa kiertomuutolle.

Yhteisön etuuskohtelua koskevasta kysymyksestä, jonka nostivat esiin erityisesti Genowefa Grabowska, Kinga Gál, Claudio Fava ja Giusto Catania, haluaisin huomauttaa, että sinistä korttia ei sovelleta ennen vuotta 2011. Liittymissopimuksissa sovitut siirtymäkauden toimenpiteet päättyvät siihen mennessä. Lisäksi sillä tarjotaan asema, joka ei vastaa EU:n kansalaisen asemaa. Me olemme valmiit sisällyttämään ja haluamme sisällyttää asiakirjaan yhteisön etuuskohtelua koskevan periaatteen, joka on vahvistettu liittymissopimuksissa.

Monista aivovuota koskevista kommenteista, joita esittivät erityisesti Wolfgang Kreissl-Dörfler, Mario Borghezio, Danutė Budreikaitė, Javier Moreno Sánchez, Jean Lambert ja Martine Roure, haluaisin sanoa, että luulen, että Euroopan parlamentti on ilmaissut oikeutetun huolensa siitä, että siniseen korttiin sisältyvät takeet aivovuodon muuttamisesta aivotuonniksi. Minusta vaikuttaa sille, että se voidaan toteuttaa kolmella tavalla.

Ensiksi direktiivi ei ole millään tavalla etusijainen niihin eurooppalaisiin sopimuksiin tai tiettyjen jäsenvaltioiden ja alkuperävaltioiden välisiin sopimuksiin nähden, joihin sisältyy luetteloita ammateista, jotka on jätettävä sopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Tarkoitus on varmistaa eettinen rekrytointi työvoimapulasta kärsiville aloille. Toiseksi jäsenvaltioille on tarjottava mahdollisuus tapauskohtaiseen harkintaan: niiden on voitava hylätä sinistä korttia koskeva hakemus eettisen rekrytoinnin varmistamiseksi. Kolmanneksi direktiivillä on voitava edistää erittäin pätevien työntekijöiden kiertomuuttoa ja luonnollisesti korostaa, kuten on jo todettu, koulutusta koskevia vaatimuksia alkuperävaltiossa.

Toisaalta, jos alkuperävaltion kanssa ei ole sopimusta, ei vaikuta tarpeelliselta estää järjestelmällisesti sinisten korttien myöntämistä. Luulen komission jäsenen Barrot'n tavoin, että tämä aiheuttaisi syrjintää ja siirtäisi hakemukset kansallisiin järjestelmiin, joten sen vuoksi olisi parempi neuvotella tapauskohtaisesti.

Erittäin pätevien työntekijöiden ja ammattitaidottomien työntekijöiden välisestä erosta, jonka mainitsivat erityisesti Simon Busuttil ja Roselyne Lefrançois sekä Jean Lambert, toteaisin, että meidän on edettävä vaiheittain. Tällä hetkellä meillä ei ole valitettavasti yksimielisyyttä siitä, että laillinen maahanmuutto voidaan järjestää yhteisön tasolla työmarkkinoiden kaikilla osa-alueilla. Pääsemme kuitenkin tästä huolimatta eteenpäin, koska Euroopan unionissa on yhtäläiset oikeudet kaikille kolmansien maiden työntekijöille, ja meidän on aloitettava erittäin pätevistä työntekijöistä, kausityöntekijöistä, lähetetyistä työntekijöistä ja harjoittelijoista. Voimme päästä Tukholman ohjelman ansiosta eteenpäin.

Toisin mitä Hélène Flautre ja eräät muut esittivät, sinisen kortin vahvistamiin oikeuksiin ei sisälly minkäänlaisia yhdistymisvapaudelle tai työntekoon liittyville oikeuksille asetettuja rajoituksia, vaan aivan päinvastoin: tämä sininen kortti on ainoa väline, jolla maahanmuuttajat voivat käyttää liikkumisoikeuttaan pätevää ammattityön tekemiseksi Euroopan unionissa. Tämä ei ole mahdollista tällä hetkellä kansallisissa järjestelmissä. Tämä on asiakirjan merkittävä etu.

Vastaan myös Hubert Pirkerille ajanjaksosta, jonka jälkeen nämä etuudet lakkaavat työttömyyden vuoksi – on totta, että tällainen kolmen kuukauden ajanjakso on olemassa – että Euroopan unionin puheenjohtajavaltio olisi halunnut tästä ajanjaksosta pidemmän, mitä ehdotettiin, mutta tällä alalla ei päästy yksimielisyyteen. Eräät jäsenvaltiot halusivat jopa, ettei olisi minkäänlaista ajanjaksoa, ja tämä ei ollut selvästikään puheenjohtajavaltion toive.

Vastaan lopuksi Claudio Favalle, että neuvoston asiakirjan johdanto-osan 16 kappaleeseen sisältyy periaate siitä, että kolmansien maiden työntekijöillä ja yhteisön kansalaisilla on sama palkka samasta työstä. Tämä pannaan täytäntöön kyseisen asiakirjan 15 artiklan 1 kohdassa.

Jacques Barrot, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, aion pelkästään täydentää Jean-Pierre Jouyet'n kommentteja, joissa kuvataan hyvin asianmukaisesti mielenkiintoamme työtänne kohtaan. Haluaisin kiittää kaikkia puheenvuoron esittäneitä sekä kaikkia esittelijöitä, jotka ovat tehneet hyvää työtä.

Haluaisin todeta jälleen kerran, että direktiiviluonnoksessa kunnioitetaan täysin yhteisön etuuskohtelua. Tämä yhteisön etuuskohtelu on kirjattu Euroopan unionin liittymissopimuksiin, ja perustamissopimuksissa todetaan, että jos jäsenvaltio soveltaa väliaikaisia rajoituksia niiden työntekijöiden liikkuvuudelle, jotka ovat toisen jäsenvaltion kansalaisia, sen on varmistettava, että kyseiset toisen jäsenvaltion kansalaiset ovat etusijalla kolmansien maiden kansalaisiin nähden. Sanon tämän uusien jäsenvaltioiden jäsenille, koska tätä on korostettava.

Seuraavaksi minun on vastattava niille, jotka ovat huolestuneita aivovuotoa koskevista riskeistä. Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että ehdotuksessa suositellaan eettistä rekrytointia koskevaa lauseketta, jotta rajoitetaan ja jopa kielletään jäsenvaltioiden mahdollisesti harjoittamat aktiiviset mainostamistoimet sellaisissa kehitysmaissa, joissa on jo merkittävästi aivovuotoa.

Tämän ehdotuksen mukaan jäsenvaltion on myös mahdollista hylätä sinistä korttia koskevat hakemukset eettistä rekrytointia koskevien näkökohtien perusteella. Käytössämme on toimia, joiden tarkoituksena on helpottaa kiertomuuttoa, ja jäsenvaltioita velvoitetaan antamaan komissiolle vuosittaiset tilastot direktiivin soveltamisesta, jotta komissio voi valvoa tämän lainsäädännön vaikutusta.

On totta, että meidän on vältettävä aktiivista rekrytointia valtioissa, jotka kärsivät akuutista työvoimapuolasta – erityisesti Afrikassa terveydenhuollon alalla – ja tähän löydetään ratkaisu kehitettäessä kumppanuuksia alkuperävaltioiden kanssa.

Kolmanneksi haluaisin luonnollisesti todeta, että tätä asiakirjaa seuraavat muut komission ehdotukset. Esitän ensi vuoden maaliskuussa asiakirjan, joka koskee kausityöntekijöiden, palkallisten harjoittelijoiden ja monikansallisissa ryhmittymissä olevien työntekijöiden, joita voidaan siirtää muualle, laillista maahanmuuttoa. Tässäkin yhteydessä, kuten Roselyne Lefrançois totesi, kyse on alusta, ja meidän on jatkettava toimia saadaksemme aikaan täydelliset lainsäädäntöpuutteet lailliselle maahanmuutolle.

Toistan, mitä ministeri Jouyet totesi asianmukaisesti, eli että on olemassa erittäin selvä toive kohdella kaikkia näitä Euroopan unioniin tulevia maahanmuuttajia ja uusia tulokkaita yhtäläisten oikeuksien mukaisesti. Tämä kuvaa jälleen kerran yhteisömme toimintaperiaatteita.

Olen joka tapauksessa pannut merkille useat kommenttinne ja huomautuksenne. Käymme seuraavien kuukausien ajan täydentäviä keskusteluja näistä maahanmuuttokysymyksistä. Olen sitä mieltä, että meidän on totuttava käsittelemään niitä kiihottomasti. Niitä on käsiteltävä objektiivisesti ja erittäin oikeudenmukaisesti, ja on tunnustettava, että tarvitsemme maahanmuuttoa, mutta sellaista maahanmuuttoa, joka perustuu luotettaviin ja kaikille oikeudenmukaisiin lainsäädännöllisiin puitteisiin.

Manfred Weber, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin ensiksi sanoa, että olen iloinen voidessani välittää Ewa Klamtille terveisenne ja myötätunnon osoituksenne. Haluaisin myös kiittää keskustelusta ja tuoda esiin kolme seikkaa.

Ensiksi haluaisin torjua kansallismieliset puheet, joita olemme kuulleet tänään joissakin tapauksissa. Ne eivät ehdottomasti edusta parlamentin enemmistön kantaa, ja ne olisi hylättävä suoraan.

Toiseksi haluaisin luonnollisesti viitata laillista maahanmuuttoa koskevaan kysymykseen. Tarvitsemme sitä sen varmistamiseksi, että kansallisten talouksiemme innovatiivinen kyky säilyy ja että laitonta maahanmuuttoa torjutaan. Nämä ovat saman kolikon kaksi eri puolta. Euroopan kansalaiset edellyttävät, että suhtaudumme avoimesti maahanmuuttoon, joka on hyödyllistä ja lainmukaista ja että torjumme laitonta maahanmuuttoa.

Kolmanneksi – tämä on ehkä odotettavissa, kun on kyse sinisestä kortista – haluaisin myös sanoa, että tämä on myönteinen ensimmäinen askel sille, että välitämme yhteisen kuvan koko maailmalle. Meidän pitäisi tästä syystä ottaa tämä askel yhdessä, jotta voimme siirtyä eteenpäin tällä tiellä. Meidän olisi äänestettävä huomenna tämän lainsäädännön puolesta.

Patrick Gaubert, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen kuullut useita seikkoja... Käsittelen aluksi keskustelua. Keskustelu oli erittäin mielenkiintoinen. En lainaa ketään, mutta haluaisin todeta, että Euroopan kansallispuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmällä ei ole tarvetta oppituntiin ihmisoikeuksista. PPE-DE-ryhmä on tyytyväinen, että Eurooppa voi päästä sopimukseen yhteisestä välineestä, jolla hallitaan muuttovirtoja, ja se on tyytyväinen, että Eurooppa ei käperry itseensä.

Meillä on maahanmuuttopolitiikka, joka on samanaikaisesti inhimillinen ja tiukka. Se on inhimillinen, koska sillä torjutaan maassamme asuvien laittomien maahanmuuttajien häpeälliset elinolot. Teemme kaikkemme, jotta naiset ja miehet eivät nousisi veneisiin ja vaarantaisi henkeään. Se on tiukka, koska sillä tuomitaan ihmiskauppiat ja epärehelliset johtajat.

Sinisestä kortista ja oleskelulupaa koskevasta yhden hakemuksen menettelystä sanoisin Giusto Catanialle, että tarvitsemme parhaita työntekijöitä ja muita henkilöitä maihimme. Koska käsittelemme tätä asiaa, laillisten maahanmuuttajien oikeudet ovat täysin samat kuin yhteisön kansalaisten oikeudet.

Euroopalla ei ole maahanmuuttopolitiikkansa vuoksi mitään tarvetta osoittaa olevansa muiden kunnioituksen arvoinen. Eurooppa ei pidä maahanmuuttajiaan roistoina tai rikollisina eikä uhkana turvallisuudelleen tai työvoimalleen. Kyseessä ovat lihaa ja verta olevat miehet, naiset ja lapset, jotka etsivät parempaa elämää alueellamme, koska heillä ei ole mitään.

Yhteinen tavoitteemme on auttaa ja tukea heitä, vaikka tämä merkitsisi sitä, että heitä kannustetaan pysymään omassa maassaan. Maahanmuuttopolitiikkamme on arvokasta, avointa ja ehkä turvallisuustietoista, mutta voimme maahanmuuttajien ja itsemme puolesta olla ylpeitä tästä politiikasta. Voimme olla ylpeitä huomenna, kun äänestämme näistä kahdesta Euroopan maahanmuuttopolitiikkaa koskevasta mietinnöstä.

Puhemies. – (EN) Haluaisin välittää henkilökohtaisen osanottoni Ewa Klamtille hänen isänsä viimeviikkoisen poismenon vuoksi. Näin hänet pikaisesti sen jälkeen, kun hän sai asiasta tiedon, joten osoitan hänelle myötätuntoni.

Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 20. lokakuuta.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjallinen. – (RO) Ensinnäkin pidän myönteisenä komission aloitetta ja esittelijän kantaa, koska olen sitä mieltä, että erittäin pätevien työntekijöiden maahanmuuttoa koskevassa asiassa on saavutettu huomattavaa edistystä. Tämä on tärkeää, jotta Lissabonin tavoitteet saavutetaan.

Uskon kuitenkin, että EU:n on oltava kiinnostava kolmansien maiden erittäin pätevien henkilöiden lisäksi myös nuorten eurooppalaisten näkökulmasta. Koska EU:n kilpailukyky on vaakalaudalla, emme halua, että aivovienti suuntautuu EU:n sijasta Yhdysvaltoihin tai Kanadaan. Sen vuoksi tätä aloitetta on vahvistettava toimintalinjoilla, joilla kannustetaan nuoria eurooppalaisia.

Meidän on pantava tämä menettely toimeen erityisen huolellisesti ja vastuullisesti sekä otettava huomioon maahanmuuttajien lähtövaltioiden tiettyjen alojen inhimillisten voimavarojen tilanne, jotta emme huononna edelleen henkilöstön puutetta erityisesti koulutuksen ja terveydenhuollon alalla.

Lopuksi kannatan Ewa Klamtin kantaa yhteisön etuuskohtelun soveltamisesta rekrytointimenettelyn aikana sekä ajatusta asettaa etusijalle uusien jäsenvaltioiden kansalaiset, joihin sovelletaan edelleen työmarkkinoille pääsyä koskevia rajoituksia. Jos nämä rajoitukset säilytetään ennallaan, etusijan antaminen on minusta vähimmäisedellytys sen varmistamiseksi, että näiden valtioiden kansalaiset eivät tunne itseään toisen luokan EU:n kansalaisiksi.

Corina Creţu (PSE), kirjallinen. – (RO) Haluaisin kiinnittää huomionne tiettyihin säännöksiin, joilla voi olla syrjivä vaikutus. Sen vuoksi pyydän teitä harkitsemaan sitä, että EU:n uusien jäsenvaltioiden kansalaiset olisivat etusijalla EU:n työmarkkinoille pääsyssä ulkopuolisista valtioista peräisin oleviin maahanmuuttajiin nähden.

Sinistä korttia koskeva aloite on hyödyllinen, koska sillä osittain ratkaistaan erittäin pätevien työntekijöiden puutetta koskeva ongelma, ja sillä voi olla merkittävä tehtävä laittoman maahanmuuton vähentämisessä. On kuitenkin myös säännöksiä, joilla äskettäin Euroopan unioniin liittyneiden valtioiden kansalaiset asetetaan epäedulliseen asemaan. Romanianlaisilta rajoitetaan pääsy useimman EU:n valtion työmarkkinoille joko kokonaan tai tiettyjen alojen osalta. Minusta tässä tilanteessa on tarpeen velvoittaa jäsenvaltioita hylkäämään sinistä korttia koskevat hakemukset niillä aloilla, joilla äskettäin EU:hun liittyneiden valtioiden työntekijöihin sovelletaan nykyisten siirtymäkautta koskevien säännösten perusteella rajoituksia. EU:n valtioiden asukkailla on annettava etusija EU:n ulkopuolelta tuleviin nähden, vaikka valtio olisikin liittynyt unioniin vasta äskettäin.

Minun on myös varoitettava kehitysmaiden aivovuotoa koskevasta ongelmasta. Se vaikuttaa näiden valtioiden keskeisiin aloihin, kuten terveydenhuoltoon, opetukseen ja tutkimukseen, sekä saa aikaan käänteisen vaikutuksen, millä on monimutkaisia seurauksia kansainvälisellä tasolla.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) ”Kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksien korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten” EU:ssa (sininen kortti) ja ”oleskelua ja työskentelyä koskevan yhden hakemuksen menettelyn” osalta me katsomme muiden huolestuttavien näkökohtien ohella, että näitä aloitteita on tarkasteltava osana EU:n yleistä maahanmuuttopolitiikkaa.

Toisin sanoen, ne ovat järkeviä ja niiden soveltamisala on selkeä ainoastaan, kun ne yhdistetään tämän politiikan muihin pilareihin – mikä vahvistettiin Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa – maahanmuuttajien kriminalisointiin, pidätyskeskuksiin, palauttamista koskevaan direktiivin, raja-valvontaan, Frontexin luomiseen, yhteistyösopimuksien lausekkeisiin perustuviin takaisinottosopimuksiin.

Tällä sinisellä kortilla pyritään vastaamaan Lissabonin strategian uusliberalistisiin tavoitteisiin – koska sillä aiheutetaan maahanmuuttajien välistä syrjintää – ja EU:n työvoimatarpeisiin (jotka on asetettu kiintiöittäin),

joten maahanmuuttajat pelkistetään pelkäksi ”työvoimaksi”. Näin edistetään kolmansien maiden inhimillisten voimavarojen ja erityisesti niiden pätevimpien työntekijöiden ryöstöä. EU:ssa sovelletaan siten myös vaarallisia keskitettyjä järjestelmiä maahanmuuttajia koskevien tietojen varastoinniseksi ja keräämiseksi.

Toisin sanoen, sininen kortti ja yhden hakemuksen menettely muodostavat yhden pilarin EU:n epäinhimillisessä maahanmuuttopolitiikassa, jolla kriminalisoidaan, karkotetaan, hyväksikäytetään ja hylätään maahanmuuttajia.

Magda Kósáné Kovács (PSE), kirjallinen. – (HU) Maahanmuutto on ollut kauan yksi keskeisimmistä taloudellisista ja yhteiskunnallisista kysymyksistä Euroopan unionissa. Kaikki ovat ikääntyvässä Euroopassa samaa mieltä tarpeesta vahvistaa työvoimaa, jotta kilpailukykyämme säilytetään ja sitä parannetaan.

Maahanmuuton yhteinen edistäminen edellyttää EU:n sääntelyn lisäksi tasapuolista strategiaa, jossa otetaan huomioon yhtä paljon kestävä kehitys kuin sosiaalinen tasapaino.

Ewa Klamtin mietintöä Euroopan sinisestä kortista on kiitettävä koska sen mukaan kolmansista maista peräisin oleville erittäin päteville työntekijöille on oltava paremmat työehdot ja siinä otetaan huomioon perhettä koskevat olosuhteet sekä mahdollinen väliaikainen palaaminen kotimaahan. Olen erityisen iloinen siitä, että käsittelemme tätä asiaa yhdessä Patrick Gaubert’n oleskelu- ja työlupaa koskevan yhden hakemuksen menettelyä koskevan mietinnön kanssa, jotta voimme välttää sellaisen kuvan syntymisen, että avaamme Euroopan ovet pelkästään erittäin päteville työntekijöille.

EU:n sisäisen sosiaalisen tasapainon vuoksi meidän on pohdittava, missä määrin nykyinen rahoitus- ja talouskriisi vaikuttaa Euroopan etuihin. Työttömyyden kasvu aiheuttaa itsessään yhteiskunnallisia jännitteitä, joten meidän on pyrittävä edelleen ehkäisemään sitä, että aiheutamme maahanmuuton vuoksi enemmän etnisiä ja rodullisia jännitteitä kotivaltioissa. Tämä voi äärioikeiston kasvun edistämisen lisäksi aiheuttaa pitkällä aikavälillä vihamielisyyttä EU:ta kohtaan huolimatta siitä, että Euroopan unionilla on kriisissä vain vakautustehtävä.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Sinisen kortin käyttöönotto on edistysaskel kolmansien maiden erittäin pätevien työntekijöiden taloudellisista syistä tapahtuvalle maahanmuutolle, ja EU tarvitsee sitä, koska sillä on pula erittäin pätevistä työntekijöistä tietyillä aloilla.

Sininen kortti voi olla kuitenkin askel taaksepäin, jos jäsenvaltiot eivät hylkää toimiaan poikkeuksien soveltamisesta niillä työmarkkinoiden aloilla, joille uusien jäsenvaltioiden työntekijät eivät pääse liittymissopimuksiin sisältyvien siirtymäkauden sääntöjen vuoksi.

Muistutan teitä siitä, että Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti ovat jo ilmaisseet halunsa säilyttää Romaniaan ja Bulgariaan sovellettavat työmarkkinarajoitukset vielä kolme vuotta.

Haluaisin korostaa, että sinistä korttia koskevan direktiivin menettelyjen soveltaminen olisi epäedullista Euroopan kansalaisille kolmansien maiden kansalaisiin verrattuna. Vaikka tässä direktiivissä viitataan yhteisön etuuskohdeltua koskevaan periaatteeseen, on selvää, että tätä ei voida soveltaa niihin Euroopan kansalaisiin, joille on määrätty rajoituksia Euroopan työmarkkinoiden tietyillä aloilla.

Pyydän teitä äänestämään tästä selvennystä koskevasta tarkistuksesta, jotta emme päädy sellaiseen tilanteeseen, että kolmansista maista peräisin oleva maahanmuutto on tärkeämpää kuin Euroopan unionin valtioiden välinen vapaa liikkuvuus. Uudet jäsenvaltiot eivät halua tuntea itseään toisen luokan EU:n jäseniksi.

Marianne Mikko (PSE), kirjallinen. – (ET) Hyvät parlamentin jäsenet, sininen kortti poistaa useita työvoima- ja maahanmuutto-ongelmia. Sininen kortti on niin sanottu ”porkkana” laittoman maahanmuuton torjunnassa. Eurooppa torjuu laillisen maahanmuuton edistämisen- ja helpottamistoimilla pätevien ammattilaisten puutteen lisäksi ihmiskauppaa ja laitonta maahanmuuttoa.

Tuen ajatusta siitä, että jäsenvaltioiden on voitava päättää, kuinka monta korttia ne aikovat antaa vuosittain. Emme saisi ryhtyä protektionistiseksi tämänhetkisen talouskriisin vuoksi. Meidän on oltava valmiita vastaanottamaan erittäin päteviä työntekijöitä kolmansista maista. Emme saisi nykyisen taloudellisen taantuman vuoksi sulkea ovea lahjakkailta kolmansien maiden kansalaisilta.

Tarvitsemme yhtenäisen lähestymistavan, jotta pysymme kilpailukykyisenä kansainvälisellä tasolla. Euroopan unionin 27 eri luvan järjestelmä estää ”aivotuontia” Eurooppaan. Yhtenäinen järjestelmä voi olla yksi ratkaisu, jolla autetaan voittamaan nykyinen lamakausi. Lisäksi kilpailukykyä voidaan parantaa nyt ja tulevaisuudessa.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Eurooppa tarvitsee nyt ja tulevaisuudessa niin enemmän kuin vähemmänkin koulutettua työvoimaa EU:n rajojen ulkopuolelta. Jotta EU pystyisi kilpailemaan hyvin koulutetuista maahanmuuttajista USA:n kanssa, Unionin on lisättävä houkuttelevuuttaan. Ulkopuolelta tulneiden työntekijöiden liikkuvuuden helpottaminen EU:n sisällä on askel oikeaan suuntaan, ja tämän vuoksi haluan kiittää Ewa Klauentia ansiokkaasta raportista. ”Sininen kortti” helpottaa kolmansista maista tulevien koulutettujen työntekijöiden liikkuvuutta EU-alueella.

EU:n houkuttelevuuden lisääminen ei saa tapahtua kehittyvien maiden kustannuksella. Aivovuoto vie valitettavan usein pois kehitykseen tarvittavaa tietotaitoa kehittyvistä maista ja uusia sääntöjä luodessaan EU:n tulisikin ottaa selkeästi huomioon kyseinen ongelma. Eurooppalaisen korkeakoulutuksen kehittämistä on myös jatkettava aktiivisesti, vaikka jo koulutettua väkeä olisi saatavilla helposti muualta.

Uudet säännöt maahanmuuttajille eivät saa johtaa merkittävään epätasa-arvoon kolmansien maiden ja EU-kansalaisten välillä. Parlamentin tiukat määritelmät ammattitaitoiselle työvoimalle luovat epätasa-arvoisen asetelman, kun kolmansista maista tuleville asetetaan kohtuuttomat vaatimukset koulutus- ja työtaustasta.

Työvoimapula uhkaa Euroopan unionin aluetta kokonaisvaltaisesti, ei pelkästään korkeakoulutetuilla aloilla. Niinpä EU:n tulisi ulottaa kolmansista maista tulevan työvoiman liikkuvuuden helpottaminen koko työntekijöiden kirjolle sen sijaan että se kuorisi kermat kakun päältä.

Mihaela Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Väestön väheneminen ja Euroopan unionin väestön ikääntyminen aiheuttavat meille riskin työmarkkinoiden, terveydenhuollon ja eläkejärjestelmien vaarantumisesta.

Sininen kortti toimii tässä tilanteessa vastapainona Yhdysvaltojen vihreän kortin järjestelmälle, joka on osoittautunut todelliseksi menestykseksi, koska noin 50 prosenttia erittäin pätevistä työntekijöistä valitsee joko Yhdysvaltojen tai Kanadan markkinat.

Pidän tärkeänä, että meillä on yhtenäinen maahanmuuttoa koskeva järjestelmä jokaisessa 27 jäsenvaltiossa, jotta kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot voivat hyötyä erittäin pätevän työvoiman tarjoamasta lisäarvosta.

Minusta vaikuttaa aivan yhtä tärkeälle, että EU antaa näille ammattilaisille tunnustusta ja tarjoaa heille oikeudenmukaista ja syrjimätöntä palkkausta.

Haluaisin lopuksi mainita sen, että EU:n työmarkkinat eivät ole vielä täysin auki uusien jäsenvaltioiden työntekijöille. Meidän on sen vuoksi oltava hyvin varovaisia, että emme syrji hyväksymiemme toimien vuoksi Euroopan unionin kansalaisia.

Katrin Saks (PSE), kirjallinen. – (ET) Minulla on kaksi ongelmaa siniseen korttiin liittyen.

EU:n näkökulmasta aivotuonti on erinomaista. Yhdysvaltoihin, Australiaan tai Kanadaan verrattuna valtioihimme saapuvien ammattitaitoisien henkilöiden määrä on huomattavasti pienempi. Tällaiset ”houkuttelutoimet” ovat kuitenkin ristiriidassa toisen periaattemme kanssa. Se koskee sitä, että maahanmuuttokysymys on ratkaistava yleisesti ja että kolmansien maiden talouskehitystä on tuettava, jotta maahanmuuttoa ja erityisesti laitonta maahanmuuttoa voidaan vähentää. Haluamme tai emme, täällä toivomiamme ”aivoja”, tarvitaan kolmansissa valtioissa, jotta voimme edistää niiden elinoloja.

Euroopan, jossa on kova kilpailu, näkökulmasta olisi luonnollisesti myönteistä saada uusia asiantuntijoita, varsinkin niiden tutkimustulosten valossa, jotka osoittavat, että heidän kotoutumisensa uuteen yhteiskuntaan on paljon helpompaa ja nopeampaa. Tämä ei ole toissijainen asia.

Toinen havaitsemani ongelma on se, että taloudellisten vaikeuksien ja lisääntyvän työttömyyden vuoksi maahanmuuttajiin kohdistuva kielteinen asenne kärjistyy. Pelkään, että sama koskee EU:n sisäistä maahanmuuttoa. Toivon kuitenkin, että äärioikeiston poliittiset puolueet eivät hyödynnä tätä ja että joihinkin jäsenvaltioihin sovellettavat rajoitukset poistetaan lähitulevaisuudessa. Koko EU hyötyisi tästä.

Puhetta johti

varapuhemies **Gérard ONESTA**

12. Euroopan avaruuspolitiikka: avaruustekniikan hyödyntäminen maankamaralla (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana keskustelu

– Pierre Pribetichin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta neuvostolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Euroopan avaruuspolitiikasta: avaruustekniikan hyödyntäminen maankamaralla (O-0111/2008 – B6-0482/2008)

– Pierre Pribetichin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Euroopan avaruuspolitiikasta: avaruustekniikan hyödyntäminen maankamaralla (O-0112/2008 – B6-0483/2008).

Olen kotoisin Toulousesta, joten olen iloinen voidessani johtaa tätä keskustelua.

Pierre Pribetich, *laatija*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, arvoisa ministeri, on "aika sytyttää tähdet".

Halusin aloittaa puheenvuoroni tällä Guillaume Apollinairin runon säkeellä korostaakseni, kuinka tärkeää on, että Euroopan parlamentti avaa avaruuspolitiikkansa.

Yli 30 vuoden ajan Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot ovat tehneet yhteistyötä avaruuspolitiikan rahoittamiseksi, laatimiseksi ja kehittämiseksi. Tämä politiikka on kuitenkin vähitellen menettänyt loistoaan ja hohdettaan.

On totta, että Euroopan avaruuspolitiikan perusta luotiin vuonna 2003 EY:n ja ESA:n välisellä puitesopimuksella. On myös totta, että 22. toukokuuta 2007 järjestetty "avaruusneuvosto" oli tämän puitesopimuksen poliittisen jatkumon mukainen. Tämä tähti on kuitenkin himmentynyt. Euroopan riippumattomuus ja sen asema kansainvälisellä näyttämöllä, sen turvallisuus ja hyvinvointi yhdistetään, jotta tästä politiikasta saadaan ainutlaatuinen valttikortti työpaikkoja luovalle ja kasvua edistävälle teollisuuspolitiikalle. Tästä luodaan kunnianhimoinen politiikka, jolla vahvistetaan kulttuurista, taloudellista ja tieteellistä vaikutusta kansainvälisellä näyttämöllä. Tämä on keskeinen väline yhteiskunnalle haluamaamme tiedon saamiseksi.

Unionin toimielinkolmiossa – jotta siitä ei syntyisi Bermudan kolmiota – Euroopan parlamentin on toimittava Euroopan kansalaisten puolesta tärkeässä ja yhä laajemmassa tehtävässä tämän politiikan laatimiseksi ja määrittelemiseksi.

On korkea aika sytyttää tähdet. Neuvosto osallistui tähän toimeen 26. syyskuuta 2008, ja me haluamme jättää jälkemme tähän politiikkaan. Tämä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan nimissä annettu kysymys on laadittu saman hengen mukaisesti. Oikean toimintatavan vuoksi minusta on tärkeää muistuttaa tämän avaruuspolitiikan luomista koskevista keskeisistä näkökohdista.

Ensiksi mainitsen kysymyksen talousarviosta. Me pyydämme, että tästä hetkestä alkaen luodaan erityinen budjettikohta, jolla osoitetaan, että sitoudumme Euroopan avaruuspolitiikkaan.

Avaruusteollisuus tarvitsee riittävää julkista tukea tutkimus- ja kehitysmahdollisuuksien lisäämiseksi ja yksinkertaisesti kannattavuuden vuoksi. Kansainvälinen kilpailu on kovaa.

Yhdysvallat, Venäjä, Japani ja jopa Intia lisäävät merkittävästi avaruusteollisuuden talousarviotaan ja moninkertaistavat julkisten tilausten määriä, mutta me eurooppalaiset etsimme edelleen asianmukaista rahoitusta, jotta saavuttaisimme – kuten kadonneen ajan etsijät – kunnianhimoiset tavoitteemme.

Näin ollen, mitä aloitteita komissio voi tehdä parantaakseen Euroopan avaruusosalalle myönnettävää rahoitusta ja vastatakseni merkittävästi kasvavaan ja yleiseen kysyntään kaikilla avaruuspolitiikan osa-alueilla alusta loppuun saakka?

Toinen näkökohta koskee kysymystä strategisista vaihtoehtoista, jotta nämä sovellukset yhdistetään Galileoon ja Egnosiin sekä GMES-hankkeeseen hallintomenettelyllä sellaisen tehokkaan järjestelmän luomiseksi, jolla varmistetaan selkeä hallinnointi, jotta Euroopan kaikki avaruusohjelmat toimivat tuloksellisemmin.

Viimeinen seikka koskee avaruustutkimusta. Mitkä ovat Euroopan avaruuspolitiikan pitkän aikavälin näkymät, ja mihin tarkoitukseen tämä politiikka on luotu? Pitkän avaruustutkimusmatkan aloittaminen on usean vuosikymmenen hanke, ja se edellyttää pitkän aikavälin näkemystä ja kunnianhimoa.

Muistan tässä yhteydessä presidentti Kennedyn puheen, jossa hän kohdisti Yhdysvaltojen kansalaisten huomion uuteen rajaan, jota ei ollut rikottu. Se saatiin toteutettua 21. heinäkuuta 1969. Tämä askel oli epäilemättä kaikkein merkittävin katalysaattori kaikelle avaruuteen liittyvälle ja jopa tavalliselle teollisuudelle.

Antakaa meille näissä kansojen välisissä toiminna tämä pitkän aikavälin näkemys. Olemme nyt tämän pitkän matkan lähtöviivalla. Eurooppa on nyt avaruuspolitiikan osalta risteyksessä. Avaruus sisältyy tästä lähtien yhä useampiin toiminta- ja soveltamisaloihin. Se ulottuu tieteellisestä toiminnasta puolustukseen, se kattaa toiminta-aloja, jotka ovat yhtä laajoja ja monipuolisia kuin ympäristön suojeleminen tai pk-yritysten kehittäminen.

Meidän on pyrittävä lähemmäs käyttäjiä ja lisättävä kerättyjen tietojen kannattavuutta ja laatua. Meistä on tultava avaruusmarkkinoiden johtajia. Se on velvollisuus, jonka olemme velkaa tuleville sukupolville; Euroopan avaruuspolitiikkaa on vahvistettava. On tehtävä tärkeitä päätöksiä, jotta viemme eteenpäin tulevia sukupolvia, jotta ne voivat elää eturyhmässä toimivassa ja tulevaisuuteen suuntautuneessa Euroopassa.

Avaruus on uusi raja Euroopalle. Historian suuri kirja on avoin, ja siinä on valtava määrä valkoisia sivuja. Eurooppa ei saa ainoastaan osallistua toimiin, vaan sen on oltava keskeinen toimija. Siksi on korkea aika sytyttää tähdet.

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja Verheugen, hyvät parlamentin jäsenet, teidän puheenne, hyvä Pierre Pribetich, ja kysymyksenne ovat erittäin asianmukaisia ja koska esitte ja tuitte niitä niin eloisesti, puheenvuoron esittäminen jälkeenne on erityisen hankalaa.

Ne ovat tärkeitä, koska avaruudesta on tullut, kuten huomautitte, tärkeä työväline kaikille Euroopan valtioille. Eri toimilla edistetään tietojemme lisäämistä, ja niihin kuuluvat maapallon tilanteen tarkkailu sekä satelliitin välityksellä harjoitettava merentutkimus tai ilmatiede. Näin lisätään myös talouskasvua satelliittitietoliikenteen ja -navigoinnin ansiosta. Siitä on tullut hyvin huomiota herättämättömällä mutta oleellisella tavalla nykyajan elämän keskeinen väline.

Kuten huomautitte, avaruus on myös väline, jonka ansiosta Eurooppa voi toimia yhdessä yhteisen tavoitteen vuoksi ja kehittää eurooppalaista identiteettiä. Puheenjohtajavaltio Ranska järjesti viime heinäkuussa juuri tämä hengen mukaisesti Valérie Pécressen johdolla ensimmäisen epävirallisen avaruusasioista vastaavien EU:n ministerien välisen kokouksen Kouroussa, joka on Euroopan avaruuskeskus. Tiedän, että Christian Rovsing edusti Euroopan parlamenttia kyseisessä tilaisuudessa ja kiitän häntä siitä.

Tämän kokouksen ansiosta saimme aikaan yhteisen näkemyksen eurooppalaisesta avaruuspolitiikasta, joka rakentuu kolmen keskeisen toimijan, unionin, Euroopan avaruusjärjestön ja jäsenvaltioiden, ympärille. Panimme samalla merkille unionin entistä suuremman vastuun. Näiden kolmen toimijan ansiosta Euroopasta saadaan yksi tärkeimmistä avaruuden alan voimakteijöistä kansainvälisellä näyttämöllä. Olemme tästä varmoja.

Ensiksi kaikkia eurooppalaisia hyödyttävän Euroopan avaruuspolitiikan kehittämiseksi meidän on varmistettava kaikille jäsenvaltioille avoin ja yhtäläinen pääsy avaruustoiminnan tarjoamiin etuihin. Toiseksi meidän on vahvistettava olemassa olevia avaruusalan koordinoitimenettelyjä, eurooppalaista asiantuntemusta sekä rahoitusta, jota saadaan yhteisöltä ja hallitusten välisistä sekä kansallisista lähteistä. Lopuksi totean, että siviili- ja puolustusalan avaruushjelmien synergiaa on parannettava.

Unioni, Euroopan avaruusjärjestö ja jäsenvaltiot varmistavat siten, että voimme hyötyä sellaisista avaruustoiminna, jotka ovat riippumattomia, kannattavia ja kustannustehokkaita, mikä on tärkeää suurimpien kumppaneidemme vuoksi. Tämä edellyttää luonnollisesti Euroopan unionin roolin vahvistamista Euroopan avaruuspolitiikan alalla.

Euroopan unionin on luotava kysyntää avaruussovelluksille, kartoitettava käyttäjien vaatimuksia, vahvistettava painopisteitä sekä huolehdittava palveluiden jatkuvuudesta. Olemme myös kehittäneet unionin tasolla välineitä ja yhteisön rahoitusjärjestelmiä, joissa otetaan huomioon avaruusalan erityispiirteet etenkin tulevien rahoitusnäköymien osalta.

Avaruusneuvoston, joka pidettiin 26. syyskuuta, ansiosta oli mahdollista käynnistää kaksi tärkeää ohjelmaa, Galileo Egnos ja GMES, sekä vahvistaa niitä. Euroopan unioni voi Galileo Egnosin osalta onnitella itseään huomattavasta yhteistyösopimusten määrästä kolmansien maiden kanssa, joihin kuuluvat esimerkiksi Yhdysvallat, Kiina, Israel, Etelä-Korea, Ukraina ja Marokko.

Samassa 26. syyskuuta pidetyssä avaruusneuvostossa korostettiin, että on tärkeää lisätä komission, Euroopan avaruusjärjestön ja jäsenvaltioiden välisiä tutkimuksen ja kehittämisen alan koordinoitintoimia etenkin satelliittinavigointijärjestelmien suhteen.

Tulevissa 1.–2. joulukuuta pidettävissä neuvostoissa on tarkoitus asettaa GMES-ohjelmalle suuntaviivat sekä määritellä unionin ja jäsenvaltioiden välisen kumppanuuden ehdot. Lisäksi niissä vahvistetaan lainsäädäntöehdotuksia, joilla virallistetaan ohjelma vuoden 2009 loppuun mennessä. Voin jo kertoa teille, että komissio katsoo, että tämän ohjelman menestymiseksi olisi sovellettava yleiseen etuun perustuvaa lähestymistapaa. Lisäksi on otettava nopeasti käyttöön tietopolitiikka.

Lopuksi mainitsen, että on oltava neljä painopistealaa, ja Pierre Pribetich mainitsi ne. Ensimmäinen koskee avaruutta ja ilmastomuutosta, koska avaruussovellusten panos on ainutlaatuinen tällä alalla. Toinen koskee avaruustoimien panosta Lissabonin strategiaan. Kolmas koskee avaruutta ja turvallisuutta, eli Euroopan avaruusinfrastruktuurin ja avaruusrumun Euroopan tason valvontaa. Neljäs painopiste on avaruustutkimus, koska tämä on poliittinen ja kansainvälinen toimintalinja, ja Euroopan olisi toimittava maailmanlaajuisen ohjelman puitteissa.

Euroopan on kehitettävä yhteistä näkemystä ja pitkän aikavälin strategista suunnitelmaa, ja sen on käytävä myös tarvittavaa poliittista vuoropuhelua muiden valtioiden kanssa kansainvälisen yhteistyön laajemmissa puitteissa. Neuvosto on tämän vuoksi erittäin tyytyväinen komission ilmoituksesta, että se järjestää vuonna 2009 korkean tason poliittisen kokouksen avaruustutkimuksen maailmanlaajuisista pitkän aikavälin näkymistä.

Siten, arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tämä uudistettu näkemys Euroopan avaruuspolitiikasta osoittaa uutta sitoumusta jäsenvaltiolta. Kyseessä on ennenäkemätöntä eurooppalaista kunnianhimoa osoittava sitoumus, joka saa varmasti Euroopan parlamentin tuen.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, olen erittäin kiittolinen Pierre Pribetichille siitä, että hän antoi minulle mahdollisuuden aloittaa puheeni erittäin teknisestä aiheesta ranskalaisen mielirunoilijani Guillaume Apollinairen runosäkeellä: *"Il est grand temps de rallumer les étoiles"* (On korkea aika sytyttää tähdet). Mielestäni puheenjohtajavaltio Ranska on jo toteuttanut merkittäviä toimia, joilla Euroopan avaruuspolitiikalle annetaan ansaitsemansa merkitys.

Olemme edistyneet huomattavasti viime vuosina, ja meillä on ensimmäistä kertaa Euroopan avaruuspolitiikka, jota meillä ei ole ollut koskaan aikaisemmin. Meillä on puitteet yhteiselle eurooppalaiselle politiikalle, jossa komissiolla on koordinoitavien tehtävien. Olemme saaneet aikaan sopimuksen Euroopan avaruuspolitiikan strategisesta, ympäristöllisestä ja taloudellisesta merkityksestä. Kukaan ei kiistä tätä. Haluaisin erityisesti korostaa heinäkuun lopussa Ranskan Guayanassa sijaitsevassa Kouroun avaruuskeskuksessa pidetyn Euroopan avaruusneuvoston kokousta, jossa kävi ensimmäistä kertaa ilmi, että Eurooppa on valmis tähän avaruustoiminnan uuteen aloitukseen.

Olemme voineet osoittaa myös, että Euroopan avaruusteollisuus on erittäin kilpailukykyinen. Kun vertaamme Euroopan avaruustoimintaan käyttämiä varoja esimerkiksi yhdysvaltalaisen ystävien rahoitukseen, olemme hyvässä asemassa. Eurooppa on johtavassa asemassa satelliitti- ja kantorakettitekniikan alalla. Meillä on maailman paras kantorakettijärjestelmä. Meillä on Kouroussa infrastruktuuri, jollaista ei ole missään muualla maailmassa. Kansainväliselle avaruusasemalle kehittämämme avaruuslaboratorio osoittaa, että Euroopan avaruustekniikka on korkealaatuista. Olen erittäin tyytyväinen, että ESA on toteuttanut lukuisia sellaisia tutkimuksia aurinkokunnassamme, joihin muut maat eivät ole pystyneet.

Meillä eurooppalaisilla ei ole mitään syytä jäädä muiden varjoon. Komission ja ESA:n välinen yhteistyö on erinomaista, ja työnjako toimii sujuvasti. Tämän tehokkaan yhteistyön ansiosta ei ole mitään syytä harkita rakenteiden muuttamista tällä alalla.

On kuitenkin ongelmia, jotka on vielä ratkaistava. Meillä eurooppalaisilla ei ole omaa mahdollisuutta päästä avaruuteen. Emme voi lähettää ihmisiä avaruuteen ja tuoda heitä takaisin. Meidän on päätettävä, haluammeko olla riippuvaisia muista pitkällä aikavälillä. En halua salata omaa mielipidettäni teiltä. Eurooppa tarvitsee riippumattoman ja turvallisen tavan päästä avaruuteen. Meidän on myös pohdittava, minkälaisia merkittäviä operaatiota tehdään seuraavaksi aurinkokunnan tutkimiseksi. Minun mielestäni seuraavien laajamittaisten operaatioiden on oltava sellaisia toimia, joita suoritetaan koko ihmiskunnan puolesta. Meidän olisi vältettävä kaikenlaista kansallista tai alueellista kilpailua. Toiminnallamme pyritään joka tapauksessa mahdollisimman korkealaatuiseen yhteistyöhön. Tätä käsitellään komission ensi vuonna järjestämässä kokouksessa, jonka ministeri Jouyet juuri mainitsi.

Jotta asia olisi kaikille selvä, me haluamme käsitellä seuraavaa tärkeää tointa, joka olisi laajempi kuin pelkkä avaruutta hyödyntävän teknologian tekninen soveltaminen. Mikä on seuraava laajamittainen toimi, seuraava

tärkeä tavoite, jolla vastataan ihmisten avaruustutkimusta koskeviin pyrkimyksiin? Avaruutta hyödyntävä teknologia on välttämätöntä sivilisaatiollemme, turvallisuudellemme ja taloudellemme. On ajateltava viestintäteknikkamme tai rahoitusmarkkinoita, jotka eivät toimisi ollenkaan ilman satelliitteja.

On oikein, että tähän politiikkaan pitäisi liittyä vahva turvallisuutta koskeva näkökohta. Emme aio jättää sitä huomiotta. Olemme käyneet säännöllistä ja rakentavaa vuoropuhelua neuvoston ja komission välillä, ja siihen on osallistunut Euroopan puolustusvirasto ja EU:n satelliittikeskus. Tällä vuoropuhelulla pyritään parantamaan siviili-, turvallisuus- ja puolustuspoliittisen avaruustoiminnan koordinaatiota.

Ympäristön näkökulmasta tällä hetkellä kehitettävä GMES-järjestelmä (ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuinen seurantarjestelmä) on Euroopan vastaus maailman ympäristökriisiin. Tällä järjestelmällä annetaan meille tietoa, jota tarvitsemme toimiaksemme ja vastataksemme ennakoivasti katastrofeihin. Kaksi merkittävää hanketta – GMES ja Galileo – edistävät merkittävästi Lissabonin strategian täytäntöönpanoa, koska niillä varmistetaan, että Euroopassa on vahva teollinen ja teknologinen perusta avaruutta hyödyntäville sovelluksille.

Voin kertoa tyytyväisenä GMES-ohjelmasta, että komissio hyväksyi aloitteestani ainoastaan muutama päivä sitten tiedonannon, joka koskee GMES:in rahoitusta ja yhteistyökysymyksiä. Kilpailukykyneuvosto tarkastelee sitä muutaman päivän kuluttua. On totta todeta, että GMES on oikealla tiellä. Ensimmäiset demonstroitihankkeet ovat alkaneet ja uskon, että voimme pysyä aikataulussa. Olemme täysin samaa mieltä ESA:n kanssa GMES:in avaruutta hyödyntävästä infrastruktuurista. ESA on jo edistynyt merkittävästi tätä järjestelmää varten tarvitsemiimme eurooppalaisten satelliittien kehittämisessä, joten näkymät ovat hyvät.

Yksi asia on kuitenkin vielä ratkaisematta. Yhteisön talousarviosta myönnetään ainoastaan tutkimusrahoitusta GMES:ille. Meillä ei ole mitään operatiivista rahoitusta. Tarvitsemme ensi vuonna ensimmäistä kertaa pienen määrän operatiivista rahoitusta, ja tätä on jo selvitetty budjettivallan käyttäjän kanssa. Meidän on kuitenkin löydettävä pitkän aikavälin ratkaisu, koska on selvää, että GMES ei ole järjestelmä, joka rahoittaa itsensä. Siitä syntyy tuloja, mutta sillä ei kateta koskaan kustannuksia. GMES on eurooppalainen infrastruktuurihanke, ja sitä on tarkasteltava sellaisena, jotta varmistetaan, että se saa pitkän aikavälin rahoitusta.

Laadimme ensi vuonna tarkan aikataulun ja toimintasuunnitelman GMES-aloitteen toteuttamisesta tulevaisuudessa. Yhteenvetona voidaan todeta, että komissio antaa vuonna 2009 ehdotuksen GMES-järjestelmän käyttöönotosta vuonna 2011, ja se perustuu yksityiskohtaiseen vaikutusten arviointiin ja kustannus-hyötyanalysiin.

Galileosta on jo keskusteltu. Halusin sanoa vain, että toimielinten välisen tehokkaan yhteistyön ansiosta Galileo- ja Egnos-ohjelmilla on nyt vankka oikeusperusta, ja ne voidaan ottaa käyttöön. Galileon ja Egnos-ohjelman täytäntöönpano kuuluu suunnitelmaan, mutta meidän on luonnollisesti selvitettävä, voiko teollisuus vastata eurooppalaisten satelliittinavigointiohjelmien toteuttamisesta annetun asetuksen vaatimukseen siitä, että Galileo-järjestelmä on saatava valmiiksi vuoteen 2013 mennessä. Tämä selviää tarjouskilpailun aikana.

Haluaisin pyytää Euroopan avaruusteollisuutta käyttämään Galileon tarjoamia tärkeitä mahdollisuuksia, tekemään mahdollisimman tiivistä yhteistyötä kanssamme sekä hyödyntämään kaikkia resurssejaan. Galileo on meille yksi tärkeimmistä, ellei kaikkein tärkein, teollisuuspoliittisista hankkeista, ja meidän on varmistettava, että se toimii hyvin.

Tähän asiaan liittyy päätöslauselmassa esitettyjä kysymyksiä, jotka koskevat esimerkiksi kilpailua, jota syntyy kansainvälisen liiketoiminnan käytäntöjen ja julkisten hankintojen markkinoiden suhteen. On totta, että erilaiset kansainväliset määräykset ohjaavat avaruusteollisuuden hankintakäytäntöjä. Nämä käytännöt vaihtelevat riippuen siitä, hankitaanko palveluita tai tuotteita, ja erityisesti siitä, mitkä valtiot ovat allekirjoittaneet asiaa koskevat sopimukset. Komissio on soveltanut Galileon käyttöönottoavaiheen hankintasopimusmenettelyssä tiukasti vastavuoroisuuden periaatetta, ja me toivomme, että tämä on antanut vauhtia neuvotteluille kolmansien maiden kanssa keskinäisestä markkinoiden avaamisesta.

Lopuksi totean, että olen kiitollinen, että parlamentti on käsitellyt kysymystä pk-yritysten osallistumisesta Euroopan avaruusalan toimintaan. Tämä on minulle erittäin tärkeää, koska avaruusteollisuudessa on vain muutamia hyvin suuria eurooppalaisia toimijoita. On vain kourallinen Euroopan valtioita, jotka voivat olla todella läsnä avaruudessa. Muut valtiot kuitenkin osallistuvat tähän, ja olen erittäin tyytyväinen siitä, että pk-yritykset kehittävät erikoistunutta avaruusteknologiaa monessa jäsenvaltiossa, erityisesti uusissa jäsenvaltioissa. Ne tarjoavat usein erittäin monimutkaisia ja erittäin kehittyneitä tuotteita ja palveluita. Tämän vuoksi on tärkeää varmistaa, että pk-yrityksille annetaan asianmukainen osuus tärkeitä hankkeita koskevista

tilauksista. Tämä osuus on asetettu 40 prosenttiin, ja komissio aikoo kaikin keinoin varmistaa, että tätä osuutta noudatetaan.

Tämä ei ole pelkästään taloutta koskeva kysymys. Se on myös poliittinen kysymys, koska me voimme siten varmistaa, että Euroopan avaruutta koskevia toimia ei pidetä pelkästään muutaman ison eurooppalaisen valtion etuoikeutena vaan toimena, johon osallistuvat kaikki 27 jäsenvaltiota ja jotka voivat hyötyä siitä.

Etelka Barsi-Pataky, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (HU) Kiitos puheenvuorosta, arvoisa puhemies. Parlamentissa antamamme päätöksen otsikko on ”avaruustekniikan hyödyntäminen maankamaralla”. Hyvät parlamentin jäsenet, eurooppalainen keskivertokansalainen hyödyntää 50 satelliittia päivässä. Avaruuden hyödyntämisestä on tullut huomaamatta jokapäiväistä. Kysymys kuuluu: voiko Eurooppa tehdä yhteistyötä tässä prosessissa, voiko se aktiivisesti kehittää avaruuden hyödyntämistä?

Asiasta on esitettävä muutama näkökohta. Avaruus on yhteinen ja maailmanlaajuinen voimavara. Sen vuoksi kansainvälinen yhteistyö on ensiarvoisen tärkeää Euroopalle. Eurooppa voi osallistua kuitenkin järjellä tavalla ainoastaan silloin, kun se on varmistanut riippumattomuutensa poliittisella, teknisellä ja toiminnallisella alalla. Tällä on näin ollen merkitystä parlamentille.

Maailmanlaajuisen rahoituskriisin ja nyt jo osittain talouskriisin vuoksi näemme selvästi, että avaruuden hyödyntämistä koskevat korkean teknologian aloitteet lisäävät merkittävästi kilpailukykyämme.

Lisäksi, kun otetaan huomioon kohtaamamme haasteet ja ratkaistavat tehtävät, me luotamme yhä enemmän avaruusteknologiaan, jotta esimerkiksi ymmärrämme ja valvomme ilmastomuutosta, varmistamme turvallisuuden puolustustoimilla tai yhä useampia katastrofeja ehkäisemällä taikka luomalla yhä laajempia tietoliikenne- ja navigointipalveluja.

Käsitlemme siten strategisia kysymyksiä. Euroopan parlamentti haluaa olla rakentavassa tehtävässä tässä prosessissa edistään erityisesti EU:n ja valtion laitosten välistä rakentavaa vuoropuhelua. Meidän mielestämme tällä tarjotaan kaikille jäsenvaltioille mahdollisuus osallistua asiaan ja päästä avaruuteen avoimella ja oikeudenmukaisella tavalla.

Galileo, yhteinen eurooppalainen hankkeemme, oli edelläkävijä monessa suhteessa. Niistä voidaan mainita se, että sillä luotiin toimielinten väliselle Galileo-paneelille tiiviimmän yhteistyön toimintamalli ja että suuremmissa hankkeissa saimme yhteisrahoitusta, joka perustui yhteisön talousarvioon. Tämä on kuitenkin vasta alkua. Galileo-ohjelmassa varmistettiin, kuten komission jäsen Verheugen mainitsi, pk-yritysten osallistuminen, koska tiedämme nyt, että oheistuotteita valmistavat yritykset voivat saada parhaiten aikaan merkittäviä saavutuksia korkean teknologian alalla.

Euroopan kansanpuolueen ja Euroopan demokraattien ryhmä on tehnyt lukuisia ehdotuksia teollisuuspolitiikastamme, jossa meillä on vielä paljon korjaamisen varaa ennen kuin se voi toimia vakaana perustana. Meidän on myös vahvistettava rooliamme tutkimuksessa ja kehittämisessä. Ne ovat välttämättömiä myös puolustus- ja turvallisuuspolitiikalle. Tällä tavoin Euroopan avaruuspolitiikasta tulee osa Euroopan identiteettiä. Kiitos puheenvuorosta.

Silvia-Adriana Țicău, PSE-ryhmän puolesta. – (RO) Satelliittinavigointijärjestelmät ja satelliitteihin perustuvat tietoliikenneverkot, -palvelut, ja -sovellukset ovat välineitä, joihin Euroopan unionin on investoitava.

Tutkimus on yksi peruspilareista, johon Lissabonin strategia perustuu. Galileo-ohjelma on yksi eurooppalaisen tutkimuksen ensisijaisista hankkeista, kun otetaan huomioon, että sitä voidaan käyttää mahdollisesti liikenteen hallintaan, ilmastomuutoksen vaikutuksien valvontaan ja sillä voidaan puuttua hätätilanteisiin ja luonnonkatastrofeista aiheutuviin tilanteisiin.

Euroopan parlamentti onnistui yhdessä komission ja neuvoston kanssa löytämään rahoitusta Galileo-hankkeelle, jota pidetään yhtenä unionin strategisista hankkeista. Haluan korostaa, että on tärkeää kehittää avaruusalan teollisuuspolitiikkaa.

Haluaisin myös muistuttaa teitä, että Galileo-asetuksessa vahvistetaan tavoitteet pk-yritysten osallistumiseksi avaruusalan teollisuuspolitiikkaan. On korkea aika, että Eurooppa varmistaa avaruustutkimukselle yhteisen näkemyksen ja kehittää sen strategista suunnittelua.

Anne Laperrouze, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, vaikuttaa siltä, että me olemme kaikki samaa mieltä siitä, että avaruuspolitiikasta on tullut olennainen osa yhteiskuntamme tulevaisuutta.

Voimme esittää yhteenvedona kolme merkittävää osa-aluetta: turvallisuuden ja puolustuksen, ympäristökriiseiltä suojautumisen sekä uusien palveluiden tarjonnan ihmisten toiminnalle.

Hyvät parlamentin jäsenet, meidän eurooppalaisten on tunnustettava, että avaruus on saamassa strategisen puolustusta koskevan ulottuvuuden. Tiedän, että jotkut kollegani kiistävät tämän. Planeetan tarkkailu on varmistettava pitkällä aikavälillä, jotta voidaan tutkia sen hidasta ja dynaamista vaihtelua ja erityisesti niitä ihmisen aiheuttamia toimia, joilla vaikutetaan maailman ilmastoon, luonnonvaroihin ja luonnon monimuotoisuuteen.

Samaan aikaan monet julkisen politiikan ryhmät ja taloudelliset toiminnat tarvitsevat tietoja ja ennusteita avaruudessa toimivista havainnointijärjestelmistä. Erityisesti tämä seikka osoittaa, että Euroopan GMES on tärkeä maailman GEO-aloitteessa. On totta, että avaruuspolitiikka vaikuttaa yhä enemmän tieteelliseen tutkimukseen, teknologiseen innovointiin ja sen lisäksi mielikuvituksen vireyttämiseen. Tämän vuoksi avaruus- ja planeettatutkimusohjelmilla on tästä lähtien tärkeä asema.

Puhelin, televisio, GPS, sääennusteet tai jopa terveydenhuollon etäpalvelut ovat muuttaneet elämäämme huomattavasti. Emme voi enää kuvitella, mitä tapahtuisi, jos satelliitit lakkaisivat toimimasta.

Avaruusteknologian alalla aikaansaatu kokemus – muun muassa Ariane-rakettien avulla – on itsessään peruste todellisen eurooppalaisen avaruuspolitiikan toteuttamiselle. Riippumattomuutta koskevien toiveidemme vuoksi tarvitaan hyvän hallinnon lisäksi luonnollisesti asianmukaista rahoitusta.

Yhteenvedona voidaan todeta, että Euroopan toteuttama avaruuspolitiikka osoittaa, että se voi olla joko vaikutusvaltainen toimija maailmannäyttämöllä, mutta enemmän tai vähemmän kumppanin roolissa, tai se voi olla vahva Eurooppa, merkittävä maailmanhallinnon alan toimija, joka voi ratkaista ihmiskunnan tulevaisuutta koskevia keskeisimpiä ongelmia.

Patrick Louis, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, liikenne ja matkailuvaliokunnan entisenä esittelijänä minulla oli innostunut näkemys Galileo-hankkeesta.

Nyt voimme nähdä, että tämä merkittävä hanke jumiutui toimielintemme rajattoman vallankäytön ja teknokraattisen hitauden vuoksi. Joka kerta, kun unioni kieltäytyi valtioiden välisestä vapaasta ja ominaisuuksiltaan vaihtelevasta yhteistyöstä, se heikensi yksityisiä aloitteita, lisäsi kustannuksia ja vaikeutti kilpailevien, pätevien ja johdonmukaisten yhteenliittymien syntyä. Kuitenkin, hankkeet ovat onnistuneet joka kerta, kun valtiot ovat toimineet vapaasti yhdessä.

Sen vuoksi tässä, samoin kuin muissa asioissa, toimielimiemme tehtävän on oltava pelkästään täydentävä. Meidän olisi kaikkien asioiden hallinnan sijasta pyrittävä varmistamaan vain muutamat asiat. Meidän olisi pidettävä yksi asia mielessä: Euroopan on pidettävä avaruusalaan koskevissa toimitissa jalat maassa.

Giles Chichester (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, minulla oli lapsena tavoite olla yksi avaruusalan edelläkävijöistä. Luulen, että monilla muillakin lapsilla oli se tavoite. Sen jälkeen sain lisää ikää, ja vuonna 1969 minua innoittivat kuvat matkasta kuuhun ja erityisesti avaruudesta otetut televisiokuvat maasta. Avaruus ei ole enää niin usein otsikoissa, mutta se on kaikkien kollegoiden esittämien syiden vuoksi tärkeä, ja olen kiitollinen Euroopan unionin avaruuspolitiikkaa koskevasta sitoumuksesta.

Vierailin Nasan Goddardin keskuksessa Washingtonissa vuosi sitten ja aivan äskettäin Euroopan avaruusjärjestö ESA:n tiloissa Roomassa, ja minusta kuvat, joita ne voivat näyttää toteuttamastaan työstä, tekevät avaruudesta erityisen jännittävän. Itse asiassa, mitä enemmän ihmiset näkevät näitä kuvia, sitä lähemmäs me ehkä tuomme avaruuden maan pinnalle. Ne osoittivat minulle uudestaan, mikä merkitys tieteellä, tutkimuksella ja taloudella on avaruuden hyödyntämiselle, ja kuinka tärkeitä ovat satelliitit ja niiden laukaisualustat.

Arvoisa komission jäsen, olen saanut tietoa satelliittioperaattoreiden huolenaiheista, jotka koskevat tarvetta noudattaa kansainvälisiä sopimuksia taajuuksien käytöstä ja satelliittien peittoalueista. Huolenaihe koskee sitä, että jos kansainvälisten sopimusten rikkomukset sallitaan, muutkin alueet rikkovat niitä. Minusta näyttää siltä, että avaruuden tehokas hyödyntäminen riippuu ratkaisevasti yhteisesti päätetyn lainsäädännön ja periaatteiden noudattamisesta, joten toivon, että komissio voi rauhoittaa meitä ja niitä tästä asiasta. Voimme esittää hyvän kertomuksen avaruutta koskevista saavutuksista ja näkymistä.

Teresa Riera Madurell (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvä Pierre Pribetich, mielestäni ehdotuksenne on hyvin kattava ja tasapainoinen. Haluaisimme kiittää teitä asian valaisemisesta, jotta voimme nähdä tähdet paremmin.

Euroopan unionin on epäilemättä oltava vastuussa, kun määritellään avaruutta koskevat Euroopan poliittiset pyrkimykset, jotta sitä käytetään Euroopan kansalaisten ja talouden hyväksi ja jotta siihen taataan riippumaton ja luotettava pääsy.

Olen tyytyväinen myös neuvoston syyskuun päätelmistä, joissa esitetään Euroopan avaruuspolitiikan kehittämistä koskeva hyödyllinen poliittinen sitoumus.

Painopisteinä on oltava selkeästi se, että sovellamme sopivaan aikaan Galileo- ja Egnos-ohjelmaa sekä ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuisen seurannan ohjelmaa, jolla edistetään ympäristöön vaikuttavien Euroopan toimilinjojen arviointia ja täytäntöönpanoa.

Meidän on löydettävä Euroopan avaruuspolitiikalle asianmukaisia rahoitusvälineitä, joita hyödyntämällä, seitsemännessä puiteohjelmassa mainittujen välineiden lisäksi, voidaan toteuttaa keskipitkän ja pitkän aikavälin suunnittelu. Talousarvioon mahdollisesti lisättävä erityinen luku osoittaa, että Euroopan unioni on sitoutunut tähän politiikkaan ja että se lisää kyseisen politiikan avoimuutta ja selkeyttä odotettaessa Lissabonin sopimuksen määräyksien voimaantuloa.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Arvoisa puhemies, olen erityisen iloinen siitä, että kehitämme avaruusohjelmaa yhteistyössä venäläisten kanssa. Meidän on kuitenkin muistettava, että taustalla on toinen kumppani, jonka kanssa on aloittava yhteistyö: Ukraina. Neuvostoliiton parhaat raketit rakennettiin Ukrainassa. Sen mahdollisuudet tällä alalla ovat valtavat. Uskon, että meidän on tunnustettava tämä ja hyödynnettävä sitä yhteisen hyvän vuoksi.

Toinen kommenttini koskee Galileo-ohjelmaa. Meidän on muistettava, että tämä ohjelma voi ja sen pitäisi olla erittäin merkittävä sotilasoperaatioillemme. On tärkeää, että kyseisen järjestelmän käyttöä sotilaallisiin tarkoituksiin valvotaan riittävästi, jotta varmistetaan, että muut ohjelmaan osallistuvat – mielessäni on ennen kaikkea Kiina – eivät tiedä, miten ne voivat estää sen, eivätkä ne voisi estää sitä.

Puhemies. – (FR) Ennen kuin annan puheenvuoron neuvostolle, haluaisin ilmoittaa teille, hyvät parlamentin jäsenet, että kolme parlamentin jäsentä on syntynyt 5. elokuuta, eli Neil Armstrongin syntymäpäivänä. Olen yksi heistä, joten olen tästä sen vuoksi tietoinen. Jätän teidät pohtimaan tätä asiaa, kun kuuntelemme neuvostoa.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Se ei yllätä minua ollenkaan, arvoisa puhemies, ja ole onnellinen puolestanne, ansaitsette sen!

Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, esitän puheenvuoroni hyvin lyhyesti, koska asiasta on sanottu jo paljon.

Ensinnäkin puheenvuoronne ja keskustelunne osoittavat, että Euroopan parlamentti toimii aktiivisesti Euroopan avaruuspolitiikkaa koskevassa kysymyksessä. Pyrimme saamaan aikaan yhdistävän eurooppalaisen hankkeen. Pyrimme saamaan aikaan eurooppalaisia hankkeita, joilla todella edistetään ja varmistetaan, että tulevien sukupolvien eurooppalaiset voivat osallistua tähän ainutlaatuiseseen seikkailuun.

Kuten on korostettu, pyrimme saamaan aikaan hankkeita, joilla parannetaan konkreettisesti maanmiehiemme elämää. Pyrimme toteuttamaan ohjelmia, joilla kehitetään todellisesti sellaista kilpailukykyä, johon otetaan mukaan Euroopan teollisuuden eri kumppaneita ja jolla tuetaan toimintaa taloudellisen taantuman aikana. Pyrimme luomaan hankkeita, joilla parannetaan tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoimintaa. Pyrimme luomaan kattavia ohjelmia, joiden ansiosta Eurooppa on näkyvämpi, siitä tulee globaali toimija ja sillä on vaikutusvaltaa käsitellessään tulevia maailmanlaajuisia haasteita, joita voivat olla ilmastonmuutoksen torjuminen tai strateginen tasapaino muiden kumppaneidemme kanssa.

Keskustelunne on osoittanut meille selvästi, että emme saa hellittää ponnistelujamme. Meidän on päinvastoin keskittettävä kaikki keinomme ja koko yhteistyökyykymme kaikkein symbolisimpaan eurooppalaiseen hankkeeseen: Euroopan avaruuspolitiikkaan.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen kiitollinen, että tämä keskustelu osoitti laajaa tukea Euroopan avaruuspolitiikalle. Haluaisin, että tätä laajaa tukea osoitetaan, kun luodaan taloudellinen perusta pysyvästä ja kestävästä eurooppalaisesta läsnäolosta avaruudessa. Haluaisin teidän ottavan huomioon, että kilpailijamme eivät istu kädet ristissä. Maailman muut alueet ovat jo kaukana edessäpäin, kun on kyse niistä näköaloista, joita olisi tavoiteltava seuraavaksi. Jos emme pysty tunnistamaan uusia hankkeita ja kehittämään uutta tekniikkaa, emme voi säilyttää johtavaa

asemaamme avaruutta hyödyntävien sovellusten alalla, koska meillä ei ole yksinkertaisesti tarpeellista perustaa tieteelle ja tutkimukselle.

Haluaisin tästä syystä toistaa, että olin todella kiitollinen siitä, että tämä kaikki on tullut tänään selväksi. Jos voimme tehdä yhteistyötä tietoisuuden lisäämiseksi, voimme kertoa kaikille Euroopan kansalaisille tarinan, johon Giles Chichester viittasi, eli siihen, että Euroopan avaruushankkeet voivat olla syy, joka tuo meidät yhteen.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

13. Rypäleaset kieltävän sopimuksen voimaantulo ennen vuoden 2008 loppua (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Angelika Beerin, Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta, Ana Maria Gomesin, Euroopan parlamentin sosialistiryhmän puolesta, Annemie Neyts-Uyttebroeckin ja Elizabeth Lynnen, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän puolesta, Girts Valdis Kristovskisin, Unioni kansakuntien Euroopan puolesta -ryhmän puolesta, Tobias Pflügerin ja Gabriele Zimmerin, Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston ryhmän puolesta, Stefano Zappalàn, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän puolesta neuvostolle laatimasta suullisesta kysymyksestä, joka koskee rypäleaset kieltävän sopimuksen voimaantuloa ennen vuoden 2008 loppua (O-0110/2008/rev. 1) (B6-0481/2008).

Angelika Beer, laatija. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, pääsemme 3. joulukuuta 2008 Oslossa ainakin sellaiseen tilanteeseen, jossa voimme allekirjoittaa rypäleaset kieltävän sopimuksen. Sopimuksen hyväksyi Dublinissa 107 valtiota, ja ne lupasivat allekirjoittaa sen. Haluaisimme kehottaa kaksi viikkoa ennen kokousta kaikkia maailman valtioita pitämään lupauksensa, allekirjoittamaan sopimuksen ja ennen kaikkea ratifioimaan sen nopeasti.

Kaukasuksen sota ja Georgian ja Venäjän käyttämät rypäleaset ovat meille haaste. Emme saa enää tuhлата aikaa. Meillä on suuria odotuksia komissiolta ja neuvostolta. Toivomme, että Euroopan unionin kaikki jäsenvaltiot ja erityisesti ne EU:n jäsenvaltiot, jotka vielä epäröivät, eli Kreikka, Latvia, Puola, Romania ja Kyproksen tasavalta, allekirjoittavat sopimuksen 3. joulukuuta.

Odotamme, että Euroopan unioni jatkaa kampanjaa oikeudellisesti sitovasta rypäleasien kiellosta osana YK:n tavanomaisia aseita koskevaa yleissopimusta (CCW). Tuomitsemme yksimielisesti Yhdysvaltojen, Venäjän ja Kiinan uskomattoman yrityksen laillistaa rypäleaset CCW:n puitteissa.

Haluaisimme, että myöhemmin arvioidaan tulevan Oslon sopimuksen ja Ottawan sopimuksen, jonka perusteella kielletään maamiinat, välistä synergiaa ja yhteyttä. Päätöslauselmamme on kehoitus komissiolle, jotta se myöntää enemmän rahoitusta – huomattavasti enemmän rahoitusta – ihmisten suojelemiseksi vaarallisilla alueilla ja rypäleasien poistamiseksi. Tämä koskee Libanonia, Balkanin valtioita ja kaikkia muita alueita, joilla sijaitsee rypälepommeja. Meillä ei ole luotettavia rahoituslähteitä tässä asiassa, ja tämä ei saisi olla mahdollista. Jos me aiomme ottaa tämän asian vakavasti, komission on löydettävä keinoja sen rahoittamiseksi.

Haluaisin korostaa ryhmäni puolesta, että tavoitteemme on näiden epäinhimillisten aseiden käytön, varastoinnin ja tuotannon oikeudellisesti sitova kieltäminen. Ne ovat aiheuttaneet siviiliväestölle kärsimyksiä kymmenien vuosien ajan alueilla, millä niitä on käytetty.

Haluaisin vielä kerran tehdä selväksi, että näiden aseiden käyttö, muun muassa valtioissa, joissa Euroopan unionilla on poliisi- ja asevoimia, kuten Afganistanissa, Bosniassa ja Kongon demokraattisessa tasavallassa, aiheuttaa operaatioillemme aivan yhtä suuren vaaran kuin väestölle.

Ana Maria Gomes, laatija. – (PT) Rypäleaset kieltävän sopimuksen hyväksyi tämän vuoden toukokuussa 107 valtiota, ja ne tapaavat 3. joulukuuta Oslossa allekirjoittaakseen sen. Ei ole sattuma, että päiväksi valittiin 3. joulukuuta. Samana päivänä vuonna 1997 avattiin Ottawassa allekirjoituksia varten jalkaväkimiinoja koskeva yleissopimus. Näillä välineillä ei ole yhteistä ainoastaan niiden allekirjoittamispäivä. On häpeällistä, että kumpakaan sopimusta eivät tue valtiot, jotka edustavat suurta osaa ihmiskunnasta, kuten Yhdysvallat, Kiina, Intia, Irak, Pakistan, Venäjä ja Israel.

Oslon sopimus neuvoteltiin Dublinissa ja 22 sen 107 allekirjoittajavaltiosta ovat Euroopan unionin jäseniä. Toivomme, että Kypros, Puola, Romania, Latvia ja Kreikka luopuvat epäluuloistaan, jotta Euroopan unioni voi yhtenä rintamana vastustaa näitä aseita, jotka tappavat ja vammauttavat ihmisiä umpimähkäisesti.

Nämä aseet eivät ole ainoastaan moraalittomia vaan ne ovat yhä harvemmin hyödyllisiä sotilaallisesti. Euroopan puolustusvirasto toteaa kertomuksessa, joka koskee pitkän aikavälin näkemystä Euroopan puolustuskapasiteetista ja sen tarpeista, että:

(EN) on "tarpeen harkita vakavasti ohjaamattomien ammusten tulevaa käyttöä, mukaan luettuina rypälepommit, miinat ja muut vaikutuksiltaan umpimähkäiset aseet".

(PT) Euroopan asevoimat, eivätkä pelkästään ne, toimivat yhä useammin siviiliväestön keskuudessa, ja niiden tavoite on yhä harvemmin tuhota helposti tunnistettava vihollinen. Sen lisäksi, että rypälepommit ovat humanitaarisen oikeuden vastaisia, niillä ei ole myöskään paljon käyttöä. Kansainvälinen oikeus, moraalinen välttämättömyys ja kaikkein perustavanlaatuisin sotilaallinen logiikka on samaa mieltä kiireellisestä tarpeesta poistaa nämä aseet. Sen vuoksi on välttämätöntä varmistaa, että Oslon sopimus ratifioidaan yleisesti.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kannatin ryhmäni puolesta tätä suullista kysymystä, jossa ilmaistaan paheksuntamme rypälepommeista ja -ammuksista aivan selvien syiden vuoksi. Annamme myös tukemme niille jäsenvaltioille, jotka ovat hyväksyneet näiden aseiden kieltoa koskevan sopimuksen.

Toivon kollegoideni tavoin, että tulevien viikkojen aikana kaikki jäsenvaltiot allekirjoittavat poikkeuksetta tämän sopimuksen ja noudattavat sitä. Tiedätte hyvin sen esitetyn näkökohdan, että joko Yhdysvaltojen johdolla tai sen mallin mukaan jotkut valtiot, joista useat ovat jäsenvaltioita, aikovat kiertää tätä sopimusta ja suoraan sanoen leikitellä määritelmällä siitä, mikä muodostaa rypäleaseen ja -ammuksen. Nämä valtiot esittävät myös, että niillä aiheutetaan vähemmän riskejä ihmisille, jotka koskevat niiden räjähtämättömiä palasia.

Toivon mukaan näin ei tapahdu. Myös ryhmäni toivoo sitä, ja sen vuoksi kysyn neuvostolta, mitä toimia se aikoo toteuttaa sen varmistamiseksi, että sopimus tulee voimaan.

Lopuksi toisesta asiasta, ministeri Jouyet: luin, että lähitulevaisuudessa siirrytte uusiin haasteisiin. Jos tämä pitää paikkansa, niin toivotan teille omasta ja ryhmäni puolesta hyvää jatkoa.

Ģirts Valdis Kristovskis, laatiija. – (LV) Arvoisa puhemies, arvoiset komission edustajat, arvoiset puheenjohtajavaltion edustajat, haluaisin ensiksi sanoa, että olin oman maani puolustusministeri lähes kuuden vuoden ajan ajankohtana, joka johti jäsenyyteemme Natossa. Sen vuoksi ymmärrän hyvin, mitä merkitsee se, että omasta valtiosta huolehditaan puolustustoimilla, tarvittavilla aseilla ja taisteluvälineillä. Kuitenkin omasta ja UEN-ryhmän puolesta olen tukenut kaikkia niitä toimenpiteitä, joita Euroopan parlamentti on toteuttanut, mukaan lukien tässä rypälepommien kieltoa koskevassa asiassa. Minun mielestäni kaikki on jo sanottu. Kaikille on selvää, että tämä ase ei ole riittävän tarkka ja tähän mennessä, kuten voimme nähdä, se on lähinnä kohdistunut siviilihenkilöihin ja haavoittanut lapsia.

Haluaisin sen vuoksi sanoa, että Euroopan parlamentti ja minä itse olen sitä mieltä siitä, että EU:n jäsenvaltioiden pitäisi saada aikaan yhtenäinen kanta ja toimia yhdessä tällaisen aseiden kieltämiseksi. Kannatan toisaalta myös tämän vaatimuksen käyttöä kahdenvälisissä neuvotteluissa esimerkiksi Venäjän, Yhdysvaltojen ja Kiinan kaltaisten valtioiden kanssa, koska ne ovat tämänlaisten aseiden pääasiallisia haltijoita. Minusta tämä on erittäin tärkeää, kun otamme huomioon, että aivan äskettäin Georgian ja Venäjän välisessä sodassa Venäjä käytti valitettavasti tällaisia rypälepommeja Georgian siviilejä vastaan. Tämä osoittaa, että argumentti näiden ammusten säilyttämisestä asevarastoissa sen vuoksi, että kyse on puolustusvälineestä, ei kestä kritiikkiä. Valitettavasti, kuten näemme, tätä välinettä käytetään muissa valtioissa siviiliväestöön kohdistuviin hyökkäyksiin.

Luisa Morgantini, laatiija. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, rypälepommit ovat aikomukseltaan ja tarkoitukseltaan joukkotuhoaseita, epäinhimillisiä välineitä, jos nyt edes on mahdollista, että sodassa on inhimillisiä välineitä.

Yhdysvaltojen armeijan julkaisussa *Field Artillery* todetaan seuraavaa: "räjähtämättömät pommit ovat ongelma siviileille ja joukoillemme, jalkaväellemme, joka saapuu paikalle kaupunkialueiden pommitusten jälkeen", ja kuitenkin niitä tuotetaan ja käytetään, ja maaperään joutuneet räjähtämättömät aseet kylvävät kuolemaa vuosi toisensa jälkeen, kuten olemme nähneet Georgiassa.

Oslo kokouksessa rypäleasideiden käytön, tuotannon ja varastoinnin torjumisesta nuori 24-vuotias libanonilainen mies Ibrahim, jonka vartalo oli täynnä haavoja ja jonka jalka oli amputoitu, esitteli itsensä seuraavasti: ”mukava tavata, minä jäin eloon”. Olisin halunnut kuolla siihen paikkaan, mutta sen sijaan vain halusin häntä. Menin tapaamaan häntä hänen kyläänsä Etelä-Libanoniin ja näin talojen pihoilla, kouluissa, ruohikossa ja puiden alla räjähtämättömiä pommeja, jotka oli singottu Israelin lentokoneista. He sinkosivat niitä yli 1 400 000, ja he sinkosivat niitä viime päivinä, kun aselepo ja tulitauko oli jo julistettu. Tämä oli pelkkää julmuutta. Tapasin monia lapsia, miehiä ja naisia Afganistanissa sairaalassa, ja heidän vartalonsa olivat silpoutuneet. Maailmassa on tuhansia lapsia, jotka ovat silpoutuneet, koska he leikkivät kiinnostavan värikkäillä rypälepommien osilla.

Dublinissa 109 valtiota päätti kymmenen päivän keskustelun jälkeen allekirjoittaa näiden tappavien aseiden kieltoa koskeva sopimus, tarjota apua uhreille sekä antaa taloudellista tukea kyseisille aloille, mutta sopimuksessa määrätään myös, että kaikki tällaiset asevarastot on tuhottavat kahdeksan vuoden kuluessa. Ne eivät varmasti tee tätä, elleivät Yhdistyneiden Kansakuntien kaikki allekirjoittajavaltiot harjoita voimakasta painostusta kaikkia niitä valtiota kohtaan, jotka ovat vastuussa siviiliväestöä vastaan aiheutetuista rikoksista. Näihin valtioihin kuuluvat Israel, Yhdysvallat, Venäjä, Kiina, Intia ja Pakistan, jotka eivät osallistuneet kokoukseen Dublinissa ja jotka eivät aio kieltää rypäleaseita.

Puolustusministeri Robert Gates on yrittänyt selittää Yhdysvaltojen vastustusta: ”rypäleaset ovat tehokas ase monia eri tavoitteita varten”. Irakissa, Afganistanissa ja entisessä Jugoslaviassa kuolleet henkilöt ovat varmasti kokeneet tämän. Jälleen kerran Eurooppa osoittaa myötätuntoisuuttaan, ja 22 valtiota ovat allekirjoittaneet Dublinin sopimuksen sekä liittyneet siihen. Tarvitaan kuitenkin konkreettisia toimia.

Tämä sopimus allekirjoitetaan virallisesti Oslossa 2. ja 3. joulukuuta, mutta se on ratifioitava. Meidän on tehtävä tämä nopeasti ja estettävä kaikki yritykset kiertää sopimus. Katson, että neuvoston on säädettävä tehokkaista poliittisista ja taloudellisista välineistä, joilla varmistetaan, että tämä sopimus pannaan täytäntöön ja että tällaisia kuolemantapauksia, eli joukkotuhoukseiden aiheuttamia kuolemantapauksia, ei aiheuteta.

Puhetta johti

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

Stefano Zappalà, *laatija*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tämä on vain ilmoitus neuvoston puheenjohtajalle, ja toivon, että tämänhetkinen puhemies voi välittää sen äsken puhetta johtaneelle puhemiehelle: aikaisemmin täällä mainittiin, että täällä on kolme henkeä, jotka ovat syntyneet samana päivänä kuin Neil Armstrong. Itse asiassa italialaista alkuperää oleva eurooppalainen astronautti oli Euroopan parlamentin jäsen vuosien 1994 ja 1999 välillä ja myös tällä vaalikaudella Euroopan parlamentissa on astronautti, jälleen kerran Italiasta.

Palaan rypäleaseisiin, osallistuin ryhmäni puolesta tähän aloitteeseen, koska minusta siinä on kyse asiasta, joka on olennainen sivistykselle ja inhimillisyydelle. Kollegani oli puolustusministeri yhdessä jäsenvaltiossa, ja myös minä toimin armeijan palveluksessa. Mielestäni tämä rypäleasideiden kieltäminen on kaiken kaikkiaan, kuten sanoin, asia, joka on sivistykselle ja inhimillisyydelle olennainen.

Miksi niin? Koska sivistys ja inhimillisuus ovat kaksi Euroopan unionin monista perusperiaatteista. Ne ovat osa perustamissopimuksiemme perustaa, ja sen vuoksi emme voi minusta tarkastella tätä asiaa vain lähtökohtana, vaan meidän on tarkasteltava vakavasti, miten EU:n pitäisi suhtautua tämänkaltaisiin aseisiin.

Se, mitä nämä aseet ja ammukset aiheuttavat ympäri maailmaa, on kuitenkin selvää. Tosiasiat ovat mitä ovat kaikissa sodankäynnin eri muodoissa, mutta kaikkein vakavin seikka on se, että tämä ei pääty sodan loputtua vaan jatkuu sen jälkeen, koska aseita on yhä edelleen maaperässä. Valitettavasti toinen näkökohta on se, että tällaista sotaa käydään valtioissa, joiden sivistystaso ei ole kovin kehittynyt, ja sen vuoksi paikallistasolla käytetään maasta löytyneitä esineitä. Ne aiheuttavat suurimman osan lasten vammoista. Meille on lähetetty monia elokuvia asiasta, ja meille lähetetään niitä edelleen kaikkialta maailmasta, ja niissä näytetään näiden aseiden käytön tulokset.

Kehotan sen vuoksi neuvostoa, ryhmäni puolesta, ja Euroopan parlamenttia, jatkamaan tämän asian käsittelyä. Toivon, että kaikki tämä työ johtaa sopimuksen ratifiointiin. Uskon, että se on yksi tärkeimmistä sivistykseen ja inhimillisyyteen liittyvistä näkökohdista, joiden puolesta Euroopan unioni voi toimia.

Jean-Pierre Jouyet, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Angelika Beer, Ana Maria Gomes, Annemie Neyts-Uyttebroeck, jota kiitan henkilökohtaisesti hänen ystävällisestä

toivotuksestaan, Luisa Morganini, Ģirts Valdis Kristovskis ja Stefano Zappalà, olette täysin oikeassa: kuten Stefano Zappalà sanoi, kyse on sivistyksestä ja inhimillisyydestä.

Kaikilla Euroopan unionin jäsenvaltioilla on humanitaarisia huolenaiheita rypäleaseista. Euroopan unioni tukee kansainvälistä välinettä rypälepommien kieltämisestä, koska ne aiheuttavat järkyttävää vahinkoa siviiliväestölle. Tämän syyn vuoksi kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot osallistuivat Dublinin kokoukseen joko osanottajina, kuten suurin osa jäsenvaltioista, tai tarkkailijoina. On selvää, että Euroopan unioni osallistuu siihen; tämän on käytävä ilmi tästä melko monimutkaisesta lauseesta.

Päätös allekirjoittamisesta tai ratifiointista kuuluu jokaisen jäsenvaltion itsemääräämisvallan piiriin, mutta pahoittelen Annemie Neyts-Uyttebroeckin tavoin, että kaikki eivät allekirjoita sopimusta tämän vuoden joulukuuhun mennessä.

Valtaosa unionin jäsenvaltioista on ilmoittanut aikeestaan allekirjoittaa sopimus tulevien viikkojen aikana. Haluaisin panna tämän asian merkille ja todeta, että Luisa Morgantini on oikeassa: meidän on toteutettava käytännön toimia ennen kuin sopimus tulee voimaan. Tässä hengessä Ranska, parhaiten tuntemani valtio, päätti toukokuussa 2008 vetää viipymättä varastoistaan pois 90 prosenttia rypäleammuksistaan.

Kuten tiedätte, monien jäsenvaltioiden on vielä kuitenkin tehtävä tämä päätös. Puheenjohtajavaltio Ranska ilmoitti Dublinin konferenssin jälkeen toukokuussa, että se allekirjoittaa sopimuksen joulukuun alussa. Puheenjohtajavaltio haluaa kiinnittää kaikkien jäsenten huomion tavanomaisia aseita koskevan yleissopimuksen yhteydessä meneillään olevaan neuvotteluun rypäleaseista. Tämä yleissopimus on ainoa, johon suurimmat sotilasvallat, Yhdysvallat, Venäjä, Kiina ja Intia, sekä Georgian kaltaiset valtiot, haluavat osallistua. Asia ei ole kuitenkaan sama Oslon sopimuksen suhteen. Haluaisin huomauttaa, että nämä valtiot eivät ole ilmoittaneet aikeistaan allekirjoittaa tätä sopimusta.

Kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat osallisina tässä sopimuksessa ja pyytävät, että rypäleaseista laaditaan pöytäkirja. Tässä kokouksessa tehtyjen sitoumusten perusteella on mahdollista saada aikaan muutoksia paikan päällä, ja Ģirts Valdis Kristovskis oli oikeassa korostaessaan tätä. Lisäksi rypäleammusten aiheuttamat kuolemantapaukset, joita olemme voineet nähdä Georgiassa, voitaisiin välttää tulevaisuudessa, jos tämän yleismaailmallisen sopimuksen puitteissa käytävät neuvottelut onnistuvat.

Hyvät parlamentin jäsenet, kuten näette, rypäleaseet ovat asia, jonka vuoksi Euroopan unionin on toteutettava toimia. EU:n on jatkettava kansainvälisellä tasolla toimia, jotta tämä kansainvälinen väline hyväksytään. Puheenjohtajavaltio Ranska aikoo tämän tavoitteen vuoksi pyrkiä perusteellisesti vakuuttamaan kaikki kumppaninsa tästä asiasta.

Charles Tannock, PPE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, en ole pasifisti – jokainen, joka tuntee minut täällä on samaa mieltä – mutta sodankäyntiin ja asekauppaan liittyy paljon sellaista, jota on pidettävä valitettavana. Rypäleaseet ovat minulle yksi kauhistuttavimmista tavoista käydä sotaa, jonka pitäisi luonnollisesti olla aina viimeinen vaihtoehto.

On paljon todisteita siitä, että nämä aseet kohdistuvat suhteettoman laajasti siviiliväestöön, joka olisi ennen kaikkea turvattava kansainvälisen oikeuden nojalla. Rypälepommit voivat levitä valtavalle alueelle ja olla räjähtämättä hyvin pitkän ajanjakson ajan. Tämä aiheuttaa hengenvaarallisen uhan siviileille, jotka voivat menehtyä tai silpoutua niistä pitkän aikaa sen jälkeen, kun konflikti on päättynyt.

Niiden paikantaminen ja poistaminen on kallista, ja niitä ei voida kartoittaa samalla tavalla kuin miinakenttiä. Lapset ovat joskus poimineet näitä aseita luullen niitä leluiksi, ja he ovat menettäneet raajoja tai jopa henkensä niiden seurauksena. Olen itse hyvin nuorten lasten isä, ja vain harvaa asiaa on lohduttomampaa ajatella.

Jos aiomme vakavasti otettavasti luoda yhteisten arvojen Euroopan unionia ja jakaa nämä arvot koko maailman kanssa, meidän on saatava aikaan yhteinen kanta, jotta voimme kieltää nämä pelottavat ja kauhistuttavat aseet, joilla on hyvin suora vaikutus taistelutantereella.

Meidän on käytettävä kaikkia hallussamme olevia diplomaattisia keinoja, jotta muut toimivat samoin. Euroopan parlamentti voi olla perustellusti ylpeä toimista, joita olemme toteuttaneet jalkaväkimiinoja koskevan vitsauksen kitkemiseksi maailmasta. Meidän on lähestyttävä tätä rypäleaseita koskevaa ongelmaa yhtä tarmokkaasti ja sitoutuneesti, jotta voimme rakentaa paremman ja inhimillisemmän maailman, ja jotta viattomien siviilien ei tarvitse kärsiä aseellisen konfliktin jälkeisessä tilanteessa.

Richard Howitt, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, me vetoamme niihin EU:n jäsenvaltioihin, jotka eivät tällä hetkellä aio allekirjoittaa rypäleaseet kieltävää sopimusta, että ne allekirjoittaisivat sen. Kypros,

Viro, Suomi, Kreikka, Puola, Romania, Slovakia, Slovenia ja EU:hun pyrkivät Serbia ja Turkki, yhtykää muihin EU:n jäsenvaltioihin ja satoihin maailman muihin maihin, ja allekirjoittakaa tämä sopimus.

Kenen puolesta esitämme tämän pyynnön? Afganistanin Heratista kotoisin olevan Suraj Ghulam Habibin puolesta: hän menetti molemmat jalkansa, kun hän löysi rypälepommin, jota hän piti jonkinlaisena ruokatarvikkeena. Nyt hänen on lähes mahdotonta päästä kouluun tai leikkiä ystäviensä kanssa pyörätuolillaan. Laosin Seponen alueella asuvan Chanhthavan puolesta: hän menetti jalan ja hänen näkökykynsä vaurioitui, kun hän vahingossa kolautti rypälepommia työskennellessään riisipellolla, jotta hän saisi perheelleen ruokaa. Hänen on nyt lähetettävä tyttärensä samalle vaaralliselle pellolle keräämään riisiä. Beka Giorgishvili, 13-vuotiaan georgialaisen pojan vuoksi: hänestä tuli ystävänsä kotona tänä vuonna yksi viimeisimmistä uhreista, kun hän auttoi pumppaamaan ystävänsä uuden polkupyörän rengasta. Beka menetti osan kallostaan, jonka sisällä on edelleen sirpaleita.

On tekopyhää, että EU:n valtiot tuomitsevat Venäjän hyökkäyksen Georgiaan, mutta että ne eivät tuomitse tämänkaltaista hyökkäystä, jossa käytetään rypäleaseita ja joka aiheuttaa valtavaa haittaa siviilihenkilöille. Valtiot, jotka perustelevat rypäleasioiden varastointia sillä, että ne noudattavat maamiinoja koskevaa kieltoa, esittävät huonon tekosyn. Rypäleaseet aiheuttavat aivan yhtä paljon kuolemantapauksia, ja ne ovat aiheuttaneet jopa enemmän humanitaarista vahinkoa maailmassa.

Oma jäsenvaltion, Yhdistynyt kuningaskunta, on jo aloittanut noin 30 miljoonan räjähteen hävittämisen, se on muuttanut viennin valvontaa koskevia säännöksiään ja suoraan edistänyt taisteluaseiden, mukaan lukien Georgiassa käytettyjen rypäleaseiden, hävittämistä. Eurooppa oli ensimmäinen paikka, jossa Saksan ja Neuvostoliiton joukot käyttivät niitä toisen maailmansodan aikana. Euroopassa on varastoissa tällä hetkellä arviolta miljardi tällaista asetta, ja Euroopan olisi otettava johtava asema maailmassa, jotta niiden hävittäminen varmistetaan.

Elizabeth Lynne, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten monet henkilöt ovat todenneet, rypäleaseet tappavat tai vammauttavat umpimähkäisesti joka päivä siviilihenkilöitä, joista monet ovat lapsia. Monet näistä uhreiksi joutuneista lapsista vammautuvat rypäleaseista, ja heidän on elettävä vamman kanssa koko loppuelämänsä. On pöyristyttävää, että rypäleaseita on varastoissa yli 15 jäsenvaltiossa. Pidän kauhistuttavana näyttöä siitä, että ainakin seitsemän EU:n jäsenvaltiota edelleen tuottaa näitä aseita. Minun mielestäni näillä valtiolla sekä niillä, jotka ovat käyttäneet niitä, kuten kotimaallani Yhdistyneellä kuningaskunnalla, on verta käsissään.

Rypäleaseiden tuotannon, kuljetuksen ja varastoinnin kieltäminen pelastaa monia ihmishenkkiä. Tällä sopimuksella varmistetaan myös paljon tarvittavien voimavarojen, kuten terveydenhuollon ja rypälepommien uhrien kuntoutusavun, tarjonta. Kehotan kaikkia EU:n jäsenvaltioita allekirjoittamaan ja ratifioimaan tämän sopimuksen. Niiden ei pitäisi määritellä uudelleen sitä, mitä tarkoitamme rypäleaseilla ja siten kiemurrella pois vastuustaan. Eräät jäsenvaltiot ovat pyrkineet tähän.

Seán Ó Neachtain, UEN-ryhmän puolesta. – (GA) Arvoisa puhemies, kannatan voimakkaasti ehdotusta siitä, että rypäleaseet kieltävä sopimus voidaan panna täytäntöön tämän vuoden lopusta alkaen.

Kaikki hallitukset, jotka panevat täytäntöön vuonna 2007 annetun Oslon julistuksen, ovat valmiita laatimaan ennen vuoden 2008 loppua lainsäädäntöasiakirjan, jolla päätetään rypäleaseiden käyttö. Sillä otetaan käyttöön järjestelmä, jolla edistetään yhteistyötä, autetaan tällaisia hyökkäyksiä paenneita ihmisiä ja tuhotaan edelleen olemassa olevat rypäleasevarastot.

Olen erittäin ylpeä, että tähän sopimukseen päästiin aikaisemmin tänä vuonna järjestetyssä kansainvälisessä kokouksessa Dublinissa, omassa kotimaassani. Kaikki kokoukseen osallistuneet esittivät erittäin selkeästi sen, mitä he aikoivat tällä sopimuksella saavuttaa: sen, että rypälepommit olisi kiellettävä tästä lähtien. Aivan, kuten kollegani ovat jo pyytäneet tänään parlamentissa, pyytäisin valtioita, jotka eivät ole vielä allekirjoittaneet sopimusta, allekirjoittamaan sen nyt.

Meidän on poistettava nämä kauhistuttavat aseet lopullisesti.

Satu Hassi, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, on hieno asia, että rypäleaseet kieltävä sopimus on saatu aikaan. On hyvin tärkeää, että kaikki EU-maat liittyvät sopimukseen, myös Suomi, Kreikka ja Puola, muuten annamme muille maille liian helpon verukkeen jatkaa näiden epäinhimillisten aseiden käyttöä.

Olen hyvin pahoillani siitä, että oma maani Suomi aikoo jäädä sopimuksen ulkopuolelle. Tätä perustellaan sillä, että rypäleaseet on hankittu toisen epäinhimillisen asetyypin, henkilömiinojen, korvaamiseksi. Tämä

on kuitenkin kuin pirun häätämistä Belsebubilla. 90-luvun lopulla, kun Suomen silloinen hallitus päätti henkilömiinoista luopumisen aikataulusta, armeija ei suinkaan kertonut aikovansa hankkia tilalle toista siviilien tappajaa, rypäleaseita.

EU:n ja kaikkien EU-maiden tulee nyt olla johdonmukaisia rypäleaseiden vastustamisessa ja kieltäytyä myös kaikista sellaisista sotilasoperaatioista, joissa käytetään rypäleaseita. Rypäleaseiden uhreistahan arvioidaan jopa 98 prosentin olevan siviilejä. Meillä on paljon yli 20 vuoden kokemus siitä, että nämä aseet tappavat sattumanvaraisesti valikoituvia siviilejä, mukaan lukien lapsia. Tälle on nyt aika saada loppu.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minun on kerrottava teille hyvin vakavasti, että olin todella ylpeä voidessani osallistua keskusteluun rypäleaseista ja puheenjohtajavaltion puolesta yhdyin kaikkiin niihin henkilöihin, jotka ovat vaatineet sopimuksen ratifioimista.

Euroopan unioni on jo vuonna 2007 tunnustanut, että olisi kiireellisesti puututtava rypäleaseista aiheutuviin humanitaarisiin huolenaiheisiin. Tiedän, että unionin jäsenvaltioilla on ollut merkittävä tehtävä Oslon prosessin aikana ja tavanomaisia aseita koskevan yleissopimuksen puitteissa. Meidän mielestämme tavanomaisia aseita koskeva yleissopimus ja Oslon prosessi tukevat toisiaan. On Euroopan parlamentin ja puheenvuoron esittäneiden ansiota, että meitä on muistutettu arvoista, joihin Euroopan kansalaiset uskovat. Me kehotamme kaikkia jäsenvaltioita toimimaan niiden syiden puolesta, joita te olette, paremmin kuin minä itse, esittäneet niin liikuttavalla tavalla tämän keskustelun aikana.

Puhemies. – (IT) Olen vastaanottanut kaksi työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽²⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina kello 12.00.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. – (EN) Vetoan kaikkiin EU:n jäsenvaltioihin, että ne ratifioivat ja panevat täytäntöön rypäleaseet kieltävän sopimuksen välittömästi. Rypäleaseet aiheuttavat sanoinkuvaamatonta ja umpimähkäistä tuhoa siviiliväestölle kaikkialla maailmassa, viimeksi Georgian konfliktissa.

Rypäleaseet kieltävällä sopimuksella kielletään rypäleaseiden käyttö, tuotanto, varastointi ja kuljetus. Yleissopimuksen hyväksyi 107 valtiota Dublinissa tämän vuoden toukokuussa järjestetyssä kokouksessa. Sopimus ei tule kuitenkaan voimaan ennen kuin vähintään 30 valtiota ratifioi sen.

On vaikeaa uskoa, että kahdeksan EU:n jäsenvaltiota ei aio allekirjoittaa sopimusta välittömästi. Siten EU, kaikkein onnistunein rauhanhanke koskaan ja yhteisö, joka on perustettu ihmisoikeuksien kunnioituksen ja oikeusvaltion periaatteille, ei kannata kansainvälisen humanitaarisen oikeuden laajentamista siten, että yhden kaikkein petollisimman siviileitä vastaan kohdistuvan aseiden käyttö kielletään.

Kehotan Kyprosta, Viroa, Suomea, Kreikkaa, Puolaa, Romaniaa, Slovakiaa ja Sloveniaa ratifioimaan rypäleaseet kieltävän sopimuksen viipymättä, jotta kyseisten aseiden käyttö voidaan päättää.

Tunne Kelam (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Meidän olisi otettava huomioon, että rypälepommit ovat yksi kaikkein vahingollisimmista aseista, ja ne kohdistuvat samalla tavoin sotilas- ja siviilikohteisiin.

Nyt, 21. vuosisadalla, sodankäynti ei voi perustua ajatukseen tuhoamisesta tai suurimmasta mahdollisista vaurioista. Kohdennetut hyökkäykset, jotka vaikuttavat mahdollisimman vähän siviileihin, voivat olla ainoa toimintatapa sotatilanteessa. Sen vuoksi rypäleammusten käyttö on selkeästi torjuttava ja kiellettävä.

Pyydän, että Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot kehottavat kaikkia valtioita maailmassa allekirjoittamaan tämän sopimuksen tämän vuoden 3. joulukuuta. Pyydän lisäksi EU:ta ja sen jäsenvaltioita pyrkimään siihen, että tämä sopimus pannaan täytäntöön tehokkaasti ja mahdollisimman nopeasti. Pyydän, että EU ja sen jäsenvaltiot eivät ainoastaan ratkaise sopimuksen teknisiä kohtia vaan että ne pyrkivät auttamaan alueita, joilla rypäleammuksia on käytetty, antamaan apua niiden yhteiskunnille sekä tarjoamaan tehokasta ja yksilöllistä apua siviilihenkilöille, joille rypälepommit ovat aiheuttaneet vahinkoa.

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.

14. Kyselytunti (kysymykset komissiolle)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B6-0484/2008). Käsittelemme komissiolle osoitettuja kysymyksiä.

Ensimmäinen osa

(IT) **Stavros Arnaoutakis** laatima kysymys numero 33 (H-0800/08)

Aihe: Tiedottaminen EU:n toimista kansalaisten suojelemiseksi kansainväliseltä rahoituskriisiltä

Euroopan komissio vastasi viime maaliskuussa pidetyssä täysistunnossa esittämäni suulliseen kysymykseen (H-0075/08)⁽³⁾ kansainvälisen luottokriisin kielteisistä vaikutuksista kaupan alalla, että EU:n talouskasvun odotetaan hidastuvan 0,5 prosentilla, inflaation odotetaan kasvavan ja ulkomaankaupan taseen odotetaan olevan 185 miljardia euroa alijäämäinen 27 jäsenvaltion EU:ssa. Komissio korosti, että paras tapa selvitä maailmantalouden kriisistä on pitää kiinni rakenneuudistuksista ja makrotaloudellisesta politiikasta, ja totesi, että protektionismi ei ole ratkaisu. Nyt on nähtävissä, että rahoituskriisi laajenee ja vaikuttaa myös suuryrityksiin.

Kysyn Euroopan komissiolta, ovatko tuolloin annetut tiedot muuttuneet? Miten se aikoo tiedottaa eurooppalaisille kuluttajille tämän kriisin vaikutuksista, ja mihin konkreettisiin toimiin se aikoo ryhtyä EU:n kansalaisia suojellakseen?

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Komissio esitteli 3. marraskuuta tämän syksyn ennusteensa, jonka perusteella talousnäkymät ovat ankeat. Talouden kasvun odotetaan pysähtyvän vuonna 2009 ja jäävän Euroopan unionissa vain 0,2 prosenttiin.

Vuonna 2010 useimpien EU:n talouksien pitäisi alkaa vähitellen elpyä; koko EU:n kasvuksi on arvioitu 1,1 prosenttia. Tämän seurauksena työttömyyden odotetaan nousevan EU:ssa 7,8 prosenttiin vuonna 2009 ja nousun odotetaan jatkuvan myös vuonna 2010.

Inflaation ennustetaan EU:ssa kuitenkin laskevan nopeasti takaisin 2,4 prosenttiin ja hidastuvan vielä lisää vuonna 2010.

On selvää, että me olemme huomattavien haasteiden edessä. Sen vuoksi komissio kehittää parhaillaan kattavaa strategiaa rahoituskriisin hallitsemiseksi ja talouden taantuman rajoittamiseksi. Tämän strategian perusta on esitelty tiedonannossa ”Finanssikriisistä talouden elpymiseen: eurooppalainen toimintakehys”, jossa kerrotaan, miten EU:n pitäisi ratkaista kriisin seuraavat vaiheet yhtenäisellä ja koordinoitulla tavalla.

Toimet olisi keskitettävä kolmen tavoitteen ympärille. Ensinnäkin meidän on pyrittävä luomaan rahoitusmarkkinoille EU:n tasolla uusi rakenne; toiseksi meidän on käsiteltävä kriisin vaikutuksia reaalityökaluteen ja kolmanneksi meidän on koordinoitava rahoituskriisiin kansainvälinen ratkaisu.

Komissio julkistaa EU:n elvytys suunnitelmasta yksityiskohtaisemman esityksen 26. marraskuuta osana Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategiaa. Tavoitteemme on yhdistää joitain tarkkaan suunnattuja lyhyen aikavälin aloitteita, jotka voivat lieventää kriisin pahimpia vaikutuksia talouteen laajemmin ottaen, ja samalla mukauttaa Lissabonin strategian keskipitkän ja pitkän aikavälin toimenpiteitä kriisin huomioon ottamiseksi.

Stavros Arnaoutakis (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä hänen vastauksestaan. Viesti, joka meidän täytyy kuitenkin välittää EU:n kansalaisille nyt, on se, että me reagoimme luottolamaan ja aiomme pumpata rahaa reaalityökaluteen. EU:n kansalaiset haluavat myös, että tästä kriisistä muotoutuu EU:lle, kansalaisten EU:lle, mahdollisuus.

Kysymykseni kuuluu: aiotaanko rahaa pumpata tulevina vuosina julkisiin investointeihin ja julkisiin töihin?

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa varapuheenjohtaja, viimeisimmät tiedot edellyttävät nopeaa päätöksentekoa. Ongelmana on se, että komissio kollegiaalisena elimenä on yleensä erittäin hidas saamaan pyörät pyörimään. Onko komissiolla erityisiä sääntöjä nykyisen kaltaisia tilanteita varten? Muutoin komissiolta kestää kollegiaalisena elimenä todella kauan saada aikaan tuloksia.

⁽³⁾ Suullinen vastaus 11.3.2008.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Wallström, viimeaikaiset tapahtumat osoittavat, että jäsenvaltiot pyrkivät itse löytämään tapoja lieventää rahoituskriisin ja talouden taantuman vaikutuksia.

Mikä on kantanne kriisiä edeltäviin toimenpiteisiin? Ovatko verotuksen kiristäminen, veropohjan laajentaminen ja ALV-veron nostaminen tehokkaita keinoja päästä kriisistä näin vaikeana aikana?

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. - (EN) Tärkein kysymys juuri nyt on se, mihin toimiin komission tulee ryhtyä tulevan viikon aikana reaalityöskentelyyn kohdistuvien vaikutusten torjumiseksi.

Me aiomme esitellä paketin, joka on parhaillaan valmisteltavana ja jossa me identifioimme ne politiikan alat, joilla me uskomme voivamme lievittää vaikutuksia reaalityöskentelyyn lyhyellä aikavälillä, pitäen samalla kiinni Lissabonin strategian keskipitkän aikavälin uudistustavoitteista. Siinä ovat työmme kehukset. Tavoitteenamme on löytää toimenpiteitä, jotka tukevat kokonaiskysyntää, vähentävät inflaatiopaineita ja vahvistavat kotitalouksien ostovoimaa.

Meidän on tehtävä enemmän työmarkkinoilla ja, kuten sanotaan, aikaistaa investointeja. Me toivomme, että tästä on apua myös energia- ja ilmastopakettia koskeviin ongelmiin ja toimiin, sillä me tulemme tarvitsemaan rahaa investointeihin. Toivon mukaan se auttaa viemään meitä eteenpäin näinä vaikeina aikoina. Esimerkiksi työmarkkinoilla voi olla hyötyä aktivointipolitiikasta.

Vastauksena viimeiseen kysymykseen sanoisin, että me haluamme jäsenvaltioiden koordinoivan toimiaan. Huonoin ratkaisu olisi nähdäksemme se, että kukin jäsenvaltio lähtee vetämään omaan suuntaansa ja toteuttaa toimia, joiden ne katsovat olevan hyödyksi omassa valtiossaan. Sen sijaan jäsenvaltioiden pitäisi keskustella, koordinoita ja tehdä yhteistyötä mahdollisimman paljon, sillä vaikutukset tuntuvat EU:n koko taloudessa. Komissio pitää toimien koordinoimista parempana ratkaisuna.

Entäpä pitkä läpimenoaika tai pitkä valmistelu-aika? Tulette yllättymään. Kuten totesin eilen rahoituskriisiä koskevassa keskustelussa, komissio on ensimmäistä kertaa onnistunut saamaan ehdotuksensa valmiiksi vuorokauden sisällä. Käymme läpi hyvin vakavaa kriisiä. Meidän on vastattava siihen siten, että emme käytä ehdotusten valmisteluun liikaa aikaa.

Meille kaikille on annettu ohjeet pyrkiä tai olemme halunneet pyrkiä kukin omalla politiikan alallamme auttamaan, lyhentämään valmistelu-aikoja ja toimimaan nopeammin, mutta kuitenkin koordinoitusti ja kunnioittavasti. Me yritämme saada ehdotukset esiteltäviksi mahdollisimman nopeasti ja me pyrimme sitä varten venymään kaikin tavoin. Tämä on komission lähtökohta tällä hetkellä.

Puhemies. - (IT) **Bogusław Sonikin** laatima kysymys nro 34 (H-0850/08)

Aihe: Ajoneuvon kuljettajien sallitun veren alkoholipitoisuuden eroavuudet Euroopan unionissa

Useissa Euroopan unionin maissa, muun muassa Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Italiassa, Irlannissa ja Luxemburgissa, kuljettajien sallittu veren alkoholipitoisuus on 0,8 mg/l. Slovakiassa ja Unkarissa, jotka kieltävät ajamisen aivan pienenkin alkoholimäärän nauttimisen jälkeen, edellä mainitun määrän alaisena kuljettaminen olisi vakava rikos. Puolassa ajoneuvojen kuljettamista koskevat säännöt on vahvistettu 20. kesäkuuta 1997 annetussa Puolan liikennelaissa (Puolan virallinen lehti nro 108 vuodelta 2005, pykälä 908, jota on muutettu myöhemmin) ja niissä määritellään, että kuljettajien veren alkoholipitoisuus saa olla enintään 0,2 mg/l. Jos veren alkoholipitoisuus on yli 0,5 mg/l, kyseessä on rikos, josta voi seurata jopa kahden vuoden vankeusrangaistus.

Kun otetaan huomioon, että Euroopan unionissa yhdenmukaistetaan yhä enemmän tieliikennesäännöksiä, aikooko komissio ryhtyä yhdenmukaistamaan kuljettajien veren alkoholipitoisuuden sallittua määrää Euroopan unionin jäsenvaltioiden alueella?

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, komissio ehdotti vuonna 1988 direktiiviä kuljettajien suurimmasta sallitusta veren alkoholipitoisuudesta. Koska jäsenvaltiot ja komissio eivät kuitenkaan päässeet asiasta yksimielisyyteen, komission täytyi tyytyä hyväksymään 17. tammikuuta 2001 suositus, jossa kaikille jäsenvaltioille suositeltiin enimmäisrajaksi 0,5 milligrammaa millilitrassa. Tänä päivänä alkoholipitoisuuden enimmäisraja on tuota suositusta korkeampi vain kolmessa jäsenvaltiossa – Irlannissa, Maltalla ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Komission suosituksessa esitettiin myös enimmäisrajan laskemista 0,2 milligrammaan millilitrassa tiettyjen kuljettajaryhmien kohdalla; tällaisia ryhmiä ovat muun muassa aloittelevat kuljettajat, joita jäsenen ensimmäinen kysymys koskee. Aloittelevat kuljettajat ovat tieonnettomuuksien yleisimpiä uhreja. Sen vuoksi

on tärkeää sulkea pois mahdollisimman hyvin heitä koskevat riskitekijät esimerkiksi asettamalla tälle ryhmälle veren alkoholipitoisuuden enimmäisrajaksi 0,2 milligrammaa millilitrassa, kuten jo totesin. Tämä liittyy "nollarajana" tunnettuun toimenpiteeseen, joka on asetettu tälle kuljettajaryhmälle komission lokakuussa 2006 hyväksymässä tiedonannossa. Tiedonannossa esitetään strategia jäsenvaltioiden tukemiseksi alkoholiin liittyvien vahinkojen vähentämisessä.

Hyvät parlamentin jäsenet, tätä taustaa vasten komissio katsoo valitettavasti, että nykyisessä poliittisessa tilanteessa on epätodennäköistä, että jäsenvaltiot hyväksyisivät säädöksen, jolla pyritään yhdenmukaistamaan veren alkoholipitoisuuksien enimmäisrajoja EU:ssa. Komissio ei aio kuitenkaan jäädä toimeettomaksi tällaisen asian suhteen, joka aiheuttaa merkittävän osan kuolemaan johtavista tieliikenneonnettomuuksista EU:ssa.

Komissio on ryhtynyt asiassa useisiin toimenpiteisiin. Ensinnäkin tienvarsitarkastusten osalta komissio kehotti 6. huhtikuuta 2004 annetussa suosituksessa lisäämään satunnaisia veren alkoholipitoisuutta koskevia kokeita. Nämä kokeet on tarkoitus toteuttaa tehokkaalla laitteella, joka analysoi veren alkoholipitoisuutta uloshengitysilman perusteella, ja niitä on tarkoitus tehdä erityisesti sellaisissa paikoissa ja sellaisina aikoina, joissa ja jolloin kuljettajien liiallisen alkoholin käytön on todettu olevan yleistä.

Hyvät parlamentin jäsenet, haluan myös korostaa, että alkoholin vaikutuksen alaisena ajaminen kuuluu rikkomuksiin, joita on käsitelty ehdotuksessa rajatylittävän lainvalvonnan helpottamisesta liikenneturvallisuuden alalla. Komissio hyväksyi ehdotuksen tämän vuoden maaliskuussa, ja se on parhaillaan neuvoston ja parlamentin käsiteltävänä.

Painotin viimeisimmässä liikenneneuvoston kokouksessa ministereille sitä, että kun kyse on ihmishenkien säästämistä, me emme voi juuttua lainopillisiin saivarteluihin tai jäädä kiistelemään siitä, kuuluuko tämä asia ensimmäisen vai kolmannen pilarin alaan, sillä lainopillisista kiistoista on ikävä kyllä vain vähän hyötyä niin vakavien ongelmien kuin tieliikenneonnettomuuksien ratkaisemisessa.

Haluan tämän parlamentin keskustelun yhteydessä todeta, että käsiteltävänä olevassa direktiivissä tarkoitetut neljä rikkomusta, jotka ovat alkoholin vaikutuksen alaisena ajaminen, ylinopeus, turvavöiden käytön laiminlyönti ja ajaminen huumausaineiden käytön jälkeen, ovat osallisina kolmessa neljäsosassa tieliikenneonnettomuuksista. Tämä merkitsee sitä, että Euroopan unioni voi tehdä ja sen täytyy tehdä paljon. Sen vuoksi kehotan jälleen kerran parlamenttia jatkamaan eteenpäin liikenne- ja matkailuvaliokunnan äänestyksen osoittamalla tiellä.

Arvoisa puhemies, päätän puheenvuoroni pienen hetken kuluttua. Jotta voisimme lähitulevaisuudessa laatia konkreettisia ehdotuksia ajamisesta psykoaktiivisten aineiden alaisena, komissio käynnisti lokakuussa 2006 neljä vuotta kestävä tutkimushankkeen, jonka tarkoituksena on parantaa tietämystä asiasta ja laatia ratkaisuja. Tämä on DRUID-hanke, josta olette kaikki tietoisia.

Lopuksi on syytä korostaa myös komission tiedotuskampanjoihin myöntämää rahoitustukea. Nämä ovat erityisesti nuorten laatimia ja nuorille suunnattuja kampanjoita, joilla pyritään lisäämään tietoisuutta alkoholin ja huumausaineiden käytön vaarallisuudesta autoilun yhteydessä. Yksi esimerkki niistä on kampanja nimeltä "Bob", josta tuli menestys ympäri Eurooppaa. Meidän on syytä muistaa myös komission panos tässä asiassa. Komissio kutsui liikkuvaisen Formula 1 -maailmanmestarin, Kimi Räikkösen, Brysseliin seuraamaan Euroopan unionin tieliikenneturvallisuuskampanjaa. Komission omistautuneisuudesta tieturvallisuudelle kertoo muun muassa myös suurkaupunkien tieturvallisuuspäivä, joka pidettiin 10. lokakuuta Pariisissa. Tein tästä yhden päätavoitteeni luottamuskeskustelussa, joka käytiin sen jälkeen, kun minut oli nimetty liikenteestä vastaavaksi Euroopan komission jäseneksi.

Hyvät parlamentin jäsenet, valitettavasti me emme voi tehdä tämän enempää, mutta toivon, että olen vastannut suulliseen kysymykseenne riittävän kattavasti.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan kiittää teitä vastauksestanne ja kannustan teitä ryhtymään rohkeampiin toimiin. Meidän on hyväksyttävä ja päivitettävä direktiivi, jolla kielletään alkoholin alaisena ajaminen kokonaan. Me emme saa antaa periksi alkoholivalmistajien lobbaukselle ja sen vaikutukselle, emmekä me saa pelätä niitä. Meillä on oikeus turvallisiin teihin ja meidän on aloitettava nuorista. Meidän on oltava rohkeita näiden hankkeiden toteuttamisessa.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Arvoisa varapuheenjohtaja, haluan käyttää tämän lyhyen puheenvuoron esittääkseni kaksi kysymystä. Ensinnäkin te sanoitte, että nykyinen poliittinen tilanne ei ole edullinen tällaiselle sääntelylle. Haluaisin tietää, mikä taho tätä sääntelyä ennen kaikkea vastustaa? Ovatko vastustajia yksittäiset valtiot vai suuret lobbausryhmät? Mikä estää komissiota tekemästä jotain tässä tapauksessa?

Toinen kysymykseni koskee sitä, että yhä useampien tutkimusten mukaan tupakointi autossa on hyvin vaarallista. Toisaalta se on hyvin epäterveellistä ja toisaalta se vie huomion pois liikenteestä ja väsyttää. Haluaisinkin kysyä, aikooko komissio puuttua tähän asiaan jollain tavoin EU:n tasolla.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Kysymykseni koskee Irlantia, missä monet nuoret ovat joutuneet kohtalokkaisiin onnettomuuksiin ajaessaan yksin.

Haluaisin tietää, onko tästä asiasta tehty tutkimusta koko EU:ssa ja voisimmeko me palauttaa nuorille suunnatun ajovalistusohjelman. Meillä on edessämme vielä paljon työtä. Haluaisin siksi pyytää palauttamaan tämän valistusohjelman mahdollisimman pian.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitos esittämistänne kysymyksistä. Ne antavat mahdollisuuden selkiyttää Euroopan unionin kantaa entisestään.

Hyvä jäsen Leichtfried, poliittiset ongelmat, jotka otitte perustellusti esiin, koskevat jäsenvaltioita. Me olemme joutuneet toteamaan, että komission ehdotusta ei valitettavasti hyväksytty valtavasta panostuksesta huolimatta. Vaikka direktiiviluonnoksesta ei ole päästy jäsenvaltioiden kanssa yksimielisyyteen, me olemme pitäneet asiasta kiinni ja aiomme tehdä niin jatkossakin. Toistan nyt sen, mitä sanoin kuulemisessa, jossa voitoin komission ja parlamentin luottamuksen: tieturvallisuus tulee myös jatkossa olemaan yksi päätavoitteeni.

Aion myös jatkossa tukea kaikkia DRUID-hankkeita ja -ohjelmia, joilla pyritään tarjoamaan nuorille tietoa ja valistamaan heitä. Tämä on vastaukseni äskeiseen kysymykseen. Tämän pitäisi olla ensisijainen tavoite. Onnettomuuksia eivät aiheuta välineet, vaikka on toki tärkeää, että välineet ovat turvalliset. Teiden turvallisuus on tärkeä asia, ja Euroopan parlamentti on tehnyt yhdessä komission kanssa joitain infrastruktuuria koskevia päätöksiä. Suurin ongelma on kuitenkin ajoneuvojen kuljettajien valistaminen.

Meillä on velvollisuus alkaa valistaa nuoria ihmisiä. Sen vuoksi tuen täysin kantaanne ja teen kaikkeni, jotta Euroopan unioni ja komissio rahoittaisivat aina kouluissa järjestettäviä valistusohjelmia. Hyvät parlamentin jäsenet, ei ole sattumaa, että valitsin komission todistajaksi entisen maailmanmestarin, joka on nuori mies.

Meidän on pyrittävä puhumaan nuorille nuorten kautta, sellaisten ihmisten kautta, jotka eivät saarnaa vanhempien tavoin, vaan jotka pystyvät selittämään heille todelliset riskit, sillä lähtiessään ulos diskosta kaikki nuoret tuntevat itsensä haavoittumattomiksi. Haavoittumattomuus on kuitenkin vain kuvitelmaa. Meidän on tehtävä yhteistyötä koulujen kanssa ja meidän on tehtävä yhteistyötä perheiden kanssa, jotta jokaiselle nuorelle osoitetaan ne riskit, joille hän altistuu istuessaan ratin taakse – erityisesti, jos hän on käyttänyt alkoholia tai huumeita.

Tupakoinnin osalta pyydän komission yksiköitä tutkimaan, kohdistuuko tupakoitsijoihin muita suurempia riskejä. En voi antaa teille vastausta, sillä minulla ei ole tästä tutkimustietoa, mutta kuten sanoin, pyydän yksiköitä tarkistamaan asian.

Vastasin uskoakseni myös jäsen Sonikille toistaessani sitoumukseni ja voin varmaankin sitoutua koko komission puolesta – varapuheenjohtaja Wallström vastaa myös viestinnästä – siihen, että me teemme kaikkemme tarjotaksemme kansalaisille ja ennen kaikkea nuorille, aloitteleville kuljettajille tietoa riskeistä ja vaaroista, joille he aina altistuvat liikenteessä.

Puhemies. – (IT) **Katerina Batzelin** laatima kysymys nro 35 (H-0861/08)

Aihe: Kumppanuuteen perustuvaa EU-viestintää koskeva toimielinten välinen sopimus

Euroopan parlamentin, Euroopan komission ja neuvoston edustajat allekirjoittivat 22. lokakuuta 2008 EU:n historian ensimmäisen poliittisen julkilausuman kumppanuuteen perustuvaa EU-viestintää koskevasta toimielinten välisestä sopimuksesta. Tämä sopimus on poliittisesti erittäin merkittävä, koska sillä pyritään ratkaisemaan tehokkaasti eurooppalaisille kansalaisille suunnatun puutteellisen viestinnän ongelma, joka on ajankohtaan nähden myös hyvin tärkeä, koska elämme Euroopan parlamentin vaaleja edeltävää aikaa.

Mitkä ovat yhteisön yhtenäisen viestintäpolitiikan ensisijaiset painopisteet ja tärkeimmät viestit tulevalle vuodelle ja erityisesti vaaleja edeltävälle ajalle?

Millä tavoin edistetään kolmen yhteisön toimielimen yhteistyötä asetettaessa ensisijaisia painopisteitä ja kyseisen viestintäpolitiikan päämääriä, ja miten ne toimivat yhteistyössä eri kansallisten viranomaisten kanssa? Tarkemmin sanottuna miten yhteisön ja kansalliset EU:ta koskevat viestintäpolitiikat ovat sidoksissa toisiinsa?

Mitä välineitä käytetään uuden viestintäpolitiikan täytäntöönpanossa ja miten hyödynnetään uusia viestintätekniikoita? Mikä asema monikielisyydellä on tässä yhteydessä?

Mistä yhteisön varoista vastaperustetun viestintäpolitiikan eri toimet on määrä rahoittaa?

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Parlamentti, komissio ja neuvosto ovat lisänneet yhteistyötään EU:n viestinnän suhteen ja allekirjoittivat kumppanuuteen perustuvaa EU-viestintää koskevan poliittisen julkilausuman 22. lokakuuta tänä vuonna. Kiitän teitä vahvasta tuestanne tässä asiassa. Kyseessä on ensimmäinen kerta, kun toimet ovat sopineet yhteisestä lähestymistavasta viestintään.

Viestintä on toimivampaa ja tehokkaampaa, jos se tehdään tärkeissä asioissa koordinoitusti. Lisäksi se edellyttää poliittista sitoutumista kaikilta osapuolilta, myös jäsenvaltioilta. Kaikilla toimielimillä on velvollisuus viestiä kansalaisten kanssa Euroopan unionista. On kuitenkin syytä painottaa, että poliittisessa julkilausumassa kunnioitetaan myös kunkin EU:n toimielimen ja jäsenvaltion yksilöllistä vastuuta oman viestintästrategiansa ja painopisteidensä suhteen.

Yhteiset viestinnän painopistealueet ovat poliittisessa julkilausumassa etusijalla. Niistä sopii toimielinten tiedotusyhteistyöryhmä (IGI), jonka yhteispuheenjohtajina toimii kunkin toimielimen edustajia. Me olemme jo nimenneet ja sopineet neljä painopistealuetta vuodelle 2009. Ne ovat europarlamenttivaalit, energia ja ilmastonmuutos, Keski- ja Itä-Euroopan demokraattisten muutosten 20-vuotisjuhlavuosi sekä luonnollisesti työpaikkojen, kasvun ja yhteisvastuun tukeminen Euroopassa.

Toteuttamisesta huolehtivat yhdessä parlamentti, komissio ja neuvosto sekä jäsenvaltiot. Näin ollen me pyrimme saamaan aikaan yhteisvaikutuksia kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten sekä kansalaisyhteiskunnan edustajien kanssa. Komission edustustot ja parlamentin tiedotustoimistot tekevät jäsenvaltioissa yhteistyötä kansallisten viranomaisten kanssa kansallisiin olosuhteisiin mukautetuissa yhteishankkeissa. Tarvittaessa me hoidamme asianmukaiset hallinnolliset järjestelyt EU:n tason ja kansallisten yksiköiden välillä, ja toimintaan myönnetään riittävä rahoitus.

On ilman muuta selvää, että EU:n toimielimet ja jäsenvaltiot kunnioittavat toimissaan monikielisyyttä ja kulttuurillista moninaisuutta. Haluan tässä yhteydessä todeta, että komissio toimii hyvin aktiivisesti vastatakseen monikielisyyden haasteisiin. Komission edustustoihin jäsenvaltioissa on esimerkiksi palkattu kääntäjiä, jotka palvelevat paikallisia tarpeita ja tukevat EU:ta koskevaa viestintää jäsenvaltion kansalaisten kielellä.

Yhteisten viestintää koskevien painopistealueiden toteuttaminen tarjoaa lisäksi eurooppalaisille, kansallisille ja alueellisille poliitikoille erinomaisen mahdollisuuden keskustella kansalaisten kanssa EU-asioista europarlamenttivaalien alla. Toivon tämän vaikuttavan myönteisesti äänestysaktiivisuuteen.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Arvoisa varapuheenjohtaja Wallström, kiitän teitä vastauksestanne. Haluan ensimmäiseksi todeta, että toimielinten välisellä sopimuksella pyritään ennen kaikkea luomaan yhteinen eurooppalainen viestintäpolitiikka, joka kaikkien yhteisön elinten on hyväksyttävä vähitellen, hitaasti mutta varmasti, jotta kansalaisille voidaan tarjota vakiotietoa.

Toiseksi pyytäisin joitain tarkennuksia vasta ehdotettujen toimien rahoittamisesta. Aiotaanko toimet sisällyttää olemassa oleviin ohjelmiin? Aiotaanko viestinnälle luoda oma kohtansa ja erillinen talousarvio? Miten alakohtaiset ohjelmat aiotaan rahoittaa? Tuleeko viestintäpolitiikka olemaan riippumaton vai yhteisrahoitteinen politiikka?

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa varapuheenjohtaja, paperi voi olla monikäyttöinen media, mutta on käymässä selväksi, että se ei ole enää kovin informatiivinen viestintäväline. EU:n viestintäpolitiikassa on asetettava etusijalle sähköiset mediat – televisio ja internet. Haluaisin näin ollen kysyä, onko nykyisessä politiikassa nähtävissä tällaista suuntausta. Pidän myönteisenä sitä, että erityisesti paikalliset ja alueelliset televisioyhtiöt on tarkoitettu mukaan. Se on järkevämpää kuin suurten julkisten televisioyhtiöiden alijäämien kattaminen.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Odotan mielenkiinnolla komission jäsenen vastausta. Jaan edellisen puhujan huolenaiheet. Olen huolissani siitä, millä tavoin viesti aiotaan saada perille, ja olen yhtä mieltä sähköisen median hyödyntämisestä.

On valitettavasti hyvin todennäköistä, että esitteet ja kirjat jäävät pölyttymään hyllyille. Olen nähnyt niin käyvän lukuisia kertoja. Kysymykseni taitaakin olla: Miten te aiotte saada viestin perille asiasta kiinnostuneille

kansalaisille? Aiotteko te kohdistaa viestinnän tiettyihin sidosryhmiin vai pyrittekö vain saavuttamaan mahdollisimman suuren kattavuuden?

Margot Wallström, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Kiitos näistä jatkokysymyksistä. Nämä ovat hyvin tärkeitä kysymyksiä.

Haluan kertoa teille, mikä mielestäni on tarpeellista. Minkä tahansa kampanjan tai tiedon läpimeneminen edellyttää viittä tekijää.

Ensinnäkin internetiä ja uusia teknologioita on käytettävä runsaasti. Me voimme vain haaveilla Barack Obaman kampanjasta. Tiedotuskampanjaan oli ilmeisesti varattu 1,2 miljardia dollaria, mutta tapa, jolla he hyödynsivät internetiä osoittautui ratkaisevaksi. Meidän on siis tehtävä samoin.

Toiseksi meidän on käytettävä audiovisuaalisia välineitä. 60 prosenttia kansalaisista käyttää pääasiassa televisiota ja radiota saadakseen tietoa EU:n tapahtumista.

Kolmanneksi meidän on luotava suhteita viestinnän vaikutusta tehostaviin tahoihin, kuten kansalaisyhteiskuntaan ja paikallisviranomaisten verkostoihin. Niin me saamme uusia kasvoja ja uusia viestintäväyliä, jotka kertovat EU:n tason yhteistyön tuomasta lisäarvosta.

Neljänneksi meidän on tehtävä yhteistyötä ”lähettiläiden” kanssa, toisin sanoen sellaisten ihmisten kanssa, jotka ovat halukkaita edustamaan demokratian asiaa ja jotka voivat saavuttaa ihmisiä, joita me poliitikot emme pysty saavuttamaan.

Viidenneksi meidän on saavutettava nuoret ja naiset, joiden äänestysinnostus eurovaaleissa on laskussa. Tämän ovat osoittaneet muun muassa kansanäänestykset Irlannissa ja sitä ennen Ranskassa ja Alankomaissa.

Näitä tekijöitä siis tarvitaan.

Entä rahakysymys? Minkälaiset määrärahat meillä on? Me olemme onnistuneet varaamaan ensi vuoden talousarviosta noin 8,5 miljoonaa euroa ensi vuoden vaaleihin liittyvien keskitetysti ja hajautetusti hoidettujen toimien kattamiseksi. Komission edustustoja on kehoitettu omistamaan vaatimattomat viestintämäärärahansa kokonaisuudessaan europarlamenttivaaleihin, ja ne ovat myös varanneet hajautetuista rahoistaan 60 prosenttia tähän tarkoitukseen. Meillä on nyt lisäksi teknisen tason tapaamisia parlamentin yksiköiden kanssa voidaksemme vertailla tietoja eri toimista eri jäsenvaltioissa.

Tänä vuonna meillä on tiedossa vaaleihin liittyviä toimia 6,2 miljoonan euron arvosta. Meillä on nuorille suunnattuja hankkeita ja erityisiä Eurobarometri-tutkimuksia ja niin edelleen. Meillä on myös rahaa rakennerahastoja, maataloutta ja kunkin politiikan alan tutkimusta koskevaa viestintää varten, mutta meillä ei ole mitään ylimääräisiä tai erityisesti tähän varattuja varoja. Olen pyytänyt kaikkia kollegoitani sisällyttämään vaalit viestintäsuunnitelmiinsa. He raportoivat minulle toteutuksesta myöhemmin.

Ensi vuoden talousarviota ei ole vielä lyöty lukkoon, joten on yhä mahdollista, että saamme lisärahaa, mutta toistaiseksi talousarvio näyttää tältä. Varoja ei ole siis kohdennettu liikaa, mutta meidän on käytettävä jo olemassa olevia kanavia. Me aiomme myös auttaa ja tukea Euroopan parlamenttia niin hyvin kuin voimme resurssiemme ja tavanomaisten toimiemme rajoissa, esimerkiksi laatimalla audiovisuaalista materiaalia ja videoleikkeitä EUtubeen. Pyrimme kaikissa tavanomaisissa toimissamme saamaan äänestäjät liikkeelle sekä luomaan hyvää ja eloisaa keskustelua europarlamenttivaaleissa.

Toinen osa

Puhemies. – (IT) **Marie Panayotopoulos-Cassiotou**n laatima kysymys numero 36 (H-0809/08)

Aihe: EU:n kansalaisille tiedottaminen osallistumisesta Euroopan parlamentin vaaleihin

Viime aikojen kansainvälinen taloudellinen epävakaus, joka on koetellut kansainvälisiä ja eurooppalaisia pankkijärjestelmiä, on herättänyt tavallisissa EU:n kansalaisissa syvää huolestumista, koska EU:n tasolla ei ole esitetty ratkaisuja eikä osoitettu eurooppalaista solidaarisuutta näinä kriittisinä aikoina.

Mitä toimenpiteitä Euroopan komissio ehdottaa EU:n kansalaisille tiedottamiseksi EU:n politiikoista ja ratkaisuista yhteisön ja jäsenvaltioiden tasolla sekä kriisien ja ennakoimattoman talouspoliittisen kehityksen yhteydessä? Minkälaista tiedotusta komissio suunnittelee ennen Euroopan parlamentin vaaleja ja EU:n kansalaisten kannustamiseksi osallistumaan näihin vaaleihin sekä EU:n kannalta merkittävien kansainvälisten talous- ja kauppasuhteiden epäsuotuisaa kehitystä ajatellen?

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Tiedän hyvin, että rahoituskriisi ja sen vaikutukset reaalityöelämään huolestuttavat suuresti monia eurooppalaisia ja että tällä tulee olemaan myös erityinen vaikutus europarlamenttivaaleihin. Ei ole siis mikään ihme, että useimmat kansalaiset toivoisivat vaalikampanjoiden keskittyvän jokapäiväiseen elämään vaikuttaviin talousasioihin, kuten työttömyyteen, talouskasvuun, inflaatioon ja ostovoimaan. Yhä useammat mielipidetutkimukset osoittavat myös, että EU:ta pidetään nyt eräänlaisena ”suojana” nykyistä kriisiä vastaan ja että EU:n halutaan säätelevän kansainvälisellä tasolla.

Komissio pysyttelee kehityksen tahdissa. Me hyväksyimme 29. lokakuuta kehityksen, jolla on tarkoitus lieventää markkinoiden kriisiä, estää tulevat kriisit uudistamalla talousasioita käsittelevää hallitusta sekä minimoida kriisin vaikutukset työpaikkoihin ja kasvuun. Tätä seuraavia ehdotuksia valmistellaan parhaillaan. Ne ovat ensisijaisia strategisia tavoitteita vuoden 2009 lainsäädäntö- ja työohjelmassamme, jonka esittelimme parlamentille eilen ja josta keskusteltiin.

On tärkeää, että komissio, parlamentti ja neuvosto ovat tunnistanee tarpeen toimia ja että me aiomme ehdottaa työpaikkojen, kasvun ja yhteisvastuun nostamista yhdeksi toimielinten viestinnän painopistealueeksi ensi vuodelle. Viestinnän painopistealueena se tulee olemaan yksi niistä EU-aiheista, joiden suhteen EU:n toimielimet ja jäsenvaltiot viestivät yhteistyössä. Siitä, miten tämä voidaan toteuttaa parhaiten, laaditaan suunnitelmia.

Olen jo maininnut europarlamenttivaalit, jotka ovat toinen toimielinten painopistealue. Vaalien suhteen valmistelut ovat jo pidemmällä, sillä tämä painopistealue on ollut meillä kaikilla tiedossa jo jonkin aikaa.

Toimielimet tekevät tiivistä yhteistyötä kaikissa vaaleja koskevissa viestintätoimissa, ja komissio aikoo panostaa aktiivisesti parlamentin hyväksymään viestintästrategiakäytäntöön. Komission tavoitteena on lisätä kansalaisten tietoisuutta vaaleista ja saada aikaan keskustelua keskeisistä EU:n politiikkoja koskevista aiheista. Tämä saavutetaan osin käyttämällä keskitettyjä välineitä, kuten audiovisuaalista materiaalia ja internetiä. Niiden lisäksi jäsenvaltioissa olevat edustustot järjestävät läheisessä yhteistyössä parlamentin tiedotustoimistojen kanssa hajautettuja toimintoja.

Näiden tapahtumien tarkoituksena on saada kansalaiset tietoisiksi siitä, että äänestäjä voi valita erilaisten EU:ta koskevien poliittisten visioiden väliltä ja että näillä valinnoilla on suuri merkitys jokaisen kansalaisen elämään.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, kiitän varapuheenjohtajaa hänen vastauksestaan. Toivon, että komission ehdottamat toimenpiteet pannaan täytäntöön, sillä ehdotusten ja täytäntöönpanon välillä kuluu yleensä paljon aikaa. Byrokraattinen prosessi on pitkä, enkä tiedä, onko meillä riittävästi aikaa, jotta kansalaiset ehtisivät nähdä prosessin tulokset ennen vaaleja.

Rahoitus ja tiedotusstrategia voivat saada aikaan myös vastakkaisia tuloksia. Sen vuoksi meidän on varottava erityisesti ärsyttämästä kansalaisia, jotka vastustavat rahan tuhlaamista mainitsemiinne tapahtumiin, julkaisuihin ja hajautettuihin toimintoihin.

Keskustelu ei myöskään aina saa keskustelijoita vakuuttuneiksi. Sen vuoksi meidän pitäisi kenties tunnistaa käytettävissämme olevat keinot ja olla rehellisempiä kansalaisten suhteen.

José Manuel Durão Barroso (PPE-DE). – (ES) Arvoisa varapuheenjohtaja Wallström, onko sillä, kokevatko äänestäjät ehdokkaat läheisiksi tai kaukaisiksi, nähdäkseen vaikutusta äänestysaktiivisuuteen europarlamenttivaaleissa? Onko mielestänne asianmukaista, että 45 miljoonan asukkaan valtiolla on europarlamenttivaaleissa vain yksi ainoa vaalipiiri? Mitä komissio voi tehdä sen varmistamiseksi, että valtioilla, joiden väkiluku on korkea, olisi kansaa lähempänä olevia vaalipiirejä?

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Haluan vain sanoa komission varapuheenjohtajalle, että meidän pitäisi katsoa tilannetta Tanskassa, jossa puhutaan nyt euroalueen jäsenyyden hakemisesta, Islannissa, jossa maa on jakautunut osiin, ja Ruotsissa, jossa harkitaan selvästi uudelleen euroon liittymistä.

Kuka kertoo esimerkiksi irlantilaisille, että euron ja Euroopan keskuspankin ansiosta he ovat selvinneet nykyisestä kriisistä paljon Tanskaa, Islantia ja Ruotsia paremmin? Eikö nyt olisi jo aika alkaa kehua Euroopan unionia? Irlannista kotoisin olevat Euroopan parlamentin jäsenet ovat tällä viikolla puhuneet tässä salissa Euroopan unionista kielteiseen sävyyn. Kuka oikein puhuu unionista myönteiseen sävyyn ja muistuttaa meitä hyvistä asioista, jotta kansalaiset tietäisivät, mitä etua Euroopan unioniin ja euroalueeseen kuulumisesta on?

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Yritin tehdä oman osani vierailemalla Irlannissa viime viikolla. Yritin selittää, mitä lisäarvoa eurooppalainen yhteistyö mielestäni tuo. Keskustelu eurosta ja siitä, mitä etua Irlannille on ollut euroalueeseen kuulumisesta, on nähdäkseni päässyt hyvin käyntiin. Se nostaa kuitenkin esiin kysymyksen siitä, kuka puolustaa Euroopan unionia. Kuka puhuu Euroopan unionin puolesta? Kenellä on vastuu? Me emme voi odottaa, että Bryssel voisi tehdä sen yksin. Vastuu on jaettava; meidän on puolustettava EU:ta yhdessä.

Mielestäni poliittiset kiistat ja keskustelu ovat hyvästä, sillä ne tuovat esiin eri näkemyksiä ja eri ohjelmia. Uskon, että se herättää kiinnostusta ja että se on loppujen lopuksi hyväksi myös äänestysinnon kannalta. Totta kai me haluamme kannustaa ja stimuloida elävää väittelyä ja keskustelua EU:n toimintasuunnitelmasta ja eurooppalaisista aiheista. Meidän kaikkien on puhuttava EU:n puolesta. Sen vuoksi olen ylpeä ja iloinen siitä, että meillä ensimmäistä kertaa on tällainen kehys kumppanuudesta viestintäasioissa. Meillä ei ole ollut tällaista koskaan aiemmin.

Meidän pitäisi siis päättää jakaa vastuu EU:n puolustamisesta ja myös kuunnella kansalaisten ajatuksia eri puolilla Eurooppaa, sillä tärkeintä on nimenomaan viestintä, ei pelkkä tiedottaminen. Kuuntele paremmin, selitä paremmin ja mene paikan päälle. Tätä hoen jatkuvasti puhuessani viestinnästä. Kampanja toteutetaan eri tavoin eri jäsenvaltioissa, sillä se on mukautettava kunkin jäsenvaltion tilanteeseen. Tätä me yritämme tehdä nyt. Me yritämme nopeuttaa prosessia mahdollisimman paljon, mutta meidän on kuitenkin noudatettava myös varainhoitoasetusta ja monia sääntöjä. Meidän on kaikessa noudatettava oikeita toimintatapoja. Meillä oli tänään tapaaminen, jonka johdosta ryhdymme lisätoimenpiteisiin. Pyrimme parhaamme mukaan noudattamaan parlamentin europarlamenttivaaleja varten laatimaa tarkkaa aikataulua.

Uskon, että voimme kohdistaa ja käyttää varoja jo tänä vuonna, mutta jos saamme käyttöömmme lisävaroja, voisimme luonnollisesti järjestää ensi vuonna enemmän toimintaa. Haluan toistaa, että meidän on mielestäni pyrittävä käyttämään audiovisuaalisia viestintävälineitä ja internetiä laajemmin tehostaaksemme viestintäämme ja tavoittaaksemme nuoret kansalaiset.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Olen pahoillani, mutta komission varapuheenjohtaja ei mielestäni vastannut kysymyksiini.

Puhemies. – (IT) Me huomioimme komission antaman vastauksen, mutta meillä ei ole valtuuksia eikä pätevyyttä arvioida vastausta sen sisällön osalta.

(IT) **Georgios Papastamkosin** laatima kysymys numero 37 (H-0811/08)

Aihe: Komission viestintästrategia Irlannin kansanäänestyksen yhteydessä

Mikä oli komission ja sen jäsenten viestintästrategia Irlannin kansanäänestystä edeltävänä aikana?

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Haluan painottaa, että Euroopan komissio on työskennellyt edustustojensa kautta ja tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa tarjotakseen kansalaisille asiallista ja puolueetonta tietoa Lissabonin sopimuksesta. Me olemme tukeneet tätä työtä tarjoamalla viestintätyökalupakkeja, jotka sisältävät tietosivuja, esittelyitä ja keskeisiä viestejä sekä paljon muuta materiaalia. Me olemme myös tarjonneet koulutusta ja opastusta komission jäsenille, edustustojen henkilökunnalle ja Europe Direct -tiedotuspisteille sekä muille tiedonvälittäjille.

Koska internet on merkittävä viestintäkanava, me olemme laatineet erillisen sivuston, joka tarjoaa runsaasti tietoa Lissabonin sopimuksesta kaikilla 23 virallisella kielellä. Komission edustustot eri jäsenvaltioissa ovat sen perusteella laatineet paikallisia tarpeita vastaavaa materiaalia, joka soveltuu kunkin valtion kansalaisille paremmin. Tämän lisäksi edustustot, Irlannin edustusto mukaan lukien, ovat laatineet viestintäsuunnitelmia tiiviissä yhteistyössä kansallisen hallituksen ja Euroopan parlamentin paikallisen tiedotustoimiston kanssa.

Suunnittelemaamme toimintaan sisältyy muun muassa toimittajille ja tiedonvälittäjille suunnattua koulutusta, esitteiden ja lehtisten julkaisemista, keskusteluiden järjestämistä kansalaisyhteiskunnan ja paikallisviranomaisten kanssa sekä julkisia tapahtumia kouluissa ja yliopistoissa. Kansalaiset saavat siis heille räätälöityä tietoa omalla kielellään heitä todella koskettavista aiheista.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, kiitän varapuheenjohtajaa. Jatkokysymykseeni sisältyy ehdotus. Arvoisa komission varapuheenjohtaja, teidän – ei ainoastaan teidän henkilökohtaisesti, vaan kaikkien komission jäsenten – pitäisi vierailla Irlannissa hetkellä, joka on Irlannin kysymyksen kannalta poliittisesti sovelias, ja teidän kaikkien tulisi siellä käydä keskustelua maan kansalaisten kanssa ja vastata heidän kysymyksiinsä kokonaisuudessaan.

Teidän pitäisi järjestää televisiokeskustelu kaikkien asiasta kiinnostuneiden tahojen kanssa, jota katsoessaan Irlannin kansa, irlantilaiset äänestäjät voisivat löytää vastauksen huoliinsa ja kysymyksiinsä.

Armando França (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, rahoitus- ja talouskriisi ovat kahden kuukauden ajan vallinneet poliittista keskustelua ja tiedotusvälineitä. Irlannin kansanäänestys ja Lissabonin sopimusta koskevat hankaluudet Tšekin tasavallassa ovat jääneet tiedotusvälineiltä miltei huomaamatta. Eikö komission tiedotus- ja viestintästrategiaa pitäisi vahvistaa nyt, kun Lissabonin sopimuksen pitäisi tulla kiireesti voimaan poliittisena vastauksena nykyisen kriisin lievittämiseen?

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Puhun lyhyesti. Haluan ensiksi onnitella erityisesti komission jäsentä hänen panoksestaan tähän asiaan. Entisenä toimittajana haluan huomauttaa, että vaikka tapaaminen komission kanssa voi olla kiinnostava komission kannalta, me emme voi pakottaa kansalaisia katsomaan sitä.

Ongelma on siinä, että pelkkää tietoa ilman tunnetta ei oteta vastaan, ja EU on ikävä kyllä aika tylsä ja pitkäväteinen – teitä itseänne lukuun ottamatta –, joten teidän paneuduttava tähän.

Haluan lisäksi sanoa – vaikka on kamalaa sanoa tämä julkisesti –, että työskennellessäni toimittajana jouduin useaan otteeseen Euroopan parlamentin ja komission tiloihin, eivätkä nämä harmaat seinät ja pitkäväteiset esitykset herättäneet minussa eurooppalaisuuden paloa. Teidän on puututtava tähän ongelmaan. Lopuksi haluan sanoa, että jos Irlannin hallitus olisi, kuten totesitte, kuunnellut paremmin, selittänyt paremmin ja mennyt paikan päälle, äänestyksen tulos olisi ollut myönteinen.

Puhemies. – (IT) Kysymyksiin 38–41 vastataan kirjallisesti.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Voisiko varapuheenjohtaja vastata jatkokysymykseeni?

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Puhemies ehkä unohti antaa minulle tilaisuuden vastata kysymyksiinne. Totta kai me olemme oppineet paljon siitä, mitä äänestyksessä tapahtui, ja olette aivan oikeassa huomauttaessanne, että myönteisellä puolella olisi kenties pitänyt olla enemmän vierailuja. Me noudatimme tuolloin neuvoja ja kunnioitimme toivetta olla puuttumatta Irlannin sisäiseen keskusteluun. Kenties nyt irlantilaiset ovat kuitenkin avoimempia vierailuille. Olen kannustanut kaikkia kollegoitani menemään paikan päälle ja keskustelemaan irlantilaisten kanssa. Jos keskustelut televisioidaan, en tiedä, onko se niin vakuuttavaa, mutta arvostamme tiedotusvälineiden huomiota.

Me teemme nyt yhteistyötä Irlannin hallituksen kanssa laatiaksemme yhteisymmärryspöytäkirjan, jossa tarkastellaan sekä lyhyen että pidemmän aikavälin toimia, jotka meidän on toteutettava kansalaisvalituksen parantamiseksi ja yhteistyön lisäämiseksi toimittajien kanssa sekä tunteenomaisemman lähestymistavan löytämiseksi joihinkin aiheisiin kuitenkin noudattaen Irlannin lakeja ja sääntöjä.

Otamme tapahtuneesta opiksemme, ja uskon, että me tulemme noudattamaan neuvoanne mennä paikan päälle ja vastata niin maataloutta, kalastuspolitiikkaa kuin kauppaakin koskeviin kysymyksiin. Se on oikea tapa vastata tähän haasteeseen. Toivon, että saamme aikaan hedelmällistä keskustelua. Kiitos tästä puheenvuorosta.

Puhemies. – (IT) **Manuel Medina Ortega** laatima kysymys numero 49 (H-0797/08)

Aihe: Afrikan sisäinen siirtolaisuus

Useisiin Afrikan maihin kasaantuneet sisäiset ongelmat ja Eurooppaan muuttamisen houkutus ovat saaneet kymmenet tuhannet Saharan eteläpuolisten Afrikan maiden asukkaat siirtymään pohjoisemmassa sijaitseviin maihin kuten Libyaan, Marokkoon, Mauritaniaan ja Senegaliin.

Onko komissio tietoinen tästä tilanteesta ja jos on, onko se harkinnut jonkinlaisia toimia näiden Afrikan sisäisten siirtolaisten surkeiden olojen parantamiseksi ja tästä epätavallisesta väestön siirtymisestä Pohjois-Afrikan maille aiheutuvien paineiden lievittämiseksi?

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Nyt käsittelemme täysin eri politiikanalaa. Komissio on varsin tietoinen köyhyydestä, joka yhdessä muiden tekijöiden, kuten epävakauden, ilmastonmuutoksen ja ihmisoikeusloukkausten, kanssa ajaa siirtolaiset lähtemään vaikealle ja joskus kohtalokkaalle matkalleen. Komissio toimii aktiivisesti kaikkien näiden tekijöiden lieventämiseksi pääasiassa asianomaisten valtioiden kanssa käydyn poliittisen vuoropuhelun kautta ja Euroopan kehitysrahaston kautta sekä köyhyyden torjumistavoitteensa puitteissa.

Ceutan ja Melillan murheellisten tapahtumien johdosta ja osana Eurooppa-neuvoston vuoden 2005 lopulla hyväksymää maailmanlaajuisia lähestymistapaa Euroopan unioni halusi käydä Afrikan kanssa jäsennehtyä vuoropuhelua siirtolaisuuden ja kehityksen välisestä yhteydestä osana Länsi-Afrikan siirtolaistietä koskevaa Rabatin prosessia, jota seuraa pian Pariisin konferenssi 25. marraskuuta, sekä Tripolin prosessia, joka koskee Afrikkaa kokonaisuutena.

Kumppanuus muuttoliikkeen, liikkuvuuden ja työllisyyden aloilla käynnistyi Lissabonissa joulukuussa 2007 pidetyssä EU:n ja Afrikan välisessä huippukokouksessa. Perusajatuksena on se, että kumppanuuden avulla pitäisi löytyä ratkaisuja siirtolaisuuteen kytkemällä siirtolaisuus työllisyyskysymyksiin.

Kehitysyhteistyöstä ja humanitaarisesta avusta vastaavan komission jäsenen sekä Malin presidentti Amadou Toumani Tourén Bamakossa 6. lokakuuta avaama muuttoliikkeiden hallinta- ja tietokeskus on käytännön esimerkki komission tukeman integroidun lähestymistavan toteutuksesta. Komissio on lisäksi valmis toteuttamaan vastaavanlaisia esimerkkejä myös muualla Länsi-Afrikassa.

Siirtolaisten elinolosuhteiden osalta yksi maahanmuutto- ja turvapaikkaohjelman tavoitteista on suojella siirtolaisten oikeuksia muun muassa parantamalla kauttakulku- ja kohdevaltioiden, kuten Pohjois-Afrikan valtioiden, viranomaisten ja sidosryhmien kapasiteettia auttaa siirtolaisia erityisesti tietyissä olosuhteissa.

Euroopan yhteisö on myöntänyt hiljattain ohjelman puitteissa rahoitusta seuraaville hankkeille: jatkuva rahoitus Libyan pakolaisvaltuutetun viralle, joka edistää pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden oikeuksia keskeisellä tavalla; kansainvälisten siirtolaisten elinolosuhteiden parantaminen Pohjois-Afrikassa; kansalaisjärjestöjen siirtolaisten oikeuksien edistämismahdollisuuksien tukeminen Pohjois-Afrikassa; sekä ohjelma, joka antaa Libyassa ja Marokossa oleville siirtolaisille mahdollisuuden palata vapaaehtoisesti kotiin tyydyttävissä olosuhteissa.

Komissio käyttää ohjelmaa myös rahoittaakseen Saharan eteläpuolisessa Afrikassa monia hankkeita, joiden tavoitteena on torjua laitonta siirtolaisuutta, tukea laillista siirtolaisuutta, tukea siirtolaisuuden ja kehityksen välistä yhteyttä sekä edistää pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden oikeusasioiden ajamista.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Kiitos, arvoisa varapuheenjohtaja, sain paljon yksityiskohtaista tietoa kysymyksen aiheesta. Kiitän teitä näistä tiedoista. Pidän tätä komission uutta vaihetta tärkeänä. Erityisesti Bamakon hanke tarjoaa Euroopan unionille keskeisen aseman siirtolaisuuden suhteen. Tiedän, että Bamakon hanke on alkanut vasta hiljattain, joten kysymykseni on todennäköisesti ennen aikainen, mutta halusin esittää komissiolle seuraavan kysymyksen: Jos Bamakossa, Malissa, toteutettu hanke johtaa hyviin tuloksiin siirtolaisuuden suhteen, katsooko komissio, että tätä kokeilua voitaisiin laajentaa myös muihin Välimeren eteläpuolen valtioihin?

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, käytän työjärjestyspuheenvuoron, joka koskee edellistä istuntoa. Olen pahoillani, että tuon tämän esiin tässä vaiheessa, mutta edellisessä osassa kolmelle, toisiinsa kytkeytyneelle kysymykselle – kysymyksille 38, 39 ja 40 – annettiin alle 15 minuuttia aikaa.

Mielestäni on harmillista, että niitä ei käsitelty, sillä mielestäni ne olisi voitu käsitellä, ja kuitenkin edelliselle osalle annettiin vain 15 minuuttia. Olin ymmärtänyt, että aikaa olisi ollut 20 minuuttia.

Puhemies. – (IT) Te taidatte olla oikeassa. Pistän tämän muistiin, mutta tällä hetkellä en voi tehdä asialle muuta.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Myös minä opin kaiken aikaa tässä työssä. Opin, että Bamakon hankkeen kaltaisia hankkeita on suunnitteilla myös muihin Länsi-Afrikan maihin, kuten Senegaliin. Tämä asia on ilmeisesti siis jo käsiteltyssä, ja komissio on täysin sitoutunut kehittämään samankaltaisia hankkeita myös muissa maissa.

Puhemies. – (IT) **Yañez-Barnuevo Garcían** laatima kysymys nro 50 (H-0799/08)

Aihe: Vuoropuhelun aloittaminen Kuubassa

Neuvoston 23. kesäkuuta 2008 antamat päätelmät Kuubasta on otettu hyvin vastaan maan demokraattisilla tahoilla. Päätelmien mukaan EU:lle on ensisijaisen tärkeää kaikkien poliittisten vankien ehdoton vapauttaminen ja EU sitoutuu toimimaan ihmisoikeuksien puolesta ja pyrkimään todella moniarvoiseen demokratiaan.

Ovatko komission jäsenet jo ottaneet yhteyttä kansalaisyhteiskunnan ja demokraattisen opposition edustajiin neuvoston päätelmissä hyväksytyjen sitoumusten mukaisesti? Mitä konkreettisia toimia komissio on toteuttanut näiden edustajien kanssa käytävän vuoropuhelun syventämiseksi ja miten se varmistaa, etteivät

viralliset elimet estä kansalaisyhteiskunnan edistämiseksi suunniteltujen toimien (kuten osallisuuden ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämistä koskevat mikrohankkeet) toteuttamista?

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Komissio ylläpitää säännöllistä suoraa yhteyttä maailman jokaisen valtion kansalaisyhteiskuntaan, eikä Kuuba ole siinä suhteessa poikkeus. Komission roolia arvostetaan Kuubassa ja sitä tukevat kansalaisyhteiskunta sekä oppositioryhmät. Komission Kuuban-valtuuskunta vastaanottaa kansalaisyhteiskunnan ja oppositioryhmien edustajia. Komission yksiköt Brysselissä suhtautuvat vastaanottavasti kaikkiin henkilöihin ja organisaatioihin, jotka haluavat käydä rakentavaa Kuubaa tai muuta valtiota koskevaa keskustelua.

Tapaaminen, joka käynnisti Euroopan unionin ja Kuuban välisen vuoropuhelun uudelleen, oli EU:n ministeritroikan Kuubaa koskeva tapaaminen Pariisissa 16. lokakuuta 2008 jatkona neuvoston 23. kesäkuuta antamille päätelmille, jotka veivät vuonna 2003 hyväksytyt diplomaattiset toimet päätökseen. Tapaamisessa vallinnut myönteinen ilmapiiri mahdollisti avointen ja suorien keskusteluiden käymisen yhteisesti kiinnostavista aiheista, kuten kansainvälisestä rahoituskriisistä, ihmisoikeuksista, yhteistyöstä Kuuban kanssa sekä YK:n uudistamisesta.

Komission on vakuuttunut – ja kehitysyhteistyöstä ja humanitaarisesta avusta vastaava komission jäsen on todennut useaan otteeseen –, että suora ja avoin vuoropuhelu EU:n ja Kuuban välillä tarjoaa parhaat puitteet keskustelulle molempia osapuolia kiinnostavista aiheista, kuten ihmisoikeuksista.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Kiitän teitä vastauksestanne jäsen Yañez-Barnuevon puolesta. Haluan kuitenkin sanoa komission jäsen Michelille, että hänen toimensa, sanansa ja eleensä ovat ratkaisevan tärkeitä suorissa yhteyksissä Kuuban demokraattiseen oppositioon neuvoston keskeisten päätelmien täytäntöönpanon, Castron diktatuurin vaikutusten lieventämisen ja vapauden edistämisen kannalta.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Välitän luonnollisesti kaikki parlamentin vastaukset ja huomiot kollegalleni. Hän ymmärtääkseni vieraili Kuubassa hiljattain, mutta meillä ei tietenkään ole vielä ollut tilaisuutta keskustella asiasta. Jos en erehdy hänen suhteensa, uskon, että hän pyrkii juuri tähän ja osoittaa avoimuutta ja halua kuunnella. Tämä kuuluu tietysti menettelytapaan, jota meidän on noudatettava tästä eteenpäin. Se on ehdottomasti myös komission etujen mukaista.

Puhemies. – (IT) Jäsenet, jotka esittivät muut kysymykset, eivät ole paikalla, joten kysymyksiin numero 51–58 annetaan vastaukset kirjallisesti.

(IT) **Emmanouil Angelakasin** laatima kysymys numero 43 (H-0810/08)

Aihe: Eurooppa - kiinnostavampi kohde tutkijoille

Tilastot osoittavat, että Euroopan unionissa on enemmän tutkinnon suorittaneita eksakteissa tieteissä kuin Yhdysvalloissa tai Japanissa. Tästä huolimatta tutkimuksista on käynyt ilmi, että Eurooppa ei kykene pitämään tätä korkeaa määrää tutkijoita, vaan suuri osa heistä lähtee EU:n ulkopuolisiin maihin. Tilanne herättää aiheellista huolestuneisuutta, etenkin nyt, kun unioni pyrkii tulemaan maailman dynaamisimmaksi tietoon perustuvaksi taloudeksi.

Mitkä ovat tämän ilmiön suurimmat syyt ja mitä vaikutuksia sillä on Euroopan unioniin? Onko komissiolla esittää luvut, jotka koskevat tutkinnon suorittaneiden työllisyyttä kussakin jäsenvaltiossa?

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Tutkijat ovat tiedon luomisen, siirtämisen ja hyödyntämisen ydin. He ovat avainasemassa EU:n pyrkimyksissä tehdä viidennestä vapaudesta – osaamisen liikkumisvapaudesta – todellisuutta; siten he ovat avainasemassa myös tietoon perustuvan talouden muokkaamisessa.

Tutkimuksen henkilöresurssien saantia kuvastaa tosiaankin parhaiten uusien yliopistotutkinnon suorittaneiden henkilöiden määrä. Koulutusasioista vastaavan neuvoston vuonna 2003 hyväksymä tavoite lisätä valmistuneiden määrää jäsenvaltioissa 15 prosentilla ja vähentää sukupuolten välistä epätasapainoa vuoteen 2010 mennessä on saavutettu. 27 jäsenvaltion EU:ssa valmistui vuonna 2006 noin 200 000 matematiikan, luonnontieteiden ja teknologian alan opiskelijaa enemmän kuin vuonna 2000.

Lälheskään kaikki valmistuneet eivät kuitenkaan siirry tutkimuksen pariin. Eräs lisätekijä Euroopan unionissa on vielä se, että koska tutkimusta koskevien yksityisten investointien osuus on Euroopassa melko pieni muihin maailman osiin verrattuna, tutkijoiden markkinat EU:ssa ovat suhteessa pienemmät kuin kilpailevilla alueilla.

Sen lisäksi kilpailu lahjakkaimpien tutkijoiden houkuttelemiseksi ja säilyttämiseksi on kovaa. Kyse on ennen kaikkea tutkimuksen ja muiden talouden alojen välisestä kilpailusta. Kilpailua on kuitenkin myös valtioiden ja maailman alueiden välillä – suurin kilpailija on Yhdysvallat, mutta myös Kiina ja Intia parantavat kaiken aikaa asemiaan.

Vanhempien tutkijasukupolvien jäädessä lähitulevaisuudessa eläkkeelle Euroopan unioni ei voi täyttää kokonaan heidän jättämänsä aukkoa. Tilanne vaikeutuu entisestään, jos tutkijan ammatti ei houkuttele nuoria. Kyse on siitä, pystyykö Eurooppa pitkällä aikavälillä säilyttämään paikkansa huippuluokan tutkimuksen ja kehityksen sijana ja kehittämään edelleen.

Totuus on se, että Euroopassa työskenteleviä tutkijoita vaivaavat yhä monet vastoinikäymiset ja ammatillisten mahdollisuuksien puute. Tutkijat eri puolilla Eurooppaa kertovat keinoista työolosuhteista ja uranäkymistä sekä usein epävarmasta asemasta ja lyhytaikaisista sopimuksista. Lisäksi monien tutkijoiden koulutus ei vielä anna heille nykyisen tietoon perustuvan talouden edellyttämiä välineitä. Tutkijat, jotka haluavat vaihtaa työpaikkaa akateemisen maailman ja yritysmaailman välillä, kohtaavat monia esteitä. Lisäksi tutkijoiden eurooppalaisten työmarkkinoiden rakenteellinen pirstaleisuus haittaa tutkijoiden liikkuvuutta jäsenvaltiosta toiseen. Liikkuvuutta estävät erityisesti avoimen, meriitteihin perustuvan työhönoton puuttuminen, kulttuurilliset seikat sekä ongelmat, joita paljon liikkuvat työntekijät voivat kohdata muun muassa sosiaaliturvan, verotuksen sekä lisäeläkeoikeuksien siirtämisen suhteen.

EU:n on siis korkea aika ryhtyä toimeen varmistaakseen, että meillä on riittävästi tutkijoita myös tulevana vuosina. Juuri sen vuoksi komissio ehdotti viime toukokuussa eurooppalaista kumppanuutta tutkijoita varten. Tämän jäsenvaltioiden kanssa ja jäsenvaltioiden kesken solmitun kumppanuuden tarkoituksena on luoda erityinen verkosto, joka pyrkii saamaan kaikkialla EU:ssa aikaan nopeaa kehitystä keskeisillä aloilla tutkijoiden urien parantamiseksi ja liikkuvuuden lisäämiseksi.

Neuvosto on vastannut tähän aloitteeseen myönteisesti, ja olemme juuri aloittamassa sen täytäntöön panemista, joka perustuu kansallisiin toimintasuunnitelmiin ja keskinäiseen oppimiseen. Tarkoitus on myös valvoa aloitteen edistymistä todisteiden perusteella sekä kerätä liikkuvuutta ja urakulkuja koskevia tietoja. Vaikka meillä siis tällä hetkellä on vain vähän tietoa asiasta, tavoitteenamme on hankkia jäsen Angelakasin peräänkuuluttamia kattavampia tilastotietoja. Meillä on monia muita tietoja, mutta ei tarkkaan ottaen pyytamiänne tietoja.

Komission tiedonanto eurooppalaisesta kumppanuudesta tutkijoita varten on parhaillaan Euroopan parlamentin käsiteltävänä. Komissio odottaa mielenkiinnolla parlamentin lausuntoa, joka toivottavasti tukee tätä yhteistä pyrkimystä eurooppalaisen tutkimuksen tulevaisuuden turvaamiseksi.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä hänen vastauksestaan. Minulla on jatkokysymys tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen seitsemänneistä puiteohjelmasta, jolle on varattu 54 miljoonan euron paketti. Arvoisa komission jäsen, onko teillä, 18 kuukautta puiteohjelman käynnistymisestä, tarkempia tietoja ohjelman edistymisestä, siitä, missä valtioissa on saavutettu tyydyttävä käyttöönottoaste, mitä suurimmat ongelmat ovat sekä siitä, aikooko komissio laatia edistymiskertomuksen rahoituskehiksestä?

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, EU:n houkuttelevuus tutkijoiden näkökulmasta riippuu myös täällä ansaittavista nettotuloista. Teemmekö me yhteistyötä komission jäsen Kovácsin kanssa laatiaksemme ehdotuksen, joka vapauttaisi tutkijat tuloveroista ja joka tekisi tutkimusorganisaatioille tehdyistä lahjoituksista myös verovapaita tai liiketoiminnan kuluihin verrattavia kuluja? Tällainen järjestelmä on jo käytössä Yhdysvalloissa. Emmekö me voisi laatia vertailevan tutkimuksen ja ryhtyä tarjoamaan myös tämänkaltaisia kannustimia?

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Haluaisin kysyä komission jäseneltä, nyt kun hän käsittelee uudelleen näitä asioita ja kuuntelee parlamentin kysymyksiä, aikooko hän jossain vaiheessa käsitellä uudelleen eettisen tutkimuksen ja eettisiä periaatteita noudattavien tutkijoiden kysymystä. On varsin selvää, että alkioiden tuhoaminen ei ole enää pakollista ja että tutkimukselle on auennut monia uusia teitä. Aikooko komission jäsen nyt ryhtyä panostamaan näihin uusiin tutkimusmenetelmiin, jotta Euroopan unionissa voitaisiin palata täysin eettiseen tutkimukseen?

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Haluan heti ensimmäiseksi sanoa, että totta kai me seuraamme kaikkia tietoja ja kaikkea, mikä koskee puiteohjelmaa. Tiedot ovat saatavilla, ja me voimme antaa ne teille.

Me laadimme myös säännöllisiä seurantakertomuksia, joita on tarkoitus laatia vuoden loppuun asti. Sen lisäksi me laadimme myös edistyskertomuksen, joka on muistaakseni tulossa toukokuun 2009 lopussa. Edistymiskertomuksessa on kuitenkin kyse myös paljon muusta; siinä tarjotaan ideoita siitä, miten meidän pitäisi toimia jatkossa. Puiteohjelman järkevään täytäntöönpanoon kuuluu toiminnan seuraaminen ja sen tarkkaileminen, mihin rahoja investoidaan tai käytetään.

Verovapaiden tulojen osalta haluan sanoa, että olen aina kannattanut tiedettä ja tutkimusta edistävien välineiden käyttöä, ja verovapaat tulot kuuluvat niihin. Nykyisenä kriisin ja talousvaikeuksien aikana yksi haasteistamme on se, miten voimme tukea tutkimusta ja kehitystä, jotta emme joutuisi samaan tilanteeseen kuin yritykset. Paineiden vuoksi yritykset todennäköisesti harkitsevat vähentävänsä sijoittamista tutkimukseen ja kehitykseen.

Tämä on yksi mahdollisuus, mutta meidän on myös muistettava, että meillä on joustava kasvu- ja vakaussopimus, jota on noudatettava, ja meidän on otettava huomioon, että tilanne ei ole suinkaan samanlainen kaikissa jäsenvaltioissa. Kullakin jäsenvaltiolla on omat manööverinsä, jotka on luotu hyvinä aikoina, kun talous voi nykyistä paremmin.

Te kysyitte minulta eettisyydestä, joka tuli esiin myös eräissä toisessa kysymyksessä. Katson, että me olemme tehneet todella paljon saadaksemme aikaan tieteen ja tutkimuksen eettisyyttä koskevan sopimuksen, joka pätee myös puiteohjelmien käyttöön. Sovinnon aikaan saaminen on vaikeaa. Euroopan unionin jäsenvaltioiden näkemykset eroavat huomattavasti. Me voimme olla ylpeitä, että olemme onnistuneet laatiman eettisille menettelytavoille selkeät säännöt, jotka ovat käytännössä osoittaneet perustuvansa todelliseen etiikkaan.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, pyydän anteeksi. Olen yleensä hyvin täsmällinen, mutta täsmällisyydellä on aina kaksi puolta, ja tämä kyselytunti on viivästynyt. Olin ryhmäkokouksessa ja heti kun näin näytöltä, että komission jäsen Potočnik aikoi aloittaa puheenvuoronsa, tulin juosten tänne ja saavuin samalla hetkellä, kun hän aloitti. Pyytäisin teitä ystävällisesti ottamaan käsittelyyn kysymykseni numero 42, sillä saavuin täysistuntosaliin samalla hetkellä, kun komission jäsen Potočnikin puheenvuoro kuulutettiin. Ette ehkä nähnyt minua, mutta tulin juosten sisään.

Puhemies. – (IT) Hyvä jäsen Posselt, me olimme jo nähneet teidän saapuneen paikalle, vaikkakin hiukan myöhässä. Myöhästyminen ei selvästikään ole teidän syytänne ja ymmärrän täysin perustelunne. Puhemieshistö aikoi tällä välin noudattaa järjestystä ja mennä seuraavaan kysymykseen. Teemme kuitenkin parhaamme, jotta kysymyksenne voidaan käsitellä tämän kysymyskierron aikana.

(IT) **Seán Ó Neachtainin** laatima kysymys numero 44 (H-0820/08)

Aihe: Vihreän teknologian tukeminen

Tämänhetkisessä tilanteessa, jossa talouselämää uhkaa taantuma ja energiansaanti on entistä epävarmempaa, kansalaiset odottavat Euroopan unionin omaksuvan johtavan roolin. Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden on nyt aika vauhdittaa toimintaansa ja lisätä innovointiin ja teknologiaan tarkoitettua rahoitustaan. Kansalaiset on saatava ymmärtämään, että EU voi saavuttaa maailmanlaajuisesti johtavan aseman vihreän teknologian alalla, jos toimet aloitetaan nyt, eikä myöhemmin. Ilmastomuutokseen liittyvä haaste on mahdollisuus investoijille, tutkimukselle ja kehitykselle, liiketoiminnalle ja työpaikoille.

Voiko Euroopan komissio selvittää, millaisia suunnitelmia sillä on tällä hetkellä ja tulevaisuudessa vihreän teknologian rahoittamiseksi tutkimuksen ja teknologian seitsemänneistä puiteohjelmasta?

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Komissio on parlamentin jäsenen kanssa täysin yhtä mieltä tämänhetkisestä tilanteesta.

EU:lla on vihreän teknologian alalla johtava rooli. Meidän on säilytettävä tämä asema ja lujitettava sitä. Tämä tukee myös EU:n johtavaa asemaa kansainvälisessä ilmastomuutoksen torjuntaa koskevassa keskustelussa. Seitsemännen tutkimuksen ja teknologian kehittämisen puiteohjelman ansiosta – jonka valmisteluun parlamentti osallistui täysimääräisesti – EU:lla on tarvittavat välineet valjastaakseen EU:n tutkimus- ja kehitysvaroja uusien vihreiden teknologioiden kehittämiseen.

Komissio panostaa paljon saadakseen seitsemänneistä puiteohjelmasta irti kaiken mahdollisen hyödyn. Kaksi tähän mennessä hyväksytyistä yhteisistä teknologia-alioitteista on omistettu täysin vihreille teknologioille. Ne ovat Clean Sky -aloite, jossa on mukana 800 miljoonaa euroa eurooppalaisia varoja, sekä vetyä ja polttokeinoja koskeva aloite, johon Euroopan yhteisö on käyttänyt 450 miljoonaa euroa.

Meillä on Euroopan strategisen energiateknologiasuunnitelman muodossa parlamentin ja neuvoston vahva tuki. Komissio on käynnistänyt prosessin, jolla edistetään tutkimus- ja kehitysvarojen käytön tehokkuutta energiatutkimuksessa. Energiateknologiasuunnitelma on omistettu vihreille teknologioille. Siinä vaaditaan panemaan täytäntöön kuusi uutta eurooppalaista ensisijaista teollisuusaloitetta (teollisuusvetoiset ohjelmat: tuuli, aurinko, hiilidioksidin talteenotto- ja varastointi, verkot, bioenergia ja kestävä fissio) ja perustamaan Euroopan energiatutkimuksen yhteenliittymä (tutkimusvetoiset ohjelmat).

Seitsemännen puiteohjelman energiaa koskeva yhteisön ohjelma on lyhyellä aikavälillä tärkein väline näiden toimien toteuttamisen tukemiseksi. Pelkät EU-toimet eivät kuitenkaan riitä. Siksi yhteisön ohjelman avulla tulisi pyrkiä käynnistämään jäsenvaltioiden ja luonnollisesti myös yksityisen sektorin toimia. Tämä edellyttää toisenlaista lähestymistapaa. Pelkän hankkeiden yhteisrahoittamisen sijaan tarvitaan yhteisten ponnisteluiden hyödyntämistä ja ohjaamista yhteisen toimintasuunnitelman avulla.

Tarkasteltuaan kaikkia työohjelmia seitsemännen puiteohjelman kolmen ensimmäisen toteutusvuoden ajalta komissio arvioi, että 37 prosenttia tutkimus- ja kehitysvaroin tuetuista ohjelmista koski vihreää teknologiaa. Myös 40 prosenttia vuoden 2007 vaatimusten jälkeen yhteistyöhön liittyvien erityisohjelmien puitteissa myönnetyistä määrärahoista tukee vihreää teknologiaa koskevaa tutkimusta ja kehitystä.

Jotta voisimme seurata puiteohjelman vaikutusta kestäväan kehitykseen yleensä ottaen ja vihreään teknologiaan tarkemmin ottaen, komissio on perustamassa seurantajärjestelmää, jonka pitäisi olla käyttövalmis ensi vuoden alkupuoliskolla.

Komissio painotti myös 29. lokakuuta tänä vuonna hyväksytyssä tiedonannossaan "Finanssikriisistä talouden elpymiseen: eurooppalainen toimintakehys" tutkimukseen ja kehitykseen tehtyjen investointien ja niitä koskevan koulutuksen asemaa sekä eurooppalaisen kilpailukyyn edistämistä tekemällä EU:n taloudesta entistä vihreämpi.

Yleisemmin ottaen on syytä huomata, että seitsemännen puiteohjelman varojen ja toimien lisäksi EU:ssa on laaja kirjo ympäristöteknologioita tukevia poliittisia aloitteita ja tukiohjelmia, kuten ympäristöteknologian toimintasuunnitelma, kilpailukyyn ja innovoinnin suunnitelma sekä hiljattain laaditut aloite edelläkävijämarkkinoiden luomiseksi ja kestävää tuotantoa, kulutusta ja teollisuuspolitiikkaa koskeva toimintaohjelma.

Komissio toivoo tämän vastauksen saavan parlamentin jäsenen vakuuttuneeksi siitä, että me olemme täysin sitoutuneet valjastamaan seitsemännen puiteohjelman varoja eurooppalaisen vihreän tutkimuksen ja talouden edistämiseen.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä kattavasta vastauksesta.

Mitä tulee merentutkimukseen sekä meriteknologiaan ja -tieteeseen, voidaanko Euroopan unionin seitsemännestä puiteohjelmasta tukea merentutkimusta ja meriteknologiaa?

Janez Potoènik, komission jäsen. – (EN) Vastaus on "kyllä". Me keskustelimme tästä merta ja merenkulkua koskevasta toiminnasta juuri eilen pidetyssä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan kokouksessa. Me haluamme edistyä tällä alalla, sillä tilanne on äärimmäisen monimutkainen. Koko meriala on hyvin monitahoinen aihe, mutta meidän elämämme ja elintapamme vaikuttavat myös meren ekosysteemeihin. Se ansaitsee erityishuomiomme. Meidän tulisi erityisesti pyrkiä organisoimaan merta koskeva tutkimus uudella tavalla. Meidän pitäisi koota mereen ja merenkulkuun perehtyneet tutkijat yhteen ja myös yhdistää jäsenvaltioiden pyrkimykset eri tavalla kuin tällä hetkellä. Tässä on kyse uudesta ajattelutavasta, jota voisi kutsua äsken mainitsemani yhteisen toimintasuunnitelman yhteydessä "pilottiajatteluksi". Tulemme kiinnittämään huomiomme tähän asiaan myös tulevaisuudessa.

Puhemies. – (IT) Hyvät parlamentin jäsenet, me pyrimme antamaan kaikille mahdollisuuden esittää kysymyksensä kyselytuntien vaihtumisen aiheuttamista muutoksista huolimatta. Kaikki jäljellä olevat kysymykset pyritään käsittelemään. Jotta aika riittäisi, me voimme antaa komission jäsenen vastauksen jälkeen puheenvuoron ainoastaan kysymyksen esittäneelle jäsenelle. Me emme ota vastaan muita puheenvuoropyyntöjä, sillä muutoin emme voi käsitellä kaikkia kysymyksiä.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tulini vasta paikalle, mutta olen seurannut näyttöruutua hyvin tärkeässä ryhmäkokouksessa ja nyt ihmettelen, miksi me emme käy kysymyksiä läpi järjestyksessä. En todellakaan voi jäädä odottamaan. Tulini täsmällisesti sillä hetkellä, kun kysymykseni oli tarkoitus käsitellä, mutta nyt te vaihdattekin järjestystä. Arvoisa puhemies, pyydän teitä pysymään sovitussa järjestyksessä.

Puhemies. – (IT) Hyvä jäsen Doyle, järjestystä ei olla vaihtamassa. Komission jäseniä koskevaa aikataulua muutettiin yhden kysymyskierron osalta, ja sen vuoksi jäsen Posselt myöhästyi 30 sekunnilla, mikä ei tietenkään ollut hänen syynsä. Sen vuoksi palaamme nyt jäsen Posseltin kysymykseen ja välittömästi sen jälkeen käsittelemme jäsen Doylen esittämän kysymyksen.

(IT) **Bernd Posseltin** laatima kysymys numero 42 (H-0795/08)

Aihe: Kloonaus

Komissio käy paraikaa periaatekeskustelua kloonauksesta. Mihin näillä keskusteluilla pyritään, ja mitkä ovat keskeisimmät perusteet, joihin näissä keskusteluissa tukeudutaan?

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Kloonaus on erityisen vaikea ja monitahoinen aihe. Komissiossa käytävä keskustelu kloonauksesta koskee somaattisten solujen tuman siirtämiseen tarkoitettua teknologiaa ja tarkemmin ottaen tuotantoeläinten jalostusta sekä sitä, miten näistä kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä tuotettuihin elintarvikkeisiin tulee suhtautua.

Käytettäessä tätä kloonaustekniikkaa karjan lisääntymiseen ja jalostamiseen maatalous- ja elintarvikealalla suurimmat kysymykset koskevat ennen kaikkea eläinten terveyttä ja hyvinvointia. Käsiteltäessä näin kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä tuotettujen elintarvikkeiden turvallisuutta keskustellaan pääasiassa ihmisten terveydelle aiheutuvista mahdollisista vaaroista sekä kuluttajien oikeudesta saada tietoa.

Keskustelussa ei käsitellä tämän teknologian käyttöä tutkimuksessa. Komissio on seurannut tämän kloonausteknologian kehittymistä vuodesta 1996, jolloin ensimmäinen kloonattu nisäkäs, Dolly-lammas, syntyi. Komissio pyysi vuonna 1997 bioteknologian eettisiä vaikutuksia tutkivaa neuvonantajaryhmää antamaan lausunnon kloonauksen eettisyydestä.

Vuonna 2004 komissio rahoitti hanketta "Cloning in public" osana kuudetta puiteohjelmaa. Tämä käynnisti EU:n laajuisen keskustelun, joka oli ensimmäinen tilaisuus käydä tutkijoiden ja kansalaisyhteiskunnan kanssa alustavia keskusteluja tuotantoeläinten kloonaukseen liittyvistä eettisistä, juridisista ja muista näkökohdista. Tutkimus osoitti, että suuri yleisö on huonosti perillä kloonauksen käytöstä ja sen seurauksista. Yhteinen tutkimuskeskus julkaisi vuonna 2007 *Nature Biotechnology* -julkaisussa tutkimuksen kloonausteknologian kaupallisen käytön tulevaisuuden näkymistä. Tutkimuksessa kartoitettiin eläinten kloonauksen kaupallisten sovellusten tila maailmanlaajuisesti, esiteltiin mahdollista tuotevalikoimaa ja esitettiin arvio ajankohdasta, jolloin tuotteet tulisivat markkinoille. Johtopäätös oli, että kloonatut eläimet tulisivat EU:n markkinoille aikaisintaan vuonna 2010 ja että ensimmäiset myydyt tuotteet olisivat mahdollisesti kloonatuista eläimistä saatua lisäysaineistoa – siemennestettä.

Komissio on saanut viime vuosina tietoja, joiden mukaan somaattisten solujen tuman siirtämiseen tarkoitettu teknologia tuotantoeläinten lisääntymisessä on pian tulossa kaupalliseen käyttöön erityisesti kolmansissa maissa ja etenkin Yhdysvalloissa. Yhdysvaltain elintarvike- ja lääkeministeriön tutkijoiden laatimassa raportissa, joka perustuu lopulliseen riskiarviointiin ja joka julkistettiin tammikuussa 2008, todettiin, että kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä valmistettujen elintarvikkeiden käyttäminen on turvallista kunhan elintarvikkeet ovat peräisin terveistä eläimistä, mikä on elintarviketurvallisuuden yleinen periaate. Elintarvikeketjuun päästetään vain terveitä eläimiä.

Voidakseen käydä asiantuntevaa poliittista keskustelua komissio pyysi vuonna 2007 Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista (EFSA) arvioimaan todellisia ja potentiaalisia riskejä, jotka liittyvät tämän teknologian käyttöön elintarviketuotannossa. Lisäksi se pyysi etiikkaa käsittelevää eurooppalaista työryhmää laatimaan lausunnon elintarviketuotantoon tarkoitetun eläinten kloonauksen eettisistä näkökohdista. Työryhmä antoi lausuntonsa tammikuussa 2008 ja EFSA heinäkuussa 2008. EFSA:n mukaan tämänhetkisten tietojen perusteella ei ole viitteitä siitä, että terveistä kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä tuotettujen elintarvikkeiden ja toisaalta terveistä perinteisesti jalostetuista eläimistä tuotettujen elintarvikkeiden turvallisuudessa olisi eroja. Kloonattujen eläinten yleisen terveyden osalta EFSA:n lausunnossa todetaan, että suvullisesti alkunsa saaneissa kloonattujen nautojen tai sikojen jälkeläisissä ei ole havaittu viitteitä haitallisista vaikutuksista. Klooneja ja niiden jälkeläisiä ei ole kuitenkaan vielä tutkittu koko niiden luonnollisen eliniän loppuun saakka.

Työryhmä ei näe nykytilanteessa vakuuttavia perusteita elintarvikkeiden tuottamiselle kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä.

Komissio tilasi myös Eurobarometri-tutkimuksen eurooppalaisten suhtautumisesta eläinten kloonamiseen. Tulokset saatiin lokakuussa 2008. Niiden mukaan 58 prosenttia vastaajista vastusti kloonauksen käyttöä elintarviketuotannon tarpeisiin.

Komissio tarkastelee parhaillaan huolellisesti näitä eri tietoja alustaakseen epämuodollisen poliittisen keskustelun somaattisten solujen tuman siirtojen käytöstä tuotantoeläinten lisääntymisessä ja elintarviketuotannossa. Jos nykyisen sääntelykehiksen kehittäminen todetaan tarpeelliseksi, on tärkeä muistaa, että uusien säännösten olisi luonnollisesti oltava EY:n perustamissopimuksen ja Maailman kauppajärjestön sääntöjen mukaisia.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan kiittää puhemiestä hänen joustavuudestaan ja komission jäsentä hyvästä vastauksestaan. Minulla on vain yksi jatkokysymys. Voiko komissio sanoa, että ihmisten kloonaminen missä muodossa hyvänsä ei kuulu eikä tule kuulumaan tähän strategiaan?

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Nykyiset säännöt sulkevat tämän mahdollisuuden toistaiseksi pois. Säännöt, joita noudatamme, eivät salli tutkimusta, jonka tavoitteena olisi kloonata ihmisiä.

Puhemies. – (IT) **Avril Doyle**n laatima kysymys numero 45 (H-0827/08)

Aihe: Euroopan tutkimusneuvosto

Euroopan tutkimusneuvoston toiminta käynnistyi virallisesti 27.–28. helmikuuta 2007 puheenjohtajavaltio Saksan Berliinissä järjestämässä avajaiskonferenssissa. Yksi sen tavoitteista on tukea tutkijalähtöistä tai alhaalta ylöspäin etenevää, tieteen eturintamassa olevaa tutkimusta.

Voiko komissio täsmentää, mitä tutkijalähtöisellä tai alhaalta ylöspäin etenevällä, tieteen eturintamassa olevalla tutkimuksella tarkoitetaan? Voiko komissio ilmoittaa, millaista edistystä kyseisellä alalla on tähän mennessä saavutettu?

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Vastaan tähän lyhyesti. Euroopan tutkimusneuvoston noudattama ”tutkijalähtöinen” lähestymistapa tarkoittaa sitä, että tutkimusneuvosto tukee tiedon rajoja rikkovia hankkeita, joita tutkijat toteuttavat itse valitsemistaan aiheista millä tahansa tieteen alalla. Heillä on siis vapaus valita.

Tukiessaan tällaista ”rajat ylittävää tutkimusta” Euroopan tutkimusneuvosto painottaa erityisesti monitieteellisiä hankkeita ja uranuurtavaa tutkimusta.

Mitä tulee edistymiseen, Euroopan tutkimusneuvosto on tähän mennessä toteuttanut kaksi ehdotuspyyntöä, ja eurooppalainen tutkijayhteisö on vastannut niihin erittäin innokkaasti. Aloitteleville riippumattomille tutkijoille tarkoitettua apurahaa koskevaan ehdotuspyyntöön saatiin viime vuonna vastaukseksi uskomattomat 9 167 ehdotusta, ja tämänvuotiseen edistyneiden tutkijoiden apurahaa koskevaan pyyntöön tuli yli 2 000 ehdotusta. Hakijoiden suuri määrä kertoo Euroopan tutkimusneuvoston kiinnostavuudesta ja osoittaa, että alhaalta ylöspäin etenevän raja-alueiden tutkimuksen rahoituksesta on Euroopassa huutava pula.

Komissio on vakuuttunut, että tällainen tieteen rajoja rikkovaan tutkimukseen investoiminen tulee pitkällä aikavälillä edistämään merkittävällä tavalla eurooppalaista tietoon perustuvaa yhteiskuntaa sekä tutkimuksen innovointikykyä.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Ranskan puheenjohtajuus pyrkii laatimaan eurooppalaista tutkimusaluetta koskevan hallintoprosessin vuoden 2009 loppuun mennessä. Voiko komissio tämän tavoitteen osalta täsmentää, mihin toimenpiteisiin se aikoo ryhtyä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja Euroopan parlamentin kanssa luodakseen tiedepolitiikan arviointimenetelmiä, joiden avulla voidaan varmistaa eurooppalaista tiedettä, tutkimusta ja kehitystä koskevat, todisteisiin perustuvat poliittiset vaihtoehdot?

Ranskan puheenjohtajuus, neuvosto ja komissio ovat sopineet eurooppalaisen tutkimusalueen visiosta 2020. Mitä edistystä tämän vision julkistamisen yhteydessä tapahtuu eurooppalaisen tutkimusalueen hallinnossa?

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Tämä on suoraan sanottuna varsin kauaskantoinen kysymys. Pidämme tärkeänä, että jäsenvaltioiden kanssa sovitaan visiosta 2020, sillä se helpottaisi myöhempiä keskusteluja siitä, mitä me EU:ssa haluamme tehdä. Meidän ei pidä vain hokea sitä, mihin olemme pyrkimässä: siitä tässä on kyse. Tämä keskustelu on tietenkin alkanut jo aikaa sitten. Ajatus tuotiin ensimmäistä kertaa esiin vuonna 2000 julkistetussa vihreässä kirjassa. Mielestäni se on hienoa etenkin, sillä todellisuutemme on muuttunut aiemmasta.

Eurooppalaisen tutkimusalueen rakenne ja hallinto ovat äärimmäisen tärkeitä asioita, ja siksi meidän on maltettava mieleemme. On selvää, että me emme tule onnistumaan, jos ohjaimissa eivät ole jäsenvaltiot. Kun me puhumme eurooppalaisesta tutkimusalueesta ja sen stimuloimisesta, me emme puhu pääasiassa varojen lisäämisestä EU:n tasolla, vaan ennemminkin siitä, miten me voisimme tehdä parempaa yhteistyötä. Tämä on joidenkin vertailukohtina käyttämiemme EU:n suurimpien kilpailijoiden – kuten Yhdysvaltojen – institutionaalisen kehityksen peruseräkkeitä. Me haluamme siis, että jäsenvaltiot sitoutuvat vapaaehtoisesti lisäämään ja parantamaan yhteistyötämme.

Mainitsemanne tiedepolitiikan menetelmät ovat myös osa keskustelua, johon panostamme. Tätä kysymystä on varmasti käsiteltävä, mutta en voi nyt paneutua siihen. Tiedän, että eurooppalaisen tutkimusalueen lähestymistapa on pohjimmiltaan yksi niistä muutoksista, joita EU tarvitsee kaikkein eniten näinä aikoina.

Puhemies. – (IT) **Gay Mitchell**in laatima kysymys numero 46 (H-0833/08)

Aihe: Tutkimuksen ja teknologian kehittämisen seitsemännestä puiteohjelmasta tutkimukseen myönnettävän rahoituksen eettinen arviointi

Säännöissä, jotka koskevat ehdotusten jättämistä sekä siihen liittyviä arviointi-, valinta- ja avustuksenmyöntämismenettelyjä (KOM(2008)4617) tutkimuksen ja teknologian kehittämisen seitsemännen puiteohjelman yhteydessä (FP7 – 1982/2006/EY⁽⁴⁾), tehtiin selväksi, että rahoitusta ei myönnetä tutkimustoimintaan, jossa tuhotaan alkioita. Katsooko komissio, että ehdotettujen hankkeiden eettinen arviointi on onnistunut tämän politiikan täytäntöönpanossa?

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Seitsemännestä puiteohjelmasta rahoitetun tutkimuksen eettinen arviointi on järjestelmä, joka turvaa perusoikeuksien ja eettisten periaatteiden kunnioittamisen.

Tutkimuksissa, joissa käytetään ihmisalkioista saatavia kantasoluja, arviointiin kuuluu viisi vaihetta: tieteellinen arviointi, eettinen screening-menettely ja arviointi, kansallisen tai paikallisen eettisten kysymysten komitean hyväksyntä ehdotetulle tutkimukselle sekä ehdotusten toimittaminen sääntelykomitealle. Tämä koskee siis sitä, mistä hankkeista me päätämme hankekohtaisesti.

Etiikkaa käsittelevä eurooppalainen työryhmä antoi komissiolle heinäkuussa 2007 lausunnon myös eettisistä arvioinneista, jotka oli laadittu ihmisalkioiden kantasoluja käyttävistä seitsemännen puiteohjelman tutkimushankkeista.

Komissio katsoo, että edellä mainittuja vaiheita noudattava eettinen arviointijärjestelmä on pannut asiaa koskevat EY:n säännökset täytäntöön onnistuneesti. Koska yhteisön rahoitusta ei myönnetä tutkimustoimille, joiden yhteydessä tuhotaan ihmisalkioita, seitsemännestä puiteohjelmasta ei ole rahoitettu tätä koskevia tutkimusehdotuksia.

Eettisen arvioinnin tarkoituksena on varmistaa, että EU:n rahoitusta ei myönnetä tutkimustoimille, joiden yhteydessä tuhotaan ihmisalkioita. Tässä mielessä kyse on puiteohjelman täytäntöönpanon keskeisestä osasta.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Voisiko komission jäsen vielä tarkentaa, voidaanko puiteohjelmasta rahoittaa sellaista tutkimusta, jossa käytetään ihmisalkioita, jotka on jo tuhottu ennen tutkimuksen aloittamista, vai onko tämä vain pelkkää hiustenhalkomista ja saivartelua?

Palaan aiemmin esittämäni kysymykseen ja pyydän lisätietoja. Aikooko komission jäsen ryhtyä toimenpiteisiin varmistukseksi, että pysyttelemme kaikin keinoin ajan tasalla sellaisista tutkimusmuodoista, jotka eivät herätä tämänkaltaisia eettisiä kysymyksiä ja joiden avulla voidaan päästä yhtä hyviin tai parempiin tuloksiin?

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, näkemykseni on täysin päinvastainen kuin jäsen Mitchellillä. Tutkimuksessa voidaan hyvin käyttää solulinjoja, jotka on jo erotettu. Ongelma on mielestäni siinä, että tämäntyyppistä tutkimusta rankaistaan asettamalla sille käytännössä huomattavia esteitä syistä, jotka voivat vaikuttaa eettisiltä, mutta jotka todellisuudessa ovat aivan jotain muuta.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, te sanoitte aiemmin, että ette antaisi muiden kuin kysymyksen esittäjän tehdä kysymyksiä komission jäsenelle. Sitten kuka tahansa voikin esittää kysymyksiä

(4) EYVL L 412, 30.12.2006, s. 1.

ja saada ne kirjatuksi ylös. Miksi he eivät itse kirjoita kysymyksiä näistä aiheista? Arvoisa puhemies, teidän on noudatettava päätöksianne johdonmukaisesti.

Te sanoitte, että te ette antaisi kenenkään muun kuin kysymyksen varsinaisen esittäjän esittää kysymyksiä, ja sitten te annatte tälle herrasmiehelle puheenvuoron minun jälkeeni. Jos olisin tiennyt, että tällainen kysymys aiotaan ottaa esiin, olisin perustellut näkemykseni paljon tarkemmin.

Epäeettinen tutkimus on täysin tarpeetonta...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies – (IT) Hyvä jäsen Mitchell, kun annan parlamentin jäsenelle puolen minuutin puheenvuoron, en tiedä, aikooko hän esittää kysymyksen vai kommentoida jo esitettyjä kysymyksiä. Joka tapauksessa te saitte jäsen Cappaton puheen ansiosta uuden tilaisuuden esittää oman näkemyksenne. Uskon, että voimme kaikki olla tähän ratkaisuun tyytyväisiä. Kiitän komission jäsen Potočnikia hänen kärsivällisyydestään ja annan hänelle puheenvuoron viimeistä vastausta varten.

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Ymmärrätte nyt, kuinka vaikeaa tätä keskustelua on käydä, kun kyseessä on eettiset kysymykset. Juuri tätä on EU ja tältä se näyttää.

Tarkkaan ottaen ihmisalkioiden kantasolututkimus on sallittua tietyin ehdoin, joista Euroopan parlamentti sekä neuvosto ovat sopineet ja äänestäneet. Me olemme käyneet hyvin perusteellisen ja syvällisen keskustelun, ja käytetty menettely perustuu aidosti eettiseen lähestymistapaan, sen voin sanoa.

Selitin avauspuheenvuorossani, mitä me olemme tehneet ja miten päätökseen on päästy. Ensinnäkin meidän on suoritettava tieteellinen arviointi. Sitten tehdään eettinen arviointi, ensin Euroopan unionin tasolla ja sen jälkeen yksittäisissä jäsenvaltioissa. Jos yksikin jäsenvaltio vastustaa jonkin asian rahoittamista omassa maassaan, me emme rahoita sitä. Sen jälkeen hanketta käsittelee komitea, jossa jäsenvaltiot tekevät päätökset hankekohtaisesti.

Tieteellistä arviointia tehtäessä ensimmäinen kysymys on: voiko tätä asiaa tutkia jollain toisella tavalla? Käsittely voi jatkua vain, jos vastaus tähän kysymykseen on kielteinen.

Yleensä ottaen valtaosa tutkijoista katsoo, että tutkimuksessa olisi käytettävä useita menetelmiä. Ohjelmiamme rakennetta tarkastellessa huomaa kuitenkin, että valtaosa rahoittamistamme ohjelmista koskee aikuisten kantasolututkimusta. Siitä ei ole epäilystä. Me siis pyrimme noudattamaan niitä sääntöjä, joista sovittiin ja äänestettiin täällä ja joita me pidämme käytännössä toimivina.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olin täällä paikalla kello 18.15 näitä kysymyksiä varten. Kysymykseni oli erään kysymyskirroksen kysymys numero 3. Sille oli annettu 15 minuuttia. Tälle kierrokselle oli annettu 35 minuuttia. Mielestäni tämä järjestely on epäoikeudenmukainen; olin täällä paikalla ajoissa, eikä kysymystäni silti käsitelty. Olen erittäin pettynyt. Haluan, että ärtymykseni kirjataan ylös.

On äärimmäisen turhauttavaa tulla tänne, olla ajoissa ja sitten huomata, että kysymyksiä hypätään yli muiden jäsenten miellyttämiseksi. Tämä on ärsyttävää.

Puhemies. – (IT) Hyvä jäsen Burke, ymmärrän ärtymyksenne. Me olemme kuitenkin noudattaneet tänä iltana eri kysymyskirroksille asetettuja aikarajoja. Silloin kun valitettavasti käy niin, että kyselytunnille otettua kysymystä ei käsitellä, se ei ikävä kyllä johdu puhemiehestä, vaan sattumasta, jolle en voi mitään. Ainoa vaihtoehtoni oli, kuten voitte hyvin todeta, pidentää viimeisen kysymyskirroksen kestoja muutamalla minuutilla komission joustavuuden ja kärsivällisyyden ansiosta. Muita kysymyskirroksia ei kuitenkaan ole lyhennetty.

(IT) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

(Istunto keskeytettiin klo 19.50, ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti
varapuhemies Martine ROURE

15. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

16. Väestökehityksen suuntaukset - Taloudellis-yhteiskunnalliset vaikutukset (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat väestökehityksen suuntauksista ja niiden taloudellis-yhteiskunnallisista vaikutuksista.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, koska meidän on valitettavasti vietettävä osa tästä illasta yhdessä, yritän neuvoston ja myös komission jäsen Potočnikin puolesta kertoa lyhyesti neuvoston tavoitteista, jotka koskevat väestökehityksen suuntauksia ja niiden taloudellis-yhteiskunnallisia vaikutuksia.

Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, väestön ikääntyminen, toisin sanoen ikääntyneiden osuuden kasvaminen, on pääasiassa seurausta taloudellisesta, sosiaalisesta ja lääketieteellisestä kehityksestä, jonka ansiosta eurooppalaiset voivat elää pitkän sekä historiallisesti ennennäkemättömän mukavan ja turvatuksen elämän. Ikääntyminen on kuitenkin samalla myös yksi Euroopan unionin suurimpia tulevien vuosien haasteita.

Ikääntyminen on neljän tekijän seurausta. Ensinnäkin naisille syntyvien lasten keskimääräinen lukumäärä on alhainen. Unionin keskiarvo on 1,5 lasta, mikä on huomattavasti alle väestön korvautumiseen tarvittavan keskiarvon. Jotta väestön suuruus pysyisi ennallaan, jokaisen naisen pitäisi synnyttää keskimäärin hiukan yli 2 lasta, tarkkaan ottaen 2,1.

Toinen tekijä on viime vuosikymmeninä tapahtunut syntyvyyden lasku, joka on seurannut sodanjälkeisiä suuria ikäluokkia, minkä vuoksi 45–65-vuotiaiden ikäluokan osuus tänä päivänä on paisunut suureksi.

Kolmas tekijä on elinajanodote syntymähetkellä, joka on vuodesta 1960 kasvanut 8 vuodella ja sen oletetaan kasvavan vielä vähintään 5 vuodella vuoteen 2050 mennessä.

Neljäs ja viimeinen tekijä on kolmansista maista EU:hun suuntautuva, kasvava muuttovirta. Vuonna 2004 EU:hun tuli 1,8 miljoonaa maahanmuuttajaa, eli kokonaisväkilukuun suhteutettuna muuttovirta on suurempi kuin Yhdysvalloissa. Nykyisenlainen muuttovirta voi kuitenkin kompensoida vain osittain heikon syntyvyyden ja elinajanodotteen pitenemisen vaikutuksia.

Näiden syiden seurauksena yli 65-vuotiaiden lukumäärä suhteessa 15–64-vuotiaiden lukumäärään tulee kaksinkertaistumaan ja nousee todennäköisesti yli 50 prosenttiin vuoteen 2050 mennessä. Nykyisin EU:ssa on neljä työikäistä jokaista yli 65-vuotiasta kohti, mutta väestörakenteen muutosten seurauksena työikäisten suhteellinen määrä putoaisi neljästä kahteen.

Näistä eri tekijöistä aiheutuvan väestörakenteen muutoksen ohella tapahtuu perustavia sosiaalisia muutoksia, jotka vaikuttavat perherakenteisiin. Näiden muutosten seurauksena yhä useammat ikääntyneet tulevat asumaan yksin ja yhä useammat erittäin iäkkäät tulevat olemaan riippuvaisia toisista ihmisistä.

Kuten tiedätte, useimmat näistä asioista kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan. Niin on perhepolitiikan, sosiaaliturvajärjestelmien ja suurelta osin veropolitiikan laita. Neuvosto katsoo näiden seikkojen valossa, että Lissabonin strategia ja avoin koordinoitimenettely muodostavat puitteet, joiden sisällä jäsenvaltioiden pitäisi toimia tällä alalla, ja useimmat jäsenvaltiot ovatkin yhtä mieltä siitä, että uusia rakenteita ei tarvita.

Neuvostolle aidosti tärkeä johtajatus on se, että työ- ja yksityiselämän välisen tasapainon parantamisen lisäksi olisi pyrittävä entistä enemmän tasapainottamaan miesten ja naisten rooleja kotitalouksissa ja tarjoamaan laadukkaita lastenhoitopalveluita ja muiden huollettavien henkilöiden hoivapalveluita.

Ikääntyvässä yhteiskunnassa nuorten panoksesta tulee entistä tärkeämpi. Meidän on lisättävä toimia nuorisotyöttömyyden torjumiseksi ja varhaisen koulun päättämisen vähentämiseksi. Jos me haluamme parantaa nuorten tulevaisuuden näkymiä, meidän on ehdottomasti sijoitettava lapsiin.

Meidän täytyy myös myöntää, että EU:ta koettelee enemmän eläkkeelle jäävien kuin ikääntyvien ongelma. Nämä suuntaukset ovat huolestuttavia, ja väestön ikääntymisen kaikista seurauksista selviytyminen edellyttää ehdottomasti terveellä pohjalla olevaa julkista taloutta.

Tämä tarkoittaa sitä, että meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota eläkejärjestelmien elinkelpoisuuteen ja jatkettava käynnissä olevia hankkeita näiden järjestelmien uudistamiseksi ja niiden kestävyyslisäämiseksi, mikä on unionin nykyisen strategian mukaista. Myös vanhempien työntekijöiden kannustaminen pysymään työelämässä pidempään tarjoamalla heille sopivia kannustimia on hyödyksi.

Neuvosto on täysin tietoinen väestörakenteen muutoksen haasteista ja on hyväksynyt sosiaalisen suojelun komitean laatimat suositukset väestörakenteen muutoksen näkymistä ja haasteista Euroopassa. Lisäksi neuvosto hyväksyi 30. toukokuuta myös päätelmät politiikoista, jotka vastaavat perheiden tarpeita, ja laati useita aloitteita perhepolitiikkojen tukemiseksi.

Tässä yhteydessä pidettiin 18. syyskuuta Ranskan puheenjohtajuuden järjestämä epävirallinen tapaaminen, joka kokosi yhteen perheasioista vastaavia ministereitä. Tapaamisessa keskusteltiin ennen kaikkea lastenhoidosta keinona parantaa työn ja perhe-elämän välistä tasapainoa sekä lasten suojelemisesta internetissä.

Neuvosto kehottaa komissiota tarkastelemaan ensimmäistä EU:n väestökehityksen tulevaisuutta koskevaa foorumia, joka järjestettiin Brysselissä 30.–31. lokakuuta, jäsenvaltioiden sisäisen ja niiden välisen jäsennellyn ja kestävän vuoropuhelun lähtökohtana. Neuvosto kehottaa komissiota myös toimimaan niin, että komissio voi auttaa toimivaltaisia elimiä löytämään mahdollisimman toimivia strategioita väestökehitystä koskevien ongelmien ratkaisemiseksi.

Janez Potočnik, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, puheenvuoroni saattaa kestää hiukan kauemmin, mutta lupaan korvata tämän ajan toisessa vastauksessani.

Parlamentti pyysi neuvoston ja komission julkilausumia väestökehityksen suuntauksista juuri oikeaan aikaan. Komission yksiköt esittelevät tämän viikon perjantaina toisen väestörakennetta koskevan kertomuksensa – ajoissa 24.–25. marraskuuta järjestettävää Euroopan väestökehitysfuurumia varten.

Euroopan unioni käy läpi huomattavia väestörakenteellisia muutoksia. Elinajanodote on noussut ja syntyvyys on laskenut kaikissa jäsenvaltioissa tieteellisen, taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen seurauksena. Eurooppalaiset elävät nykyään pidempään ja terveempinä kuin esivanhempansa, ja elinajanodotteen uskotaan vielä pitenevän tulevaisuudessa.

EU:n väestön ikääntyminen ei ole enää mikään kaukaisen tulevaisuuden abstrakti ennustus. Suuret ikäluokat saivat alkunsa 60 vuotta sitten, ja nyt ikäluokan vanhimmat ovat tulossa eläkeikään. Euroopan unionin väestörakenteellinen kehitys on näin ollen tullut käännekohtaan. Tästä lähtien yli 60-vuotiaiden ja sitä vanhempien lukumäärä tulee kasvamaan kahdella miljoonalla vuosittain seuraavien 25 vuoden ajan.

Samaan aikaan työikäisen väestön kasvu hidastuu huomattavasti ja pysähtyy kokonaan noin kuuden vuoden kuluessa. Nykyään 27 jäsenvaltion EU:ssa on neljä työikäistä, 15–64-vuotiaista, ihmistä jokaista yli 65-vuotiaasta kohti. Vuonna 2060 suhdeluku tulee olemaan kaksi yhteen.

Jotkut pitävät ikääntymistä uhkana ja maalailevat synkkiä kuvia sukupolvien välisistä konflikteista. Väestörakenteen muuttumista ei tarvitse kuitenkaan pitää uhkana, vaan me voimme sen sijaan tarkastella sen tuomia mahdollisuuksia. Pidemmän ja terveemmän elämän eläminen voi tarkoittaa myöhäisempää eläkkeelle siirtymistä. Useimmat suuriin ikäluokkiin kuuluvat ovat aiempia sukupolvia paremmin koulutettuja. He ovat yhä hyväkuntoisia ja terveitä.

Olen vakuuttunut, että väestörakenteen muutos voi tarjota mahdollisuuden lujittaa sukupolvien välistä yhteisvastuuta. En kuitenkaan odota yhteisvastuun syntyvän itsestään. Yhteiskunnan on hyödynnettävä kaikkien sukupolvien kykyjä nykyistä paremmin ja antaa jokaiselle tilaisuus kehittää osaamistaan. Tämä edellyttää sosiaalipolitiikkojemme uudistamista – komission heinäkuussa hyväksymän uudistetun sosiaalisen toimintaohjelman mukaisesti. Euroopan ikääntyvä yhteiskunta nimettiin uudistetussa sosiaalisessa toimintaohjelmassa ensisijaiseksi toiminta-alueeksi. Ohjelmassa suositeltiin myös useita poliittisia ratkaisuja. Meidän tavoitteenamme on auttaa jäsenvaltioita hyödyntämään mahdollisuuksiaan ja hallinnoimaan ikääntyvän yhteiskunnan vaikutuksia tehokkaasti.

Komission vuoden 2006 tiedonannossa ”Euroopan väestökehitys – Haasteista mahdollisuuksiin” esitetyt lähestymistavat ja suositukset ovat yhä ajankohtaisia. Tiedonanto kuvasti luottamusta EU:n kykyyn mukautua väestörakenteen muutokseen. Siinä kuitenkin myös painotettiin tarvetta toimia viidellä keskeisellä alueella. Väestön uusiutumista on edistettävä luomalla olosuhteet, joissa kansalaiset voivat toteuttaa toiveensa hankkia lapsia, erityisesti tukemalla työn ja perheen ja yksityiselämän yhteensovittamista. Eurooppalaista työllisyyttä on tuettava pyrkimällä luomaan enemmän ja parempia työpaikkoja ja kannustamalla kansalaisia työskentelemään pidempään työssä olevien ja eläkkeelle siirtyneiden kansalaisten välisen suhdeluvun tasapainottamiseksi. Euroopasta on tehtävä tuottavampi ja kilpailukykyisempi optimoimalla kaiken ikäisten osaaminen. Maahanmuuttajia on vastaanotettava ja kotoutettava houkuttelemalla Eurooppaan sekä ammattitaitoista että kouluttamatonta työvoimaa kolmansista maista ja helpottamalla heidän kotoutumistaan työvoimapolun lievittämiseksi. Julkisen talouden kestävyys on varmistettava lujittamalla talousarvioita ja

uudistamalla sosiaaliturvajärjestelmiä riittävän sosiaaliturvan ja asianmukaisten julkisten palveluiden takaamiseksi tulevaisuudessa.

Lissabonin strategia kattaa jo tärkeimmät näistä poliittisista ratkaisuista, mutta siinä keskitytään vähemmän pitkän aikavälin toimiin kuin väestörakenneskustelussa. Komissio on siksi ehdottanut täydentäviä välineitä, joita ovat joka toinen vuosi laadittavat kertomukset väestörakenteen tilasta Euroopassa ja joka toinen vuosi pidettävät väestökehitysfoorumit.

Vuoden 2008 kertomuksessa keskitytään suurten ikäluokkien mahdollisuuksiin. Yhä useammat yli 60- ja yli 70-vuotiaat ovat todennäköisesti halukkaita jatkamaan aktiivista yhteiskunnallista ja taloudellista toimintaa.

Ikääntyneiden työllisyysaste on noussut viime vuosina, siinä missä joitain vuosia sitten eläkkeelle lähdettiin yhä varhaisemmin. Meidän on kuitenkin tehtävä enemmän. Vain 40 prosenttia 60 vuotta täyttäneistä miehistä ja 30 prosenttia naisista on yhä mukana työelämässä. Kuitenkin useimmat tähän ikäryhmään kuuluvista ovat yhä hyväkuntoisia ja kykenevät tekemään osansa talouden ja yhteiskunnan hyväksi. Ikääntyvät suuret ikäluokat voivat antaa yhteiskunnalle huomattavan panoksen myös toimimalla epävirallisina hoitajina ja vapaaehtoistyöntekijöinä. Heidän panoksensa ansaitsee yhteiskunnan tunnustuksen sekä julkisen tuen. On ratkaisevan tärkeää, että ikääntyvien kasvava joukko voi elää itsenäistä elämää niin pitkään kuin mahdollista.

Väestökehitysfoorumeiden keskeinen tavoite on edistää hyviin käytäntöihin perustuvaa keskinäistä oppimista jäsenvaltioiden välillä. Seuraavassa Euroopan väestökehitysfoorumissa, joka pidetään Brysselissä 24.–25. marraskuuta, keskitytään perhepolitiikkoihin ja aktiiviseen ikääntymiseen. Foorumi on myös tilaisuus tarkastella, kuinka hyvin jäsenvaltiot ovat valmistuneet väestörakenteen muutokseen, sekä tunnistaa tärkeimmät mahdollisuudet jatkotoimiin.

Komissio esittelee ensi vuoden alussa ajantasaistetun, Eurostatin uusiin väestöarvioihin perustuvan kuvan väestörakenteen muutoksen vaikutuksesta tuleviin julkisiin menoihin erityisesti eläkkeiden sekä terveyden- ja pitkäaikaishoidon osalta.

Korostan, että väestörakenteen muutoksen edellyttämien politiikkojen täytäntöön paneminen on jokaisen yksittäisen jäsenvaltion velvollisuus. Väestörakenteen muutos on kuitenkin haaste, joka koskee meitä kaikkia. Kukin jäsenvaltio voi oppia paljon niistä onnistumisista ja epäonnistumisista, joita muut jäsenvaltiot ovat kokeneet pyrkiessään vastaamaan väestökehityksen haasteisiin. Sen vuoksi komissio kannustaa jäsenvaltioita käymään EU:n laajuista keskustelua väestörakenteen muutoksesta ja tarjoaa niille foorumin kokemusten vaihtamista ja keskinäistä oppimista varten.

John Bowis, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, avauspuheenvuoroissa korostettiin aivan oikein pitkäikäisyyttä väestötieteellisesti merkittävimpänä muutoksena. Pitkäikäisyys tarkoittaa luonnollisesti sitä, että ihmiset elävät pidempään ja pääasiassa terveempinä; myöhemminä vuosina heidän kehonsa tai mielensä alkaa kuitenkin haurastua.

Tämä on merkinnyt hermoston rappeutumissairauksien huomattavaa yleistymistä ja merkittäviä kustannuksia. Parkinsonin tautiin käytettävät lääkkeet ovat monissa maissa syöpälääkkeitä kalliimpia. Yhdistyneessä kuningaskunnassa tehdyissä tutkimuksissa on arvioitu, että dementiaa sairastavien henkilöiden lukumäärä kasvaa 154 prosentilla vuoteen 2051 mennessä.

Pitkäaikaishoito alkaa nykyään aiempaa myöhemmin. Aiemmin se alkoi 70 ikävuoden tietämillä. Nyt se alkaa yli 80-vuotiaana ja yhä useammin vasta 90-vuotiaana. Pitkäaikaishoito on kuitenkin käymässä yksittäisille ihmisille ja perheille entistä kalliimmaksi ja vaikuttaa heidän säästöihinsä.

Haasteena on varmistaa, että pitkäikäisyys nähdään palkintona eikä rangaistuksena. Meidän on opittava suhtautumaan ikääntymiseen uudella tavalla. Sen sijaan, että ainoastaan pohtisimme sitä, miten tarjoamme hoitoa, meidän on pohdittava sitä, miten voimme ehkäistä ikääntyneiden terveysongelmia. Tämä tarkoittaa luonnollisesti koko elämän kestäviä terveitä elämäntapoja: tupakoinnin ja huumeiden käytön välttämistä, alkoholin kohtuukäyttöä, terveellistä ruokavaliota ja liikuntaa, mutta myös stressinhallintaa.

Joustava työelämä suo aikaa virkistykselle ja perhe-elämälle. Se tarkoittaa valmistautumista työuran jälkeiseen elämään joustavan eläkeiän ja vähittäisen eläkkeelle siirtymisen kautta, kuten Alankomaissa tehdään. Se merkitsee parempaa sosiaalista tukea uusin ja innovatiivisin tavoin, enemmän kotipalveluita, jotta ihmiset voivat elää kotonaan pidempään. Me tarvitsemme palveluita ja apulaitteita, jotka vastaavat muuttuviin tarpeisiin.

Kun äitini täytti 80 vuotta, hän tarvitsi faksilaitteen voidakseen viestiä. 90-vuotiaana hän tarvitsi porrashissin. 100 vuotta täytettyään hän tarvitsi virikkeitä, sillä hänen kuulonsa, näkönsä ja liikuntakykynsä heikkenivät. Mieleltään hän oli kuitenkin terve, ja hänen mielensä tarvitsi suojaa ja virikkeitä, jotta hän voisi elää mielekästä ja täyttä elämää.

Jan Andersson, PSE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, työikäisten määrän vähenemistä ja ikääntyneiden määrän lisääntymistä voidaan pitää dramaattisena. Samaan aikaan myönteistä kehitystä on terveyden säilyminen yhä korkeampaan ikään saakka.

Se asettaa meille kuitenkin useita haasteita. Kuvailen niistä muutamia. Nykyaikana syntyy aiempaa vähemmän lapsia. Syntyvyys vaihtelee kuitenkin huomattavasti jäsenvaltiosta toiseen. Tilanne on parempi niissä jäsenvaltioissa, joissa on luotu järjestelmä helpottamaan sekä naisten että miesten työelämän ja vanhemmuuden yhteensovittamista. Meidän on opittava toinen toisiltamme näissä asioissa.

Väestön ikääntymisestä huolimatta pitkän aikavälin suuntaus käy kohti työelämän lyhentymistä. Tämä johtuu siitä, että työelämään siirrytään aiempaa myöhemmin, ja siitä, että työelämässä pysytään lyhyemmän aikaa, vaikka tässä kohtaa onkin viime vuosina ollut havaittavissa myönteistä kehitystä. Meidän on puututtava tämän ongelman molempiin syihin pidentääksemme työuria ja ennen kaikkea löytääksemme joustavia ratkaisuja ennen eläkkeelle siirtymistä.

Me olemme keskustelleet tänään niin kutsutusta sinisestä kortista. Meidän on kuitenkin varmistettava, että kaikki ne ihmiset, jotka ovat tulleet EU:hun tällä hetkellä työttömyyden vaivaamista muista maailmanosista, pääsevät kotoutumaan ja osallistumaan työelämään, vammaiset ja muut erityisryhmät mukaan lukien. Meidän on tehtävä tämä kaikki Lissabonin prosessin puitteissa, jotta näihin haasteisiin voidaan vastata pitkällä aikavälillä.

Marian Harkin, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämäniltaisen keskustelunaiheen yhteydessä nousee esiin monenlaisia ongelmia, mutta haluaisin tarkastella niistä vain yhtä: hoitoa ja omaishoitajia.

Jos meillä on onni elää tarpeeksi pitkään, me todennäköisesti tulemme tarvitsemaan hoitoa. Jäsenvaltioiden välillä on tässä asiassa eroja, mutta todennäköisintä on, että tämä hoito on suurelta osin epävirallisesti järjestettyä.

Omaishoitajat muodostavat perustan viralliselle ja sosiaaliselle hoidolle ja he ovat välttämätön osa pitkäaikaista hoitoa. Jos omaishoitajien odotetaan jatkavan hoitamista, kuten he tekevät, heidän tarpeensa on huomioitava keskeisellä tavalla terveys- ja sosiaaliturvapolitiikan kehittämisessä.

Olen tämän vuoksi iloinen siitä, että terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston verkkosivustolla on lyhyt omaishoitajia koskeva osio. Tämä on varmasti tulosta ehdotuksesta, jonka parlamentin omaishoitajien eturyhmä teki pääosaston vuosittaista työohjelmaa koskien.

Omaishoitajat tarvitsevat kuitenkin enemmän kuin pelkän maininnan. On tullut aika laatia uusi hoitoa koskeva sosiaalinen sopimus, joka menee paljon pidemmälle kuin perinteinen käsitys sopimuksesta valtion ja yksilön välillä ja jossa vaaditaan työnantajia, paikallisviranomaisia ja yhteisöjä sitoutumaan uudella tavalla. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen hiljattain läheissyrjinnästä antama tuomio näyttää meille oikeaa suuntaa.

Hoitaminen ei voi olla yksin omaishoitajan eikä jäsenvaltion vastuulla. Omaishoitajajärjestelmä sortuu ilman riittävää tukea, kun yksin valtioon perustuva järjestelmä taas tulee aivan liian kalliiksi. Sen vuoksi tarvitaan tätä kattavampaa sosiaalista sopimusta.

EU:ssa on yhteensä noin 100 miljoonaa omaishoitajaa. Heille ei makseta palkkaa, heidän työtään ei arvosteta riittävästi, eivätkä he myöskään saa tarvitsemaansa tukea. Pidän terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston verkkosivustolla olevaa mainintaa tervetulleena. Se on kuitenkin vain ensimmäinen askel. Laajuutensa vuoksi kyseessä on eurooppalainen ongelma ja sitä koskevia toimia on koordinoitava jäsenvaltioiden välillä.

Omaishoitajapolitiikan pitäisi olla osa terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston työtä sekä työllisyys-, sosiaali- ja tasa-arvoasioiden pääosaston työtä.

Guntars Krasts, UEN-ryhmän puolesta. – (LV) Arvoisa puhemies, kiitos puheenvuorosta. Euroopan asukkaat ovat tulossa vanhoiksi! Tämän suuntauksen ohella asukkaiden lukumäärän luonnollinen lisäys voi kääntyä negatiiviseksi. Näin on jo tapahtunut monissa jäsenvaltioissa. Työssä käyvien ihmisten lukumäärä suhteessa eläkeläisten lukumäärään on jäsenvaltioissa laskussa. Matala syntyvyys yhdessä pidemmän elinajanodotteen

ja maahanmuuton kanssa luo lisäpainetta eläkejärjestelmälle, terveydenhoidolle ja sosiaalipalveluille. On kuitenkin myös jäsenvaltioita, joissa on onnistuttu kääntämään muualla Euroopassa yhä vallitseva väestökehityksen suuntaus.

Näissä valtioissa on saavutettu perhe-elämän ja työelämän välinen tasapaino. Sen ansiosta vanhemmat voivat kasvattaa lapsensa uhraamatta työuraansa ja saada taloudellisia ja sosiaalisia etuja. Jäsenvaltioiden on löydettävä merkittäviä taloudellisia, sosiaalisia ja kulttuurisia ratkaisuja väestöjensä ikääntymisen torjumiseen. On kuitenkin myös tehtäviä, joista olisi huolehdittava Euroopan unionin tasolla. EU:n työmarkkinat kätkevät yhä sisälleen valtavia henkilöresursseja. Meidän on varmistettava, että sisämarkkinoilla ei ole työvoiman vapaata liikkuvuutta haittaavia esteitä. Oli se sitten miten monimutkaista tahansa, meidän on palattava palvelumarkkinoiden vapauttamiseen ja meidän on tarkasteltava hyväksyttyä palveludirektiiviä uudelleen. Näiden kahden perusvapauden toteuttaminen auttaisi tasapainottamaan väestökehityksen aiheuttamia taloudellisia tappioita. Meidän olisi luonnollisesti myös opittava suhtautumaan sukupuoleen ja ikään syrjimättömästi. Kiitos.

Jean Lambert, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, on mielenkiintoista, miten me usein pidämme muun muassa syntyvyyden laskua ongelmana. Syntyvyyden lasku ei ole välttämättä ongelma. Sen ansiosta me saatamme ryhtyä jakamaan Euroopan kohtuutonta varallisuutta kolmansista maista tulevien ihmisten kanssa ja tarkastella teknisiä innovaatioita ja sitä, miten me voimme lisätä tuottavuutta ja kenties jopa tuottaa vähemmän sitä arvotonta tavaraa, joka nykyään kuormittaa meitä ja planeettaamme.

Tietysti on myös tärkeää hyödyntää saatavilla oleva työvoima mahdollisimman hyvin. Sen vuoksi työllisyyttä koskevat syrjimättömyysdirektiivit ovat ratkaisevan tärkeitä, ja sen vuoksi on erittäin tärkeää, että jäsenvaltiot panevat ne täytäntöön asianmukaisesti. Niiden pitäisi tarkastella myös vähittäisen eläkkeelle siirtymisen esteitä, esimerkiksi sitä, miten työtuntien vähentäminen vaikuttaa työntekijän eläkkeeseen, elämään ja oikeuteen saada etuja.

Meidän olisi syytä tarkastella myös sitä, miten tämänhetkinen rahoituskriisi vaikuttaa suhtautumiseemme. On todennäköistä, että yhä useampia ikääntyneitä työntekijöitä lomautetaan, koska syrjimättömyyslainsäädäntöä ei sovelleta oikein ja että monet heistä eivät kenties enää koskaan pääse takaisin töihin.

Toisten on taas sitäkin vaikeampi päästä työuransa alkuun tai saada ylennys parantaakseen tulevaa eläkettään. Työelämän ulkopuolella vietetyllä ajalla voi olla monenlaisia seurauksia. Meidän on huomioitava niiden nuorten tyytymättömyys, jotka eivät löydä työtä ja joille työnhaku käy entistä vaikeammaksi, ja tietysti ongelmat, joita monet ihmiset kohtaavat, kun heidän yksityinen tai työeläkejärjestelmänsä ei pystykään maksamaan odotetunlaista eläkettä.

Meidän on siis tarkasteltava väestönkehitystä suhteessa tämänhetkiseen kriisiin ja pohdittava sitä, miten me voimme hyödyntää tämän tilaisuuden ja lisätä koulutusta. Meidän pitää kouluttaa ihmisiä, jotta he voisivat parantaa taitojaan ja kenties päästä ruumiillisesti kevyempään työhön. Me olemme puhuneet tästä jo pitkään ja nyt meidän on siirryttävä sanoista tekoihin. Me pitäisi tarkastella sitä, miten monien nuoruudessaan koulutuksesta jääneiden henkilöiden korkea-asteen pätevyyttä voitaisiin parantaa.

Meillä on nyt tilaisuus tarkastella joitain ongelmallisiksi todettuja tekijöitä ja ryhtyä todella pohtimaan sitä, miten me voimme selviytyä käsillä olevasta väestörakenteen muutoksesta.

Pedro Guerreiro, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Tälle keskustelulle nimeltä "Väestökehityksen suuntauksien – Taloudellisyhteiskunnalliset vaikutukset" sopisi ryhmäni mielestä paremmin otsikoksi "Talous- ja sosiaalipolitiikka ja sen vaikutus väestökehityksen suuntauksiin".

Tietyn maan tai alueen väestönkehityksen suuntauksista tehtyjä arvioita ei pitäisi erottaa maassa tai alueella hyväksytyistä politiikoista, sillä nämä politiikat määräävät väestökehitystä.

Oletukset, joiden perusteella esimerkiksi 50 vuoden ennusteet on laadittu, olisi selitettävä, mukaan lukien talouspolitiikat, joihin arviot pohjautuvat. Toisin sanoen meidän pitäisi laadittujen ennusteiden perusteella tänään keskustella väestökehityksen seurauksista, jotka johtuvat työttömyydestä, työelämän kasvavasta epävarmuudesta, työaikaan koskevan sääntelyn purkamisesta, varovaisesta rahapolitiikasta ja palkkojen arvon alentumisesta. Meidän pitäisi tänään keskustella Euroopan unionin korkopolitiikan seurauksista tuhansille ja tuhansille perheille, jotka ovat ottaneet lainaa ostaakseen kodin, julkisten palveluiden vapauttamisen ja yksityistämisen seurauksista sekä matalien eläkkeiden vaikutuksista miljoonien eläkeläisten itsenäisyyteen.

ja elämänlaatuun. Meidän pitäisi keskustella niistä politiikoista, jotka edistävät varallisuuden keskittymistä ja kasaantumista sekä sosiaalisen eriarvoisuuden lisääntymistä.

Kyse on pohjimmiltaan ihmisoikeuksien kunnioittamisesta tai pikemminkin laiminlyömisestä. Ihmisoikeuksilla tarkoitan tässä oikeutta ravintoon, työhön, kunnolliseen palkkaan, asumiseen, terveyteen, koulutukseen ja virkistytymiseen.

Kathy Sinnott, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Eurooppaa koettelee kriisi, jota me emme voi ratkaista, ennen kuin myönnämme sen olevan omaa aikaansaannostamme.

EU:ssa tapetaan joka vuosi yli puolitoista miljoonaa lasta ennen syntymää. Me tuhoamme tulevaisuutemme ja sitten ihmettelemme, mistä tämä kriisi on tullut. Syntyvyyden lasku ei johdu hedelmällisyyden heikkenemisestä. Se johtuu siitä, että miljoonilta alkunsa saaneilta lapsilta kielletään oikeus syntyä. Jos me emme myönnä ongelman todellisia syitä, me emme voi löytää siihen ratkaisua. Ongelma voidaan ratkaista kunnioittamalla elämää ja tukemalla perhettä, jotta elämä voi saada huolehtivan ympäristön. Tämä on ensimmäinen askel kohti vääristyneen väestörakenteen oikaisemista. Muutos parempaan ei tapahdu yhdessä yössä, mutta me voimme yhä välttää katastrofin.

Japani tarjoaa meille tärkeän ennakkotapauksen. Japani oli kaksi vuosikymmentä sitten maailman toiseksi suurin talous ja yksi kehittyneimmistä talouksista. Japanin väestön lukumäärä saavutti huippunsa vuonna 2007 ja alkoi sitten vähentyä. 12 vuotta ennen käännekohtaa, vuonna 1995, Japanissa alkoi deflaatio, kun kielteinen väestökehitys alkoi vaatia verojaan. Japani ei ole vieläkaan päässyt siitä irti. Japani on tässä suhteessa 20 vuotta edellä Eurooppaa ja se oli Euroopan valtioita 20 vuotta edellä myös abortin laillistamisessa. Euroopan väestön lukumäärä saavuttaa huippunsa vuonna 2025 – vain 17 vuoden kuluttua. Onkohan deflaatiosta, joka on alkamassa nyt, vuonna 2008, tulossa pysyvä, kun pankkikriisi on vaihtumassa väestökriisiin, josta joudumme kärsimään niin kauan kunnes opimme jälleen kunnioittamaan elämää?

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, pidän myönteisenä sitä, että neuvosto ja komissio antavat julkilausuman nykyisen väestökehityksen taloudellisista ja sosiaalisista vaikutuksista. Monilla poliitikoilla on paha tapa ajatella vain lyhyellä aikavälillä ja väheksyä pitkän aikavälin politiikkoja. EU:n väestökehityksen haasteet ovat ratkaisevan tärkeä pitkän aikavälin ongelma, joka edellyttää myös pitkän aikavälin ratkaisuja. Keskimääräinen syntyvyys naista kohti on Euroopan unionissa vain 1,5, mikä ei riitä nykyisten sukupolvien korvaamiseen. Tämä on ongelman ydin. Yksi vaihtoehto on turvautua helppoon lyhyen aikavälin ratkaisuun ja pyrkiä lisäämään siirtolaisuutta kolmansista maista. Tämä voi vaikuttaa hyvältä ajatukselta teoriassa. Euroopan suurkaupunkien jokapäiväinen todellisuus osoittaa kuitenkin, että viimeisten 30 vuoden ajan harjoitettu löyhä siirtolaispolitiikka on epäonnistunut täysin. Euroopassa on 20 miljoonaa työtöntä, ja siitä huolimatta komissio haluaisi EU:hun lisää siirtolaisia. Haluaisin sitä paitsi huomauttaa, että Euroopan ulkopuolelta tulleiden siirtolaisten työttömyysaste on huomattavasti jäsenvaltioiden omien kansalaisten työttömyysastetta korkeampi.

En ehdi tämän puheenvuoron aikarajan vuoksi paneutua laajamittaisen maahanmuuton aiheuttamiin sosiaalisiin ongelmiin, kuten sosiaalisen romahdukseen. Me tarvitsemme jäsenvaltioihin politiikkaa, joka tukee nuoria eurooppalaisia perheitä heidän toiveessaan hankkia lapsia. Jäsenvaltioissa on toteutettava verotustoimenpiteitä, jotka tekevät lasten saamisesta kannattavampaa. Myös lastenhoitoa pitäisi parantaa ja laajentaa. Meidän pitäisi myös uskaltaa harkita erityisen palkan maksamista kotiin jäävälle vanhemmalle, joka päättää omistaa suurimman osan ajastaan lasten kasvattamiseen.

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, pidän tätä keskustelua myönteisenä, sillä se herättää tietoisuutta pikemmin kuin pelkoa. Toimiin on ryhdyttävä nyt, meidän ei pidä viivyttellä.

Väestörakenteen muutoksella on syynsä, seurauksensa ja ongelmansa, kuten väestön lukumäärän väheneminen, työelämässä olevien osuuden pientyminen sekä eliniän todennäköinen pidentyminen. Lapset, jotka syntyvät näillä minuuteilla, voivat elää satavuotiaiksi. Puolet heistä saavuttaa tämän iän. Väestö ikääntyy ja lapsia syntyy yhä vähemmän. Tämä vaikuttaa ikärakenteeseen ja väestörakenteeseen merkittävällä tavalla. Meillä tässä salissa on nyt edessämme uusia infrastruktuurivaatimuksia sekä uusia julkisia palveluita, yrityksiä, koulutusta ja sosiaalijärjestelmiä koskevia vaatimuksia. Eurooppa on ikääntyvä maanosa. Jean-Claude Juncker on todennut, että jos me emme nopeasti uudista sosiaali-, eläke- ja terveysjärjestelmiämme vastaamaan tulevaisuuden haasteisiin, me jäämme globalisaatioprosessissa häviölle.

Mitä meidän pitäisi tehdä? Me voimme tehdä paljon. Ensinnäkin työn ja yksityiselämän välinen tasapaino on taattava. Ihmisiä ei saa enää pakottaa jäämään pois työelämästä. Tarvitaan uusia hoitomuotoja, lastenhoitoa

ja liikkuvia palveluita, kuten liikkuvia ateriapalveluita. Hoidon rahoittamisvastuu on kaikissa jäsenvaltioissa otettava pois sosiaaliturvajärjestelmän hartioilta ja siitä on tehtävä yhteisön velvollisuus. Meidän on vastattava koulutusalan haasteeseen. Euroopan pitäisi pyrkiä kehittymään maailman lapsiystävällisimmäksi ja ihmisystävällisimmäksi maanosaksi. Meidän on korvattava aika, joka käytetään lasten kasvatukseen tai muun tyyppiseen hoitotyöhön, sillä 80 prosenttia hoidon tarjoajista on perheenjäseniä. Myös sama palkka samanarvoisesta työstä on tärkeä periaate. Meillä on yhä paljon tehtävää, ja ongelmilla, joita pyrimme ratkomaan, on lukuisia eri syitä.

Françoise Castex (PSE). - (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, haluan sanoa muutaman sanan. Kompastuskivi väestökehityksen haasteiden ratkaisemissa on työelämässä olevien ihmisten väheneminen. Vuonna 2010 EU:ssa tulee olemaan 217 miljoonaa työkäistä; vuonna 2050 työkäisiä tulee olemaan 180 miljoonaa, siis lähes 36 miljoonaa vähemmän.

Pitäisikö meidän pelätä työvoimapulaa? Pitäisikö meidän pelätä työssä käyvän väestön ja toisten hoidon varassa olevan väestön välistä epätasapainoa?

Me ehdotamme tähän ongelmaan kahta ratkaisua, joilla pyritään hallinnoimaan henkilöresursseja mahdollisimman hyvin. Ensinnäkin meidän on pyrittävä täystyöllisyyteen. Työvoimaa on tällä hetkellä tarjolla paljon ottaen huomioon, että nuoret, naiset, yli 55-vuotiaat ja kouluttamattomat henkilöt ovat paljolti alityöllistettyjä. Osaamista menee hukkaan valtavasti. Jos naisten ja 55–65-vuotiaiden työllisyysaste saadaan vuoteen 2050 mennessä nousemaan Euroopan parhaalle tasolle, työvoimapula voidaan mahdollisesti välttää.

Toiseksi meidän on muistettava elinikäinen oppiminen ja koulutus. Me haluaisimme pidentää työuria kohti niiden ihanteellista kesto. On käsittämätöntä, että 50-vuotiaana työntekijän, hankejohtajan, johtajan urakehitys on seisahtunut lopullisesti. Tässä on kyse eurooppalaisten yritysten sosiaalisesta vastuusta.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, maailman väkiluku on kaksinkertaistunut parin viime vuosikymmenen aikana ympäristön kannalta tuhoisin seurauksin. Siinä mielessä on myönteistä, että Euroopassa suuntaus on toisenlainen.

Väkiluvun lasku aiheuttaa toki sosiaalihuollon ongelmia. Ongelmia ei kuitenkaan ratkaista kannustamalla ihmisiä hankkimaan lisää lapsia, vaan nostamalla eläkeikää ja kitkemällä ikääntyviin kohdistuvaa syrjintää esimerkiksi Italiassa, jossa esteet työnteolle eläkeiän saavuttamisen jälkeen ovat niin suuria, että eläkettä voidaan pitää ennemminkin velvoitteena kuin oikeutena.

Vetoan neuvoston puheenjohtajuuteen, jotta se ryhtyisi kansainvälisellä näyttämöllä toimiin uuden YK:n väestökonferenssin koolle kutsumiseksi, sillä konferenssin järjestäminen on ollut jo vuosien ajan mahdotonta muun muassa Vatikaanivaltion painostuksen vuoksi ja sellaisten tahojen vuoksi, jotka pelkäävät asiallisen seksiä ja perhesuunnittelua koskevan tiedon välittämistä.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan väestökehityksen suuntaukset ovat olleet hälyttäviä jo yli vuosikymmenen ajan. Aiempien sukupolvien korvaamiseen tarvittava syntyvyys on 2,16. Puolassa syntyvyys on 1,2. Samaan aikaan lääketieteen kehittyminen ja terveiden elämäntapojen yleistyminen pidentävät ihmisten elinikää. Eurooppa ikääntyy, mutta se on myös kuolemassa pois. Vuoteen 2030 mennessä työssä käyvän väestön suhde muuhun väestöön tulee olemaan yhden suhde kahteen.

Euroopan väestörakenteen kielteisten muutosten taustalla ovat perhevastaiset sosiaali- ja talouspolitiikat, tiedotusvälineiden antama myönteinen kuva vähälapsisista perheistä tai lapsettomista avioliitoista sekä perheiden hajoamista edistävät politiikat. Merkittävimpiä seurauksia ovat työvoimapula työmarkkinoilla, uhkaava talouskehitys, eläkejärjestelmän tehokkuuden merkittävä heikkeneminen ja terveydenhoitojärjestelmien kustannusten nousu, joka johtuu ikääntyvän yhteiskunnan erityistarpeista.

Irena Belohorská (NI). - (SK) On hyvä, että näistä asioista keskustellaan, ja keskustelu on erityisen tärkeää juuri nyt, kun meidän on samanaikaisesti ratkaistava myös rahoitus- ja talouskriisi. Väestökehitys osoittaa, että EU:n väestö ikääntyy toisaalta terveydenhoidon kehittymisen ja toisaalta syntyvyyden laskun vuoksi. Meidän on siis valmistauduttava tähän todellisuuteen ja laadittava lainsäädäntöä sitä koskevilla aloilla.

Sosiaalialalla tullaan kohtaamaan ongelmia eläkkeiden tarjoamisessa. Terveysalalla on pohdittava, miten voimme tarjota hoitoa erityisesti ikääntyvien sairauksiin. Tiedetään esimerkiksi, että kaksi kolmesta syöpälajista koskee pääasiassa yli 60-vuotiaita.

Jotta sosiaalijärjestelmä kestäisi, ikääntyville on tarjottava enemmän, parempia ja paremmin heille soveltuvia työmahdollisuuksia. Tämä koskee erityisesti yli 55-vuotiaita naisia ja 55–64-vuotiaita miehiä. Väestön vähenemistä voidaan kompensoida kolmansista maista tulevien nuorten maahanmuutolla. Meidän on kuitenkin ennen kaikkea pyrittävä säilyttämään Euroopassa ne hyvin koulutetut nuoret, jotka tätä nykyä menetämme Yhdysvaltoihin.

Nuorten naisten hedelmällisyyden heikkenemisen tapauksessa meidän tulisi tukea hedelmällisyshoitoja. Monilla nuorilla perheillä ei ole niihin varaa. En usko, että pystymme noudattamaan Lissabonin strategiaa. Voisimme edes yrittää uudistaa ajatusta eurooppalaisesta perhetukiallianssista joko verohelpotuksin tai parantamalla alle kouluikäisten lasten hoitopalveluita. Äitiysloman ajalta tulisi maksaa täysi palkka eikä vain vähimmäistuloja.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Arvoisa ministeri, pyydän anteeksi, että asetun teitä vastaan, mutta meillä ei ole vain yhtä ongelmaa, meillä on niitä useita. Meillä ei ole vain väestörakenteen ongelmia, vaan myös poliittisia, sosiaalisia ja eettisiä ongelmia. Me haluamme lisätä syntyvyyttä, mutta 30 prosenttia jo syntyneistä lapsista elää köyhyysrajan alapuolella. Siitä seuraa huono koulutus, huonot työpaikat, heikompi tuottavuus ja pienet sosiaaliturvamaksut.

Neuvoston kanta työaikadirektiiviin on räikeässä ristiriidassa työn ja yksityiselämän tasapainottamisen kanssa. Lapsettomuus on tila, jonka Maailman terveysjärjestö on tunnustanut; vain harvat jäsenvaltiot ovat tehneet samoin. Sen vuoksi sosiaaliturva ei kata lapsettomuushoitojen kustannuksia. Romaniassa yksi koeputkihedelmöityksen yritys maksaa keskituloiselle henkilölle yhdeksän kuukauden palkan. Hedelmöittyminen edellyttää 3–4 yritystä, ja sen jälkeen lapsen syntymää on odotettava vielä yhdeksän kuukautta.

Hyvät parlamentin jäsenet, tehokkain ratkaisu olisi edistää yhdenmukaista politiikkaa jäsenvaltioiden kesken ja varmistaa, että lausunnoista siirrytään myös niitä vastaaviin toimenpiteisiin.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, erityisen suurena väestönkehityksen haasteet tuntuvat pohjoisen harvaanasutuilla alueilla. Muuttoliike vie alueelta nuorta ja koulutettua väestöä ja ikääntyvän väestön osuus taas kasvaa nopeasti. Tämä tuo muun muassa sosiaali- ja terveydenhuollon palveluiden järjestämiseen lisääntyviä kustannuksia, joita pitkät etäisyydet vielä korostavat. Uuden teknologian ja uusien innovaatioiden avulla on kuitenkin pystytty luomaan uusia palveluita, jotka auttavat ikääntyvää väestöä ja joita voidaan hyödyntää koko unionin alueella.

Yksi keino muuttaa haasteet mahdollisuuksiksi on myös tehokas aluepolitiikka. Tehokkaalla aluepolitiikalla voidaan hyödyntää alueiden mahdollisuuksia, luoda uusia työpaikkoja ja tuottaa lisäarvoa koko Euroopalle. Samalla väestönkehitystä voidaan muuttaa myönteisemmäksi.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa puheenjohtaja Jouyet, hyvät parlamentin jäsenet, kun väestökehityksen vaikutuksista keskusteltiin Euroopan parlamentissa ennen kesää, nykyinen talouskriisi ei ollut vielä ehtinyt täysiin mittoihinsa. Talouskriisi tuo lisäpainetta jäsenvaltioiden sosiaalijärjestelmille. Työttömyyden oletettu lisääntyminen saattaa helpottaa työmarkkinoiden tilannetta lyhyellä aikavälillä. Pitkällä aikavälillä se ei kuitenkaan ratkaise väestön ikääntymisen ongelmia.

Jos heikkenevä taloustilanne pakottaa vanhimmat työntekijät jättämään työmarkkinat ennenaikaisesti, me sorrumme toistamaan vanhoja virheitä. Meidän olisi myös jatkossa painotettava ennen kaikkea joustavia ja vapaaehtoisia eläkejärjestelyjä sekä työn järjestämistä tavalla, joka tekee työelämässä pysyttelemisestä todellisen vaihtoehdon. Rahoituskriisi on osoittanut jälleen kerran, että eläkerahastoja on käsiteltävä viisaasti. Eläkejärjestelmän kestävydestä tulisi tehdä ensisijainen painopistealue. Se pitäisi mukauttaa väestörakenteellisiin ja taloudellisiin muutoksiin, ja sen pitäisi perustua pitkällä aikavälillä vähäriskisiin sijoitusstrategioihin. Lisäksi Euroopan komission pitäisi kiinnittää huomiota Euroopan laajuisten eläketuotteiden sääntelyyn ja valvontaan.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Nykyisten nuorten sukupolvien elämäntapaan kuuluu se, että opiskeluiden jälkeen kaikki haluavat viettää joitain vuosia matkustellen ja sitten luoden uraa. Tämän jälkeen nuoret, myös nuoret naiset, ovat yli 30-vuotiaita ja useimmat heistä saavat vain yhden lapsen. Perhe katsotaan nykypäivänä taakaksi, ja sen lisäksi nuoret miehet eivät ole kykeneviä lupaamaan naisille avioliittoa ja turvallisuutta.

Abortteja tehdään enemmän kuin koskaan, ja suuri osa naisista käyttää hormonaalista ehkäisyä, minkä vuoksi fysiologisesti lasten saamiseen kykenevien naisten määrä on hyvin pieni. Syntyvyys vaihtelee EU:n

jäsenvaltioissa 1,1 lapsen ja 1,3 lapsen välillä. Vain Ranskassa, jossa on jo pitkään tarjottu taloudellista tukea perheille, syntyvyys lähentelee kahta. Ružomberokin yliopistolla hiljattain järjestetty perheasioita käsittelevä eurooppalainen kongressi...

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, näyttää siltä, että me tulemme elämään pidempään, mutta saamaan vähemmän lapsenlapsia. Tämän tilanteen syyt ovat varmaankin hyvin moninaiset. Mielestäni lapset nähdään "ongelmana", ja sen huomaa keskustellessaan sellaisten ihmisten kanssa, joilla ei ole lapsia. Me puhumme myös lastenhoidosta "ongelmana" sen sijaan, että puhuisimme siitä "ratkaisuna".

Myös vanhemmat ihmiset kokevat itsensä taakaksi ja ovat huolissaan siitä, kuka huolehtii heistä heidän ikääntyessään. Uskon, että me, jotka ikämme puolesta olemme jossain välimaastossa, pelkäämme lähestyvää vanhuutta, sillä silloin kun me tulemme tarvitsemaan muiden hoivaa, eläkkeiden maksajia ja vanhusten hoitajia tulee olemaan nykyistä vielä vähemmän.

Kuten Marian Harkin totesi, omaishoitajien asema yhteiskunnassa on täysin aliarvostettu, ja tähän on saatava aikaan muutos. Tämäniltaista keskustelua kuunnellessani ihmettelen voiko komissio rahoitus- ja talouskriisin aikana vastata tähän kysymykseen ja voivatko väestökehityksen suuntauksen ongelmat paisua nykyisen tilanteen vuoksi. Se olisi murheellista.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Euroopan unionin on valmistauduttava vastaamaan väestökehityksen haasteisiin. Sosiaalisen Euroopan on vastattava kansalaistensa odotuksiin tarjoamalla laadukasta koulutusta, tehokas ja kaikkien ulottuvilla oleva terveydenhoitojärjestelmä sekä työpaikkoja, jotka mahdollistavat asiallisen elintason ja takaavat kunnollisen eläkkeen.

EU:n väestö ikääntyy. Samaan aikaan syntyvyys on noussut vain harvoissa jäsenvaltioissa. Poikkeuksia ovat Irlanti ja Ranska, joissa syntyvyys on pysynyt kohtuullisella tasolla sitä edistävien politiikkojen ansiosta. Lapsikuolleisuus on yhteisön tasolla laskenut 4,7 tapaukseen tuhatta asukasta kohti, mutta joissain jäsenvaltioissa kuolleisuus on yhä jopa 12 kuollutta tuhatta asukasta kohti.

Euroopassa on investoitava terveyteen, koulutukseen ja sosiaalihuoltoon. Hyväpalkkaisten työpaikkojen takaaminen tarkoittaa kunnollista elintasoa työntekijöille, mutta se tarkoittaa myös eläkkeen maksamiseen tarvittavia varoja. Eläkejärjestelmä on järjestelmä, joka perustuu sukupolvien väliseen yhteisvastuuseen.

Toomas Savi (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni on ikääntyvä yhteiskunta. Monet eurooppalaiset nuoret haluavat edetä urallaan perheen perustamisen sijaan ja lopulta joutuvat toteamaan olevan liian myöhäistä saada lapsia.

Tuoreena isoisänä kannatan palavasti Virossa hyväksyttyä perhesuunnittelutoimenpidettä, jonka ansiosta toinen vanhemmista voi pysyä kotona 18 kuukauden ajan lapsen syntymästä ja saada suurin piirtein entistä palkkaansa vastaavia sosiaalietuuksia – vanhempainrahaa.

Olen vakuuttunut siitä, että jotta lastemme ei tarvitsisi maksaa kohtuuttoman korkeita veroja, meidän on otettava vastaavanlainen menettely käyttöön kaikkialla EU:ssa. Virossa tällainen politiikka on esimerkiksi saanut maan väestön pysyvältä vaikuttaneen vähenemisen kuriin.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kansalaisen tärkein tehtävä on uuden sukupolven kasvattaminen. Ei ole syytä ryhtyä komentelemaan nykypäivän nuoria naisia, naimisissa olevia tai naimattomia, eikä ryhtyä saarnaamaan. Sen sijaan meidän on palautettava naisille valinnanvapaus, jotta he voivat pysyä kotona pidempään saadakseen toisen tai kolmannen lapsen, ja meidän on katsottava, että heidän ei ole pakko pysytellä työelämässä taloudellisten syiden vuoksi.

Kotona työskenteleville naisille on taattava täydet eläkehyvitykset tai äitiyseläke tai vanhempaineläke, jotta heidän vanhuuden päivänsä ovat taloudellisesti turvatut ja jotta he saavat valtiolta asiallisen korvauksen työstä, joka on äärimmäisen tärkeä koko yhteiskunnan kannalta: seuraavan sukupolven kasvattamisesta.

Toinen tärkeä seikka on eläkeikä. Koska meillä on aiempaa enemmän terveitä vuosia edessämme, 65 vuoden pakollista eläkeikää – tai pikemminkin totunnaista eläkeikää – on tarkistettava kiireesti. Nykypäivänä naiset saavat ensimmäisen lapsensa keskimäärin selvästi yli 30-vuotiaina. Meidän on puututtava tähän tilanteeseen mahdollisimman nopeasti.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, me kaikki tiedämme hyvin, että eurooppalainen yhteiskunta ikääntyy. Tiedämme me kuitenkin, minkälaisia seurauksia sillä on Euroopan

talouteen ja työmarkkinoihin? Globalisaation aikana väestökehityksen ongelmat saavat laajemmat mittasuhteet. Tästä syystä Euroopan unioni tarvitsee integroituja toimia useilla tasoilla.

Meidän on muun muassa varmistettava, että Lissabonin strategian tavoitteet saavutetaan, pyrittävä parantamaan työllisyyttä, lisättävä naisten osallistumista työmarkkinoille sekä hillittävä varhaista eläkkeelle jäämistä. Myös koulutukseen on kiinnitettävä enemmän huomiota, erityisesti teknillistieteellisellä ja tietoteknisellä koulutusallalla, jotka ovat tietoon perustuvalla taloudelle välttämättömiä. Lisäksi on ratkaisevan tärkeää edistää elinikäistä oppimista ja auttaa työntekijöitä olemaan avoimia uusille haasteille.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, yritän noudattaa neuvoanne. Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tämäniltainen keskustelu on ollut varsin hedelmällinen. Näiden puheenvuorojen perusteella näyttää selvältä, että väestökehityksen haasteisiin vastaaminen edellyttää useiden eri ongelmien ratkaisemista.

Eri toimenpiteet voivat täydentää toisiaan, paneudun tähän hetken kuluttua. On jossain määrin totta, että työllisyyttä on lisättävä, ja on totta, että väestön vähenemisen kompensoimiseksi tarvitaan myös maahanmuuttoa, jonka on ehdottomasti oltava hallittua ja hyvin järjestettyä. On myös totta, että me tarvitsemme perhepolitiikkoja ja että meidän on tuettava syntyvyyttä, meidän on huolehdittava ikääntyneistä ja parannettava tapaa, jolla heitä kohdellaan. Tässä yhteydessä on syytä kiinnittää tarkasti huomiota koulutusjärjestelmän kehittämiseen, lastenhoitoon sekä ikääntyneiden riippuvaisuuden lieventämiseen.

Kuten useissa puheenvuoroissa on todettu, meidän on tarkasteltava vahvuuksiamme, erityisesti uutta tietotekniikkaa sekä tutkimusta ja kehitystä, sairaanhoito- ja terveydenhoitopalveluiden joustomahdollisuuksia sekä sitä, miten voimme kehittää kaikkia raskauden aikaisia hoitopalveluita, kaikkea pieniä lapsia koskevaa tukea sekä yhteisiä lastenhoitopalveluita. Haasteita on siis useita, mutta meillä on jo resurssit väestön vähenemiseen liittyvien ongelmien ratkaisemisiin.

Meidän on oltava valmiita valvomaan väestökehityksen seurauksia, kuten keskustelun aikana painotettiin. Meidän on huolehdittava, että sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmämme säilyvät elinkelpoisina, sillä ne ovat eurooppalaisen yhteisvastuullisuuden keskeisiä piirteitä. Meidän on ryhdyttävä pitkän aikavälin toimenpiteisiin huolimatta tämänhetkisestä talous- ja rahoituskriisistä taataksemme näiden järjestelmien toimivuus. Meidän on myös huomioitava väestörakenteen muutoksen vaikutukset työn järjestämisen eri näkökohtiin tulevaisuudessa. Jäsen Cappato kuvasi tätä näkemystä osuvalla esimerkillä ja teki siinä aivan oikein.

Uskon, että komission, kuten komission jäsen Potočnik varmasti toteaa, parlamentin ja neuvoston on jatkettava vuoropuheluaan tämänpäiväisen keskustelun hengessä. Euroopalla on kiistatta edessään pitkän aikavälin haaste. Meidän on oltava pitkäjänteisiä, meidän on järjestäydyttävä ja me emme saa antaa talous- ja rahoituskriisin estää meitä ryhtymästä toimiin ja käynnistämästä uudistuksia.

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, me olemme tänään kuulleet selvän viestin siitä, että Euroopalla on edessään vakava haaste – yhteiskunnan ikääntyminen.

2000-luku on monella tapaa epävakauden aikakausi, ja meidän on toimittava sen mukaisesti. Kaikkien osapuolten on tehtävä kaikkensa. Kuten hetki sitten todettiin, pitkäikäisyyden tulisi olla palkinto, ei rangaistus. Keskustelussa mainittiin myös, että olisi johdonmukaista tehdä tämä Lissabonin strategian yhteydessä, ja olen tästä samaa mieltä. Lissabonin strategia voidaan ymmärtää hyvin yksinkertaisella tavalla; se on siirtymistä kohti tietoon perustuvaa yhteiskuntaa ja pyrkimistä kestäväyyteen, oli sitten kyse sosiaaliturvasta, ympäristöstä tai taloudesta. Tästä kriisistä on opittu se, että myös voittojen täytyy olla selvästi kestäviä.

Nykyinen rahoituskriisi ei siis saa viedä huomiotamme pois ongelmista, joista olemme maltillisesti keskustelleet viime vuosina, kuten väestökehityksen haasteista. Se on vain yksi ongelma muiden joukossa. Ratkaistuamme sen meillä on rahoituskriisin päättyessä oltava rakenne, joka pystyy vastaamaan kaikkiin 2000-luvun haasteisiin. Tässä yhteydessä on siis tärkeää, että me olemme tietoisia kaikista kestävyysmahdollisista eri näkökohdista – planeettamme kestävydestä sekä kestävydestä sillä elävien olentojen välillä, ihmisten välillä sekä sukupolvien välillä. Tämä on väestökehityksen haasteiden ydin.

Politiikkajemme pitäisi ehdottomasti ratkaista tämä asia. Avauspuheenvuorossa mainitsemani väestökehitysfoorumi, joka pidetään 24.–25. marraskuuta, on siihen erinomainen tilaisuus. Meidän on luonnollisesti jatkettava neuvoston, jäsenvaltioiden, parlamentin ja komission välistä vuoropuhelua. Teidän tämänpäiväiset puheenvuoronne osoittavat tämän keskustelun olevan hyvin ajankohtainen. Haluan komission puolesta kiittää teitä puheenvuoroistanne. Kaikki esiin tuomanne näkökohdat ovat äärimmäisen tärkeitä – väestön uusiutumisen tukeminen, perhe- ja työelämän yhteensovittaminen, omaishoitajakysymys sekä

muun muassa liikkuvuutta ja syrjimättömyyttä koskevat politiikat. Ne kaikki ovat keskeisiä aiheita keskusteltaessa väestökehityksen haasteista.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

17. Sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmien tulevaisuus: niiden rahoitus ja pyrkimys yksilöllistämiseen (lyhyt esittely)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Gabriele Staunerin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0409/2009) Sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmien tulevaisuus: niiden rahoitus ja suuntaus kohti yksilöllistämistä (2007/2290(INI)).

Gabriele Stauner, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, valiokunta-aloitteisen mietinnön laatiminen tulevaisuuden sosiaaliturvajärjestelmistä ja eläkkeistä on kiehtova tehtävä, koska ala on niin ajankohtainen ja niin monimutkainen. Siihen sisältyi kuitenkin merkittävä vaara, että mietinnöstä tulee kaikkien oikeamielisten pitkä toiveluettelo ja vaatimuslistaus.

Emme langenneet tähän houkutukseen, kuten suhteellisen lyhyestä ja hyvin teknisestä tekstistä, jossa vältetään huolellisesti korusanaisuutta, käy ilmi ensivilkaisulla. Tämän vuoksi haluan kiittää kaikkia kollegoja, erityisesti varjoesittelijöitä sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon valmistelija Lullingia heidän itsekuristaan.

Pyrin laatimaan mietinnön, jossa esitetään kuvaus seuraavien 30–40 vuoden kehityksestä kaikille päätöksentekijöille ja sidosryhmille ja joka tarjoaa ajateltavaa sekä toimintasuosituksia sosiaalipolitiikan yksittäisille aloille. Jäsenvaltioiden sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmät on perinteisesti suunniteltu, kehitetty ja rahoitettu hyvin erilaisin tavoin, minkä vuoksi niitä ei ole mahdollista yhdenmukaistaa EU:n tasolla.

Kaikki järjestelmät ovat kuitenkin vaikeuksissa väestökehityksen ja globalisaatiosta seuraavien työmarkkinamuutosten vuoksi. Tämä tarkoittaa sitä, että uudistukset ovat joka tapauksessa tarpeen. Tieteelliset havainnot ovat osoittaneet, että entiseen tapaan jatkaminen ei ole mahdollista yhdessäkään nykyisessä järjestelmässä. Tämä on ensimmäinen merkittävä tulos.

Jokaisessa jäsenvaltiossa tarvittavien uudistusten tyyppi tietenkin vaihtelee jokaisen järjestelmän rakenteen mukaan. Meidän mielestämme kaikissa järjestelmissä tarvitaan muun muassa enemmän ja entistä parempia toimenpiteitä työelämän tasapainottamiseksi, jotka auttavat estämään työllisyysasteen putoamista ja joilla taataan, että laaja-alainen työntekijöiden maahanmuutto ei muuta sosiaalisia ongelmia entistä vakavammiksi.

Toiseksi, niin kutsuttujen epätyypillisten työsuhteiden ilmestymisestä huolimatta meidän on säilytettävä perinteinen toistaiseksi voimassa olevien kokoaikatyösuhteiden malli, sillä se on ainoa tapa taata elinolojen ja sosiaaliturvajärjestelmien vakaus.

Kolmanneksi meidän on sekä varmistettava sosiaalimenojen turvallinen rahoitus yhteisten rahoitusosuuksien ja hybridirahastoihin perustuvien ratkaisujen avulla että korostettava sosiaalisia investointeja.

Neljänneksi meidän on parannettava tuottavuutta ja lisättävä innovaatiovalmiuksia, sillä olemme Euroopassa riippuvaisia inhimillisestä pääomastamme.

Viidenneksi meidän on varmistettava, että korkealaatuinen terveydenhuolto on kaikkien saatavilla siten, että lääketieteellinen edistys ja laskevat maksuosuudet takaavat perusterveydenhuollon kaikille kansalaisille.

Kuudenneksi on otettava käyttöön erityisiä toimenpiteitä naisten suojelemiseksi niiltä erityisiltä riskeiltä, joille he altistuvat, erityisesti köyhyydeltä vanhuudessa, korvaamalla lasten ja perheen hoitoon käytetty aika eläkevuoksuissa.

Sukupolvien ja sosiaaliryhmien välisen solidaarisuuden on oltava tulevaisuudessa kaikkien pyrkimystemme keskiössä. Tämä on erityisen tärkeää maailmassa, jolle on ominaista muutos, joka seuraa yhä suuremmissa määrin persoonattomasta ja nimettömästä globalisaatiosta. Solidaarisuus ja toissijaisuus ovat eurooppalaisen sosiaalimallin perusperiaatteet. Tässä yhteydessä meidän on varmistettava globalisaation sosiaalinen puoli siten, että hyvin koulutetut ja mukautuvat työntekijät voivat elättää itsensä ja perheensä ihmisarvoisella tavalla, saada sairastuessaan korkealaatuista terveydenhuoltoa ja ikääntyessään taloudellista turvaa.

Janez Potočnik, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, vaikka tämä mietintö on laadittu ennen kuin nykyinen rahoitusmarkkinoiden myllerrys käynnistyi ja talouden taantuma kävi ilmeiseksi, se on hyvin ajankohtainen ja relevantti. Onnittelen esittelijää järkevästä työstä.

Mietinnössä alleviivataan pitkän ajanjakson sosiaalisia, demografisia ja taloudellisia muutoksia, jotka ohjaavat sosiaaliturvajärjestelmiemme nykyaikaistamista ja uudistusta. Siinä korostetaan yhteisten arvojemme merkitystä sosiaaliturvan alalla. Siinä osoitetaan myös, kuinka ne voivat auttaa tekemään eläke- ja terveydenhuoltojärjestelmistämme kestäviä.

Yhä suuremman työntekijäjoukon yhä suurempi työmäärä ja entistä pidempi työura on avain sosiaaliturvan pitkän ajanjakson riittävyyteen ja kestävyys. Strategia myös hyödyttää kumpaakin osapuolta. Mietinnössä yhdistetään kestävä ja riittävä sosiaaliturva Lissabonin strategiaan sekä sitoumukseemme taata kestävä julkinen talous. Komission ehdottamassa uudessa sosiaalisessa toimintaohjelmassa tuetaan tätä yhteyttä edistämällä laajaa holistista lähestymistapaa tulevaisuuden sosiaalipolitiikkaan ja sen painopistealoihin.

Olen tyytyväinen siihen, että korostetaan naisten täysimääräisen työmarkkinoille integroimisen edistämistä ja kaikenlaisen syrjinnän torjumista sen varmistamiseksi, että kaikki voivat saada riittävän sosiaaliturvan ja erityisesti eläkeoikeudet.

Mietinnössä korostetaan tarvetta yhdistää monien jäsenvaltioiden siirtyminen yksityisesti rahoitettuihin järjestelmiin järkeviin kansallisiin ja EU:n tason sääntelykehyksiin tästä kansalaisille aiheutuvien seurausten tehokkaan valvonnan ja huolellisen seurannan takaamiseksi.

Tämä on erittäin oikea-aikainen viesti. Pääsy laadukkaaseen sairaanhoitoon ja ehkäisevään hoitoon on EU:n sosiaalimallien kulmakivi. Se on itsessään tavoiteltava saavutus sekä tarpeellinen edellytys tuottavalle työvoimalle vaiheessa, jossa väestö ikääntyy nopeasti.

Komissio jakaa huolenne terveydenhuollon epätasa-arvon osalta sekä tarpeesta taata korkealaatuinen terveydenhuolto kaikille ja koko väestön kattava solidaarinen rahoitus. Komission on määrä julkaista ensi vuonna tiedonanto terveyden alan eriarvoisuudesta, ja siinä tarkastellaan näitä seikkoja.

Mietintö on meille kaikille voimakas vetoamus, että sekä jatkaisimme työtä peruseriaatteidemme, yhtäläisen pääsyn, solidaarisuuden ja kestävyys saavuttamiseksi että työskentelisimme niiden vahvistamiseksi nykyaikaistamisen kautta.

Komissio antaa kattavan vastauksensa rahoitusalan kriisiin ja reaalitalouden taantumaa tiedonannossa, joka on määrä julkaista 26. marraskuuta.

Se tarkastelee myös sosiaaliturvan rakentavaa sosiaalista ja taloudellista asemaa sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevassa yhteisessä raportissa vuonna 2009.

Haluan vakuuttaa teille, että komissio on halukas tarkastelemaan uudelleen mietinnön eri näkökohtia tiiviissä yhteistyössä parlamentin kanssa.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on nyt päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 20. marraskuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Bogusław Rogalski (UEN), *kirjallinen*. – (PL) Väestön ikääntyminen ja väheneminen ovat valitettavasti väistämättömiä Euroopan tulevaisuudessa. Väestötieteilijöiden mukaan syntyvyys ei takaa aiempien sukupolvien korvaamista, ja keskimääräinen elinajanodote kasvaa. Matala syntyvyys liittyy vaikeuksiin yhdistää työelämää perhe-elämään – meiltä puuttuu riittävä määrä seimiä ja päiväkotia sekä tarvittava taloudellinen tuki perheille. Vuoden 2030 loppuun mennessä työssä käyvän väestön suhde muuhun väestöön tulee olemaan yhden suhde kahteen.

Työssä käyvän väestön vähenemisen seurauksien lieventäminen maahanmuutolla on vain yksi mahdollisista ratkaisuista. Se johtaa myös yhä suurempaan etniseen, kulttuuriseen ja uskonnolliseen moninaisuuteen. Tämän vuoksi meidän on nostettava vammaisten ja ikääntyneiden työllisyysastetta (järjestämällä koulutusta ja uudelleen koulutusta). Myös eläköitymisestä on tehtävä entistä joustavampaa, on otettava käyttöön vapaaehtoinen eläke, mahdollistettava työpaikan vaihto ja uuden teknologian käyttö.

Jäsenvaltioiden on myös harjoitettava tasapainoista talouspolitiikkaa jakamalla verotaakka oikeudenmukaisesti työntekijöiden, kuluttajien ja yritysten kesken.

Demografisilla muutoksilla tulee olemaan merkittävä vaikutus työ- ja vanhuuseläkkeisiin kuluviin julkisiin menoihin, ja tätä voidaan osittain lieventää yksityisellä rahoitusosuudella. Myös terveydenhuoltokulut nousevat.

Tässä tilanteessa riittävän tason terveydenhuollon ja asianmukaisten etuuksien tarjoaminen jäsenvaltioiden kansalaisille on tehtävä, joka edellyttää välittömiä toimia monilla yhteiskunnan ja hallinnon tasoilla.

18. HIV/aids: seulonta ja varhainen hoito (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat HIV/aidsista: seulonta ja varhainen hoito.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Potočnik, hyvät parlamentin jäsenet, HI-virus löydettiin 25 vuotta sitten. Nyt, kun epidemia on vaatinut jo yli 25 miljoonaa henkeä, on äärimmäisen tärkeää, että Euroopan unioni vahvistaa sitoutuneensa maailmanlaajuisen HIV/aids-pandemian torjuntaan.

Yleinen ehkäisy, testauksen, varhaisen hoidon ja tuen saatavuus tällä alalla on olennaista, ja te Euroopan parlamentissa korostitte tätä 24. huhtikuuta 2007 antamassanne päätöslauselmassa. On kiireesti nostettava kehitystasetta sekä lisättävä ehkäisyä, tiedottamista, koulutusta ja tiedotuskampanjoita ja investoitava uusien ehkäisy- ja testausstrategioiden tutkimukseen ja kehittämiseen ja ne on pidettävä ajan tasalla pandemian luonteen muutosten kanssa.

Erityisesti on ensisijaisen tärkeää, että testaus ja hoito tapahtuvat mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ja että antiretroviraaliset lääkevalmisteet ovat saatavilla kohtuuhintaisina. Kun diagnoosi tehdään liian myöhään tai jos tauti on vaurioittanut liikaa immuunijärjestelmää, potilailla on korkea riski kuolla diagnoosia seuraavien neljän vuoden aikana.

Varhaisemman seulonnan toteuttamiseksi on käytettävä uusia strategioita ja välineitä, kuten nopeita seulontatestejä. Olisi hyödyllistä tarjota testausta laajemmin, tietenkin potilaiden suostumuksella. On syytä muistaa, että nopeita seulontatestejä voidaan tehdä myös lääketieteellisten laboratorioden ulkopuolella ja että tulokset voidaan antaa potilaille suhteellisen lyhyessä ajassa.

HIV/aids-potilaiden rohkaisemiseksi varhaiseen testaukseen on myös tärkeää päästä eroon syrjinnän muureista. Positiiviseen testitulokseen liittyvä leimaantumisen pelko voi estää potilaita osallistumasta varhaiseen seulontaan. Tämän vuoksi Euroopan unionin on selkeästi ja johdonmukaisesti tuomittava kaikki HIV-potilaisiin kohdistuva syrjintä kaikkialla maailmassa.

Ranskan presidentti Nicolas Sarkozy ja Bernard Kouchner jakavat tämän voimakkaan vakaumuksen ja ovat saattaneet asian Yhdistyneiden Kansakuntien tietoon. HIV:ta on kohdeltava siirtyvänä mutta ei tarttuvana tautina, ja HIV-positiivisten henkilöiden vapaan maahantulon, matkustamisen ja oleskelun rajoittamisella on kielteinen vaikutus. Tällaiset käytännöt saavat potilaat luopumaan seulonnasta ja hoidosta, mikä on haitaksi niin yksilölle kuin yhteiskunnalle.

Lopuksi haluan esittää kaksi huomiota. Ensinnäkin yhteinen tavoitteemme on seuraava: positiivisen HIV-testituloksen saavien henkilöiden on saatava korkealaatuista hoitoa alkuperästäan, kansallisuudestaan, mielipiteistään, sukupuolestaan, sukupuolisesta suuntautuneisuudesta, uskonnostaan ja muista tekijöistä riippumatta.

Toinen huomioni on, että tässä yhteydessä kansainvälinen koordinointi on välttämätöntä pandemian voittamiseksi. Arvostan EuroHIV-ohjelmaa, jossa on vuodesta 1984 alkaen jaettu olennaista tietoa HIV/aidsista WHO:lle, UNAIDSille ja Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskukselle. Jotta ehkäisy, seulonta ja varhainen hoito olisivat kaikkien saatavilla, jotta tautia kantavia henkilöitä ei enää leimattaisi tai syrjittäisi, jotta etelän mailla olisi asianmukainen pääsy lääkkeisiin, on lisättävä YK:n virastojen ja alueellisten virastojen välistä yhteistyötä.

Euroopan unionin osallistumista tähän taisteluun tarvitaan enemmän kuin koskaan.

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan todeta arvoisille parlamentin jäsenille sekä ministeri Jouyet'lle, että lähestyttäessä Maailman AIDS-päivää, 1. joulukuuta 2008, tämä täysistunto

tarjoaa hyvän mahdollisuuden tarkastella joitakin merkittäviä saavutuksia HIV/aidsin torjunnassa sekä keskittyä tuleviin vakaviin haasteisiin.

Tämän vuoden lääketieteen Nobel-palkinto annettiin Pasteur-istituutin kahdelle eurooppalaiselle tutkijalle – professori Françoise Barré-Sinoussille ja professori Luc Montagnierille, jotka ensimmäisinä eristivät ihmisen immuunikatoviruksen vuonna 1983.

Tämä merkittävä löytö viitoitti tietä monille merkittävälle tapahtumille ja diagnostiikalle sekä HIV-infektioiden hoidolle ja auttoi meitä ymmärtämään HIV-infektioiden patogeneesiä ja niiden tuhoisia seurauksia.

Nyt 25 vuoden kuluttua meillä ei kuitenkaan ole vielä kukaan parantavaa hoitoa HIV/aidsiin, ja todistamme edelleen vuosittain miljoonia uusia tartuntoja ympäri maailmaa, niistä kymmeniä tuhansia uusia tartuntoja Euroopassa.

Miten tämä on mahdollista? On hyvin tiedossa, kuinka HIV-tartunta voidaan ehkäistä tehokkaasti.

Menestyksekkäät kampanjat 1980-luvulla ja 1990-luvun alussa osoittivat, että tietoisuus on merkittävä osatekijä HIV-infektioiden ehkäisystrategioissa.

Määrätietoinen poliittinen johto ja kansalaisvastuu ovat kaksi muuta ennakoedellytystä HIV/aidsin menestyksekkäälle torjunnalle, kuten myös avoin ja rakentava kumppanuus asianosaisten kanssa.

Tämän päivän täysistunto on myös erinomainen tilaisuus vahvistaa uudelleen poliittinen sitoutumisemme – on aika olla kunnianhimoinen. Lisäksi totean arvostavani suuresti sitä, että Euroopan parlamentti on sitoutunut säilyttämään HIV/aidsin merkittävällä sijalla poliittisella asialistallaan.

Meillä oli hiljattain todellakin hyödyllinen HIV/aidsia koskeva näkemystenvaihto varapuhemies Miguel-Angel Martínez Martínezin sekä Zita Gurmain järjestämässä pyöreän pöydän tapaamisessa, jossa tarkasteltiin HIV-testausten tarpeellisuutta sekä huippuluokan varhaista hoitoa ja tukea. Asiantuntijoiden arvion mukaan noin 30 prosenttia HI-viruksen kantajista Euroopassa ei ole tietoisia tilastaan. Tähän uskomattomaan lukuun sisältyy kaksi vaaraa: ensinnäkin kyseiseen henkilöön kohdistuva vaara, sillä tämä ei kenties saa ajoissa hoitoa, ja toiseksi hänen kumppaniinsa/kumppaneihinsa kohdistuva vaara, sillä nämäkin voivat altistua infektiolle.

Mitä me poliitikot sitten voimme tehdä tilanteeseen puuttumiseksi ja ongelman ratkaisemiseksi?

Yhteisten humanististen ydinarvojemme ja voimakkaan sitoutumisen inhimillisiin arvoihin, solidaarisuuteen ja syrjinnän torjuntaan on oltava perustana kaikelle HIV/aidsin vastaiselle politiikallamme, ja kaiken taudin torjumiseen tähtäävän toiminnan on perustuttava niihin. Yhteisön kanta ja vastaus ovat selvät: keskitymme ehkäisyyn ja tietoisuuden lisäämiseen, edistämme HIV-testausta sekä kaikkien sitä tarvitsevien hoitoon pääsyä, taistelemme kohtuuhintaisten lääkkeiden puolesta, vastustamme ja torjumme kaikenlaista syrjintää ja leimaamista, pyrimme määrittämään parhaat käytännöt ja tuemme kansalaisyhteiskuntaa. Poliittisilla vastuualoillamme meidän on luotava edellytykset tehokkaille toimille, joista on hyötyä niin yhteiskunnalle kuin HIV/aids-potilaille.

Emme todellakaan voi tyytyä nykytilanteeseen. Meidän on jatkettava asian edistämistä.

EU suuntaa katseensa myös rajojensa ulkopuolelle ja tarkastelee HIV/aidsin tuhoisaa vaikutusta Saharan eteläpuoleisessa Afrikassa ja muissa kehitysmaissa, jotka ovat poikkeuksellinen haaste sosiaaliselle kasvuille ja kehitykselle.

Epidemia kasvaa edelleen nopeimmin maailmassa Itä-Euroopassa ja Keski-Aasiassa.

Tämän osalta vahvistamme sitouksemme kumppanimaiden tukemiseen, jotta nämä voivat parantaa kaikkien mahdollisuutta päästä HIV:ta koskevan ennaltaehkäisyyn, hoidon ja tuen piiriin.

Ilmaisen komission puolesta tyytyväisyytemme HIV/aidsin seulontaa ja varhaista hoitoa koskevaan päätöslauselmaan. Kannatan ja tuen varauksetta periaatetta HIV-testausta ja hoitoa koskevien esteiden poistamisesta.

Komissio kannustaa edelleen ihmisiä hyödyntämään HIV-testausmahdollisuuksia ja korostaa jälleen jäsenvaltioille tarvetta perustaa kansainvälisten standardien mukaisia ja yhteisesti hyväksytyjen periaatteiden mukaan toimivia testauskeskuksia.

Komissio valmistelee parhaillaan toista strategiaansa HIV/aidsin torjumiseksi EU:ssa ja myös naapurimaissa. Strategiassa keskitytään entistä enemmän ennaltaehkäisyyn ja se kohdennetaan epidemiasta eniten kärsineisiin

alueisiin ja ryhmiin. Menestyksenkäs ennaltaehkäisevä lähestymistapa edellyttää kuitenkin kaikkein eniten avoimuutta ja suvaitsevaisuutta poliittisella tasolla ja yhteiskunnassa. Tarvitaan avoimuutta tunnustaa nykyelämän, seksuaalisuuden ja käyttäytymisen realiteetit. On suhtauduttava avoimesti haittojen vähentämiseen, eriarvoisuuden, syrjinnän ja alistamisen torjuntaan sekä muihin kulttuureihin ja tapoihin.

Komissio aikoo jatkossakin antaa täyden panoksensa vastatakseen HIV/aidsin haasteeseen. Tiedän, että meillä on parlamentin tuki tälle pyrkimyksellemme, ja arvostamme sitä suuresti.

Pitäkäämme edelleen yllä vahvaa poliittista tahtoa yhdessä neuvoston kanssa varmistaaksemme, että me kaikki kannamme vastuamme.

John Bowis, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, meillä on Yhdistyneessä kuningaskunnassa 80 000 HIV-positiivista henkilöä, ja kuten komission jäsen totesi, heistä joka kolmannella ei ole diagnoosia. Myös yksi 360:sta raskaana olevasta naisesta on HIV-positiivinen. Kymmenen prosenttia uusista tartunnoista Euroopassa on monilääkeresistenttejä, joten suunta on sama kuin Yhdysvalloissa, jossa luku on 20 prosenttia.

Yhä useammat kantavat monilääkeresistenttiä tuberkuloosia sekä aidsia. ECDC on osoittanut uusien HIV-infektioiden määrän kaksinkertaistuneen vuosina 1999–2006. Uusista tapauksista 11 prosenttia koskee 15–24-vuotiaita nuoria. Tartunnoista 53 prosenttia oli heteroseksuaalien välisiä, suurelta osin epidemiamaista tulleilta ihmisiltä saatuja, mutta kolmannes tarttui miesten välisessä seksissä ja kenties yllättäen alle kymmenen prosenttia suonensisäisten huumeiden käyttäjillä.

Kaiken tämän lisäksi – ja olen todella tyytyväinen ministerin puheenvuoroon – me vielä leimaamme. Leimaaminen on julma lisä taudin tuskien aiheuttamaan taakkaan ja, mikä vielä pahempaa, se kannustaa ihmisiä salaamaan tautinsa ja välttelemään testausta ja hoitoa. Ratkaisu perustuu näihin lukuihin, näihin tosiseikkoihin. Kuten kaikki ovat tähän mennessä todenneet, tarvitaan varhaista seulontaa. Tarvitaan luottamuksellista testausta, koulutusta, tarvitaan koulutuksesta seuraavaa ymmärrystä, joka auttaa torjumaan leimaamista. Tarvitaan jatkuvaa tutkimusta ja kehittämistä ja lisää hoitoa, sillä yhä harvemmat ihmiset varsinaisesti kuolevat aidsiin, yhä useammat elävät sen kanssa.

Zita Gurmai, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olin iloinen kuullessani komission jäsenen mainitsevan pyöreän pöydän tapaamisen, jonka isännöinnistä ja puheenjohtajuudesta minäkin vastasin. Myös Miguel Angel Martínez ja komission jäsen Vassiliou osallistuivat tapaamiseen ja ottivat siihen aktiivisesti osaa.

Aids on yksi vuosisatamme vakavimmista taudeista. Viimeisten kymmenen vuoden aikana pelkästään Euroopan unionissa 215 000 henkilöä sai tartunnan. Tämän vuoden arvioiden mukaan lähes kolmannes aids-tartunnoista jää edelleen diagnosoimatta – kuten arvoisa kollegani kertoi – mikä on todellinen uhka Euroopan kansalaisten terveydelle. On korkea aika toteuttaa konkreettisia toimia, joten olemme esittäneet käytännön ehdotuksia siitä, kuinka HIV/aidsia voidaan torjua tehokkaasti keskittymällä näyttöön perustuvaan varhaiseen seulontaan ja varhaiseen hoitoon.

Kysymys ei liity ainoastaan terveyteen. EU:n tulevan laajentumisen kannalta asialla on strategista merkitystä ja se on ratkaisevassa asemassa naapuruus- ja maahanmuuttopolitiikassa. Meidän on kaikessa EU:n politiikassa korostettava joka ainoan Euroopan kansalaisen oikeutta terveyteen ja parempiin elinoloihin unohtamatta naisten asemaa. He ovat kaikkein suurimmassa vaarassa oleva ryhmä HIV/aidsin kannalta.

On äärimmäisen tärkeää varmistaa taudin asianmukainen seuranta. Varhainen seulonta ja esteiden poistaminen testaukselta katsotaan kiireelliseksi tarpeeksi. On toteutettava toimia ilmaisen ja nimettömän testauksen takaamiseksi, jotta yhä useammat käyvät testeissä. HIV/aidsin vähentämiseen suuntavia strategioita on laadittava jokaisessa jäsenvaltiossa, ja niiden on keskityttävä haavoittuviin ryhmiin sekä ryhmiin, joissa riskin tiedetään olevan suuri.

Strategiaan on sisällyttävä myös tiedotus- ja koulutuskampanpanjoita HIV/aidsin ennaltaehkäisystä, testauksesta ja hoidosta. Meidän on tunnustettava, että tarvitaan yhä suurempia investointeja rokotteiden ja mikrobisidien kaltaisia entistä tehokkaampia terapeuttisia ja ehkäiseviä välineitä koskevaan tutkimukseen ja kehittämiseen pitkän ajanjakson HIV/aids-toimenpiteiden menestyksen takaamiseksi.

HIV/aidsin kanssa elävien henkilöiden syrjintä on torjuttava tehokkaasti kaikkialla Euroopan unionissa. HIV/aidsin vastainen taistelu ei saa johtaa minkäänlaiseen HIV-positiivisten kansalaisten syrjintää, ja tämä kattaa myös heidän liikkumisvapauteensa kohdistuvat rajoitukset. Puoluerajat ylittävässä Euroopan parlamentin päätöslauselmassa tarkastellaan koko tilannetta. Tavoite on yhteinen, ja laajentuneesta Euroopasta

voi tulla vahvistetun kansainvälisen yhteistyön aloitteentekijä näyttöön perustuvassa HIV/aidsin varhaisessa seulonnessa ja varhaisessa hoidossa lähitulevaisuudessa.

Olen vakuuttunut siitä, että jos varhaisen seulonnan ja varhaisen hoidon järjestelmä toimii kokeiluhankkeena, sitä voidaan mahdollisesti käyttää yhteisenä eurooppalaisena välineenä myös muussa terveyden alan politiikassa. Olen todella kiitollinen kaikille kollegoilleni, jotka tukivat tätä aloitetta ja tekivät työtä sen parissa.

Georgs Andrejevs, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, siitä asti kun sain kunnian laatia mietinnön HIV/aidsin torjunnasta EU:ssa ja naapurivaltioissa, olen ollut hyvin sitoutunut tähän asiaan, HIV-positiivisten ihmisten elämään kaikkine seurauksineen ja vaikutuksineen.

Vuosi sitten ”HIV Euroopassa 2007” -konferenssin yhteydessä sen osanottajat laativat kattavan toimintakehotuksen toimenpiteistä, joilla HIV/aidsia voidaan tehokkaasti käsitellä Euroopassa. Joitakin osatekijöitä tästä kehotuksesta sisältyy nyt myös tähän yhteiseen päätöslauselmaehdotukseen.

Päätöslauselman tavoitteena on edistää HIV/aidsin torjuntaa poliittisella tasolla. Tämän vuoksi siinä kehoitetaan neuvostoa ja komissiota laatimaan kattava HI-virusta koskeva strategia, jotta voidaan edistää varhaista seulontaa, varmistaa varhainen hoito ja varhaisen hoidon eduista tiedottaminen kaikille Euroopan kansalaisille.

Siinä kehoitetaan komissiota myöntämään merkittäviä resursseja tällaisen strategian täytäntöönpanon tukemiseksi ja jäsenvaltioita lisäämään tiedotus- ja koulutuskampanjoita HI-viruksen/aidsin ehkäisemisestä, testaamisesta ja hoidosta.

Olen tietoinen siitä, että komissio suunnittelee uuden tiedonannon antamista HI-viruksen torjunnasta EU:ssa ja naapurimaissa ja että komission jäsen Vassiliou on vakuuttanut sitoutuneensa henkilökohtaisesti edistämään toimia tällä alalla.

Lopuksi totean, että tilanne edellyttää nopeita toimia.

Vittorio Agnoletto, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen toiminut lääkärimäisenä aidsin torjunnassa jo 21 vuotta, ja joka vuosi kuuntelen kuitenkin samaa keskustelua.

Kliiniseltä kannalta tilanne on täysin selvä: meillä on noin 30 antiretroviraalista lääkevalmistetta, joilla voidaan pidentää HI-viruksen kantajien elämää. Meillä ei ole yhtään lääkettä, jolla virus voitaisiin tuhota, ja tämän vuoksi lännessä ja Euroopassa olemme nähneet kuolleisuuden kasvavan ja HI-virusta kantavien henkilöiden määrän lisääntyvän. Heitä voidaan teknisesti kuvata mahdollisiksi taudinlevittäjiksi. Tämä tarkoittaa, että nyt on suurempi riski joutua kontaktiin HI-virusta kantavan henkilön kanssa kuin aiemmin, sillä HI-viruksen kanssa elävien määrä kasvaa. Mitä kaiken tämän keskellä tehdään? Ei mitään.

Suurimmalla osalla Euroopan valtioista ei ole vuosiin ollut minkäänlaisia pysyviä ehkäisykampanjoita. Estolääkitys on kallista, ja sanotaan se nyt täsmällisesti ja ymmärrettävästi: estolääkitys on kallista ja se on yksi pääasiallisista keinoista torjua HI-virusta.

Tämä siis mainitsematta haittojen vähentämiseen liittyviä hankkeita erityisesti huumeidenkäyttäjien parissa neulojen jakamisen ehkäisemiseksi. Kuinka monessa valtiossa toteutetaan tällaisia kansallisia hankkeita? Italiassa 50 prosenttia aids-havainnoista tehdään samaan aikaan HI-virushavaintojen kanssa, mikä tarkoittaa sitä, että monet eivät tiedä kantavansa HI-virusta ennen kuin sairastuvat.

Missä viipyvät kampanjat ilmaisen ja nimettömän testaamisen saatavuuden lisäämiseksi? Tiedämme, että jos syrjintää on, ihmiset piileskelevät, he eivät mene testeihin, ja tähän liittyy heidän omaan terveyteensä ja muiden terveyteen liittyvä vaara.

Vielä yksi huomautus: neuvosto puhui jälleen tänään tuesta etelälle, mutta haluaisin tietää, mitä tapahtui parlamentin ehdotuksille, jotka esitettiin kun äänestimme viimeisimmästä TRIPS-versiosta, jossa komissio ja neuvosto sitoutuivat lisäämään varoja aidsin torjumiseksi maailman eteläisissä valtioissa ja erityisesti siirtämään teknologiaa ja farmakologiaa tukea.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, vuonna 2006 raportoitiin yli 86 000 uutta HIV-tapausta ja yli 13 000 aids-tapausta havaittiin WHO:n Euroopan alueella.

Länsi-Euroopassa kymmenen prosenttia uusista tartunnoista havaittiin 15–24-vuotiaiden ryhmässä, ja 25 prosenttia uusista tartunnoista oli naisilla. Kuten komission jäsen totesi, pääasiallinen tartuntatapa oli heteroseksuaalinen kontakti.

Itä-Euroopassa pääasiallinen tartuntatapa on suonensisäisten huumeiden käyttö. On hyvin huolestuttavaa, että 27 prosenttia uusista tartunnoista havaittiin 15–25-vuotiaiden ryhmässä, ja 41 prosenttia uusista tartunnoista oli naisilla.

Tällä hetkellä 30 prosenttia HI-viruksen kantajista ei tiedä tartunnastaan, ja he ovat vastuussa yli puolesta kaikista uusista tartunnoista. Lisäksi tartunnan myöhäiseen toteamiseen liittyy antiretroviraalisen hoidon myöhäinen aloittaminen, jolloin lääkkeiden vaikutusmahdollisuudet heikkenevät rajusti.

Tarvitaan kiireesti yhteisön tason ohjeistusta HI-viruksen testaamisesta ja neuvonnasta. Tarvitsemme välttämättä kattavaa ja joustavaa ohjausta parhaista käytännöistä raportoinnin, testaamisen ja hoidon aloilla.

Kotimaassani Irlannissa – vaikka HIV/aids-tietoja onkin tulkittava varovaisesti ottaen huomioon merkittävän aliraportoinnin ja myöhäisen raportoinnin – joulukuun 2007 loppuun mennessä ilmoitettuja aids-tapauksia oli lähes tuhat. Aliraportoinnin vuoksi luvun oletetaan kuitenkin kasvavan. Saman ajanjakson aikana HIV-tartuntojen kumulatiivinen määrä oli 4 780. Ehkäisystrategioiden on jälleen tullava uutisotsikoihin, sähköisten uutislehtiemme etusivuille. Itsetyytyväisyys on asettautunut. Tartunnanpelko on hävinnyt. Meidän on lausuttava ääneen tosiseikat avoimesti ja suvaitsevalla tavalla. John Bowis on täysin oikeassa todetessaan, että yhä harvempien kuollessa aidsiin yhä useammat elävät taudin kanssa.

Michael Cashman (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella puheenjohtajavaltio Ranskaa sen sitoutumisesta HIV/aidsin torjuntaan, ja kiitän myös tässä keskustelussa puheenvuoron käyttäneitä.

Tämä myöhäisillan keskustelu koskee asiaa, jolla on vaikutusta meihin kaikkiin joka ainoa minuutti joka ainoa päivä. 1970 ja 1980-luvuilla eläneenä homomiehenä olisin helposti voinut saada HIV-tartunnan. Minulla oli onnea. En saanut tartuntaa. Näin kuitenkin viruksen sekä syrjinnän ja leimaamisen leikkaavaan siivuja sukupolvesta.

Tämän vuoksi meidän on tänä iltana lähetettävä viesti, että sitoudumme saattamaan kaikkien saataville hoidon ja varhaisen testaamisen, mutta ennen kaikkea ja jäsen Bowisin konservatiivihallituksen terveysministerinä tekemän loistavan ja erinomaisen työn lisäksi meidän on sanottava, että se, mikä tapahtuu sinulle, on aivan sama kuin se tapahtuisi minulle, tyttärelleni tai pojalleni. Ihmiset eivät mene varhaisiin testeihin yhdestä yksinkertaisesta syystä: he pelkäävät joutuvansa elämään syrjittyinä, tulevansa leimatuiksi.

Muistan kerran 1980-luvun alkupuolella vierailleeni sairaalassa ja pyrkineeni piristämään potilaita, siinä koskaan onnistumatta! Sitten kävelin HIV-yksikköön ja löysi yhdestä vuoteesta läheisen ystäväni. Hän ei ollut voinut kertoa edes minulle, että sairasti ja oli kuolemassa aidsiin liittyvään tautiin. Tilanne on edelleen tällainen, eikä vain kotimaissamme vaan myös muissa maanosissa. Se, mitä muissa maanosissa tapahtuu, vaikuttaa meihin suoraan, sillä jos emme ole yhteydessä suurimman riskin maanosiin, siellä ei koskaan kuulla viestiamme. Ihmiskaupan uhrina EU:hun tuotu seksityöläinen on aivan yhtä haavoittuva kuin EU:sta Afrikkaan tai muihin maanosiin matkustava. Tämän vuoksi olen tyytyväinen päätöslauselmaan. Joulukuun 1. päivänä 2008 vietämme Maailman aids-päivän 20-vuotisjuhliä, mutta vain vähän on muuttunut lukuun ottamatta sitä, että tartuntoja on yhä enemmän, ihmiselämät loppuvat ja tuhoutuvat. Tämän vuoksi kiitän parlamenttia, puheenjohtajavaltiota ja komissiota sekä kaikkia puheenvuoron käyttäneitä läsnäolosta täällä ja sen viestin lähettämisestä, että mikä tapahtuu heille, tapahtuu myös meille.

Toomas Savi (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen ymmärtänyt, että HIV-positiivisia henkilöitä kohdellaan toisinaan kuin spitaalisia tietämättä, että varhaisen havaitsemisen ja hoidon ansiosta he voivat olla yhteiskunnan aktiivisia jäseniä vuosikausia ennen kuin tauti kehittyy aidsiksi ja alkaa vaikuttaa vakavasti heidän elämäänsä.

Tällainen ennakkoluulo on merkki piittaamattomuudesta. On hyvin tärkeää edistää HIV-tartunnan saaneiden tukea ja ymmärtämistä. Sen seurauksena ihmisillä olisi enemmän rohkeutta mennä testaamaan virusinfektionsa varhaisessa vaiheessa sen sijaan, että valitsevat riesan, joka voi olla vaaraksi muille.

On tärkeää, että HIV-tartunnan saaneet ihmiset voivat avoimesti puhua tilastaan pelkäämättä tulevansa syrjityiksi, jotta voimme lisätä yhteiskunnassa tietoisuutta HIV/aidsista sekä suvaitsevaisuutta.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, HI-viruksen ehkäisy- ja hoitokapasiteetti vaihtelee erilaisten yhteiskunnallis-taloudellisten ja geopolitiittisten asetelmien välillä. HIV-tartunnan seulomisen edistämisen olisi oltava osatekijänä kaikissa kattavissa aidsia koskevissa lähestymistavoissa.

Jopa valtioissa, joissa antiretroviraaliset hoitovaihtoehdot ovat hyvin rajallisia, sukupuoliteitse tarttuvien tautien, tuberkuloosin ja HIV-tartunnan saaneiden muiden mahdollisten infektioiden havaitseminen ja hoito voivat osaltaan edistää terveyttä.

Yhdysvalloissa hiljattain julkaistussa tutkimuksessa todettiin, että itse raportoitujen HIV-havaintojen ja hoitoon hakeutumisen välinen aika oli itse asiassa venynyt. Havaitsemisen ja hoitoon hakeutumisen välinen aika oli merkittävästi pidempi suonensisäisten huumeiden käyttäjillä kuin muissa riskiryhmissä. Tähän liittyy ongelma, kun yhä laajemmin luullaan aidsin olevan hoidettavissa, sillä tämä vaarantaa kansanterveyteen liittyvän vetoomuksen säännöllisistä testaamisista ja HIV:n pikaisesta hoidosta.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän Michael Cashmania voimakkaasta tunteesta, jonka hän toi tähän keskusteluun. Olen iloinen siitä, että jäin kuuntelemaan hänen sanojaan, ja toivon muidenkin kuunnelleen niitä ja toimivan niiden mukaisesti.

Olen tämän asian yhteydessä huolissani siitä, että olemme unohtaneet 1980-luvulla tuntemamme pelon ja tämän vuoksi kääntäneet tilanteelle selkämme, vaikka on olemassa kokonainen sukupolvi, joka ei kasvanut 1980-luvulla ja jonka on kuultava viesti uudelleen.

Meidän kaikkien haasteena on pyrkiä saamaan julkisuuteen viesti ehkäisystä välttämällä siihen toisinaan liittyvää leimaamista. Meidän on kyettävä tähän, sillä sen lisäksi, että testaaminen on tärkeää ja hoito aivan elintärkeää tautia kantaville, haluamme myös estää ihmisiä sairastumasta, sairastamasta ja traagisesti kuolemasta aidsiin.

Jean-Pierre Jouyet, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Potočnik, hyvät parlamentin jäsenet, tämä oli todella kiehtova ja osin liikuttava keskustelu. Kiitän erityisesti jäsen Cashmania hänen tunteita herättäneestä puheenvuorostaan, ja tiedän hänen olleen usein yhteydessä jäsen Bachelot'n kanssa, joka pahoitteli sitä, ettei päässyt tänne tänään, ja joka on sanonut, että meidän on toimittava aivan kuin olisimme kaikki saaneet tartunnan ja että meidän on tehtävä työtä suurimmassa vaarassa olevien yhteisöjen kanssa. Myös jäsen Savi sanoi, että ihmisten on voitava vapaasti puhua taudistaan. Jäsen Burke korosti suvaitsevaisuuden arvoa ja hoidon yhdenvertaisen saatavuuden merkitystä. Jäsen McGuinness totesi hyvin järkevästi, ettemme saa unohtaa 1980-luvun tapahtumia.

Haluan palata jäsen Bowisin sanoihin – ja katson, että tämä voi olla kaikkien tukema yhteinen lähestymistapa – että yhä suurempi määrä ihmisiä elää nyt aidsin kanssa ja että antiretroviraaliresistenssi on yhä laajempaa. Meidän on siis hyväksyttävä nämä kaksi ilmiötä, ja tämän vuoksi, esittämistänne syistä, meidän on vastustettava yhä voimakkaammin kaikenlaista syrjintää. Toiseksi meidän on tehtävä kaikkemme, kuten kaikki ovat todenneet, seulonnan mahdollisuuden varmistamiseksi. Jäsen Gurmai oli täysin oikeassa korostaessaan naisten herkkää asemaa ja tarvetta edistää erityisesti ennaltaehkäisyä. Jäsen Doyle korosti sitä, että virus kehittyy nuorissa ja että ehkäisyyrkimyksiä on vahvistettava varmistaen samalla, ettei vapaaseen liikkuvuuteen puututa, ja jäsen Gurmai oli samaa mieltä. Minusta kaikki nämä näkökohdat ovat hyvin tärkeitä: avoimuus, jäsen Cashmanin huomiot nimettömyydestä, ilmainen lääketieteellinen hoito, kondomien entistä parempi jakelu, kaikkien väestöryhmien yhdenvertainen pääsy testeihin.

Jäsen Agnoletto, jonka asiantuntemus alalla tunnetaan laajalti, kertoi retroviraalilääkkeiden pidentävän elinaikaa, mutta taudin parantavaa lääkettä ei ole, mikä tarkoittaa sitä, että meidän on kustannuksista riippumatta parannettava ehkäisytoimenpiteitä. Jäsen Bowis lisäsi myös, että on lisättävä tutkimusta ja kehittämistä.

Katson, että näitä näkökohtia meidän on edelleen yhdessä työstellävä, että meillä on tarvittavat resurssit, ja olen täysin samaa mieltä jäsen Andrejevsin kanssa esitetystä päätöslauselmaehdotuksesta, jolla pyritään kehittämään kaikkia varhaiseen hoitoon liittyviä näkökohtia.

Uskon tämän keskustelun rohkaisevan meitä pysymään valppaina ja tarkkaavaisina, torjumaan kaikenlaista syrjintää ja toimimaan menneisyydestä oppineina. Meidän ei pidä toimia niin kuin tilanne olisi palautunut normaaliiksi.

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, osallistuin erääseen konferenssiin joko tämän tai viime viikon alussa – olen toisinaan kenties teidän tavoin hieman sekaisin aikakäsityksissäni. Konferenssissa käsiteltiin köyhyyteen liittyviä tauteja. HIV/aids on tietenkin yksi kolmesta nykyajan merkittävimmistä tappavista taudeista, malaria ja tuberkuloosi ovat ne toiset.

Viisi miljoonaa ihmistä kuolee vuosittain maailmassa näihin kolmeen tautiin, mikä vastaa sitä, että Tanskan väestön kokoinen joukko häviäisi vuosittain. Ongelma on niin selvästi olemassa, että olisi yksinkertaisesti moraalitonta olla kiinnittämättä siihen tarpeeksi huomiota.

Meidän on tehtävä kaikkemme ehkäisykampanjoissa. Meidän on tehtävä enemmän, sillä olemme antaneet tilanteen lipsua käsistämme. Meidän on tehtävä kaikki mahdollinen varhaisen toteamisen varmistamiseksi, kun ihminen saa tartunnan. Meidän on tehtävä enemmän löytääksemme parannuskeinon ja meidän on tehtävä enemmän hoidon eteen. Koska, kuten tiedätte, vastaan komissiossa tutkimuksen rahoittamisesta, voin selvästi sitoutua siihen, että käytämme myös tulevaisuudessa varojamme aktiivisiin pyrkimyksiin HIV/aids-rokotteen kehittämiseksi.

Yksi erinomainen hankkeemme on ollut käynnissä useita vuosia. Sen nimi on EDCTP. Kyse on klinisiä kokeita koskevasta yhteistyökumppanuudesta Saharan eteläpuolisten valtioiden kanssa. Hankkeessa oli alussa paljon vaikeuksia, mutta nyt se etenee todella sujuvasti, ja juuri viime vuonna, vuonna 2007, me teimme täällä sitoumuksen, jäsenvaltiot tekevät tässä yhteistyötä komission kanssa. Kaikki jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä Afrikan kumppanuusvaltioiden kanssa niiden valmiuksien vahvistamiseksi. Pelkästään yhdessä vuodessa ne ovat osoittaneet tähän 80–90 miljoonaa euroa, ja tämä tietenkin kaksinkertaistuu, koska meidän sitoumuksemme on puolet lisää.

Tutkimuksen on siis määrä jatkaa myös tällä alalla. Aivan kuten kollegani, komission jäsen Vassiliou, on sitoutunut omalla vastuualallaan, minäkin olen sitoutunut omallani tutkimusten jatkamiseen.

Toinen asia, jota täällä ei tänään mainittu ja joka mielestäni pitää mainita, on naapuruuspolitiikan ja rakenteellisen koheesiopolitiikan merkitys, sillä tilanne on kriittinen nimenomaan Euroopan valtioissa ja naapurivaltioissamme. Tätä voidaan ja tulee soveltaa myös näihin tarkoituksiin.

Toistan vielä: meillä on yksinkertaisesti ihmisinä moraalinen velvoite toimia. Olen todella iloinen siitä, että viestimme tänään on näin selvä. Se oli yhdenmukainen ja jopa palavahenkinen.

Puhemies. - (FR) Olen vastaanottanut kuusi työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽⁵⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 20. marraskuuta 2008.

19. Maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn muuttaminen (keskustelu)

Puhemies. - (FR) Esityslistalla on seuraavana Neil Parishin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puolesta laatima mietintö yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen muuttamisesta (KOM(2008)0489 – C6-0314/2008 – 2008/0156(CNS)) (A6-0368/2008).

Neil Parish, esittelijä. - (EN) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään viinin yhteisestä markkinajärjestelystä. Itse asiassa kannatamme vahvasti ajatusta kaikkien yhteisten markkinajärjestelyjen yhteisestä organisaatiosta. Olemme kuitenkin huolestuneita siitä, voimmeko tietää täsmällisesti, missä viiniä koskevat luvut ovat, että voimme tutustua niihin asianmukaisesti ja että kun vastaisuudessa tarkastelemme viiniä ja kun jäsenvaltiot tarkastelevat viiniä, ette avaa kaikkia 20 omituista lukua – jotka sisältyvät koko yhteiseen markkinajärjestelyyn – yhtä aikaa.

Meillä on nyt ollut useita tapaamisia komission kanssa saadaksemme vakuutuksen tästä. Olette tällä hetkellä todennäköisesti siinä vaiheessa, jossa kaikki nämä yhteiset markkinajärjestelyt yhdistetään. Me haluamme vakuutuksen, että saamme tarvitsemamme tiedot. Tietenkin myös viinialalla ollaan huolestuneita siitä, kyetäänkö kaikki yhteisen markkinajärjestelyn säännöt havaitsemaan.

Komissio epäilemättä kertoo meille, että tämä merkitsee byrokratian vähentämistä. Olemme tähän hyvin tyytyväisiä, mutta haluamme vakuutuksen siitä, että juuri näin on. Meille on kerrottu, että viiniä koskevan tiedon toimittavat komissiolle täsmälleen samat tekniset organisaatiot kuin ennenkin ja että tämä tapahtuu nyt yhteisen markkinajärjestelyn puitteissa, joten – kunhan tämä on totta ja voimme tulevaisuudessa todella löytää kaikki säädökset tietokonejärjestelmässä – olemme tyytyväisiä ehdotukseen. Meidän on kuitenkin loppujen lopuksi oltava varmoja siitä, että tämä on todella eduksi koko viinialalle.

Uskon, että parlamentin jäsenet tänään vaativat tästä vahvistusta komissiolta. Odotamme komission antavan tähän vastauksen. Itse asiassa minä uskon, että oikea tapa edetä on byrokratian vähentäminen komissiossa ja koko Euroopassa. Me haluamme nyt vakuutuksen tästä. Minä olen tyytyväinen yhteiseen

⁽⁵⁾ Ks. pöytäkirja.

markkinajärjestelyyn. Olen varma, että muillakin jäsenillä on tästä sanottavaa. On aivan selvää, että meidän on äänestettävä tästä nyt, jotta parlamentti voi esittää kantansa ja komissio voi ilmasta näkemyksensä ja saattaa asian päätökseen. Suosittelen tätä parlamentille.

Janez Potočnik, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi kiittää esittelijää ja maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puheenjohtaja Parishia sekä valiokunnan jäseniä tästä mietinnöstä.

Voisin puhua todella lyhyesti ja vain esittää teille vakuutteluni, mutta minun on noudatettava puheeni luonnosta.

Olemme tehneet kovasti työtä yksinkertaistaessamme yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP). Kaikki maatalousalat kattava yksi yhteinen markkinajärjestely (YM) on keskeinen osa näitä pyrkimyksiä. Se auttaa tehostamaan lainsäädäntöä kaikilla aloilla ottaen samalla huomioon yksittäisten tuotteiden määrittelyt. Se on myös merkittävästi pienentänyt YMP-lainsäädännön määrää.

Tällä komission ehdotuksella pyritään saattamaan loppuun yhtä yhteistä markkinajärjestelyä koskeva hanke yhdistämällä siihen myös viiniala. Ilman viiniä yksi yhteinen markkinajärjestely olisi yksinkertaisesti epätäydellinen. Se olisi prosessin kesken jättämistä, ja menettäisimme monet hankkeiden edut.

Olemme aina aikoneetkin sisällyttää siihen viinin. Itse asiassa sekä alkuperäinen yhteistä markkinajärjestelyä koskeva ehdotus ja hiljattain toteutunut viinialan uudistus suunniteltiin ja hyväksyttiin tältä pohjalta. Olen iloinen voidessani todeta, että Euroopan parlamentti on aina tukenut täysin yhtä yhteistä markkinajärjestelyä koskevaa hanketta, myös hedelmä- ja vihannesalan sekä viinialan yhdistämistä siihen näiden alojen uudistusten jälkeen.

Yksi yhteinen markkinajärjestely ja sen hallintokomitea ovat toimineet oikein hyvin muilla aloilla, eikä niitä ole erityisesti kritisoitu.

Ehdotus viinialan yhdistämisestä voi ensi vilkaisulla vaikuttaa monimutkaiselta. Tämä kuuluu kuitenkin asiaan lainsäädäntöä muutettaessa. Sisällyttämisen jälkeen saataville annetaan konsolidoidut versiot yhdestä yhteisestä markkinajärjestelystä, ja niissä viiniä koskevat säännökset ovat helposti löydettävissä.

Sisällyttäminen yhteen yhteiseen markkinajärjestelyyn ei tuo mukanaan merkittäviä muutoksia viinialan uudistuksen yhteydessä sovittuun politiikkaan. Kollegani Fischer Boelin yksiköt tekevät kovasti työtä Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa tämän varmistamiseksi. Tämä tapahtui hyvin menestyksekkäästi yhtä monimutkaista hedelmä- ja vihannesalaa sisällytettäessä.

Pyydänkin teitä auttamaan komissiota, auttamaan kollegaani jatkamaan tätä yksinkertaistamistyötä ja antamaan myönteisen lausunnon tästä ehdotuksesta.

Christa Kläß, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, minun on sanottava, että olen pettynyt huomautuksiinne, sillä olemme käynnistäneet keskustelut komission kanssa Neil Parishin sanojen perusteella.

Toivoin jotain konkreettisempaa kuin pelkkää jatkuvaa toistoa siitä, että kaikki yksinkertaistuu. Ei se yksinkertaistu. Viinin yhteinen markkinajärjestely on 21. markkinajärjestely pitkässä sarjassa. Tavoite asioiden yksinkertaistamisesta vähentämällä byrokratiaa on asia, jota minä tai eurooppalaiset viininviljelijät emme kykene havaitsemaan. Tulevaisuudessa jotain tietoa viinialasta haluavan on käytävä läpi pitkä asetus kaikkien maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä, joka aiemmin muodostui 204 artiklasta ja kaksi kertaa niin pitkstä liitteestä, löytääkseen kaikki viiniä koskevat kohdat 98 artiklasta 21 otsikoiheen ja kymmenestä liitteestä.

Arvoisa komission jäsen, tämä ei ole byrokratian vähentämistä. Tämä on byrokratiaa puhtaimmillaan. Pyydän komissiota ainakin yksinkertaistamaan teknisiä sovelluksia, sillä se on mahdollista. Anja Weisgerberin kaltaiset nuoremmat kollegani kertovat, että sen on oltava mahdollista. Voisiko komissio olla niin ystävällinen ja harkita tätä? Tekniseen yksinkertaistamiseen sisältyisi esimerkiksi hakukone komission Internet-sivuilla, joista ihmiset voisivat ladata ja tulostaa ainoastaan ne osat yhteisestä markkinajärjestelystä, jotka ovat merkityksellisiä heidän maataloustuotteidensa kannalta. Viininviljelijöitä tai maidontuottajia eivät kiinnosta hedelmiä, vihanneksia tai hampua koskevat erityiset säännökset, ja päinvastoin.

Meidän on hyödynnettävä näitä teknisiä mahdollisuuksia asioiden yksinkertaistamiseksi. Vastaisuudessa, kun yhdellä maatalouden alalla tehdään muutoksia, on mahdollista, että muutoksia tehdään toisella alalla. Tämä merkitsee sitä, että kun maitoalalla tehdään muutos ja yhtä yhteistä markkinajärjestelyä tarkistetaan,

kaikkien maanviljelijöiden ja viininviljelijöiden on varmistettava, ettei muutosta ole nopeasti tehty myös heidän alalleen.

Arvoisa puhemies, haluan esittää kaksi erityistä kysymystä.

Arvoisa komission jäsen, kuka tulevaisuudessa valvoo? ...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Rosa Miguélez Ramos, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, asetus yhdestä yhteisestä markkinajärjestelystä on ollut voimassa joulukuusta 2006 alkaen. Komissio kuvaa tätä keskeiseksi osatekijäksi suunnitelmassa tehostaa ja yksinkertaistaa yhteistä maatalouspolitiikkaa.

Eräät, minä mukaan luettuna, pitävät tätä varsin kyseenalaisena lausuntona. Tämä ei kuitenkaan ole oikea aika ja paikka puhua siitä. Kävimme aikanaan tämän keskustelun, ja huolimatta siitä, että asetus on nyt ollut voimassa vain joitakin kuukausia, me äänestämme jo sen muuttamisesta.

Nyt lisäämme siihen vielä lisää sivuja sisällyttämällä siihen asetuksen (EY) N:o 479/2008 viinialan yhteisestä markkinajärjestelystä. Asetus kumotaan tällä ehdotuksella ja sen sisältö sisällytetään kokonaisuudessaan yhtä yhteistä markkinajärjestelyä koskevaan asetukseen.

Kyseiseltä alalta on käännetty puoleemme, myös minun puoleeni, ja ilmaistu huoli siitä, että yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluvaa viiniä koskevat artikkelit sirotellaan yhtä yhteistä markkinajärjestelyä koskevan asetuksen eri lukuihin, ja vaarasta, että tämä on haitaksi tuotteen erityisluonteelle.

Uskomme, ettei tätä sisällyttämistä voida välttää, ja meillä kaikilla on ollut mahdollisuus lukea komission jäsenen maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puheenjohtaja Parishille lähettämä kirje, jossa hän vakuuttaa, ettei tämä lainsäädäntötoimenpide lopulta muuta alan sääntöjä. Tämän on määrä olla puhtaasti tekninen sisällyttäminen, jolla ei ole minkäänlaista vaikutusta sisältöön.

Tämän vuoksi voin vain tukea jäsen Parishin mietintöä, vaikka ymmärränkin ja olen samaa mieltä joistakin epäilyistä.

Vladimír Železný, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, äänestämme täällä itse asiassa säännöksestä, jolla sisällytetään viininviljelyalaa koskeva lainsäädäntö maatalouden yhteistä markkinajärjestelyä koskeviin säännöksiin ripoteltujen teelehtien periaatteella. Viinilainsäädäntö on toisin sanoen sen erityisestä erityisluonteesta huolimatta siroteltava sattumanvaraisesti lampaanlihan, viljatuotteiden, vuohien, hedelmien ja vihannesten joukkoon. Tšekin tasavallan viininviljelijöiden liitto on korostanut, että eteleämoravialaisen pientuottajan kenties 2000 viinilitroineen on vaikea tarkastella valtavaa, vaikeaselkoista ja laajalle ripoteltua lainsäädäntöä, jota sovelletaan hänen viiniinsä. Olen saanut avunpyyntöjä, enkä pelkästään voimakkaalta 20 000 viininviljelijän liitoltamme vaan myös Euroopan viininviljelyalueiden yhdistykseen (AREV) kuuluvilta viininviljelijöiden liitoilta Espanjasta, Ranskasta, Italiasta ja Saksasta. Komissio on kuitenkin röyhkeästi kääntänyt tälle selkensä. Maatalouden pääosasto väittää, ettei se ole tiennyt mitään ja että viininviljelijät olivat tyytyväisiä. Ja nyt kun komission jäsen Boel on paljastanut meille, etteivät viininviljelijät olekaan tyytyväisiä, hän sanoo, ettei mitään voida tehdä. Jotain on kuitenkin itse asiassa tehtävissä, sillä me olemme parlamentti. Luokaamme joko avoin viiniä koskeva luku maatalouslainsäädäntöön tai hylätkäämme mietintö. Emme voi sallia ylimielisten virkamiesten kuormittaa liikaa viininviljelijöitä, jotka maksamiensa verojen kautta auttavat maksamaan juuri näiden virkamiesten palkat.

Esther Herranz García (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio on esittänyt meille tämän muutoksen yhteen yhteiseen markkinajärjestelyyn sanoen, että tällä sisällytetään nyt viini uudella tavalla, jolla on määrä pyrkiä vähentämään paperityötä ja byrokratiaa.

Tuottajat kuitenkin kertovat meille, että se saa aikaan lisää sekaannusta, että se saa heidät huolestuneiksi oikeusvarmuuden puutteesta ja ettei se muuta viinin YMJ:n perustaa (mirkä lainsäädäntönä ei itse asiassa voisi tapahtua kulkematta parlamentin läpi, vaikka vain kuulemisen kautta).

Joka tapauksessa on sanottava, että viinin YMJ on enemmän kuin markkinoiden YMJ. Siihen liittyy muitakin vaatimuksia, kuten merkinnät. Kun kerran maito ei ole sama kuin vihannekset ja vihannekset eivät ole sama kuin viljatuotteet eivätkä viljatuotteet selvästikään ole sama kuin viini, miksi ne yhdistetään ikään kuin niillä olisi jokin yhteys?

Katson, että ehdotukseen liittyy joitakin teknisiä puutteita, jotka, kuten totesin, tuottajat ovat tuominneet. Mietin mitä nyt tapahtuu, jos esimerkiksi tehdään ehdotus yhtä YMJ:tä koskevan asetuksen osan

muuttamisesta. Koskeeko se silloin kaikkia muitakin aloja? Onko mahdollista muuttaa jotain alaa meidän huomaamattamme? Onko mahdollista muuttaa joka ikistä sisällytettyä alaa?

Minusta me emme voi antaa luottamuslausetta Euroopan komissiolle, jos komissio ei takaa, että ensinnäkin saadaan jäsen Klačin pyytämä hakukone, joka takaa tuottajille varmuuden, nopeuden ja luottamuksen asetusta tarkasteltaessa, ja toiseksi jos komissio ei takaa oikeusvarmuutta siten, ettei ole aina mahdollista avata ovea muutoksille tai jatkuville muutoksille minkä tahansa sisällytetyn YMJ:n osalta.

Tällä ehdotuksella Euroopan komissio esittää tapahtuneen tosiasian, mutta ei voida sanoa, ettemmekö me olisi varoittaneet siitä, että tämä on virhe eikä se mitenkään auta välttämään paperitöitä tai byrokratiaa, vaan että sillä itse asiassa luodaan lisää paperitöitä, byrokratiaa ja myös oikeudellista epävarmuutta, ja se huolestuttaa tuottajia eniten.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio pyrkii sinnikkäästi yhdentämään kaikkien tuotteiden YMJ:t, aina vehnästä siipikarjanlihaan, hedelmistä ja vihanneksista tupakkaan, yhteen yhteiseen markkinajärjestelyyn yksinkertaistamisen verukkeella. Tuloksena on valtava monisatasivuinen opus, josta saa turhaan etsiä asiaankuuluvaa tietoa.

Kuten täällä jo on todettu, viiniala on hyvin erityisten vaatimustensa vuoksi ollut hyvin yksityiskohtaisesti säädeltyä, ja lainsäädäntö poikkeaa muita tuotteita koskevista sääöksistä ja oli selkeää ja avointa. Tämän vuoksi oletettiin, että viinin YMJ jäisi edelleen erilliseksi.

Nyt viinin YMJ on kuitenkin nielaistu tähän valtavaan teokseen. Komissio ei aio antaa tässä periksi, sillä viini ja viinialan tuotteet olivat viimeiset yhden yhteisen markkinajärjestelyn sotkun ulkopuolella. Arvoisa puhemies, jos on oikeudellisesti mahdotonta perääntyä, ja jos meidän on hyväksyttävä tämä syistä, jotka eivät ole aivan järkeviä, toivoisin vähintäänkin noudatettavan jäsen Klačin ehdotusta.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, en todellakaan käytä kokonaista minuuttia, sillä irlantilaisena en ole ollut viinintuottajien lobbauksen kohteena.

Katson, että yleisesti ollaan huolissaan niin monien eri alojen yhdistämisestä yhteen yhteiseen markkinajärjestelyyn. Emme todellakaan voi tietää toimiiko se ennen kuin se on tehty. Kuuntelen siis viinialaa paremmin tuntevien huolenaiheita ymmärtäen, että meidän on edistettävä tätä prosessia. Toivon komission esittävän meille parempia vakuutteluja, sillä meidän on kuunneltava tuottajien huolia.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, sisällyttämme viinin markkinajärjestelyä koskevan asetuksen yleiseen kaikki markkinat kattavaan asetukseen, joka on hyväksytty jo aiemmin. Onko tämä hyväksi viinintuottajille? Toivokaamme, että se merkitsee todellista yksinkertaistamista ja maanviljelijöiden tämänhetkisen hallinnollisen taakan keventymistä.

Tänään hyväksytyn yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastuksen on määrä myös rajoittaa tarkastuksia ja keventää maanviljelijöiden hallinnollista taakkaa. Hyvin erityisiä markkinoita koskevien asetusten konsolidoiminen yhdeksi asetukseksi oli myös hyvin kyseenalainen seikka, mutta se hyväksyttiin. Olisi pohdittava, onko viinimarkkinat todella sisällytettävä siihen, sillä ne ovat hyvin erityislaatuiset markkinat, jotka toimivat niin tuotannon, jalostuksen kuin perinteidenkin kannalta hyvin omalaatuisen mallin mukaan.

Christa Klač (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, suljitte mikrofonini, joten käytän mahdollisuuttani "catch-the-eye" -menettelyyn esittääkseni uudelleen kysymykseni.

Halusin erityisesti kysyä komissiolta, kuka vastaisuudessa seuraa nykyistä lainsäädäntöä, kun yhteistä markkinajärjestelyä muutetaan, ja kuka varmistaa, ettei mitään työnnetä väkisin muille aloille, esimerkiksi viinialalle, kun käsitellään maitoa?

Toisen kysymykseni kuuluu seuraavasti: voiko komissio toteuttaa tekniset vaatimukset järjestelmien hallinnoinnin yksinkertaistamiseksi joko internetissä tai portaalissa, jotta käyttäjät voivat tarkastella kaikkia markkina-aloja, kuten viiniä, maitoa, hedelmiä ja vihanneksia, erikseen.

Tässä olivat kysymykseni. Kiitos, arvoisa puhemies.

James Nicholson (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, me olemme kaikki täysin tietoisia siitä, että luomalla yksi yhteinen markkinajärjestely pyritään lisäämään avoimuutta sekä tehostamaan ja yksinkertaistamaan yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevaa lainsäädäntöä. Suurin osa aloista on jo menestyksekkäästi sisällytetty yhteiseen markkinajärjestelyyn.

Jäsen McGuinnessin tavoin en ole kotoisin viininviljelyalueelta, joten olen hyvin varovainen sanoissani – kiitos teille, jäsen Lulling. Kannatan jäsen Parishin kantaa, jonka mukaan viiniala on nyt sisällytettävä muutokseen, ja vaikka ymmärränkin joidenkin kollegojen esittämät huolet, katson, että meidän on pyrittävä saattamaan tämä tekninen prosessi päätökseen, sillä viime kädessä se merkitsee maanviljelijöihin kohdistuvan byrokratian vähentämistä. Sen täytyy olla hyvä asia. Viininviljelijöille se on lopulta eduksi.

Janez Potočnik, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää kaikkia keskusteluun osallistuneita.

Haluan vielä korostaa, kuinka tärkeä tämä ehdotus on YMP:n yksinkertaistamisen kannalta.

Esittämämme huolet vaikuttavat hyvin samanlaisilta kuin aivan yhden yhteisen markkinajärjestelyhankkeen alussa esitetyt. Minusta kokemukset ovat kuitenkin olleet vakuuttavia. Yksi yhteinen markkinajärjestely toimii tällä hetkellä todella hyvin.

Suoraan sanottuna viinin yhteinen markkinajärjestely ei ole koskaan ollut yksinkertainen. Pikemminkin päinvastoin. Itse asiassa ehdotamme lisää selvyyttä ja uskottavuutta, tietenkin siinä määrin kuin se on mahdollista – hyvin monimutkaisen viinialan uudistusta koskevan tekstin perusteella.

YMJ:n viinialan uudistusta koskevia sisältömuutoksia ei tehdä. Nyt puhutaan teknisistä – ja vain teknisistä – mukautuksista. Luvut ovat erillisiä. Tulee olemaan yksinomaan viinialaa koskevia seikkoja, jotka säilyvät koskemattomina asianmukaisessa yhden YMJ:n kohdassa. Näitä ovat esimerkiksi tuotantokyky, tukiohjelmat, alkuperänimitykset, maantieteelliset merkinnät ja perinteiset erityismerkinnät, pakkausmerkinnät ja tarjontamuodot sekä viininvalmistusmenetelmät. Tulee kuitenkin myös viinille ja muille aloille yhteisiä seikkoja, kuten säännökset kaupasta kolmansien maiden kanssa ja valtiontuesta, jotka yhdistetään yhdeksi yksinkertaiseksi säännökseksi.

Haluan myös todeta, että hakukoneiden käyttömahdollisuus mainittiin. EUR-Lexissä on hakukone, joka mahdollistaa kaikkien yhden yhteisen markkinajärjestelyn sellaisten säännösten haun, joissa mainitaan sana ”viini”. Teknisesti tässä vaiheessa ei tietenkään ole vielä mahdollista tarjota sähköistä konsolidoitua versiota konsolidoidusta yhdestä YMJ:stä erotetusta koko viinialan kattavasta YMJ:stä. Tämä on tietenkin mahdollista sitten, kun prosessi on saatettu loppuun.

Totean vielä arvoisien parlamentin jäsenten esittämistä kysymyksistä, ettei ole mahdollista, että viinialaa koskevat asiat sekaantuisivat muita aloja koskevien uudistusten kanssa. Tämä ei ole mikään realistinen näkemys, se on yksinkertaisesti käytäntö. On vaikea ymmärtää, miksi esimerkiksi maitotalousalaa koskeva ehdotus jotenkin kiinnittäisi viinipolitiikasta vastaavien mielenkiinnon. Joka tapauksessa – puhtaasti oikeudelliselta kannalta katsottuna – sisällyttäminen yhteen asetukseen ei muuta tilannetta. Ehdotettujen muutosten asiasisällöllä on merkitystä, ei sillä nimenomaisella oikeuskehyksellä, jossa niitä ehdotetaan.

Lopuksi totean, että minusta meidän on otettava viimeinen askel yhden yhteisen markkinajärjestelyn loppuun saattamiseksi. Tämän vuoksi korostan, että komissio pyrkii tähän hyvin määrätietoisesti. Kyse on kuitenkin todellakin yksinkertaistamisesta. On kyse avoimuudesta, ei mistään muusta.

Neil Parish, *esittelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, vanukkaan laatu selviää syömällä, kuten sanotaan, joten odotamme komission todella saavan aikaan sen, mitä se lupaa, koska me tarvitsemme tämän tulevaisuudessa sähköisessä muodossa, jotta voimme tutkia sitä.

Komissio lupaa, että kaikki kootaan yhteen yhteiseen markkinajärjestelyyn, mikä tarkoittaa sitä, että kun haluamme tarkastella viinialaa, voimme tehdä niin tarkastelematta samalla maidon YMJ:tä, mikä vähentää byrokratiaa. Olemme saaneet tänään kaikki nämä vakuuttelut, ja suurin osa meistä äänestää huomenna ehdotuksen puolesta näiden vakuuttelujen vuoksi. Kuten sanoin, seuraamme sitten, mitä tapahtuu. Otamme komission vakuuttelut vastaan hyvässä uskossa, kuten ne on tänään esitetty, ja odotamme yhteistyötä näiden yhteisten markkinajärjestelyjen alalla – tai pikemminkin yhden yhteisen markkinajärjestelyn alalla – tulevaisuudessa.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 20. marraskuuta 2008.

20. Mehiläishoidon tilanne (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Neil Parishin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puolesta mehiläishoidon tilanteesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä (O-0104/2008–B6-0480/2008).

Neil Parish, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää suuresti Astrid Lullingia, sillä esitämme kysymyksen paljolti hänen aloitteestaan. Valiokunnan puheenjohtajana esitän kysymyksen tänä iltana, koska olemme hyvin huolissamme mehiläishoidon tilanteesta. Se, mitä mehiläisille tapahtuu, on hyvin merkittävää Euroopalle, itse asiassa koko maailmalle.

Yhdysvalloissa on selittämättömästi kuollut kahden viime vuoden aikana kolmannes mehiläisistä. Vuonna 2007 hävisi noin 800 000 yhdyskuntaa. Kroatiassa katosi viisi miljoonaa mehiläistä alle 48 tunnissa. Yhdistyneessä kuningaskunnassa joka viides mehiläispesä tuhoutuu, ja ympäri maailman kaupalliset mehiläishoitajat ovat raportoineet jopa 90 prosentin menetyksistä vuodesta 2006 alkaen.

Mitä tapahtuu ja kuinka vakavaa se on meidän kannaltamme ja ihmiskunnan tulevaisuuden kannalta? Albert Einstein ennusti, että ihmisellä on vain neljä elinvuotta, jos mehiläiset katoavat maapallolta, joten meidän on suhtauduttava tähän hyvin vakavasti. Mehiläiset huolehtivat niiden kasvien ja kukkien pölytyksestä, joista saadaan noin kolmannes kaikesta ravinnostamme. Ne ovat luonnon ykkösiä pölytyksen alalla, ja ilman niitä saamme sanoa hyvästit soijapavulle, porkkanalle, parsakaalille, omenoille, appelsiineille, avokadoille, persikoille ja monille muille elintarvikkeille. Jäisimme ilman mansikoita. Voitte kuvitella, että Wimbledon ei selviytyisi ilman mansikoita! Jäisimme ilman sinimailasta, jota käytetään karjan rehuna. Olemme siis täysin riippuvaisia mehiläisistä. Tietenkin ne pölyttävät myös puuvillan, joten jäisimme myös ilman vaatteita. Meidän on todellakin suhtauduttava tähän asiaan hyvin vakavasti.

Esimerkiksi Kiinassa tietyillä alueilla ei ole käytännössä lainkaan mehiläisiä, joten siellä sato on suurelta osin pölytettävä käsin. Kaikkialla maailmassa viljeltävät pölytyksestä riippuvaiset 90 kaupallista viljelykasvia tuottavat vuosittain noin 30 miljardia puntaa. Mehiläiset tuottavat yli 100 miljoonaa puntaa vuosittain Yhdistyneen kuningaskunnan taloudelle ja noin 400 miljoonaa euroa Euroopan taloudelle, joten näette, että kyse on selvästi valtavasta ongelmasta.

Kysyn tämän vuoksi komissiolta – ja jos mahdollista haluaisin antaa hieman puheikaani Astrid Lullingille, sillä hän on ollut kantava voima tässä – voiko se koota rahaa tutkimukseen. Keskusteltuamme ammattimehiläishoitajien ja muiden kanssa tiedämme, että on joku selittämätön syy mehiläisten kuolemiin, osittain koska niiden tilanne on vaikuttanut hyvin heikolta muutaman viime vuoden aikana ja ne näyttävät kirjaimellisesti kuolevan kuin karpäset. Ongelmana on myös oikeiden kemikaalien löytäminen mehiläisten tautien parantamiseksi.

Minusta komission kuuluu sekä osoittaa rahaa tutkimukselle että tehdä yhteenveto jäsenvaltioiden toimista. On tärkeää, että toimimme nyt. Emme voi odottaa siihen asti, että kaikki mehiläiset ovat kuolleet, sillä ongelma on äärimmäisen vakava.

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän jäsen Parishia ja tietenkin myös jäsen Lullingia EU:n mehiläishoidon tilannetta koskevasta suullisesta kysymyksestä sekä päätöslauselmasta. Komissio tunnustaa täysin mehiläisten merkityksen EU:n ekologiassa ja sen ekosysteemeissä. Komissio on myös tietoinen useissa jäsenvaltioissa raportoiduista merkittävistä menetyksistä mehiläisyhdyskunnissa.

Vastaan suoraan kysymyksiinne – niitä oli varsin monta – ja pyrin kertomaan suoraan, mitä komissio jo tekee alalla.

Mitä tulee mehiläisten kuolleisuuteen ja tutkimukseen, komissio pyysi tämän vuoden helmikuussa Euroopan elintarvikeviranomasta (EFSA) tutkimaan mehiläisten kuolleisuutta ja sen syitä Euroopan unionissa. EFSA on kerännyt tietoja jäsenvaltioista ja aikoo nyt analysoida niitä antaakseen komissiolle selkeämmän kuvan mehiläisyhdyskuntien romahtamisen epidemiologisesta tilanteesta, ja tämä tulee olemaan perusta lisätoimille alalla. EFSA:n toimien lisäksi komissio tukee nyt ja jatkossakin useita mehiläisiä koskevia tutkimushankkeita tutkimuksen puiteohjelmassa. Jos teitä kiinnostaa, voin mainita joitakin niistä myöhemmin.

Ekologisten siitepölyalueiden osalta, vaikka sellaisten perustaminen vaikuttaa vaikealta, haluan muistuttaa, että rahoitustukea on jo myönnetty mehiläispesien tehokasta siirtoa varten. Toimenpiteellä, joka perustuu neuvoston asetukseen (EY) N:o 1234/2007, on tarkoitus auttaa mehiläispesien siirron hallinnoinnissa

yhteisössä ja tarjota kohteita, joihin suuri määrä mehiläiskasvattajia voi kokoontua kukkimisaikaan. Toimenpiteeseen voi sisältyä myös mehiläisten käyttämien kasvien lisääminen tietyillä alueilla.

Kolmannen kysymyksenne osalta haluan muistuttaa, että kasvinsuojeluaineiden hyväksynnästä ja markkinoille saattamisesta säädetään neuvoston direktiivissä 91/414/ETY. Direktiivin mukaan torjunta-aineita voidaan käyttää ainoastaan, jos on osoitettu, etteivät ne aiheuta merkittävää ihmisten ja eläinten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvien odottamattomien vaikutusten riskiä. Arviointi kattaa näin ollen myös akuutit ja pitkäaikaiset riskit mehiläisille ja niiden toukille, ja käytettävät testit perustuvat Euroopan ja Välimeren maiden kasvinsuojelujärjestön (EPPO) kaltaisten hallitusten välisten organisaatioiden kehittämiin standardeihin. EPPO:n yhteistyöhön osallistuu 47 hallitusta.

On tärkeää panna merkille, että yhteisön lainsäädäntö on riskeihin perustuvaa. On ilmeistä, että hyönteismyrkyt ovat luonteeltaan mehiläisille myrkyllisiä. Niiden käyttö voi silti olla mahdollista, jos altistumista ei tapahdu tai se minimoidaan tasolle, jolla ei aiheudu haitallisia vaikutuksia.

Perinteisiä esimerkkejä riskien lieventämistoimenpiteistä ovat: hyvin mukautetut maanviljelykäytännöt, asianmukaiset määrät ja ajoitus (esimerkiksi illalla mehiläisten lennon jälkeen tai sadon ja mahdollisten lähistön rikkaruohojen kukinta-ajan ulkopuolella), tuotteen lisääminen suoraan maaperään, käyttö kasvihuoneissa, joihin mehiläiset eivät pääse tai siementen käsittely siihen erikoistuneissa laitoksissa.

Pintavesien laadun osalta vesipolitiikan puitedirektiivissä säädetään kaikkien vesien suojelusta, kuten kaikkien pinta- ja pohjavesien hyvän laadun saavuttamista ja ylläpitämistä koskevasta velvoitteesta vuoteen 2015 mennessä, vesien tilan heikkenemisen kiellosta, velvoitteesta perustaa seurantajärjestelmää sekä velvoitteesta laatia tarvittavat suunnitelmat ja ohjelmat joulukuuhun 2009 mennessä ottaen laajasti huomioon paikallisviranomaisten, sidosryhmien ja kansalaisjärjestöjen kuuleminen.

Vaikeuksissa olevien viljelmien tukemisesta haluan kertoa, että komissio on ilokseen havainnut mehiläispesien määrän lisääntyneen vuodesta 2004 vuoteen 2007 – eikä tässä oteta huomioon laajentumista.

Mehiläiskantojen tuhoutumisen osalta teidän on syytä tietää, että vuodesta 2004 lähtien kansallisten mehiläishoito-ohjelmien tukikelpoisiin toimenpiteisiin on lisätty mehiläiskantojen lisääminen. Nyt on siis mahdollista korvata mehiläisten (ja tuotannon) menetyksiä rahoittamalla toimintaa kuningatar-mehiläisten tuotannon edistämiseksi, mehiläisyhdyskuntien hankkimiseksi ja jopa mehiläispesien hankkimiseksi.

Katson esittämänne kysymyksen olen tietenkin äärimmäisen vakava, ja meidän on suhtauduttava siihen yhtä vakavasti.

Astrid Lulling, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, kun viivytely on vaarallista, voin luottaa maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaan kokonaisuudessaan sekä sen puheenjohtajaan, kollegaani Parishiin. Kiitän heitä nopeasta toiminnasta esitettyäni aloitteen suulliseksi kysymykseksi keskusteluineen ja päätöslauselmineen Euroopan komissiolle mehiläistalouden terveystilasta.

Tilanteessa, jossa mehiläisyhdyskunnat heikentyvät ja kärsivät liiallisesta kuolleisuudesta, on analysoitava kaikki lisääntyneen kuolleisuuden syyt ja ehdotettava toimintasuunnitelmaa tämän tuhoisan suuntauksen korjaamiseksi.

Komissio on juuri lukenut pitkän luettelon siitä, mitä se on jo tehnyt, mutta minun on todettava, että viime vuosina, toimiessani mehiläishoidon tilanteen esittelijänä –vuodesta 1994 alkaen – se on tarvinnut paljon suostuttelua toimilleen, kun minä ja kollegani olemme pyrkineet kiinnittämään sen huomion tähän hälyttävään tilanteeseen, joka on yleisesti tiedossa ja jonka erityisesti kollegani Parish hyvin kuvasi.

Minulla ei ole aikaa toistaa kaikkea tai lisätä mitään, mutta koska kukaan ei nyt uskalla kiistää sitä, etteikö kuolleisuus olisi tappava vaara hedelmien ja vihannesten tuotannollemme, joka on riippuvaista pölytyksestä, pyydämme komissiota toimimaan entistä määrätietoisemmin ja suuremmin resurssein. Sen on osaltaan edistettävä mehiläisten kuolleisuuden syiden analysointia ja lopulta sisällytettävä mehiläisiä vaavaavan taudin tutkimus ja torjunta yhteisön eläinlääkintäpolitiikkaan.

Sen on edistettävä tarvittavia toimenpiteitä riittämättömän pölytyksen vaaran rajoittamiseksi ja torjumiseksi ja varmistettava ihmisten ja karjan tarpeet täyttävä riittävä ja monipuolinen elintarviketuotanto. On ymmärrettävä, että mehiläistalouden terveysongelma on yhtä vaarallinen ihmisen selviytymiselle kuin rahoitusalan kriisi reaaliataloudelle.

En mainitse lukuja lukuun ottamatta yhtä maailmanlaajuisia lukua: ihmiskunnan ruokkivan viljelyn pölytyksen arvoksi arvioidaan 153 miljardia euroa. Suosittelemamme ratkaisut ovat paljon vähemmän työläitä kuin

rahoitusalan kriisin edellyttämät ratkaisut, ja vaikka lopulta ottaisimme käyttöön pölytyspalkkion ja vaikeuksissa olevien mehiläishoitajien rahoitustuen mehiläisten selviytymisen varmistamiseksi Euroopassa, kyse on pikkurahoista verrattuna muihin budjettikohtiin. Jos teillä on varaa lähettää Afrikkaan yksi miljardi ilman mitään valvontaa – kuten haluatte tehdä – nälän torjumiseksi, kaikkine tuhoisine seurauksineen, teidän olisi kyettävä löytämään 60 miljoonaa euroa merkityksellisen asian toteuttamiseksi täällä.

Arvoisa puhemies, koska olen esittelijä, saanko vielä sanoa jotain tarkistuksista? En ole käyttänyt jäsen Parishin puheaikaa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Rosa Miguélez Ramos, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, onnittelen jäsen Lullingia hänen tässä asiassa osoittamastaan määrätietoisuudesta, joidenkin suhteellisen vähäpätöisenä pitämän asian saamiseksi parlamentin esityslistalle, vaikkakin näin myöhäisenä ajankohtana.

Mehiläishoito on maataloustoimintaa, jolla on merkittäviä taloudellisia ja myönteisiä vaikutuksia maaseudun kehittämisen ja ekologisen tasapainon kannalta.

Kotimaassani mehiläishoitoon osallistuu noin 27 000 tuottajaa, jotka hoitavat yli 2 300 000 mehiläispesää. Tämän vuoksi kotimaani on Euroopan unionin suurin hunajantuottaja.

Kaikkien muiden mehiläishoitajien tavoin espanjalaiset mehiläishoitajat kohtaavat ongelmia, jotka johtuvat sekä siitepölyn ja meden vähentymisestä että uusien mehiläispesä harventavien tautien ilmestymisestä. Komission olisi käynnistettävä tutkimuslinja näiden tautien alkuperän selvittämiseksi, ja tässä talousarvioponnistelut vaikuttavat meistä hyvin tärkeitä.

Haluan kuitenkin myös lisätä, että tuontiin – ja tarkoitan nyt hunajan tuontia – on sovellettava samoja vaatimuksia kuin omiin tuotteisiimme, ja kuluttajille on tarjottava täydet takeet. Tässä omien tuotteidemme merkinnät ovat ratkaisevassa asemassa, ja komissiolla on tässä merkittävä asema.

On säilytettävä niin tarkastusten tiheyden kuin määränkin korkea taso rajatarkastusasemilla sen varmistamiseksi, ettei jäämiä sisältäviä mehiläishoidon tuotteita pääse Euroopan unioniin kolmansista maista.

Monille viljelijöillemme mehiläishoito täydentää heidän jatkuvasti vähäisiä tulojaan. Se myös työllistää paljon naisia. Hunajalla on merkittävä asema pienillä markkinoilla ja marketeissa, ja mehiläiskasvattajat ovat tehneet paljon työtä monipuolistaakseen tuotteitaan, merkitäkseen niitä, varmistaakseen entistä paremmat hygienian ja terveystakeet ja avatakseen uusia jakelukanavia.

Arvoisa komission jäsen, emme yksinkertaisesti voi antaa kaiken tämän työn mennä hukkaan.

Francesco Ferrari, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, mehiläishoitoala ei ole pelkästään maataloustoimintamme historian ikivanhojen alkuperien mukaista tuottavaa toimintaa, vaan se on tällä hetkellä yksi elintärkeistä järjestelmistä puiden ja ruohovartisten kasvien tuottavuuden säilyttämiseksi ristipölytyksen vuoksi.

Haluan korostaa, että 80 prosenttia kasveistamme tuottaa hedelmää mehiläisten kuljettaman siitepölyn ansiosta, mikä varmistaa myös geneettisen muuntelun lajin lisääntymisessä. On selvää, ettei mehiläishoitoalaa ja sen toimintaa voida korvata, vaan ne ovat ainoa keino säilyttää luonnon monimuotoisuus. Mehiläispesien tuotanto joutuu yhä useammin kilpailemaan maailmanlaajuisilla markkinoilla kilpailuedellytyksin, jotka eivät ole avoimia, ja kohtaamaan tuotteiden massatuontia myös EU:n ulkopuolelta ilman takeita. Aina ei ole mahdollista taata niiden laatua, osittain Euroopassa kiellettyjen mutta muualla käytettyjen hyönteismyrkköjen vuoksi. Tämän vuoksi tarvitaan merkintöjä, ja tuotteeseen on merkittävä sen alkuperä.

Minusta on myös tärkeää korostaa viruksen aiheuttamia vakavia vaikutuksia mehiläishoitotoimintaan, sillä sen seurauksena yli 50 prosenttia Euroopan mehiläishoitoalasta on tuhoutunut. Pyydän komissiolta lisätoimia tieteellisen tutkimuksen alalla, jotta löydetään keino selviytyä tästä vakavasta taudista kieltämällä kaikki kasvinsuojeluhoito kukinnan aikana.

Zdzisław Zbigniew Podkański, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, luonnon terveydentila heikkenee silmissä. Kokonaisia lajeja kuolee, niitä harventavat loiset, taudit, kemikaalit ja ihmisen vastuuton käytös. Monilla alueilla ekologinen tasapaino on häiriintynyt, ja on tapahtunut merkittäviä ja korvaamattomia menetyksiä.

Olemme huolestuneina seuranneet mehiläisten joukkokatoa, kun pesä toisensa jälkeen hiljenee, ja niiden myötä häviää monia pölytyksestä riippuvaisia kasvilajeja. Mehiläishoito varmistaa Euroopassa viljellyistä kasveista jopa 84 prosentin tuoton. Mehiläisillä on siis hyvin suuri merkitys pöydässämme olevaan ruokaan.

Mehiläisiä harventavat taudit ja tuholaiset, joista mehiläishoitajat eivät selviydy yksinään. Tarvitaan lisävaroja niiden valvomiseksi ja tutkimiseksi. Mehiläishoitajat eivät selviydy yksin myöskään markkinoidensa suojelusta ja tuotteidensa elinkelpoisuudesta. Meidän on tämän vuoksi suojeltava sisämarkkinoitamme heikkolaatuisemman kolmansista maista peräisin olevan hunajan tulvalta, sillä se ei usein vastaa kansanterveysalan vaatimuksia. Mehiläishoitajien on myös saatava tukea joko tukina tai halvempana sokerina sekä laaja-alaisina markkinointikampanjoina.

Lyhyesti sanottuna meidän on korkea aika alkaa tehdä työtä mehiläisten tavoin. Mehiläishoitajana voin vain toivoa Euroopan komission ryhtyvän ahkeraksi kuin mehiläinen, ettei meidän tarvitse odottaa viittätoista vuotta järkevää ohjelmaa, jota jäsen Lulling on niin kovasti pyrkinyt edistämään.

Alyn Smith, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluan ilmaista kunnioitukseni jäsen Lullingille, joka on ollut vähintäänkin sinnikäs tämän asian tuomisessa parlamentin käsittelyyn. Arvoisa komission jäsen, kiitän myös teitä vaikuttavasta tehtäväluettelosta, jonka komissio on laatinut vastatakseen tähän vakavaan asiaan, ja odotamme vähintäänkin yhä suurempaa rahoitusta ja tietenkin myös koordinointia. On olemassa vaara, että toimielinten osastot tekevät paljon hyvää työtä, mutta emme välttämättä osaa yhdistää niitä toisiinsa. Minusta siihen voidaan tuoda hieman valoa tässä keskustelussa.

Tämä on vakava asia. Ennen vanhaan kaivosmiehet ottivat kanarialinnun mukaan kaivokseen varoittamaan myrkyllisistä kaasuista. Ne varoittivat myrkyllisistä kaasuista kuolemalla. Se oli huono juttu kanarialinnuille, mutta hyvä asia kaivosmiesten kannalta. Pelkäämme Euroopan mehiläisten tekevän meille juuri samanlaisen palveluksen. Kolmannes EU:n elintarvikkeista – joka kolmas suuntäysi ruokaa – voidaan yhdistää mehiläisten pölytykseen.

Mehiläiset ovat vähentyneet katastrofaalisesti, ja meidän on toteutettava toimia yhteisön tasolla. Tutkijat ovat yhtä mieltä tästä vähentymisestä. Olemme jo kuulleet, kuinka vakavaa se on ollut, mutta emme tiedä yhtä selvästi, mikä sen on aiheuttanut. Onko kyse hyönteismyrkkujen käytöstä? Liittyykö se ilmasto-olosuhteisiin? Ovatko syynä loiset ja punkit ja muut taudit, joita emme kenties voi hallita?

Arvoisa komission jäsen, haluan vielä mainita teille erityisesti Skotlannin Stirling- yliopiston kimalaisten säilytyssäätiön, joka on tehnyt urauurtavaa työtä tällä alalla. Euroopasta ei puutu asiantuntemusta. Meidän on saatava yhdistettyä tämä asiantuntemus. Minusta nyt tarkasteltavana olevaan tekstiin sisältyy paljon konkreettisia toimia, jotka voivat edistää tätä – erityisesti kesannointi mehiläisiä varten, monimuotoiset luonnon alueet, jopa pientareilla ja tuottamattomalla maalla, hyönteismyrkkyjä ja pintavesiä koskevat tutkimukset sekä tuen pohtiminen.

Kuten täällä jo todettiin, jos meillä on antaa miljardi euroa Afrikan kehityksen tukemiseen, minusta meidän on löydettävä rahat oman tutkimuksemme rahoittamiseen. EU:n on toimittava tässä asiassa ja – rohkenenko sanoa – tämä on varsin johdonmukainen suunnitelma B, kun suunnitelma A, Euroopan yhteinen maatalouspolitiikka, on epäonnistunut mehiläisten osalta. Minusta meidän on saatava nykyiset toimet täydentämään paremmin toisiaan tilanteen helpottamiseksi.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, mehiläishoitajat ja mehiläiset kokevat valtavia ongelmia ja tarvitsevat apua. Olemme todistaneet mehiläisyhdyskuntien dramaattista vähentymistä, eikä pelkästään Euroopassa vaan kaikkialla maailmassa. Valitettavasti alan tuottavuus laskee, ja sen myötä nuorten kiinnostus siihen. On useita seikkoja, joita meidän on tarkasteltava mahdollisimman pian.

Meidän on ensinnäkin kehitettävä näitä kovasti työtä tekeviä hyönteisiä harventavien loisten, tautien ja virusten tutkimusta. Toiseksi meidän on aloitettava kolmansista maista tuotavan hunajan testaaminen. Kaikkien tuotteiden on täytettävä asianmukaiset laatuvaatimukset. Lisäksi pakkausmerkinnöissä on oltava tietoa alkuperämaasta. Kolmanneksi meidän on käynnistettävä tiedotuskampanja, jossa selitetään mehiläisten hyödylliset vaikutukset luonnonympäristöön ja hunajan ja muiden mehiläisvalmisteiden terveysvaikutukset.

Ongelman laajuuden vuoksi meidän on tarkasteltava rahoitustuen myöntämistä häviämisuhan alla oleville mehiläispesille. Mehiläishoitajien yhteisö on pyytänyt halvempaa sokeria mehiläisten ruokintaan. Olisi viisasta harkita mehiläishoitoalan erityistuen käyttöönottoa, koska sillä on hyvin myönteisiä vaikutuksia luonnonympäristöön.

Janusz Wojciechowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, onnittelen jäsen Lullingia ja kiitän häntä väsymättömästä ja intohimoisesta huolenpidosta yhteisön mehiläishoitoalaa kohtaan. On hyvä asia, että keskustelemme ongelmasta, sillä mehiläishoitajat Euroopassa ja kaikkialla maailmassa ovat säikähtäneitä ja huolissaan mehiläisten kuolemista.

Ilmiön syitä tutkitaan parhaillaan. Tutkijoiden pohtimia syitä ovat muun muassa bioteknologian ja erityisesti geneettisesti muunnellun viljan viljelyn mahdollinen vaikutus, koska sillä voi olla kielteinen vaikutus mehiläisten toimintaan.

Kysyn tämän vuoksi Euroopan komissiolta, joka hyväksyy geneettisesti muunnellun viljan viljelyn Euroopan unionissa, seuraavan kysymyksen. Mitä tutkimustulokset kertovat ja mikä on yleinen käsitys GMO:iden vaikutuksesta mehiläisten tilanteeseen Euroopassa?

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan onnitella Astridia hänen tämän asian parissa tekemästään työtä. Sikäli kuin tiedän, hän on puhunut mehiläisistä jo varsin pitkään, joten olen iloinen todetessani, että tämä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan esittämä päätöslauselma antaa parlamentille mahdollisuuden keskustella mehiläishoitoalan kohtaamista ongelmista.

Vaikka asia on kiinnittänyt paljon huomiota ja saanut julkisuutta, kenties koska se on jokseenkin uusi asia, olemme hyvin tietoisia siitä, että todellisuudessa kohtaamamme ongelmat ovat hyvin vakavia ja niillä voi olla tuhoisia seurauksia.

Olen varma, ettei minun tarvitse muistuttaa ketään mehiläisten merkityksestä – ja sitä on jo korostettu täällä tänä iltana – sekä mehiläisvahan ja hunajan kaltaisten merkittävien sivutuotteiden että mehiläisten pölytystehtävän ja terveen ekosysteemin ylläpidon alalla.

Koska olen kotoisin Pohjois-Irlannin Armaghin kunnasta, joka tunnettiin saarella hedelmätarhakuntana, jossa mehiläisiä tarvittiin omenapuiden pölytykseen, voin sanoa, että se jo kertoo tarinan tältä erityisalalta. Komission on nopeutettava alaa koskevaa tutkimustaan mehiläiskantojen nopean häviämisen aiheuttajasta, ja toivomme sen löytävän ratkaisuja. Tilanne vain heikkenee, ellemme löydä keinoa parantaa mehiläisten terveydentilaa ja vähentää niiden kuolleisuutta ja estää mehiläisyhdyskuntien kuoleminen ja häviäminen. Tämä on kaikille asianosaisille suuri huolenaihe, eikä pelkästään Euroopassa vaan myös jopa Yhdysvalloissa ja muuallakin.

Osallistuin hiljattain alueeni Pohjois-Irlannin mehiläishoitajien konferenssiin, ja kuunneltuani aamun aikana monta puheenvuoroa vakuutuin mehiläishoitajien huolesta mehiläispesiensä menettämisestä erityisesti talvikauden aikana. Tarvitaan lisävaroja tutkimukseen ja kehittämiseen pyrittäessä arvioimaan syytä tähän mehiläishoitoon kohdistuvaan katastrofiin. Jos olemme tehneet jotain väärin, meidän on selvitettävä se nopeasti. Onko syy hyönteismyrkyissä, vai onko jokin muu syy? Teorioita ja spekulatioita voi olla paljon, mutta totuus on, ettei meillä ole vastausta, ja me tarvitsemme vastauksen sekä lisää tukea.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, me tunnemme mehiläisten merkityksen. Kaikki ovat puhuneet siitä. Yksi asia, jota keskustelussa ei ole käsitelty, on kaupalliseen käyttöön tarkoitettujen kimalaisten merkittävä kauppa. Maailmassa on kirjaimellisesti mehiläisten vapaa liikkuvuus, ja tietääkseni mehiläisten liikkuvuutta säännellään vain vähän, vaikka se olisi tarpeen. Muiden eläinten ja karjan osalta on sääntelyä, ja tiedämme sen toimivan tautien torjunnan osalta. Mehiläisten liikkuvuuden vaarana on mahdollisuus tuoda maahan Varroa-punkki, kuten tapahtui Irlannissa. Nyt ongelmana on pienten mehiläispesien kovakuoriainen, joka aiheuttaa menetyksiä mehiläishoitajille.

Meillä on siis valtava ongelma, johon emme tiedä ratkaisua. On olemassa ainakin puoli tusinaa mahdollista syytä sille, miksi näin tapahtuu, ja tutkimus on aivan välttämätöntä. Meidän on koordinoitava tutkimusta kaikkialla Euroopan unionissa ratkaisun löytämiseksi. Meidän on myös tarkasteltava mehiläishoitajien asemaa, sillä he vaikuttavat ikääntyvän, ja me tarvitsemme enemmän mehiläishoitajia.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, jos jäsen Lulling jää tänne tarpeeksi myöhään, jotta voin onnitella häntä, teen sen mielelläni, sillä hän on Euroopan parlamentissa jo jonkin aikaa osoittanut jatkuvaa kiinnostusta ja tukea mehiläishoitoon.

Mehiläiskantojen väheneminen ja sen pelottavat vaikutukset kasvien pölytykseen sekä yleensä luonnon monimuotoisuuteen ansaitsevat täyden mielenkiintomme, ja meidän on tuettava tutkimusta ja yhdistettävä tutkijat ympäri maailmaa selvittämään sen syitä. Loistartunnat, ilmastonmuutos, hyönteismyrkyt; tässä vaiheessa voimme vain arvailla.

Ruuastamme 25 prosenttia on suoraan riippuvaista mehiläisistä, täysin riippumatta siitä, että lisäksi ne säilyttävät laidunmaamme. Valitettavasti Irlannin hallitus sulki joitakin vuosia sitten alan ainoan tutkimuskeskuksemme Clonrochessa Wexfordin kunnassa. Tämän vuoksi en ole varma, voiko Irlanti osallistua tutkimukseen. Meillä on tutkijoita ja tietoa, mutta meillä ei todellakaan ole hallituksen tukea. Toivon kuulevani komissiolta siitä, kuinka Eurooppa ja Euroopan unioni voivat tukea tutkimusta ja mitä tällä hetkellä teemme alalla.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, koska jäsen Parishin oli poistuttava, hän pyysi minua ilmaisemaan kantamme viime minuuteilla saamiimme tarkistuksiin.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta hyväksyi yksimielisesti päätöslauselman kaikkine tarkistuksineen, jotka kaikki minä tutkin. Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä, joka ei mitenkään säkenöivästi osallistunut päätöslauselmaa koskeneeseen keskusteluun, pyrkii nyt kuitenkin viime minuuteilla palauttamaan maineensa ehdottamalla neljää tarkistusta. Sen lisäksi, että tarkistuksiin ei sisälly mitään uutta, ne myös aiheuttaisivat sekaannusta nyt johdonmukaiseen ja helppolukaiseen tekstiin.

Tarkistus 1 pohjautuu virheeseen saksankielisessä käännöksessä, sillä jäsen Graefe zu Baringdorfin ehdotus on täsmälleen sama kuin minun, mutta kuten sanoin, johdanto-osan kappaleeni saksankielinen käännös on epätarkka.

Tarkistuksessa 2 esitetään itsestäänselvyyksiä, tarkistus 3 on käsittämätön ja tarkistuksessa 4 toistetaan kohta 8, jossa selvästi vaaditaan lisätutkimuksia hyönteismyrkkyjen vaikutuksesta mehiläiskuolemiin ja jossa lisäksi todetaan, että tällaisten tuotteiden lupamenettelyt on yhdistettävä tämän tutkimuksen tuloksiin, kuten nytkin.

Ehdotankin näiden tarkistusten hylkäämistä, sillä ne eivät tuo mukanaan mitään uutta, vaan pilaisivat selkeän ja hyvin kirjoitetun tekstin. Minä vaadin hyvää luonnosta, sillä päätöslauselma on hyvin tärkeä, ja haluamme sen olevan sanamuodoltaan asianmukainen. Tämän vuoksi emme halua hyväksyä näitä tarkistuksia.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, mehiläishoitoa koskeva keskustelu Euroopan parlamentissa on herättänyt suurta mielenkiintoa mehiläishoitajissa. Mehiläishoitajana olen itse tavannut Pulawyssa kaikkialta Puolasta tulleet mehiläishoitajia. He pyysivät minua esittämään Euroopan komissiolle vain yhden kysymyksen ja saamaan siihen lopullisen vastauksen. Mitä mehiläishoitajat voivat todella odottaa lähivuosina?

Janez Potočnik, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, uskon todella, että tämä oli hyvin hedelmällinen keskustelu, jossa esitettiin paljon ideoita sekä kollegalleni että maatalouden pääosaston yksiköille sekä omille yksiköilleni ja muillekin. Monet muutkin pääosastot kuin maatalouden pääosasto työskentelevät tämän keskustelun aiheen parissa: terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosasto, tutkimuksen pääosasto ja ympäristön pääosasto. Tämä on todella monialainen aihe. Kun puhutaan siitä, kuinka paljon rahoitusta aiheeseen todella osoitetaan, minusta meidän on tarkasteltava myös muita aloja.

Vastaan ensin useisiin kysymyksiinne siitä, mitä me teemme, mitä valmistellaan ja mitä varsinaisesti tarkoitetaan, kun puhutaan mehiläisalan tutkimuksesta. Tutkimuksen kuudennessa puiteohjelmassa oli erityinen elintarvikkeiden laatua ja turvallisuutta koskeva tutkimushanke nimeltä ”Mehiläiset Euroopassa ja kestävä hunajantuotanto” (BEE SHOP). Siihen kuului yhdeksän eurooppalaista mehiläistutkimusryhmää, joiden erikoisalat olivat hunajan laatu, patologia, genetiikka ja käyttäytyminen. Älkää nyt erehtykö: kuudennen puiteohjelman hankkeet ovat käynnissä, seitsemännen puiteohjelman hankkeet juuri käynnistymässä.

Lisäksi erityinen tukitoimi ”Mehiläistutkimus ja virologia Euroopassa” (BRAVE) on mahdollistanut kahden suuren monialaisen konferenssin järjestämisen. Niihin kokoontui asiantuntijoita, jotka työskentelevät mehiläisiä koskevan perustutkimuksen ja soveltavan tutkimuksen aloilla – virologian, diagnostiikan, immunologian ja epidemiologian asiantuntijoita – sekä kansainvälisen kaupan, politiikan laatimisen ja tautien riskinarvioinnin asiantuntijoita. Tämän vuoden syyskuun kolmantena päivänä julkaistiin ehdotuspyyntö, joka koski elintarvikkeita, maataloutta ja kalastusta sekä bioteknologiaa, mehiläisten uusien loisten ja tautien tunnistamista sekä taudinaiheuttajien uutta ilmaantumista, tavoitteena valaista mehiläisten lisääntyneen kuolleisuuden kiinteitä suhteita ja syitä. Se liittyy siis nimenomaan tähän aiheeseen ja useisiin kysymyksiinne.

Myös ympäristönäkökohdat, kuten jatkuva altistuminen hyönteismyrkyille, otetaan huomioon. Myös integroitua ALARM-hanketta, jossa arvioidaan luonnon monimuotoisuuden laaja-alaisia ympäristöriskejä, rahoitetaan kuudennessa puiteohjelmasta, ja siihen sisältyy pölyttäjien häviämistä koskeva moduuli.

ALARM-hankkeessa kehitetään ja testataan menetelmiä ja protokollia laaja-alaisten ympäristöriskien arvioimiseksi välittömien ja välillisten ihmiseen kohdistuvien kielteisten vaikutusten minimoimiseksi. Tutkimuksessa arvioidaan ekosysteemien biodiversiteetin rakenteessa, toiminnassa ja dynamiikassa tapahtuvia muutoksia – erityisesti ilmastomuutoksesta, ympäristökemikaaleista, biologisesta leviämisestä ja pölyttäjien häviämisestä seuraavia erityisiä riskejä Euroopan nykyisen ja tulevan maankäytön parantamiseksi. Nämä ovat kaikki käynnistyneitä aloitteita.

Yhtä asiaa tahdon korostaa – koska myös kolleganne korosti sitä – että Euroopasta ei puutu asiantuntemusta. Minusta meidän on tiedostettava tämä ja oltava oikeudenmukaisia. Euroopan unionin tasolla kyse on viidestä prosentista – toistan vielä, viidestä prosentista – Euroopan unionin julkisista varoista, jotka osoitetaan tutkimukseen. On siis hyvin tärkeää, että yhdistämme voimamme ja teemme niin paljon kuin käytännössä on mahdollista. Eurooppalaisen tutkimusalueen perustaminen, jota tuen täysin, on itse asiassa juuri tämä ajatus – että me kaikki tiedämme, mitä tehdään, ja että yhdistämme tieteellisen asiantuntemuksen, jota meillä jo on kaikkialla Euroopassa. Tämä tekijä meiltä todellakin puuttuu vielä Euroopassa.

Takaan teille, että tutkimuksesta vastaava komission jäsen kuulee lisätutkimuksia koskevat pyyntönne – se olen nimittäin minä, mutta tänään olen toisessa asemassa. Yksi asia, jonka myös haluan mainita – koska sitä ei kenties aivan ymmärretty aloituspuheenvuorossani – on EFSA:n kattava arviointi mehiläisten kuolleisuudesta ja mehiläisten seurannasta Euroopassa. Se julkaistiin 11. elokuuta 2008, joten se on varsin uusi asia. Se on juuri sellainen ohjelman arviointi, jota toivotte, ja minusta on tärkeää, että tutkimme sitä, mitä meillä on.

Minun on vastattava myös parlamentin jäsenelle, joka esitti GMO-viljaa koskevan kysymyksen. Ainoa Euroopan unionissa viljeltävä GMO-vilja on Bt-maissi MON 810. Bt-maissia ja Bt-myrkkyjä yleensä on analysoitu hyvin laajasti niiden mehiläisten terveyteen kohdistuvien vaikutusten osalta. Pakkosityöttökokeissa, joissa terveet mehiläiset on altistettu suurille bt-myrkkyannoksille, ei ole havaittu mitään kielteisiä vaikutuksia. Yleisesti ottaen ylivoimainen enemmistö tutkimuksista osoittaa, ettei bt-maissista koostuvalla ruokavaliolla ole vaikutusta mehiläisiin. Tähän voin lisätä, että hiljattain Pohjois-Amerikassa ja Euroopassakin havaitut mehiläisten joukkokatoamiset, joita kutsutaan yhdyskuntien romahdushäiriöksi (colony collapse disorder, CCV), eivät vaikuta liittyvän GMO-viljaan, sillä niistä on raportoitu myös muilla alueilla, joilla ei kasvateta GMO-viljaa. Esimerkiksi eteläisessä Saksassa havaitut mehiläiskadot voidaan selvästi yhdistää Poncho Pro -hyönteismyrkyn aiheuttamaan myrkytykseen. Sillä on myös latinankielinen nimi, joka on niin hankala, etten mielelläni lausu sitä ääneen.

Toisin sanoen komission toimet jatkuvat varmasti ja niitä vahvistetaan. Niillä autetaan mehiläishoitajia kohtaamaan nykyiset vaikeudet ja rohkaistaan heitä jatkamaan toimintaansa. Toivon tämän myös rohkaisevan uusia yrittäjiä ammattiin, sillä tämä on hyvin merkittävää toimintaa, ei pelkästään EU:n biodiversiteetin kannalta, vaan myös taloudellisesti.

Kollegani komission jäsen Fischer Boelin välittömällä vastuualueilla tämä varmistaa edelleen, että kansallisia mehiläishoidon ohjelmia hyödynnetään mahdollisimman tehokkaalla tavalla. Ensisijaisesti on kuitenkin jäsenvaltioiden vastuulla käyttää talousarviotaan asianmukaisella tavalla. Meillä on tällä hetkellä yhteisön varoja vuosittain 26,3 miljoonaa euroa. Kun tähän lisätään jäsenvaltioiden osuus, määrä kaksinkertaistuu – mutta sitä ei käytetä. Käytämme 80 prosenttia käytettävissä olevista varoista. Jäsenvaltiot eivät käytä niiden käytettävissä olevia varoja.

Lopuksi paras ratkaisu alan tulevaisuuden turvaamiseksi on rohkaista lisäämään EU:n hunajankulutusta. Hunaja on kuulunut vuodesta 2004 alkaen tukielpoisten tuotteiden luetteloon sisämarkkinoiden myynnin edistämiseksi, ja useita ohjelmia on hyväksytty.

Vastaukseni oli pitkäkö, koska halusin tehdä teille selväksi, että suhtaudumme näihin toimiin vakavasti ja että voitte luottaa siihen – varmasti myös minun alallani – että teemme niin jatkossakin. Kiitos mielenkiinnostanne ja siitä, että viivyitte näin myöhään.

Puhemies. – (FR) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan päätöslauselmaesityksen⁽⁶⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 20. marraskuuta 2008.

⁽⁶⁾ Ks. pöytäkirja.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Mehiläiset ovat merkittäviä monille erilaisille viljelmille eri puolilla maailmaa. Niiden yleismaailmallisuus ei ole sattumaa. Mehiläishoito on ollut merkittävä osa taloutta esihistoriallisesta ajasta lähtien, toisin sanoen jo ajoista ennen historiankirjoitusta. Espanjassa kerättiin hunajaa jo 6 000 vuotta sitten.

Nyt mehiläisten ja mehiläishoitajien ponnistelut saattavat mennä hukkaan luonnonympäristöön ja epäsuorasti myös ihmiskuntaan vaikuttavan ilmiön vuoksi. Euroopassa on edelleen ihmisiä, joiden elinkeino on riippuvainen heidän omasta työstään ja mehiläisten työstä. He myyvät itse tuottamaansa hunajaa. Meidän olisi syytä olla iloisia tästä. Myös paluuta perinteiseen mehiläishoitoon metsissä on yritetty. Puolassa Bashkiriasta tulleet mehiläishoitajat tukivat näitä pyrkimyksiä, sillä kukaan maassamme ei muistanut enää ikivanhoja menetelmiä. Mehiläishoidolla on kulttuurista, sosiaalista ja taloudellista merkitystä. Tämän vuoksi meidän on suojeltava mehiläishoitoa Euroopassa. Valitettavasti on paljon sellaista, miltä sitä on suojeltava.

On taloudellisia uhkia, kuten kolmansien maiden epäoikeudenmukainen kilpailu, sekä tautien, loisten ja ympäristön pilaantumisen kaltaisia biologisia uhkia ja harkitsematon hyönteismyrkkujen käyttö. Euroopan komission ja jäsenvaltioiden on tuettava mehiläishoitoalaa, joka kohtaa suuria haasteita. Yksinään mehiläishoitajien on vaikea pelastaa biodiversiteettiä, jonka rikkauteen mehiläiset antavat oman merkittävän panoksensa.

21. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja**22. Istunnon päättäminen**

(Istunto päättyi klo 23.45.)